

ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

PANTEION UNIVERSITY OF SOCIAL AND POLITICAL SCIENCES

ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ»

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΘΕΜΑΤΙΚΗ: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΑΝΑΛΥΣΗ

Συνωμοσιολογία και Ακροδεξιά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την
Περίοδο της Πανδημίας Covid-19: Οι Αντιεμβολιαστές από την Πλευρά
της Προσφοράς

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Γιαννόπουλος Μάριος

A.M.:1122m041

Αθήνα, 2025

Διμελής Επιτροπή

Βασιλική Γεωργιάδου, Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου (Επιβλέπουσα)

Λαμπρινή Ρόρη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο
Αθηνών

Copyright © Γιαννόπουλος Μάριος, 2025

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας διπλωματικής εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

Συντομογραφίες

ΕΕ: Ευρωπαϊκή Ένωση

AfD: Alternative für Deutschland

ECR: European Conservatives and Reformists

ESN: European Sovereign Nations

FdI: Fratelli d'Italia

ID: Identity and Democracy

PiS: Prawo i Sprawiedliwość

RN: Rassemblement National

Περιεχόμενα

Περίληψη	6
Εισαγωγή.....	9
Επισκόπηση Βιβλιογραφίας.....	13
Μεθοδολογία	16
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ	19
A. Η κουλτούρα της Συνωμοσιολογίας	19
A.1 Εμφάνιση-Ορισμός- Φύση των Θεωριών Συνωμοσίας.....	19
A.2 Η Πλοκή των Θεωριών Συνωμοσίας και οι Επιρροές του Χιλιεσμού.....	23
A.3 Η Στρατηγική των Συνωμοσιολόγων	28
A.4 Η Θεωρία της «Νέας Τάξης Πραγμάτων» και η Σύνδεση με την Πολιτική	40
A.5 Θεωρίες Συνωμοσίας την Περίοδο της Πανδημίας Covid-19.....	48
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ.....	51
B. Η Συνωμοσιολογία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την Περίοδο της Πανδημίας Covid-19	51
B.1 Ακροδεξιά και Θεωρίες Συνωμοσίας.....	51
B.2 «Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές»: Προφίλ	55
B.3 «Fratelli D' Italia» (Αδέλφια της Ιταλίας): Προφίλ.....	56
B.4 «Prawo i Sprawiedliwość» (Νόμος και Δικαιοσύνη): Προφίλ	57
B.5 Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» νυν «Πατριώτες για την Ευρώπη»: Προφίλ	58
B.6 «Rassemblement National» (Εθνική Συσπείρωση): Προφίλ.....	59
B.7 Ευρωομάδα «Ευρώπη των Κυρίαρχων Εθνών»: Προφίλ.....	59
B.8 «Alternative für Deutschland» (Εναλλακτική για την Γερμανία): Προφίλ	60
B.9 Η Πρωτογενής Έρευνα.....	61
<i>B.9.1 Οι Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές στην Διαχείριση της Πανδημίας.....</i>	<i>61</i>
<i>B.9.2 Η Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» (νυν «Πατριώτες για την Ευρώπη») στην Διαχείριση της Πανδημίας.....</i>	<i>79</i>
<i>B.9.3. Τι Δείχνουν τα Δεδομένα; .....</i>	<i>98</i>
Συμπεράσματα	104
Πηγές-Βιβλιογραφία.....	109
Παράρτημα	113

Περίληψη

Η συνωμοσιολογία αναπτύχθηκε ευρύτερα την περίοδο της πανδημίας του Κορονοϊού. Οι θεωρίες συνωμοσίας που αφορούσαν τον ίδιο τον Ιό και τα εμβόλια που αναπτύχθηκαν, αναπαρήχθησαν από επίσημα θεσμικά χείλη, λόγου χάρη, μερίδας δρώντων των επιμέρους ευρωπαϊκών πολιτικών συστημάτων που ανήκουν στον χώρο της Ακροδεξιάς. Αναφορικά με την Ευρώπη, η εκπροσώπηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πολιτικών σχηματισμών τέτοιου είδους, συνεπάγεται την ρητορική εκφορά της συνωμοσιολογίας από βήματος Ευρωβουλής, μέσω των Ευρωομάδων. Υπό αυτό το πρίσμα, η εργασία εξετάζει τον τρόπο εργαλειακής αξιοποίησης της συνωμοσιολογίας από τις ακροδεξιές Ευρωομάδες και τα επιμέρους πολιτικά κόμματα ανάλογης ιδεολογικής τοποθέτησης που τις συγκροτούν, το διάστημα επέλασης της Covid-19 στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Η έρευνα πραγματοποιείται μέσα από πρωτογενή δεδομένα στα πρακτικά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ηλεκτρονικά. Επιπλέον, για την ανάδειξη της διαχρονικότητας της κουλτούρας της συνωμοσιολογίας, εξετάζεται η φύση των θεωριών συνωμοσίας μέσα από μία περιγραφική και ιστορική κατεύθυνση, ώστε να υπάρξει σφαιρικότερη κατανόηση του τρόπου συγκρότησης των θεωριών συνωμοσίας, ως έναν ενιαίο χώρο με ορισμένο περιεχόμενο, αξιακό προσανατολισμό, δρώντες και διασυνδέσεις με περιθωριακά και μη πολιτισμικά υποσύνολα που τροφοδοτούν την συνωμοσιολογία, καθιστώντας την ένα συμπαγές και ετερόκλητο σύστημα σκέψης με ωφελιμιστικό χαρακτήρα. Η δυναμική που αναπτύσσει ο χώρος της συνωμοσιολογίας ως προς τα ακροατήρια με τα οποία έρχεται σε επαφή τόσο διαχρονικά όσο και εντονότερα λόγω της πανδημίας, οδηγεί ορισμένους πολιτικούς δρώντες για ωφελιμιστικούς λόγους, να εντάξουν την ρητορική των θεωριών συνωμοσίας στο επίπεδο της προσφοράς. Η ασάφεια ωστόσο και η μη ευθυγράμμιση λόγω και έργων από τους ακροδεξιούς πολιτικούς σχηματισμούς όπως προκύπτει από τα πρακτικά, σε συνδυασμό με την ετερογένεια που συνέχει τον χώρο της συνωμοσιολογίας, αναδεικνύουν την σαθρότητα των αφηγημάτων τους, η απήχηση που υπάρχει ωστόσο σε ορισμένα εκλογικά ακροατήρια των κομμάτων που εκμεταλλεύονται τον ανορθολογισμό, όπως αποτυπώνεται στις εκλογές, οφείλει να προβληματίσει τους θεσμούς και να σκεφτούν αναλυτικά τρόπους αντιμετώπισης για την αναχαίτιση της διάδοσης της

συνωμοσιολογίας, καθώς η κουλτούρα της συνωμοσίας και η απήχησή της αποτελούν παγκόσμια πρόκληση, με τις συνέπειες ήδη να κάνουν την εμφάνισή τους.

Λέξεις-Κλειδιά: Θεωρίες Συνωμοσίας, Πανδημία, Covid-19, Ακροδεξιά, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Abstract

Conspiracy theories became more widespread during the coronavirus pandemic. Conspiracy theories about the virus itself and the vaccines that were developed were reproduced by the official institutional mouthpieces of, for example, some of the actors in the various European political systems belonging to the far right. With regard to Europe, the representation of such political formations in the European Parliament implies the rhetorical expression of conspiracism from the floor of the European Parliament, through the European political parties. In this light, the paper examines the instrumental use of conspiracy theories by the far-right European Political Parties and the individual political parties of similar ideological positioning that constitute them, during the period of the rise of Covid-19 on the European continent. The research is carried out using primary data from the electronic proceedings of the European Parliament. Furthermore, in order to highlight the timelessness of the culture of conspiracy theories, the nature of conspiracy theories is examined through a descriptive and historical orientation in order to provide a more comprehensive understanding of how conspiracy theories are constituted, as a single space with a certain content, value orientation, actors and interconnections with marginal and mainstream cultural subsets that feed conspiracy theory, making it a solid and heterogeneous system of thought with a utilitarian character. The evolving dynamics of conspiracy theories, particularly in terms of their expanding audiences over time and their intensified reach during the pandemic, have led some political actors, for instrumental reasons, to incorporate conspiracy rhetoric into their political messaging. The ambiguity, however, and the lack of alignment due to and works by far-right political formations as evidenced by the transcripts, coupled with the heterogeneity inherent in the conspiracy theory space, highlight the flimsiness of their narratives, the resonance that nevertheless exists with certain electoral audiences of parties that exploit irrationality, as reflected in the elections, ought to give the institutions pause for thought and reflect in detail on ways to counter the spread of conspiracy theology, since the culture of conspiracy and its resonance is a global challenge, whose consequences are already being felt.

Keywords: Conspiracy theories, Pandemic, Covid-19, Far Right, European Parliament

Εισαγωγή

Η πανδημία του Κορονοϊού προκάλεσε πολυδιάστατες σφοδρές αλλαγές, οι οποίες ανάγκασαν όλον τον πλανήτη, βίαια, να προσαρμοστεί σε μια νέα πραγματικότητα. Ήταν τέτοια η δυναμική των αλλαγών, που δημιουργήθηκε, η νοσταλγία τόσο από τους επίσημους φορείς, όσο και από τις κοινωνίες, της όσο γρηγορότερης επιστροφής στην πρότερη πραγματικότητα, ίσως γιατί, μέσα σε ένα πρωτόγνωρο, ιστορικών διαστάσεων, γεγονός, η ανθρωπότητα αντιλήφθηκε ταυτόχρονα, ότι στην πραγματικότητα, η πρότερη πραγματικότητα δεν θα επέστρεφε ποτέ και ότι ένας νέος κύκλος μόνιμων μεταβολών βρισκόταν ενώπιον της. Γνωρίζοντας το άγνωστο, μέσα στο οποίο εισήλθε απότομα, άρχισε να εκτιμά την προηγούμενη κατάσταση, την προπανδημική. Πράγματι, οι μεταβολές που συντελέστηκαν σε ορισμένες εκφάνσεις της ανθρώπινης ζωής απέκτησαν μόνιμο χαρακτήρα, έχοντας διαφορετικό αντίκτυπο στις ζωές των ανθρώπων.

Οι αλλαγές αυτές, καθώς επίσης και οι συνακόλουθες σωρευτικές συνέπειες τους, ανέδειξαν ένα βασικό χαρακτηριστικό που είναι απαραίτητο σε αυτή την νέα πραγματικότητα και έχει ένα όνομα: Ευελιξία. Η ευελιξία στις αλλαγές εν γένει, οδηγεί στην προσαρμογή και η προσαρμογή στην διαχείριση και την λήψη αποφάσεων, ωστόσο απαραίτητη προϋπόθεση για την παραπάνω διαδικασία, είναι η μη άρνηση της πραγματικότητας, η αποδοχή της λογικής, η οποία γεννά τον ρεαλιστικό τρόπο σκέψης. Όταν η παραπάνω διαδικασία, επιβάλλεται να εφαρμοστεί πολλές φορές λόγω των πολλαπλών ταυτόχρονων αλλαγών, οι οποίες συντελούνται, τότε μερίδα ανθρώπων αντιδρά, αρνείται να δεχτεί την πραγματικότητα, η οποία αποτελεί μία συστοιχία επιμέρους νέων καταστάσεων και οδηγείται σε ανορθολογικές ερμηνείες.

Η συνωμοσιολογία ανήκει στις ανορθολογικές ερμηνείες. Οι θεωρίες συνωμοσίας, εξηγούν φαινόμενα με όρους, οι οποίοι απέχουν από την πραγματικότητα και ο Κορονοϊός προκάλεσε ένα τέτοιο σύμπτωμα. Με άλλα λόγια, οι αλλαγές που προκάλεσε ο Covid-19 τόσο κατά την διαδικασία επέλασης όσο και μετέπειτα στον πλανήτη, έδωσαν μία νέα δυναμική στην συνωμοσιολογία, η οποία απέκτησε απήχηση, βοήθησε, συνδυαστικά με άλλους παράγοντες, στην δημιουργία κινήματων, τα οποία προσπάθησαν να εμποδίσουν τις νέες αλλαγές, προκειμένου να εδραιωθούν οι μεταβολές και να περάσει η ανθρωπότητα στην αποδοχή των αλλαγών και στην προσαρμογή της στην νέα πραγματικότητα. Μάλιστα, η επίδραση

της συνωμοσιολογίας ήταν τόσο ισχυρή, που υιοθετήθηκε ως εργαλείο για χρησιμοθηρικούς σκοπούς, από θεσμικά όργανα, όπως μερίδα πολιτικών κομμάτων, τα οποία στον δημόσιο λόγο, εκμεταλλεύθηκαν το βήμα που τους δόθηκε από πολιτικούς θεσμούς για να διαδώσουν, μέσω της συνωμοσιολογίας, ανορθολογικές απόψεις, οι οποίες είχαν απήχηση σε μερίδα των πολιτών, πιθανόν για να αποκτήσουν εκλογικά οφέλη (Farinelli, 2024).

Ωστόσο, η συνωμοσιολογία αποτελεί ένα πολυσύνθετο φαινόμενο που χρήζει ανάλυσης. Μολαταύτα, η εστίαση βρίσκεται στον τρόπο που το αντιεμβολιαστικό κίνημα αναπαράγει την συνωμοσιολογία, την περίοδο της πανδημίας, προκειμένου να το εκμεταλλευτεί η Ακροδεξιά και να λειτουργήσει ως ο παράγοντας της προσφοράς (αν και δεν είναι ο μόνος) για το αντιεμβολιαστικό κίνημα. Κατά συνέπεια, εξετάζεται το αντιεμβολιαστικό κίνημα από την πλευρά της προσφοράς και συγκεκριμένα, μερίδα των κομμάτων της Ακροδεξιάς της ευρωπαϊκής πολιτικής σκηνής, τα οποία έχουν κοινοβουλευτική εκπροσώπηση. Συνεπώς, το ερευνητικό ερώτημα είναι με ποιους τρόπους τα κόμματα της Ευρωπαϊκής Ακροδεξιάς, μέσα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αξιοποιούν το αντιεμβολιαστικό ρεύμα, σε ρητορικό επίπεδο, προκειμένου να αποτελέσουν, καταφύγιο των αντιεμβολιαστών επιδιώκοντας άτυπα να συστήσουν την πλευρά της προσφοράς των αντιεμβολιαστών, αναπαράγοντας την συνωμοσιολογία.

Η συνωμοσιολογία δεν είναι καινοφανής, οπότε, για την καλύτερη και ολοκληρωμένη κατανόηση της παραπάνω διαδικασίας, είναι απαραίτητη η βαθύτερη διερεύνηση της κουλτούρας της συνωμοσίας, μέσα από την ιστορία. Έτσι, Ο πρώτος άξονας του πονήματος, απαραίτητος για την πλαισίωση του ερευνητικού ερωτήματος, είναι να καταστεί κατανοητό τι ορίζουμε ως συνωμοσιολογία, με βάση ποιο περιεχόμενο και τις ιστορικές καταβολές της, προκειμένου να αμβλυνθεί η αντίληψη ότι πρόκειται για κάτι ρηξικέλευθο. Αντίθετα, εκκινεί από υπάρξεως των πρώτων οργανωμένων κοινωνιών με σταθερό πληθυσμό, για να καταλήξει ως ένα οργανωμένο σύστημα σκέψης μέσα από την νεωτερικότητα στο σήμερα. Ο δεύτερος άξονας, αφού έχει προηγηθεί η σφαιρικότερη εξέταση της συνωμοσιολογίας, για τον οποίο πραγματοποιήθηκε η πρωτογενής έρευνα στα πρακτικά του Ευρωκοινοβουλίου, αφορά τον τρόπο που η Ακροδεξιά την περίοδο της πανδημίας επένδυσε στην συνωμοσιολογία προκειμένου να αντλήσει οφέλη, από βήματος της

Ευρωβουλής. «Τα τελευταία χρόνια, ο δεξιός εξτρεμισμός έχει αποδειχθεί ενεργός και αποτελεσματικός στη διάδοση θεωριών συνωμοσίας με στόχο τη στοχοποίηση ατόμων ή ομάδων που κατηγορούνται ως υπεύθυνοι για το κακό στην κοινωνία», σύμφωνα με τον Farinelli (2021: 44)

Έτσι, στο παρόν πόνημα, αφού αναφερθεί η βιβλιογραφική επισκόπηση, η μεθοδολογία έρευνας που εφαρμόζεται στο πρώτο και το δεύτερο μέρος, η εστίαση βρίσκεται αρχικά στο περιεχόμενο των θεωριών συνωμοσίας στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλιογραφικού μέρους, όπου περιλαμβάνονται ο ορισμός και οι τυπολογίες των συνωμοσιολογικών θεωριών. Στο επόμενο κεφάλαιο, εξετάζεται η πλοκή και οι επιρροές που δέχεται η συνωμοσιολογία από τα κοσμικά και θρησκευτικά ρεύματα του Χιλιετισμού. Έπειτα, αναμοχλεύεται η στρατηγική των συνωμοσιολόγων, η οποία χαρακτηρίζεται από ετερογένεια και αντιφατική ρητορική, μέσα από την οποία οι συνωμοσιολόγοι διασυνδέονται με ετερόκλητους δρώντες, ετερογενή πολιτισμικά υποσύνολα, αναπτύσσοντας, με αυτόν τον τρόπο, τα ανάλογα αφηγήματα. Στην συνέχεια, ξεκινά η ιστορική αναδρομή, εστιάζοντας στην έλευση της νεωτερικότητας, περίοδο κατά την οποία η συνωμοσιολογία συγκροτείται ως ένα συμπαγές σύνολο αξιών, πεποιθήσεων, δρώντων και μέσων, αρχής γενομένης από την νεοταξική θεωρία, οι πυλώνες της οποίας αλλάζουν στο πέρασμα των αιώνων. Το τελευταίο κεφάλαιο του πρώτου μέρους ασχολείται με τις θεωρίες συνωμοσίας την περίοδο της πανδημίας.

Το δεύτερο μέρος αφορά την πρωτογενή έρευνα και την συνωμοσιολογική ρητορική των Ακροδεξιών/ Δεξιών Ριζοσπαστικών Ευρωομάδων, μέσω της μελέτης των τοποθετήσεων των Ευρωβουλευτών τεσσάρων κομμάτων, τα οποία στις Ευρωομάδες τους αποτελούν τους πρωταγωνιστές, με βάση των αριθμό των παρεμβάσεων των Ευρωβουλευτών τους, όπως προκύπτει από το άθροισμα των τοποθετήσεων τους, την χρονική περίοδο που έχει προσδιοριστεί το δείγμα της έρευνας. Ωστόσο, πριν την παράθεση των στοιχείων, αναλύεται η Ακροδεξιά σε ότι αφορά την τυπολογία της αλλά και η εκ των προτέρων σχέση της με την συνωμοσιολογία, έπειτα αναφέρονται λίγα λόγια ξεχωριστά για τις Ευρωομάδες και τα κόμματα που τις απάρτιζαν, με βάση την σύνθεση που υπήρχε κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο, πριν τις εκλογές του Ιουνίου 2024, διότι έπειτα άλλαξαν οι συνθέσεις, ωστόσο δεν είναι κάτι που παραγνωρίζει η έρευνα,

οπότε γίνεται αναφορά και στα τελευταία τεκταινόμενα, τα οποία οδήγησαν στις πρόσφατες μεταβολές. Με το πέρας των κεφαλαίων της πρωτογενούς έρευνας, ακολουθεί η ανάλυση των δεδομένων και τι συνάγονται από αυτά, τα συμπεράσματα, η αναλυτική παράθεση των πρωτογενών πηγών και της βιβλιογραφίας και το παράρτημα, όπου κανείς μπορεί να δει, εκτός της ενδοκειμενικής λεπτομερούς παράθεσης των τοποθετήσεων των Ευρωβουλευτών και υπό μορφή πίνακα τις ομιλίες και τις παρατηρήσεις επ' αυτών. Στόχος είναι η καλύτερη κατανόηση της οντολογίας των θεωριών συνωμοσίας και της διαχρονίας που τις συνέχουν, καθώς επίσης και του τρόπου εργαλειοποίησης της συνωμοσιολογίας, εν προκειμένω, την περίοδο της πανδημίας από τα κόμματα της Ακροδεξιάς, καθώς σύμφωνα με τον Farinelli (2021:4): «Η θωράκιση του κοινού από τον κίνδυνο να παρασυρθεί στον συνωμοσιολογικό λαβύρινθο αυτών των ομάδων, είναι ζωτικής σημασίας, για να απωθηθεί η ικανότητα των συνωμοσιολόγων να κινητοποιούν την εξτρεμιστική δράση και βία».

Επισκόπηση Βιβλιογραφίας

Το βιβλίο του Michael Barkun¹, τροφοδοτεί μέσω της αναλυτικής ματιάς που προσφέρει, το παρόν πόνημα, αναφορικά με την οντολογία των θεωριών συνωμοσίας, το περιεχόμενο, τις πηγές άντλησης των θεωριών, τις επιδιώξεις, τους στόχους και την στρατηγική απήχησης. Επιπλέον, το σύγγραμμα παρόλο που ως κέντρο έρευνας έχει τις ΗΠΑ προβαίνοντας σε ιστορική αναδρομή της συγκρότησης της συνωμοσιολογίας, η ιστορική αναδρομή αναδεικνύει βασικές σταθερές που διέπουν τον μεταβαλλόμενο και πολυπρόσωπο χαρακτήρα της κουλτούρας της συνωμοσιολογίας, κάτι που η παρούσα εργασία προσπαθεί να χαρτογραφήσει. Επιπλέον, η φύση και η ιστορική αναμόχλευση της κουλτούρας της συνωμοσιολογίας συμπληρώνεται από την επιστημονικό άρθρο του Stefan Christoph², που υιοθετεί μια περισσότερο φιλοσοφική ματιά, από την σκοπιά της ιστορίας των ιδεών, ως προς το φαινόμενο της συνωμοσιολογίας και ούσα πιο πρόσφατη μελέτη, προσφέρει τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες, κυρίως σε ό,τι αφορά την σκοπιά της ιστορίας της κουλτούρας της συνωμοσίας.

Ως προς τις θεωρίες συνωμοσίας σε σχέση με την περίοδο του Κορονοϊού, διαφωτιστικά λειτουργούν οι ακαδημαϊκές εργασίες του γράφοντος και της Μαρίας Μπεινά³. Η πρώτη, παρόλο που εστιάζει στο αντιεμβολιαστικό κίνημα από την πλευρά της ζήτησης στην Ελλάδα, σε επίπεδο βιβλιογραφίας, προσεγγίζει περιγραφικά τόσο τις νέες όσο και τις ήδη υπάρχουσες αλλά εμπλουτισμένες θεωρίες συνωμοσίας που αναπτύσσονται την περίοδο της εμφάνισης της Covid-19, θεωρώντας έτσι την συνωμοσιολογία, ως έναν από τους κυριότερους παράγοντες της αντιεμβολιαστικής κινητοποίησης στην Ελλάδα και διεθνώς. Η τελευταία, εστιάζει στα εμβόλια που αναπτύχθηκαν την περίοδο του Κορονοϊού, προσπαθώντας να ανιχνεύσει στάσεις και αντιλήψεις γι' αυτά πολυπλεύρως, ξεχωρίζοντας την

---

¹ Barkun, M. (2003) *A culture of conspiracy: apocalyptic visions in contemporary America*. [ηλεκτρονικό βιβλίο] Berkeley and Los Angeles, California: University of California Press. Διαθέσιμο στο: <https://archive.org/details/cultureofconspir0000bark>

² Christoph, S. (2022) On Conspiracy Thinking: Conspiracist Ideology as a Modern Phenomenon, [Online] *Politics and Governance*, Vol 10 (4): 135–145. Διαθέσιμο στο DOI: <https://doi.org/10.17645/pag.v10i4.5724>

³ Γιαννόπουλος, Μ. (2023) «Το Αντιεμβολιαστικό Κίνημα στην Ελλάδα και Θεωρίες Συνωμοσίας την Περίοδο της Πανδημίας Covid-19», πτυχιακή εργασία, Αθήνα: Πάντειο Πανεπιστήμιο· Μπεινά, Μ. (2021) «Ιδέες συνωμοσίας, φόβος της COVID-19 και στάσεις απέναντι στον εμβολιασμό», [Online] μεταπτυχιακή εργασία, Θεσσαλονίκη: Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Διαθέσιμο στο: <https://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/25711>

ψυχογραφική σκοπιά, με την οποία εμπλουτίζεται η παρούσα εργασία. Επιπλέον, σε σχέση με τις θεωρίες συνωμοσίας που αφορούν τον Κορονοϊό, τροφοδοτικά λειτούργησε το έγγραφο ενημέρωσης του Ινστιτούτου Στρατηγικού Διαλόγου (Institute for Strategic Dialogue)⁴ και παρέχει ιστορικά, πραγματολογικά, πολιτικά και συγκριτικά στοιχεία μελετών περίπτωσης ορισμένων κρατών σε ο, τι αφορά την προέλευση των θεωριών συνωμοσίας του Κορονοϊού, της πολιτικής εκμετάλλευσης από την Ακροδεξιά ιδεολογία και της δυναμικής των εκάστοτε αντιεμβολιαστικών κινήματων. Συμπληρωματικά, έχουν αντληθεί πηγές από την ιστοσελίδα Britannica⁵.

Σε σχέση με τους δρώντες της Ακροδεξιάς και τις θεωρίες συνωμοσίας αντλήθηκαν πληροφορίες από το άρθρο της Βασιλικής Γεωργιάδου, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα Καθημερινή στις 3 Ιανουαρίου 2021⁶. Ως προς την τυπολογία της Ακροδεξιάς και την χρήση των συνωμοσιολογικών ρητορικών σχημάτων εξετάζονται το επιστημονικό άρθρο των Léonie de Jonge, Vasiliki Georgiadou et al.⁷ όπου γίνεται μία συγκριτική μελέτη ανάμεσα στο φαινόμενο της Ακροδεξιάς της Λατινικής Αμερικής και της Ευρώπης, το πόνημα του Francesco Farinelli⁸, που ερευνά τον τρόπο που αξιοποιεί η Ακροδεξιά την κουλτούρα της συνωμοσίας, ενώ έχει αξιοποιηθεί και οπτικοακουστικό υλικό από την ημερίδα του ΕΛΙΑΜΕΠ, στις 28 Ιουνίου 2022 με θέμα τον τρόπο αλληλεπίδρασης των θεωριών συνωμοσίας και των ψεύτικων ειδήσεων με το αντιεμβολιαστικό κίνημα στην Ελλάδα⁹

---

⁴ Institute for Strategic Dialogue (ISD), (2021), "Anti- Vaccine Conspiracies: An overview of COVID-19 anti-vaccine conspiracy narratives", ISD, [Online] Διαθέσιμο στο: <https://www.isdglobal.org/explainers/anti-vaccine-conspiracies/>

⁵ Landes, R. (2024) *millennialism*, Encyclopedia Britannica [Online] <https://www.britannica.com/topic/millennialism> · Morrill, J. S. (2024) *Jacobite*, Encyclopedia Britannica [Online] <https://www.britannica.com/topic/Jacobite-British-history>

⁶ Γεωργιάδου, Β. (2021) Βασιλική Γεωργιάδου: Η «Διεθνής» των αρνητών της πανδημίας, *Η Καθημερινή* [Online] Διαθέσιμο στο: <https://www.kathimerini.gr/society/561213667/vasiliki-georgiady-i-diethnis-ton-arniton-tis-pandimias/>

⁷ de Jonge, L., Georgiadou, V., Halikiopoulou, D., Kaltwasser, C. R., & Tanscheit, T. (2024). Is the far right a global phenomenon? Comparing Europe and Latin America: A scholarly exchange. *Nations and Nationalism*, 1–18. <https://doi.org/10.1111/nana.13074>

⁸ Farinelli, F. (2021) *Conspiracy theories and right-wing extremism – Insights and recommendations for P/CVE*. Luxembourg: Publications Office of the European Union. Διαθέσιμο στο: https://home-affairs.ec.europa.eu/networks/radicalisation-awareness-network-ran/publications/conspiracy-theories-and-right-wing-extremism-insights-and-recommendations-pcve-2021_en

⁹ ΕΛΙΑΜΕΠ *Online discussion: "Fake news, Conspiracy Theories and Antivax Movements: the case of Greece"*, 28/06/2022 <https://www.eliamep.gr/en/events/diadiktyaki-syzitisi-psevdeis-eidiseis-theories-synomosias-kai-antiemvoliasatika-kinimata-i-periptosi-tis-elladas-2/>

Αναφορικά με τα πολιτικά κόμματα και τις Ευρωομάδες, πληροφορίες αντλήθηκαν από τις ιστοσελίδες των κομμάτων και των Ευρωομάδων. Ειδικότερα, για τις ιδρυτικές διακηρύξεις, τα πολιτικά προγράμματα της ECR¹⁰, της ID διασπασμένων πλέον σε νυν Πατριωτών¹¹ και ESN¹². Σε σχέση με το ιδεολογικό αποτύπωμα και τις πολιτικές στοχεύσεις των επιμέρους κομμάτων, αντλήθηκαν πληροφορίες από τους διαδικτυακούς ιστοτόπους των παραπάνω και συγκεκριμένα για το FdI¹³, το PiS¹⁴, το RN¹⁵ και το AfD¹⁶. Για επιπλέον στοιχεία που αφορούν την διασύνδεση της Εθνικής Συσπείρωσης με το Κρεμλίνο αντλούνται από την γαλλική ιστοσελίδα Le Monde¹⁷. Τα πρακτικά βάσει των οποίων διεξήχθη η πρωτογενής έρευνα αντλήθηκαν ηλεκτρονικά στην ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹⁸ με τα ανάλογα φίλτρα αναζήτησης. Τέλος, για την πλαίσισή των στοιχείων με τα ανάλογα γεγονότα πληροφορίες αναζητήθηκαν ηλεκτρονικά στα ετήσια σχέδια δράσης της Κομισιόν για την καταπολέμηση του Κορονοϊού το 2020 και το 2021¹⁹.

---

¹⁰ <https://ecrparty.eu/>

¹¹ <https://patriots.eu/home>, <https://patriots.eu/manifesto>

¹² Baccini, F. (2024) « *Conservatives, patriots, sovereigntists. Why there are three different far-right groups in the EU Parliament*», eunews [Online] Διαθέσιμο στο:

<https://www.eunews.it/en/2024/07/11/conservatives-patriots-sovereignists-why-there-are-three-different-far-right-groups-in-the-eu-parliament/> · Von Pezold, P., Wax, E., Vinocur, N. (2024) *Far-right ID group expels Alternative for Germany*, Politico [Online] Διαθέσιμο στο:

<https://www.politico.eu/article/far-right-identity-and-democracy-group-expels-alternative-for-germany/> (δεν υπάρχει ιστοσελίδα της νεοσυσταθείσας Ευρωομάδας ακόμα)

¹³ <https://www.fratelli-italia.it/>

¹⁴ <https://pis.org.pl/>

¹⁵ <https://rassemblementnational.fr/22-mesures>

¹⁶ <https://www.afd.de/grundsatzprogramm/>

¹⁷ Geoffroy, R. & Vaudano, M. (2022) “*What are Marine Le Pen's ties to Vladimir Putin's Russia?*”, Le Monde, [Online] Διαθέσιμο στο: https://www.lemonde.fr/en/les-decodeurs/article/2022/04/21/what-are-marine-le-pen-s-ties-to-vladimir-putin-s-russia_5981192_8.html

¹⁸ <https://www.europarl.europa.eu/plenary/en/agendas.html#sidesForm>

¹⁹ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2020_el, https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_en https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_6283

Μεθοδολογία

Στο πρώτο μέρος, κατά το οποίο αναλύονται οι θεωρίες συνωμοσίας, ως ένα σύστημα σκέψης και ως ένα συμπαγές σύνολο με χαρακτηριστικά κουλτούρας, γίνεται περιγραφική ανάλυση, ούτως ώστε να καταδειχθεί ο περίπλοκος χαρακτήρας που συνέχει την συνωμοσιολογία, οι πυκνότητες που την αποτελούν ως ένα δίκτυο δρώντων και αφηγημάτων πολλαπλών διακλαδώσεων. Κατά τον ίδιο τρόπο, με όρους ιστορικής αφήγησης συνδυαστικά, πραγματοποιείται η εξέταση της νεοταξικής θεωρίας και των κύριων πυλώνων που αποτελείται ανά τους αιώνες, προκειμένου να υπάρξει σφαιρικότερη κατανόηση στις συνέχειες και τις αναπροσαρμογές που υφίσταται η κουλτούρα της συνωμοσίας προκειμένου να συντηρηθεί και να επιβιώσει. Ομοίως, με τις θεωρίες συνωμοσίας που αφορούν τον Κορονοϊό.

Το δεύτερο μέρος αφορά την πρωτογενή έρευνα, η οποία βασίζεται σε ομιλίες ευρωβουλευτών, αντλημένες από τα πρακτικά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ειδικότερα από τέσσερα κόμματα και δύο Ευρωομάδες, οι οποίες αναφέρονται αναλυτικά παρακάτω. Το δείγμα αποτελείται από δεκατρείς συζητήσεις σε επίπεδο Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπως εξάχθηκαν από τα πρακτικά σε ψηφιακή μορφή²⁰, εκκινώντας χρονικά από την 1^η Δεκεμβρίου 2020 έως τις 31 Ιανουαρίου 2022. Ειδικότερα, χρονική αφετηρία αποτελεί το διάστημα κατά το οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λίγο νωρίτερα είχε ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις συνάπτοντας συμφωνίες με τις φαρμακευτικές εταιρίες σε σχέση με την πώληση και την διανομή των εμβολίων καθώς τα τελευταία επρόκειτο να διατεθούν άμεσα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η δειγματοληψία ολοκληρώνεται χρονικά, με το τελευταίο σφοδρό κύμα εξάπλωσης του Κορονοϊού, καθώς η νέα, τότε, παραλλαγή «Όμικρον» επελαύνει στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Εντός των συγκεκριμένων συζητήσεων περιλαμβάνονται 54 παρεμβάσεις ευρωβουλευτών και ευρωβουλευτριών εκ των οποίων οι 22 αφορούν την Ευρωομάδα «Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές» και 32 την πολιτική ομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία».

Η επιλογή των δύο συγκεκριμένων Ευρωομάδων πραγματοποιήθηκε συναρτήσει του ερευνητικού ερωτήματος καθώς με βάση το ιδεολογικό και πολιτικό στίγμα τους τοποθετούνται στο ακροδεξιό κομμάτι του ιδεολογικοπολιτικού άξονα.

Ειδικότερα, καθώς οι παραπάνω ευρωομάδες αποτελούνται από αρκετά επιμέρους πολιτικά κόμματα των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως προς την ECR, η εστίαση γίνεται αφενός στο κόμμα της Τζόρτζια Μελόι, το οποίο κυβερνά στην Ιταλία αυτή την στιγμή, τα «Αδέλφια της Ιταλίας» (στα Ιταλικά Fratelli d'Italia/FdI) και αφετέρου στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης στην Πολωνία «Νόμος και Δικαιοσύνη». Την συγκεκριμένη χρονική περίοδο επιλέχθηκαν πέντε παρεμβάσεις του FdI και δεκαεπτά τοποθετήσεις του κόμματος «Νόμος και Δικαιοσύνη» (Prawo i Sprawiedliwość/ΠiS στα Πολωνικά).

Αναφορικά με την Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία», περισσότερο ευρωσκεπτικιστική από την πρώτη, εξετάζονται τα πολιτικά κόμματα-πρωτεργάτες της συγκεκριμένης πολιτικής ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πρόκειται για το κόμμα της «Εθνικής Συσπείρωσης» (Rassemblement National/RN στα Γαλλικά) με πρώην πρόεδρο την Μαρίν Λεπέν και νυν τον Ζορντάν Μπαρντελά και από την άλλη το κόμμα «Εναλλακτική για την Γερμανία» (Alternative für Deutschland/AfD στα Γερμανικά) με συμπρόεδρο την Άλις Βάιντελ. Το δείγμα συνίσταται από δέκα παρεμβάσεις του γαλλικού κόμματος και 22 του γερμανικού. Οι αριθμητικές διαφορές στην επιλεγμένες παρεμβάσεις μεταξύ των πολιτικών κομμάτων που βρίσκονται στην ίδια Ευρωομάδα αποτελούν συνάρτηση των διαφορών σε σχέση με το πόσες φορές παρενέβη στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το εκάστοτε κόμμα την εξεταζόμενη περίοδο διαμόρφωσης του δείγματος.

Η δειγματοληψία είναι σκόπιμη, καθώς τα κριτήρια συμπερίληψης των ομιλιών που συγκροτούν το δείγμα είναι εκ των προτέρων καθορισμένα με βάση τα ερευνητικά ερωτήματα που έχουν τεθεί. Επιπλέον, η επεξεργασία του δείγματος γίνεται με την χρήση της ποιοτικής ανάλυσης περιεχομένου, γι' αυτό τα αποσπάσματα των τοποθετήσεων παρατίθενται ολοκληρωμένα στα υποκεφάλαια της ανάλυσης, ωστόσο υπάρχει και σχετικό παράρτημα στο τέλος. Αναφορικά με την ποιοτική ανάλυση περιεχομένου, πρόκειται για μία αρκετά ευέλικτη μέθοδο καθώς βοηθά στην συγκρότηση και ανάλυση θεματικών μοτίβων και κατηγοριών, επιτρέποντας την αναθεώρηση και αναπροσαρμογή της ανάλυσης και ερμηνείας των τελευταίων μέσα από την διαρκή επανεξέταση των τεκμηρίων (Bryman, 2017), όπως προκύπτουν, στο παρόν πόνημα συγκεκριμένα, από την ταξινόμηση των αντιεμβολιαστικών επιχειρημάτων που παραθέτουν τα εκάστοτε πολιτικά κόμματα

των Ευρωομάδων που επιλέχθηκαν, αποσκοπώντας στην ανάδειξη πιθανών διαβαθμίσεων εναντίωσης των κομμάτων και των Ευρωομάδων απέναντι στο εμβόλιο κατά της Covid-19 αλλά και στην διαλεύκανση των διαφορετικών σημείων που εστιάζει το εκάστοτε κόμμα και κατ' επέκταση Ευρωομάδα, ως προς τα αίτια της αμφισβήτησης και εναντίωσης απέναντι στο αναφερόμενο εμβόλιο. Η ίδια μεθοδολογική ευελιξία παρατηρείται σε περίπτωση εισχώρησης νέων δεδομένων στην διάρκεια της έρευνας κατά τον Bryman (2017: 610) κάτι που δεν συμβαίνει εδώ, ενώ ένα άλλο πλεονέκτημα που προσφέρει η ποιοτική ανάλυση περιεχομένου αφορά την ανάδειξη των πλαισίων παραγωγής των τεκμηρίων (Bryman, 2017: 610). Ο τρόπος παράθεσης των δεδομένων γίνεται με την μορφή της αφηγηματικής ανάλυσης (Bryman, 2017) σε ομάδες με βάση την πολιτικό και ιδεολογικό αυτοπροσδιορισμό των Ευρωομάδων , προκειμένου να διασφαλιστεί η ροή των στοιχείων μέσω της χρονικής αλληλουχίας, η οποία είναι κρίσιμη στην επίδραση και διαμόρφωση των γεγονότων, όπως αποτυπώνεται σε επίπεδο ρητορικής εκφοράς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Α. Η κουλτούρα της Συνωμοσιολογίας

Α.1 Εμφάνιση-Ορισμός- Φύση των Θεωριών Συνωμοσίας

Η συνωμοσιολογία εμφανίζεται με την ανάδυση των οργανωμένων περίπλοκων κοινωνιών με σταθερό πληθυσμό και ενιαία γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ των (Christoph, 2022: 135). Ειδικότερα, διαβάζοντας την αρχαία ελληνική μυθολογία, από τα Ομηρικά κείμενα και του Ησιόδου, συνειδητοποιεί κανείς, ότι οι προηγμένοι πολιτισμοί στην αρχαιότητα γνώριζαν εκτενώς για την έννοια της συνωμοσίας, την οποία χρησιμοποιούσαν ακόμη και για λογοτεχνικούς σκοπούς (στο ίδιο). Έτσι, από τις μυθολογικές ιστορίες του Τρωϊκού Πολέμου έως το πραγματικό έγκλημα για τους Κατιλινικούς λόγους του Κικέρωνα και από εκεί στις ψεύτικες και αντιεβραϊκές αφηγήσεις του Ευρωπαϊκού Μεσαίωνα, η ανθρωπότητα δείχνει να είναι εξοικειωμένη με την συνωμοσιολογία εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια (Christoph, 2022: 136). Ωστόσο, η συνωμοσιολογία ως ένα πεδίο συστηματικής σκέψης και σταθερού κώδικα αξιών αποτελώντας ένα πολιτισμικό πεδίο με χαρακτηριστικά κουλτούρας, την κουλτούρα της συνωμοσίας, όπως ονομάζει άλλωστε έτσι ο Barkun το βιβλίο του (2003, University of California Press), συγκροτείται με την έλευση της Γαλλικής Επανάστασης, άρα αυτής του ορθολογισμού και του πρώιμου μοντερνισμού (Christoph, 2022: 136). Με άλλα λόγια, η σύγχρονη μορφή της συνωμοσιολογίας αποτελεί νεωτερικό φαινόμενο, το οποίο ωστόσο δανείζεται στοιχεία και βασίζεται στην ήδη υπάρχουσα άναρχη, ιστορικά, ροπή των προνεωτερικών κοινωνιών σε ψήγματα συνωμοσιολογικών θεωρήσεων και τρόπου ερμηνείας των εκάστοτε επίκαιρων πολιτικών και κοινωνικών συγκειμένων. Στα επόμενα κεφάλαια που αναλύεται η στρατηγική των συνωμοσιολόγων, καθώς επίσης και οι νεοταξικές θεωρίες, ίδιον του νεωτερισμού, που απαρτίζονται από ορισμένους πυλώνες, συνδέοντας τες με την πολιτική, παρατίθεται αναλυτικά ο τρόπος δημιουργίας της μοντέρνας συνωμοσιολογίας.

Οι θεωρίες συνωμοσίας αποτελούν «ατεκμηρίωτες και αβάσιμες πεποιθήσεις, οι οποίες αφορούν την σχεδίαση και υλοποίηση μεγάλων γεγονότων από κακόβουλες δυνάμεις, παρότι είναι πιθανότερες άλλες εξηγήσεις» (Salam et al., 2020 όπως αναφέρεται στην Μπεϊνά, 2021: 8). Κατά τον Barkun (2003: 3) οι θεωρίες

συνωμοσίας συνίστανται από «πεποιθήσεις όπου ένας οργανισμός αποτελούμενος από επιμέρους άτομα είτε σύνολα ομάδων ενεργούσε ή ενεργεί κρυφά για να επιτύχει κάποιο κακόβουλο σκοπό». Κατά συνέπεια, κοινό σημείο των παραπάνω ορισμών αποτελεί ότι οι δρώντες διακατέχονται από υστεροβουλία και κακές προθέσεις, μηχανορραφώντας, εις βάρος των ανθρώπων. Με άλλα λόγια, ο πυρήνας των θεωριών συνωμοσίας αφορά την εσκεμμένη πρόκληση βλάβης από τους συνωμότες στην ανθρωπότητα συνολικά, την οποία προσπαθούν να διαφωτίσουν.

Οι θεωρίες συνωμοσίας βρίσκονται σε μία αέναη αναζήτηση, αποκάλυψη και ερμηνεία του κακού (Barkun, 2003), καθώς θεωρούν ότι «η ιστορία είναι ελεγχόμενη από, πελώριας δυναμικής, δαιμονικές δυνάμεις» (Wojcik, 1997: 141 όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 3· O'Leary, 1994: 6 όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 3). Ειδικότερα, ο τρόπος δράσης των δυνάμεων αυτών, όπως παρουσιάζεται, μοιάζει ιδεολογικά μονοδιάστατος, προσιδιάζοντας στον ιδεολογικό μονισμό, σύμφωνα με τον οποίον οι άνθρωποι κυριαρχούνται από τα ένστικτά τους και δεν διαθέτουν ηθική πυξίδα που να καθοδηγεί τις ενέργειές τους (Christoph, 2022). Με άλλα λόγια, δρουν αποκλειστικά για το προσωπικό τους συμφέρον, όντες αδίστακτοι, απαλλαγμένοι από οποιαδήποτε ηθικότητα. Οι κακόβουλες δυνάμεις ετεροπροσδιορίζονται ως «ξένες και βάρβαρες», ξένες εννοώντας ότι υπάρχουν και λειτουργούν πέρα από τον κόσμο με τις διαστάσεις που τον αντιλαμβανόμαστε εμείς σήμερα, ενδεδυμένες, ωστόσο τον μανδύα της αθωότητας, καθώς εμφανίζονται στον πραγματικό κόσμο (στα ίδια). Το αποτέλεσμα είναι η δημιουργία ενός συστήματος σκέψης στην συνωμοσιολογία, όπου κεντρικό στοιχείο είναι η κάθετη διαίρεση μεταξύ καλών και κακών δυνάμεων, οι οποίες αντιμάχονται για το ποιος θα κυριαρχήσει (στα ίδια).

Η παραπάνω απλουστευτική διαίρεση του κόσμου, την οποία προτάσσει η συνωμοσιολογία, έχει την βάση της στον Χιλιεσμό οι σχέσεις των οποίων είναι αμφίδρομες. Συγκεκριμένα, οι θεωρίες συνωμοσίας εντοπίζουν και περιγράφουν τις δυνάμεις του κακού ενώ ο Χιλιεσμός εξηγεί τους μηχανισμούς με τους οποίους πρόκειται να ηττηθούν οι κακόβουλες αυτές δυνάμεις (O'Leary, 1994: 6 όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 10). Ο όρος Χιλιεσμός αναφέρεται σε ένα κοσμικό ή θρησκευτικό όραμα κορύφωσης της ανθρώπινης ιστορίας που αφορά την εγκόσμια λύτρωση. Πρόκειται, λοιπόν, για ένα εσχατολογικό γεγονός, το οποίο θα οδηγήσει τον

πλανήτη στην απόλυτη ευτυχία και αφθονία των αγαθών, καθώς θα υπάρξει είτε θεία είτε συμπαντική δικαίωση, με την έννοια ότι όσοι υπέφεραν θα δικαιωθούν και οι φτωχοί και αδύναμοι θα απολαμβάνουν πλέον όσα στερήθηκαν στις πρότερες συνθήκες της ζωής τους. Παρακάτω, θα αναλυθεί με ποιον τρόπο ο Χιλιεσμός, κοσμικός, θρησκευτικός, μεικτός, επηρεάζει την συγκρότηση της πλοκής των θεωριών συνωμοσίας αλλά και πως η κουλτούρα της συνωμοσίας επηρεάζει την δυναμική των χιλιεστικών κινήματων και εκκολάπτει την συνωμοσιολογική σκέψη εντός τους.

Τα βασικά χαρακτηριστικά της κουλτούρας της συνωμοσιολογίας είναι τα εξής: Αρχικά, τίποτε δεν συμβαίνει τυχαία. Οτιδήποτε συμβαίνει, είναι αποτέλεσμα εμπρόθετης ενσυνείδητης δράσης, κατά συνέπεια στον κόσμο της συνωμοσίας απουσιάζει παντελώς το ενδεχόμενο της τυχαιότητας. Επιπλέον, για τους συνωμοσιολόγους τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται. Ακόμη και αν κανείς ενεργήσει καλόβουλα και εμφανίζεται αγαθός, δεν αποτελεί εχέγγυο ότι πρόκειται για καλοπροαίρετο δρώντα, καθώς πάντοτε ελλοχεύει το ενδεχόμενο παραπλάνησης μέσω της εικόνας που καλλιεργεί προς τα έξω, προκειμένου να αποκρύψει τα πραγματικά κίνητρα των ενεργειών του, πετυχαίνοντας στο παρασκήνιο, ωστόσο, την επίτευξη των ιδιοτελών του συμφερόντων, τα οποία είναι ζημιογόνα για τους περισσότερους. Με άλλα λόγια, ο συνωμοσιολόγος εμφορείται από μία ασταμάτητη καχυποψία. Τρίτον, τα πάντα είναι αλληλένδετα. Ακριβώς, επειδή καθετί που γίνεται ενέχει μία ορισμένη σκοπιμότητα, όλα στηρίζονται σε ένα σχέδιο, το οποίο είναι απόκρυφο. Έτσι, ο συνωμοσιολόγος είναι υποχρεωμένος να αποδομήσει την πολυπλοκότητα του σχεδίου και τις υπόγειες συνδέσεις που υπάρχουν. Ο ίδιος, λοιπόν, πιστεύει, πως ως κοινωνός της πραγματικής αλήθειας, της απόκρυφης, με την οποία έρχεται σε επαφή, έχει να εκπληρώσει μία αποστολή ζωής, η οποία είναι η διαρκής αναζήτηση και αναμέτρηση με τις παντοδύναμες κακόβουλες δυνάμεις.

Ο κόσμος των θεωριών συνωμοσίας είναι συνώνυμος με τον όρο μυστικότητα (Barkun, 2003). Όλα τα φαινόμενα απατούν, διαθέτουν λειτουργίες και χαρακτηριστικά τα οποία επιλεκτικά είτε δείχνουν είτε αποκρύβουν, καμουφλάρονται, καθώς δρουν ωφελιμιστικά σε έναν συνωμοσιολογικό κόσμο στον οποίο εμφανίζουν διαφορετικά προσώπια κάθε φορά. Ο αποκρυφισμός αυτός, συνδέεται τόσο με την ταυτότητα της ομάδας που δρα όσο και με τις ίδιες τις δραστηριότητές της, δηλαδή μία ομάδα μπορεί να κινείται φανερά ή κρυφά είτε να

δραστηριοποιείται με τους προαναφερόμενους δύο τρόπους. Με άλλα λόγια στην συνωμοσιολογική κουλτούρα υπάρχουν διαβαθμίσεις μυστικότητας.

Καταρχάς, υπάρχουν οργανώσεις οι οποίες δεν αποκαλύπτουν την ταυτότητα τους και δρουν χωρίς να γίνονται ορατές, όπως λόγω χάρη οι Illuminati ή, στα ελληνικά, Πεφωτισμένοι. Τέτοιες ομάδες θεωρείται ότι διαθέτουν τεράστια δύναμη και εξουσία, παρόλο που οι κοινοί άνθρωποι δεν έρχονται σε επαφή με τέτοιες οργανώσεις και ενδεχομένως, λαμβάνοντας υπόψιν την κουλτούρα της συνωμοσίας, ακριβώς το στοιχείο του απόκρυφου να αποτελεί την πηγή αυτής της τεράστιας δύναμης, που κατά τους συνωμοσιολόγους, διαθέτουν τέτοιες οργανώσεις. Επιπλέον, ορισμένες οργανώσεις παρόλο που ως προς το ποιόν τους κρατούν κλειστά τα χαρτιά τους, οι δράσεις τους αποκτούν εκτεταμένη ορατότητα. Μια τέτοια ομάδα μπορεί να είναι όσοι κάνουν φιλανθρωπίες, οι οποίοι διασφαλίζουν την ανωνυμία τους όσον αφορά τις ευεργεσίες τους.

Έπειτα, ομάδες, όπως όσες ανήκουν στον Τεκτονισμό (Μασονία), είναι γνωστές ως προς την ταυτότητά τους (Barkun, 2003), χωρίς βέβαια οι ίδιοι να την διατυμπανίζουν, παρόλα αυτά διαθέτουν διακριτά χαρακτηριστικά τα οποία κοινοποιούν μέσω διαφόρων καναλιών επικοινωνίας, ωστόσο για τις δραστηριότητές τους πλανάται ένα πέπλο μυστηρίου. Συγκεκριμένα, τέτοιες οργανώσεις, εμφανίζουν προσχηματικά στην δημόσια ζωή, διαφανή και καλοπροαίρετη δραστηριοποίηση ως προκάλυμμα για την υλοποίηση των κρυφών, σκοτεινών δράσεων τους. Ουσιαστικά εμφανίζουν διπλή υπόσταση. Αποτελούν συστατικά στοιχεία του συνωμοσιολογικού κόσμου τέτοιου είδους οργανώσεις, όσες δηλαδή είναι κάτι άλλο από αυτό που δείχνουν ότι είναι. Τέλος, άνευ μυστικότητας είναι οργανώσεις οι οποίες είναι ανοιχτές και τόσο η ταυτότητα αλλά και οι δράσεις τους είναι γνωστές στο ευρύ κοινό λόγω χάρη ομάδες συμφερόντων και πολιτικά κόμματα, οι οποίες, ωστόσο, μηχανορραφούν στο παρασκήνιο.

Οι θεωρίες συνωμοσίας, σύμφωνα με την τυπολογία του Barkun (2003: 6), κατηγοριοποιούνται με κριτήριο το πεδίο εφαρμογής τους, αρχικά, σε θεωρίες που διαθέτουν χαμηλό εύρος εμβέλειας ως προς το θέμα που θίγουν και είναι οι επονομαζόμενες «event-conspiracies», δηλαδή οι θεωρίες συνωμοσίας που αναφέρονται σε ένα μεμονωμένο γεγονός. Τέτοιο παράδειγμα είναι η θεωρία που ερμηνεύει την δολοφονία του πρώην προέδρου των ΗΠΑ Τζον Κένεντι ή οι θεωρίες

που αναφέρονται στην 11^η Σεπτεμβρίου 2001. Με άλλα λόγια, ο στόχος των συνωμοτικών δυνάμεων είναι σαφώς καθορισμένος και προσδιορισμένος σε αυτού του είδους τις θεωρίες συνωμοσίας. Έπειτα, υπάρχουν θεωρίες συνωμοσίας, οι οποίες, στο αφήγημά τους, έχουν ευρύτερες στοχεύσεις, προσπαθώντας να εξασφαλίσουν τον έλεγχο μιας χώρας ακόμη και ολόκληρου του κόσμου. Πρόκειται για τις θεωρίες συνωμοσίας που συγκροτούν ένα σύστημα ή αλλιώς «systemic conspiracies» (Barkun, 2003: 6). Ουσιαστικά, δημιουργούν ένα συνωμοσιολογικό οικοδόμημα, συγκεκριμένης ερμηνείας και πεποιθήσεων. Παρότι οι στόχοι είναι μεγαλεπήβολοι, ο δρων για την επίτευξη αυτών είναι ενιαίος αλλά πανίσχυρος. Ειδικότερα, πρόκειται για μία οργάνωση ή ομάδα, η οποία υποτίθεται πως δρα κακόβουλα, για παράδειγμα οι Εβραίοι, η Καθολική Εκκλησία κλπ, έχουν επεξεργαστεί ένα σχέδιο εις βάρος ορισμένων θεσμών, κρατών κλπ και προσπαθούν να διεισδύσουν και να ελέγξουν τέτοιου είδους επίσημους δρώντες. Το επόμενο και τελικό στάδιο είναι οι υπερ-θεωρίες συνωμοσίας, ο αγγλικός όρος είναι «superconspiracies», (υπερσυνωμοσίες) όπως τις χαρακτηρίζει ο Barkun (2003: 6). Οι θεωρίες αυτές παράγουν ολόκληρες κοσμοθεωρίες, μέσω του συνδυασμού συνωμοσιολογικών αφηγημάτων, των παραπάνω δύο κατηγοριών. Με άλλα λόγια, συνδυάζονται επιμέρους συστήματα συνωμοσιολογικής σκέψης, αξιών, δρώντων, οικοδομώντας μία ιεραρχία συνωμοσιολογικών δυνάμεων, όπου στην κορυφή βρίσκεται ο παντοδύναμος συνωμοτικός δρων, ο οποίος χειραγωγεί τους επιμέρους παράγοντες, οι οποίοι αποτελούν τον κρίκο μίας αλυσίδας.

A.2 Η Πλοκή των Θεωριών Συνωμοσίας και οι Επιρροές του Χιλιεσμού

Αν κάτι χαρακτηρίζει τις θεωρίες συνωμοσίας είναι η ωφελμιστική και χρησιμοθηρική φύση τους, απότοκο των χαρακτηριστικών που διαπνέουν τους δημιουργούς τους. Αρκεί κανείς να εξετάσει την σχέση που έχει η κουλτούρα της συνωμοσίας με τα κινήματα του Χιλιεσμού, όπως προαναφέρθηκε παραπάνω. Μολαταύτα, προς αποφυγή λανθασμένων εντυπώσεων, θεωρείται πρέπον να παρατεθεί η ακόλουθη συνθήκη στην σχέση αυτή: η συνωμοσιολογία δεν αποτελεί απαραίτητο ούτε ουσιαστικό παράγοντα για τον Χιλιετισμό και αντίστροφα (Doan, 1987: 121-125 όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 9· O'Leary, 1994: 6 όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 10). Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται ένας δεσμός τόσο

κρίσιμος που, η έλλειψη είτε του ενός είτε του άλλου, να προκαλέσει υπαρξιακά ζητήματα εκατέρωθεν. Παρόλα αυτά, η αμφίδρομη επίδραση, όπως θα φανεί μέσω της ιστορικής αναδρομής των Χιλιεστικών κινήματων, αποδείχτηκε κομβική στην ανάπτυξη, διάδοση και απήχηση που απέκτησαν περαιτέρω ο Χιλιεσμός και η συνωμοσιολογία.

Ο εσχατολογικός χαρακτήρας που έλαβαν οι πλοκές των θεωριών συνωμοσίας οφείλονται καταρχάς στον θρησκευτικό Χιλιεσμό, ο οποίος προϋπήρχε σε σχέση με τους μεταγενέστερους κοσμικό και αυτοσχέδιο-μεικτό Χιλιεσμό (“improvisational millennialism” κατά τον Barkun, 2003: 11). Ο θρησκευτικός Χιλιεσμός προέρχεται από τις Βιβλικές θρησκείες, αρχής γενομένης από τον Χριστιανισμό. Ειδικότερα, στο τελευταίο βιβλίο της Καινής Διαθήκης, εκείνο της Αποκάλυψης του Ιωάννη, παρατίθεται η πίστη στο γεγονός ότι ο Χριστός, χίλια έτη πριν την Τελική Κρίση, θα καθιερώσει την χιλιετή βασιλεία των αγίων στην Γη (Landes, 2024). Το γεγονός αυτό αποτελεί αιώνιο για την καθιέρωση της Βασιλείας του Χριστού στον κόσμο. Παρόμοια γεγονότα συναντώνται στο Ισλάμ, τον Ιουδαϊσμό και τον Βουδισμό. Από την άλλη, στα τέλη του 18^{ου} αιώνα διακρίνονται τα πρώτα ψήγματα κοσμικού Χιλιεσμού, της πίστης σε υπερβατικές δυνάμεις, οι οποίες αφορούν την λογική, την επιστήμη και την ιστορία (Barkun, 2003: 16). Τον 19^ο αιώνα, οι κοσμικές αυτές ιδέες συνδέονται με τις πολιτικές ιδεολογίες, ιδιαίτερα εκείνες που έχουν ως κεντρικό στοιχείο το έθνος, την κοινωνική τάξη και την φυλή. Έτσι, τον 20^ο αιώνα, το σύστημα σκέψης του κοσμικού Χιλιεσμού, κυριαρχεί στον Μαρξισμό, τον Ναζισμό και άλλες ιδεολογίες που ανήκουν στον εθνικιστικό χώρο, οι οποίες εμφανίζονται ως οι λυτρωτικές-απελευθερωτικές δυνάμεις, που μάχονται να κυριαρχήσουν του κακού στους έσχατους καιρούς. Για τον Μαρξ ο δαίμονας είναι ο Καπιταλισμός, για τον Ναζισμό όσοι δεν ανήκουν στην κυρίαρχη φυλή, όπως ορίζει το δόγμα του, ειδικότερα οι Εβραίοι.

Στα τέλη του 20^{ου} αιώνα εμφανίζεται ο αυτοσχέδιος Χιλιεσμός. Σε αντίθεση με τα άλλα δύο εσχατολογικά ρεύματα, τα οποία περιορίζονται σε συστήματα πεποιθήσεων των δογμάτων που εκπροσωπούν, η αυτοσχέδια εσχατολογία χαρακτηρίζεται από ευελιξία, λόγω της τεράστιας ποικιλίας ενσωμάτωσης ετερογενών συστημάτων πεποιθήσεων. Συνεπώς, ο αυτοσχέδιος Χιλιεσμός, μπορεί να συνδυάζει στοιχεία τόσο από τα θρησκευτικά και την κοσμικά Χιλιεστικά κινήματα, όσο και από μυστικιστικά, αποκρυφιστικά και συνωμοσιολογικά πολιτισμικά

υποσυστήματα, τον πολιτικό και θρησκευτικό ριζοσπαστισμό και την βιβλιογραφία των εξωγήινων υπάρξεων. Αυτή η ετερογένεια, στοχεύει στην κατάργηση των ορίων μεταξύ των διαφόρων υποσυστημάτων και των επιμέρους θιασωτών των εκάστοτε πολιτισμικών υποσυστημάτων, καθώς τα επιμέρους συστήματα σκέψης που συνέχουν τον Χιλιεσμό αυτό, αλληλοεπιδρούν συνεχώς και ανταλλάσσουν πληροφορίες. Με άλλα λόγια, όλοι είναι ίσοι, καθώς δεν υπάρχει κάποιο σύστημα πεποιθήσεων που να κυριαρχεί, με αποτέλεσμα να δημιουργείται μία ενιαία συλλογικότητα πίστης με αντιφατικά χαρακτηριστικά, υπό την αιγίδα μιας κοινής συνειδησιακής αρμονικής συνύπαρξης, επί τη βάσει της συμπερίληψης, ως προς την αιρετική ταυτότητα του αυτοσχέδιου ρεύματος. Το ρεύμα αυτό, αποτελεί ένα ευρύ απάγκιο, για όσους έχουν περιθωριοποιηθεί από τα κυρίαρχα συστήματα γνώσης και πεποιθήσεων.

Η κουλτούρα της συνωμοσίας, επηρεάστηκε ποικιλότροπα από τα παραπάνω Χιλιεστικά ρεύματα. Αρχικά, υιοθέτησε τόσο γεγονότα που χαρακτηρίζονται ως «αποκαλυπτικά» όσο και γεγονότα που αναφέρονται στην καθιέρωση μίας παγιωμένης εσχατολογίας για χίλια έτη. Η «Αποκάλυψη», ωστόσο, με την έλευση της περίφημης «Χιλιετίας» αν και συνδέονται δεν αναφέρονται σε πανομοιότυπες καταστάσεις. Συγκεκριμένα, η έλευση της «Χιλιετίας», σημαίνει την καθιέρωση μίας περιόδου όπου εκπληρώνεται μία εγκόσμια ή θεϊκή υπόσχεση-προφητεία (Barkun, 2003: 176). Η «Αποκάλυψη», είναι ένα γεγονός που χαρακτηρίζεται από ισχυρή σφοδρότητα, κατακλυσμαίες αλλαγές, που θα σπείρει το χάος και έχει παρανοϊκό χαρακτήρα (Berlet, 2000: 25 όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 176· Hofstadter, 1965: 30 όπως αναφέρεται στο ίδιο). Ουσιαστικά, πρόκειται για ένα τελεολογικό στάδιο της καθεστηκυίας τάξης πραγμάτων, ένα στάδιο που προϋποτίθεται, καθώς προετοιμάζει τις συνθήκες έλευσης του λυτρωτικού γεγονότος, της περίφημης «Χιλιετίας».

Ο Χιλιεσμός, ωστόσο, περιλαμβάνει και το στάδιο της πρότερης κατάστασης, της κατάστασης, δηλαδή, πριν την υλοποίηση της «Αποκάλυψης». Ονομάζεται προ-Χιλιεστικό στάδιο (“premillennialism” σύμφωνα με τον Barkun, 2003: 41). Ουσιαστικά, πρόκειται για την πραγματικότητα μέσα στην οποία ζουν οι άνθρωποι, την καθεστηκυία τάξη όπου το καλό και το κακό συνυπάρχουν, υπάρχει η φθαρτότητα του σώματος, η αμαρτία και το κακό, εμφανιζόμενο με ποικίλους τρόπους προσπαθεί

να κυριαρχήσει, ελέγχοντας και υποδουλώνοντας την ανθρωπότητα. Η πλοκή των Χιλιεστικών αφηγημάτων απαρτίζεται από τα παραπάνω τρία στάδια. Παρόλα αυτά, υπάρχουν αφηγήματα της αποκάλυψης, τα οποία, κατ' εξαίρεση, προβάλλουν μία τελεολογία, η οποία δεν ακολουθείται από την έλευση μίας λυτρωτικής κατάστασης για την ανθρωπότητα, οπότε η εσχατολογία εξαντλείται στην τέλεση των κατακλυσμιαίων γεγονότων και την καταστροφή της υπάρχουσας πραγματικότητας. Ωστόσο, σύμφωνα με τον Barkun (2003: 176), «ένα τέτοιο ζοφερό τέλος είναι πιθανό να έχει μικρούς αποδέκτες, καθώς οι περισσότεροι άνθρωποι επιθυμούν ένα μέλλον με θετικές και ευχάριστες προοπτικές».

Οι παραπάνω επιρροές οδήγησαν τους συνωμοσιολόγους σε ένα δίλημμα, το οποίο προκύπτει από την ίδια την φύση των θεωριών συνωμοσίας αναφορικά με την κατασκευή της πλοκής τους. Συν τοις άλλοις, το δίλημμα είναι απότοκο και των χρησιμοθηρικών κινήτρων που διαποτίζουν τους δημιουργούς των θεωριών συνωμοσίας και την κουλτούρα της συνωμοσιολογίας, όπως έχει προαναφερθεί. Ειδικότερα, καθώς οι θεωρίες συνωμοσίας προσπαθούν να εντοπίσουν και να ξεσκεπάσουν τις κακόβουλες δυνάμεις, καταλήγουν σε ένα πεσιμισμό, ο οποίος έχει επιπτώσεις στην απήχησή τους, καθώς ο απαισιόδοξος χαρακτήρας των θεωριών συνωμοσίας, καθιστά τις θεωρίες μη ελκυστικές στο ευρύτερο ακροατήριο. Το ζήτημα της απήχησης απασχολούσε τους συνωμοσιολογικούς κύκλους καθώς εάν οι θεωρίες συνωμοσίας παρέμεναν ως είχαν, εγκλωβισμένες σε μικρής εμβέλειας πλοκές, τότε υπήρχε κίνδυνος η κοσμοθεωρία της συνωμοσιολογίας να γίνει συνώνυμη με την κυριαρχία του κακού στον κόσμο, καθώς το καλό θα ήταν συντριπτικά αδύναμο. Κατά συνέπεια, με την πάροδο του χρόνου, οι πλοκές έγιναν πιο σύνθετες (από «event-conspiracies» σε «superconspiracies» λόγου χάρη), με μεγαλύτερη έμφαση στην πάλη μεταξύ καλού και κακού, προκειμένου, οι θεωρίες συνωμοσίας, να μην μείνουν στο περιθώριο. Γι' αυτό, πέρα από το στάδιο του προ-Χιλιασμού και της «Αποκάλυψης», ενσωματώθηκε και η επόμενη φάση, της έλευσης της νέας λυτρωτικής πραγματικότητας και της δικαιοσύνης, της περίφημης «Χιλιετίας», η οποία οδηγεί σε μια εσχατολογία ευδαιμονικού ντετερμινισμού.

Οι θεωρίες συνωμοσίας αντιμετωπίζουν διαψεύσεις στο διάβα του χρόνου. Έτσι, επινοούνται νέες, πιο περίπλοκες, είτε παράγονται νέες εκδοχές μιας ήδη υπάρχουσας θεωρίας. Ωστόσο, η ολοένα περισσότερο λεπτομερής περιγραφική

ανάλυση των θεωριών συνωμοσίας από τους δημιουργούς τους αναφορικά με το ποιον και την δράση των κακόβουλων δυνάμεων στον πλανήτη, προκειμένου να καταστούν αληθοφανείς, ελκυστικές και αξιόπιστες, οδηγούν στην εξεύρεση και δημιουργία εχθρών, οι οποίοι είναι ανίκητοι ακόμα και στο στάδιο της έλευσης της «Χιλιετίας». Ειδικότερα, ο Μεσσίας, ο οποίος εμφανίζεται ως σωτήρας της ανθρωπότητας στην Γη, ενδέχεται να είναι ένα πανούργο πρόσωπο, το οποίο περιβάλλεται το προσωπίο του Σωτήρα, προκειμένου να εξαπατήσει τους ανθρώπους για να κυριαρχήσει εις βάρος τους και να τους καταπιέζει διαρκώς. Συνεπώς, δημιουργείται το αίσθημα αδιεξόδου, καθώς το λυτρωτικό αυτό στάδιο δεν υπάρχει εν τέλει, οπότε οι άνθρωποι οδηγούνται σε μια αέναη κόλαση από την οποία δεν μπορούν να δραπετεύσουν. Με άλλα λόγια, όσοι έρχονται σε επαφή με τις θεωρίες συνωμοσίας κατακλύζονται από το αίσθημα της απελπισίας, καθώς αισθάνονται ότι δεν υπάρχει διέξοδος, ωστόσο η κουλτούρα της συνωμοσίας έχει την λύση. Προκειμένου, να νικηθούν οι κακόβουλες δυνάμεις σε αυτό το στάδιο, η συνωμοσιολογία επινόησε ένα επιπλέον στάδιο στην συγκρότηση της πλοκής της, στο διάβα του χρόνου, το λεγόμενο «postmillennial» (βλ. «postmillennialists» στο Barkun, 2003: 41 και «postmillennial» στο Barkun, 2003: 198). Συγκεκριμένα, το μετα-Χιλιεστικό στάδιο (postmillennial), το οποίο απαντάται στην κατηγορία των υπερ-συνωμοσιών (superconspiracies), όπως έχει εξετασθεί παραπάνω, περιλαμβάνει την συνεργασία των καλών επίγειων δυνάμεων με υπερδυνάμεις, οι οποίες είτε είναι εξωγήινες (σύνδεση θεωριών συνωμοσίας με την βιβλιογραφία περί UFO) είτε ενδογήινες, ζουν στο εσωτερικό της γης, έχοντας δημιουργήσει κοινότητες στο υπέδαφος. Το συγκεκριμένο στάδιο έχει απήχηση σε ορισμένα Χιλιετιστικά κινήματα. Συνοψίζοντας, η πλοκή των θεωριών συνωμοσίας, όπως έχει διαμορφωθεί ιστορικά, απαρτίζεται από τέσσερα στάδια: τον προ-Χιλιεσμό, την Αποκάλυψη, τον Χιλιεσμό και τον μετά-Χιλιεσμό. Τα συγκεκριμένα στάδια δεν συναντώνται απαραίτητα σε όλες τις θεωρίες συνωμοσίας, καθώς εξαρτάται από το είδος και την εμβέλεια που καλύπτει η καθεμία.

Κατά τον Barkun (2003: 183): «Κάποιος μπορεί να πιστεύει στις θεωρίες συνωμοσίας χωρίς να αναμένει τον Χιλιεσμό». Ωστόσο, χωρίς αυτόν πλέον, οι θεωρίες συνωμοσίας είναι ανολοκλήρωτες και καταδικάζουν την ανθρωπότητα στο χείλος της αβύσσου, όπου το μόνο που μπορούν να κάνουν οι καλόβουλες δυνάμεις,

ούσες αδύναμες, είναι απλά να καθυστερούν για λίγο την έλευση της κυριαρχίας του κακού. Η επιρροή των Χιλιεστικών κινήσεων λειτούργησε ανακουφιστικά για την κουλτούρα της συνωμοσίας, καθώς, όχι μόνο εμπλούτισε, σε επίπεδο περιεχομένου, την παραγωγή των θεωριών συνωμοσίας και την ανανέωσε αλλά προσέθεσε στην πλειοψηφία αυτών και έναν αισιόδοξο χαρακτήρα, μία λυτρωτική εσχατολογία, η οποία λειτούργησε καταλυτικά για την απήχηση και την ελκυστικότητα των θεωριών συνωμοσίας. Η ελκυστικότητα οδήγησε και σε μεγαλύτερη αποδοχή των θεωριών συνωμοσίας, καθώς η ελπίδα που καλλιεργούν οι περισσότερες τις καθιστούν ευκολότερα αποδεκτές και πιστευτές.

Οι ετερόκλητες επιρροές από τον θρησκευτικό, κοσμικό και αυτοσχέδιο Χιλιεσμό, κατέστησαν πιο ελαστικές και ευέλικτες τις θεωρίες συνωμοσίας, ως προς την προσαρμοστικότητα τους ανάλογα με την εποχή. Τέλος, οι επαφές ανάμεσα στην κουλτούρα της συνωμοσίας και του Χιλιεσμού, διεύρυναν το ακροατήριο στο οποίο οι συνωμοσιολόγοι απευθύνονταν, οπότε οι θεωρίες συνωμοσίας απέκτησαν νέο κοινό, κάτι που για τους συνωμοσιολόγους είναι πολύ σημαντικό και συνδέεται και με τον βαθμό νομιμοποίησης των θεωριών συνωμοσίας. Κατά συνέπεια, η κουλτούρα της συνωμοσίας ωφελήθηκε ιδιαίτερα από την ενσωμάτωση των Χιλιεστικών επιρροών. Παρόλα αυτά, ωφέλειες υπήρξαν και για τον Χιλιεσμό, καθώς ορισμένα κινήματα που δεν είχαν απήχηση, με το να ανακαλύψουν, με την βοήθεια της συνωμοσιολογικής κουλτούρας, κρυμμένες κακόβουλες δυνάμεις, απέκτησαν περισσότερους οπαδούς και απήχηση αντίστοιχα. Η ενσωμάτωση ορισμένων χαρακτηριστικών της συνωμοσιολογίας, κατέστησε και τα Χιλιεστικά κινήματα πιο ελκυστικά, ενώ τα αφηγήματά τους διαδόθηκαν σε νέα ακροατήρια.

A.3 Η Στρατηγική των Συνωμοσιολόγων

Τα άτομα ή οι ομάδες που παράγουν τις θεωρίες συνωμοσίας, δεν απαιτούν από το ακροατήριο να πιστέψει αυθαίρετα σε αυτές και να τις υιοθετήσει άκρτα. Αντίθετα, επιθυμούν το αφήγημα να γίνει κτήμα των ατόμων σε επίπεδο συνείδησης, προκειμένου να αναχθεί σε πεποίθηση, ώστε η θεωρία να αναπαράγεται ευκολότερα, αβίαστα και συνειδητά από όσους έρχονται σε επαφή με αυτήν. Έτσι, οι δημιουργοί των θεωριών συνωμοσίας ακολουθούν μία συγκεκριμένη στρατηγική, προκειμένου να «αποδείξουν ότι το απίστευτο είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να

πιστέψει κάποιος», σύμφωνα με τον Hofstadter (όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 7).

Αρχικά, οι συνωμοσιολόγοι εστιάζουν στο επίπεδο της λογικής, εκεί εντοπίζεται το πρώτο πεδίο ανταγωνισμού με τις επιστημονικές πληροφορίες. Μάλιστα, σύμφωνα με την εμπειρική έρευνα των Lamberty & Imhoff (2021 όπως αναφέρεται στον Christoph, 2022: 136), η επιστημολογική διάσταση ή τα «επιστημολογικά κίνητρα» κατά τους Lamberty & Imhoff (2021: 204 όπως αναφέρεται στο ίδιο) έχουν μεγάλη επίδραση στην διαμόρφωση και την πίστη στην συνωμοσιολογία. Ειδικότερα, ο Διαφωτισμός εισάγοντας τον ορθολογισμό κατά την μελέτη των φαινομένων, φέρνει μαζί του μία νέα μέθοδο σκέψης και ανάλυσης με αρχαιοελληνική καταγωγή, την επαγωγική μέθοδο (Christoph, 2022). Πρόκειται για την εξήγηση των φαινομένων μέσω καθολικών αρχών και νόμων, οι οποίοι επαληθεύονται βάσει εμπειρικών δεδομένων (στο ίδιο). Τα εμπειρικά δεδομένα είναι απαραίτητα καθώς, εκτός της διασφάλισης της εγκυρότητας των νόμων και των θεωριών που αποδεικνύουν ένα φαινόμενο ή θεμελιώνουν μία τάση, χρησιμεύουν και ως δείκτες παρακολούθησης της πορείας εξέλιξης ενός φαινομένου, βοηθώντας στον εντοπισμό πιθανόν συνεχειών αλλά και μη ομαλών χαρακτηριστικών, ούτως ώστε οποιαδήποτε συμπεράσματα εξάγονται διαχρονικά, να διαθέτουν επιστημονική βαρύτητα, αφού η συλλογή και η ανάλυση των δεδομένων έχει στηριχθεί όλο αυτό το διάστημα στην διαρκή παρακολούθηση των φαινομένων και σε πιστοποιημένες επιστημονικές μεθόδους ανάπτυξης θεωριών, υποθέσεων εργασίας και δειγματοληψίας, διαφορετικά, υπάρχει κάθε δικαίωμα στο να αμφιβάλλει και να απορρίπτει κανείς την εκάστοτε ερμηνεία που εξάγεται και αυτό υπερασπίζεται ο Διαφωτισμός. Αντίθετα, η κουλτούρα της συνωμοσίας, υιοθετεί επιλεκτική στάση ως προς την υιοθέτηση του ορθολογιστικού μοντέλου του Διαφωτισμού, αποτάσσοντας την εμπειρία (Christoph, 2022). Οι συνωμοσιολόγοι, εφαρμόζουν μία περισσότερο ριζοσπαστική προσέγγιση της επαγωγικής μεθόδου, αποδεχόμενοι μόνο ότι καθετί που συμβαίνει περιγράφεται αποκλειστικά μέσω καθολικών αρχών απορρίπτοντας τα δεδομένα, προκειμένου να επαληθευτεί η καθολικότητα (στο ίδιο). Με άλλα λόγια, τα φαινόμενα μπορούν να αναλυθούν με έναν προκαθορισμένο τρόπο, βασιζόμενο σε γενικεύσεις, το ζήτημα ωστόσο είναι πως χωρίς την εμπειρική έρευνα, οι ερμηνείες καθίστανται αυθαίρετες, άρα επιστροφή στην προ-Διαφωτισμού κατάσταση.

Υπάρχουν περιπτώσεις θεωριών συνωμοσίας ωστόσο που, στην προσπάθεια να ενισχύσουν το επιστημονικό τους προκάλυμμα, επικαλούνται δεδομένα, τα οποία επιχειρούν να πείσουν ότι είναι εμπειρικά, ενώ μπορεί εκείνα να έχουν αντληθεί επιλεκτικά και χωρίς επιστημονικά έγκυρες μεθόδους δειγματοληψίας. Ωστόσο, σύμφωνα με τον Richard Hofstadter (όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 7) η ρητορική παρουσίασης των «αποδεικτικών» στοιχείων προσιδιάζει τον ακαδημαϊκό τρόπο εκφοράς, στα πλαίσια υιοθέτησης μοντέλων επιστημονικής εγκυρότητας, προκειμένου να ενισχυθεί η αξιοπιστία των στοιχείων. Ωστόσο, οι συνωμοσιολόγοι δεν εφαρμόζουν, για την πιστοποίηση και την αξιοπιστία των αφηγημάτων τους ως επιστημονικών, κάποια αντίστοιχη έγκυρη, σύμφωνα με τις αρχές των επιστημών, ποσοτική είτε ποιοτική μέθοδο έρευνας. Με άλλα λόγια, τα δεδομένα τα οποία επικαλούνται ως αποδείξεις, δεν υποβάλλονται σε ουσιαστική εξέταση και ανάλυση, προκειμένου να διαπιστωθεί πέραν της εγκυρότητας και το ενδεχόμενο επαλήθευσης τους, ως οιονεί βασικών μεταβλητών, που να προκαλούν τα συμπεράσματα τα οποία επικαλούνται οι δημιουργοί των θεωριών συνωμοσίας. Αυτό συμβαίνει, καθώς ο ριζοσπαστικός επαγωγικός τρόπος σκέψης που υιοθετεί η συνωμοσιολογία έχει καθαρά καιροσκοπικά κίνητρα, καθώς, οι συνωμοσιολόγοι, επικαλούμενοι a priori ισχυρισμούς ως επιστημονικοφανεείς, σύμφωνα με τον Collins (2012: 77 όπως αναφέρεται στον Christoph, 2022: 137) «είναι πρόθυμοι να διαστρεβλώσουν τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία για να υποστηρίξουν το προτιμητέο συμπέρασμα». Έτσι, εκμεταλλευόμενοι την μη επιστημονική βαρύτητα των αφηγημάτων τους, καταλήγουν στο σημείο να αποδέχονται ακόμη και ελάχιστα αποδεικτικά στοιχεία, αν αυτά υποστηρίζουν τους, εν τέλει, αυθαίρετους ισχυρισμούς τους (Christoph, 2022: 137)

Η ελαστικότητα που δημιουργείται, καθώς οι ισχυρισμοί δεν θεμελιώνονται ουσιαστικά σε δεδομένα, μαρτυρά την αγωνία και την ανασφάλεια των συνωμοσιολόγων για την επιθυμία τους να ελέγχουν όλες τις παραμέτρους ερμηνείας ενός φαινομένου. Ειδικότερα, οι συνωμοσιολόγοι εξετάζουν τις ανωμαλίες ενός φαινομένου υπερεκτιμώντας την επιρροή τους (Christoph, 2022: 137). Με τον όρο «ανωμαλίες» εννοούνται ορισμένες παράμετροι, οι οποίοι δεν μπορούν να προβλεφθούν και να προσδιοριστούν, καταφέροντας να επηρεάσουν εν τέλει την εξέλιξη ενός φαινομένου είτε προσωρινά είτε μόνιμα. Οι συνωμοσιολόγοι, ακριβώς

επειδή διατυπώνουν επισφαλείς θεωρίες, δεν αντέχουν τον παράγοντα της τυχαιότητας, του απρόσμενου, γιατί φοβούνται ότι θα ανατραπεί η θεωρία τους, οπότε πρέπει οπωσδήποτε να ελέγξουν ακόμη και τον τυχαίο παράγοντα. Έτσι, σπεύδουν να δημιουργήσουν εξαιρετικά πολύπλοκες, «υπερ-ορθολογικές», όπως τις χαρακτηρίζει ο Groh (1996: 15 όπως αναφέρεται στον Christoph, 2022: 137) υποθέσεις, με απλουστευτικό χαρακτήρα, για να αναπληρώσουν το τελεολογικό κενό (Christoph, 2022), αξιοποιώντας την δήθεν επαγωγική σκέψη τους, την οποία έχουν φέρει στα μέτρα τους. Με αυτόν τον τρόπο συγκροτούν μία μηχανιστική θεωρία (Christoph, 2022), η οποία εξηγεί πως οτιδήποτε συμβαίνει, συμβαίνει για κάποιο λόγο, ακόμη και το απρόσμενο, το απίστευτο, δεν είναι απίστευτο στην πραγματικότητα. Με άλλα λόγια, η συνωμοσιολογία επιθυμεί την δήθεν απομάγευση του κόσμου (Christoph, 2022), όχι με τους όρους του Διαφωτισμού, της εκκοσμίκευσης δηλαδή, αλλά μέσω της απαλλαγής του από την τυχαιότητα.

Οι δημιουργοί των θεωριών συνωμοσίας αρκούνται στο να περιβάλλουν τις θεωρίες με μία ψευδεπίγραφη επιστημονική υπόσταση, καθώς γνωρίζουν, με βάση και τα παραπάνω, πως ουσιαστική είναι εκ των πραγμάτων αδύνατον να προσδώσουν σε τέτοιου είδους θεωρίες. Ως συνέχεια των παραπάνω, προκειμένου να υπάρξει απήχηση, επιδιώκουν να δημιουργήσουν ένα σύστημα σκέψης, του οποίου τα στοιχεία φαινομενικά να επαληθεύονται, προκειμένου το σύστημα αυτό, να εδραιωθεί και να νομιμοποιηθεί στις συνειδήσεις των ανθρώπων. Το μοντέλο των επιστημονικών επαληθεύσεων καθότι δεν είναι δυνατόν να αποδώσει καρπούς από μόνο του, οι συνωμοσιολόγοι καταφεύγουν σε μία αέναη προσπάθεια εφεύρεσης και αυθαίρετης σύνδεσης ετερόκλητων στοιχείων, η ετερογένεια των οποίων, καθιστά αδύνατη την επαληθευσσιμότητα των στοιχείων, με αποτέλεσμα, οι ίδιοι οι συνωμοσιολόγοι εσκεμμένα να υπονομεύουν το επιστημονικό προκάλυμμα που θέλουν να προσδώσουν στις θεωρίες τους, έτσι ώστε να μην χρειαστεί να αναμειχθεί η επιστήμη στις θεωρίες τους. Παρόλο που, υιοθετούν, ταυτόχρονα επιπλέον μοντέλα εγκυρότητας όπως οι ετεροαναφορές μεταξύ των συνωμοσιολόγων που παράγουν συνωμοσιολογικό περιεχόμενο, το οποίο δημοσιεύεται σε αντίστοιχα συνωμοσιολογικά έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με τον Richard Hofstadter (όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 7).

Ο παραπάνω συνδυασμός, που συμπυκνώνει την τακτική των συνωμοσιολόγων, στοχεύει στο να δημιουργηθεί ένα παράδοξο, το οποίο αποτυπώνει εύστοχα ο Barkun (2003: 7): «Οι θεωρίες συνωμοσίας είναι κατά βάση μη διαψεύσιμες. Ανεξάρτητα από το πόσα αποδεικτικά στοιχεία συσσωρεύουν οι οπαδοί τους, η πίστη σε μια θεωρία συνωμοσίας είναι τελικά θέμα πίστης και όχι απόδειξης». Με άλλα λόγια, ναι μεν οι δημιουργοί των θεωριών συνωμοσίας προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα σύστημα πεποιθήσεων και κουλτούρας με έλλογη συνάφεια, ωστόσο αυτό που πραγματικά επιθυμούν είναι το σύστημα αυτό να αποκτήσει υπερβατολογικά χαρακτηριστικά, να αποτελέσει κάτι σαν ιδεολογία, όπου η έλξη θα έρχεται μέσα από το βίωμα, αλλά για να γίνει βίωμα χρειάζεται το αφήγημα που θα δημιουργηθεί να υπερβεί την πραγματικότητα. Γι' αυτό και αυτή η διττή στάση απέναντι στην επιστήμη, την οποία στην πραγματικότητα δεν επιθυμούν, γιατί θα εγκλωβίσει το αφήγημα τους στην υπάρχουσα ρεαλιστική πραγματικότητα, οπότε θα φθαρεί με τον καιρό και θα χάσει τον ρηξικέλευθο χαρακτήρα του.

Η αντιπαράθεση των συνωμοσιολόγων μεταξύ ρεαλισμού και υπερβατολογίας συνίσταται και σε ένα δεύτερο «συνωμοσιολογικό παράδοξο» που αναδεικνύει ο Groh (1996: 13 όπως αναφέρεται στον Christoph, 2022: 137) και αφορά τον ρόλο των συνωμοτών σε μια θεωρία συνωμοσίας. Ειδικότερα, οι συνωμότες είναι περισσότερο ικανοί από τους «κοινούς θνητούς» (στο ίδιο), ενδεχομένως να διαθέτουν και υπερδυνάμεις, ωστόσο έχουν και τρωτά σημεία, αδυναμίες, οι οποίες είναι εκμεταλλεύσιμες (Christoph, 2022: 137). Οι συνωμότες είναι μία συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων ή άτομα που επωφελούνται είτε μπορεί να επωφεληθούν από την υποτιθέμενη συνωμοσία (στο ίδιο). Το μόνο που ενδιαφέρει τους συνωμότες είναι να αυξήσουν τον πλούτο και τη δύναμή τους και μάλιστα ορισμένες φορές μπορεί να ενεργούν χωρίς να τους νοιάζουν τα χρήματα απλά και μόνο λόγω της υπέρμετρης κακής τους φύσης (Christoph, 2022). Το ζήτημα είναι ότι ο υπερτονισμός ορισμένων «διαβολικών» χαρακτηριστικών και η παντελής απουσία παραμέτρων, όπως αναφέρει ο Christoph (2022: 137) της «ηθικής» και της «δεοντολογίας» στην δράση των συνωμοτών, αποδεικνύουν το φαντασιακό μέγεθος των αφηγημάτων. Άλλωστε για να πραγματοποιηθεί ένα τόσο περίπλοκο αφήγημα, θα απαιτούνταν τεράστιοι πολύπλευροι πόροι αλλά και ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων (στο ίδιο), τους οποίους η συνωμοσιολογία είναι αδύνατο να υπερκαλύψει με τον απλουστευτικό

τρόπο σκέψης που διαθέτει. Συν τοις άλλοις, αναδεικνύουν και τις αντιλήψεις των συνωμοσιολόγων για τις ομάδες ή τα άτομα που συνωμοτούν, οι οποίες αντανακλώνται μέσω των χαρακτηριστικών που τους προσδίδουν κατά την κακόβουλη δράση τους (Christoph, 2022), όταν νεωτερικά φαινόμενα, όπως για παράδειγμα, ο Διαφωτισμός, ο εκδημοκρατισμός, η εκκοσμίκευση, επωμίζονται σε ορισμένες ομάδες ανθρώπων, όπως οικονομολόγοι, πολιτικοί, άθεοι κλπ. (Barruel, 1801: 268 όπως αναφέρεται στον Christoph, 2022: 137).

Το χαρακτηριστικό στο οποίο επενδύουν οι συνωμοσιολόγοι είναι η ετερογένεια. Συγκεκριμένα, η ενσωμάτωση στοιχείων από διάφορα περιθωριακά πολιτισμικά συστήματα (αποκρυφισμό, παγανισμό, κοσμικό, θρησκευτικό μεσσιανισμό κλπ), προκειμένου να δημιουργήσουν ένα τόσο περίπλοκο και συνάμα ετερόκλητο αφήγημα (superconspiracies λόγου χάρη) καθιστά εκ των πραγμάτων αδύνατο την επαληθευσσιμότητα του αφηγήματος με την λογική χάριν ακριβώς αυτής της ετερογένειας. Έτσι, η συνωμοσιολογία δεν ανταποκρίνεται στα γενικά πρότυπα αξιοπιστίας (Christoph, 2022: 137). Με άλλα λόγια, το αφήγημα είναι τόσο σύνθετο, που όποιος έχει την τάση να το ασπαστεί θα το κάνει, γιατί δεν αφήνει κανένα περιθώριο έλλογης απόδρασης από αυτό, αφού δεν διαψεύδεται. Έτσι, επιστρέφουμε στην ρήση του Richard Hofstadter, που προαναφέρθηκε παραπάνω, όπου το απίστευτο είναι το μόνο που μπορεί να πιστέψει κανείς, γιατί δεν υπάρχει διέξοδος.

Όταν τα αφηγήματα έχουν τόσο σαρωτικά αποτελέσματα σε μία μερίδα συνειδήσεων των ανθρώπων, νικούν κάθε προσπάθεια ελέγχου. Οι θεωρίες συνωμοσίας είναι τόσο ισχυρές, ούτως ώστε, στην μάχη με τις επικρατούσες επιστημονικές γνώσεις που αναπαράγουν οι θεσμοί, οι συνωμοσιολόγοι ελέγχουν όλα τα κανάλια επικοινωνίας και διάχυσης των πληροφοριών που καταλήγουν στους παραδοσιακούς θεσμούς όπως εκπαιδευτικά ιδρύματα, μέσα μαζικής ενημέρωσης κλπ, με αποτέλεσμα να επιλέγουν εκείνοι το συνωμοσιολογικό περιεχόμενο που θα διαχυθεί προς τα έξω και θα έρθουν σε επαφή οι παραπάνω θεσμοί εξουσίας (Barkun, 2003). Ως εκ τούτου, οι πληροφορίες και τα περιθώρια που δημιουργούνται για την αμφισβήτηση μία θεωρίας είναι προσχεδιασμένα, προκειμένου οι συνωμότες να παραπλανήσουν τους αποδέκτες. Αυτό συμβαίνει γιατί οι συνωμοσιολόγοι δεν ανέχονται την ασάφεια (Christoph, 2022: 138), γι' αυτό και παρουσιάζουν τόσο

σηματικά τις περιπλοκότητες των φαινομένων. Στόχος είναι να εξασφαλιστεί ιδεολογική ανοσία (Christoph, 2022), προκειμένου η θεωρία να παραμείνει συμπαγής οπότε υιοθετεί απλουστευτικές συμπεριλήψεις. Κατά συνέπεια, οι συνωμοσιολόγοι αρνούνται να εντάξουν νέα στοιχεία που αφορούν τα αντικείμενα των θεωριών τους, καθώς φοβούνται ότι οι νέες πληροφορίες μπορεί να διασπάσουν το αφήγημα (στο ίδιο). Άρα, η στρατηγική των συνωμοσιολόγων να προσπαθήσουν φαινομενικά, να προσεγγίσουν έναν θεσμό όπως η επιστήμη αλλά ταυτόχρονα και να τον υπονομεύσουν, επενδύοντας στην ετερογένεια και την παράλογη σύνδεση στοιχείων στις πλοκές των θεωριών συνωμοσίας, δεν εξασφαλίζει μόνο την αποτροπή του ελέγχου από τους υπάρχοντες θεσμούς εξουσίας, καθώς οι θεωρίες θεωρούνται αβάσιμες από τους παραδοσιακούς πολιτικούς και κοινωνικούς δρώντες, οπότε μένουν στο περιθώριο, λόγω απαξίας, αλλά και την δυνατότητα οι συνωμοσιολόγοι να δρουν στο παρασκήνιο όντες περιθωριοποιημένοι, οπότε και ασφαλείς, καθώς η κουλτούρα της συνωμοσίας, σύμφωνα με τον Barkun (2003: 7) «επιθυμεί πάση θυσία να αποκρύψει τις δραστηριότητές της, οπότε θα ασκήσει έλεγχο στην παραγωγή και διάδοση της γνώσης για να παραπλανήσει εκείνους που θέλουν να ξεσκεπάσουν τον συνωμοτικό της χαρακτήρα».

Συνεπώς, η στρατηγική της συνωμοσιολογίας έχει διττό χαρακτήρα. Από την μία επιδιώκει την δημιουργία ενός σύνθετου και περίπλοκου αφηγήματος για να ενισχύσει την απήχησή της, υπερβαίνοντας την πραγματικότητα, ούτως ώστε να αποκτήσει θιασώτες, με αποτέλεσμα όταν υπεισέρχεται σε επιμέρους ετερόκλητα ακροατήρια και διαδίδεται, να προκαλεί το ενδιαφέρον των θεσμών εξουσίας, τείνοντας να ασχοληθούν μαζί της, προκειμένου να αναχαιτίσουν το αφήγημά της, από την άλλη και ενώ φαίνεται οι θεωρίες συνωμοσίας, να πετυχαίνουν τον στόχο τους που είναι να προκαλέσουν, ενισχύοντας περαιτέρω την απήχησή τους, και να μπουν στο στόχαστρο από τα κυρίαρχα ακροατήρια και θεσμούς, επιδιώκουν την αποτροπή ενασχόλησης μέσω της παραπλάνησης, προκειμένου να δρουν υπογείως, επομένως, η κουλτούρα της συνωμοσίας επιδιώκει ταυτόχρονα να βρίσκεται και στο προσκήνιο και στο παρασκήνιο. Με άλλα λόγια, οι θεωρίες συνωμοσίας κατορθώνουν να παγιωθούν ως ένα κλειστό σύστημα ιδεών, το οποίο είναι υπεύθυνο για την δημιουργία κακόβουλων δυνάμεων, ωστόσο παράλληλα καλύπτουν τα ίχνη τους, κατασκευάζοντας σκόπιμες διαρροές διάψευσης, με αποτέλεσμα κάθε

προσπάθεια διάψευσης να θεωρείται τέχνασμα και να απορρίπτεται (Barkun, 2003). Επομένως, δημιουργείται η αίσθηση ότι είναι αδύνατον με κάθε τρόπο να αμφισβητηθούν.

Η αντίληψη που δημιουργείται στους θιασώτες των θεωριών συνωμοσίας με την παραπάνω στρατηγική είναι ότι νιώθουν μοναδικοί και πράγματι αν κάτι επιχειρείται επίσης με την προώθηση της αναλυθείσας τακτικής από τους παραγωγούς των θεωριών συνωμοσίας, είναι να καταστήσουν ξεχωριστούς όσους ασπάζονται τα συνωμοσιολογικά αφηγήματα, να νιώσουν οι ίδιοι για τον εαυτό τους ότι έχουν μια ιδιαίτερη αξία, ότι νοητικά βρίσκονται πάνω από τον Μέσο Όρο, ο οποίος είναι εγκλωβισμένος και υποδουλωμένος στην γνώση που του μεταλαμπαδεύει το διεφθαρμένο σύστημα. Η πίστη στις θεωρίες συνωμοσίας γοητεύει τους θιασώτες της, καθώς οι ίδιοι προβάλλουν ότι είναι οι κάτοχοι της πραγματικής αλήθειας, καθώς έχουν κατορθώσει με δυσκολία να έρθουν σε επαφή με στοιχεία που κατέχουν όσοι δημιουργούν τις θεωρίες συνωμοσίας, τα οποία αποτελούν πειστήρια ότι ο κόσμος λειτουργεί όπως ορίζουν οι θεωρίες. Επίσης, το αίσθημα μοναδικότητας ενισχύεται, καθώς οι ίδιοι, εμφανίζονται ως η μειοψηφία, η οποία με το να είναι διαρκώς δύσπιστη απέναντι στις πληροφορίες που διαχέουν οι επίσημοι θεσμοί, έχουν κατορθώσει να αποφύγουν την πλύση εγκεφάλου και την εξαπάτηση που έχει υποστεί η πλειοψηφία (Barkun, 2003).

Οι συνωμοσιολόγοι, επίσης, σπεύδουν να γίνουν οι παρηγορητές εκείνων που θα γίνουν θιασώτες των θεωριών τους, με αποτέλεσμα οι θεωρίες συνωμοσίας να λειτουργούν αγχολυτικά σε μερίδα ανθρώπων, ως ένα καταφύγιο προκειμένου να βρουν παρηγοριά. Αυτό συμβαίνει, κυρίως σε περιόδους, οι οποίοι είναι μεταβατικοί, στο μεταίχμιο σφοδρών και πολύπλευρων αλλαγών όπου οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν μαζικά διλήμματα εξαιτίας της πολυπλοκότητας του κόσμου, η συνωμοσιολογία στέκεται αρωγός, όσων δεν μπορούν να ακολουθήσουν και να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα. Σύμφωνα με τους Lamberty και Imhoff (2021: 204 όπως αναφέρεται στο Christoph, 2022: 138) «ο παραγκωνισμός τόσο σε ατομικό και πολιτικό επίπεδο συνδέεται με την κριτική στον εκάστοτε συγχρονισμό στην κοινωνικό-ψυχολογική διάσταση της συνωμοσιολογίας». Με άλλα λόγια, πρόκειται για τους «χαμένους» του εκσυγχρονισμού, όσοι νιώθουν ότι υποβαθμίστηκαν οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά. Μάλιστα, η πολιτική στέρηση κατά τους Lamberty &

Imhoff (στο ίδιο) μοιάζει να ασκεί δυναμικότερη επίδραση στην υιοθέτηση θεωριών συνωμοσίας. Ως τέτοια, πιθανολογούμε την εσωτερική πολιτική επάρκεια, η οποία αφορά, το αίσθημα της προσωπικής αξιολόγησης των ικανοτήτων και δεξιοτήτων του ατόμου προκειμένου να μετάσχει και να επηρεάσει την πολιτική (Miller, 1974 όπως αναφέρεται στο Γεωργιάδου, Καφέ, 2018: 104). Έτσι, όσοι πιστεύουν στις θεωρίες συνωμοσίας διακατέχονται από μία διαρκή έλλειψη εμπιστοσύνης και απαξία κατά των παραδοσιακών θεσμών εξουσίας, καθώς η κουλτούρα της συνωμοσίας προσπαθεί εκ φύσεως να υπονομεύσει και να διαβρώσει το κύρος και την αξιοπιστία των θεσμών αυτών. Ειδικότερα, οι παραγωγοί των θεωριών συνωμοσίας ισχυρίζονται ότι αυτό που συμβαίνει στην πραγματικότητα είναι μυθοπλασία, το γεγονός δεν συντελείται δηλαδή ως φαίνεται αλλά αντίθετα αυτό που φαίνεται ως μυθοπλασία είναι το πραγματικό γεγονός (Barkun, 2003: 29). Η κριτική και η απόρριψη του εκσυγχρονισμού είναι έντονη, η οποία εκδηλώνεται με την αποστροφή σε καθετί νέο φέρει αυτός ο εκσυγχρονισμός, όπως είναι οι αξίες του, ο νέος τρόπος σκέψης, οι αντιλήψεις, η νέα πραγματικότητα (Christoph, 2022). Η αντίληψη αυτή προκύπτει από το ίδιο το περιεχόμενο των θεωριών συνωμοσίας, το οποίο και επιδρά αλλά και επηρεάζεται από την στρατηγική των συνωμοσιολόγων. Ειδικότερα, συνδυαστικά με το προαναφερθέντα ριζοσπαστικό επαγωγικό, τρόπον τινά, σύστημα σκέψης, παράγεται ένας απλοϊκός μηχανισμός επίλυσης προβλημάτων, που εσκεμμένα αποκρύπτει την συνθετότητα των ζητημάτων, κατά το μεταίχμιο των αλλαγών, ανάγοντας τα σε μία αποκλειστικά συμπεριληπτική αιτία, καθιστώντας έτσι την συνωμοσιολογία περαιτέρω ελκυστική και συμβάλλοντας στην αυτό-ενίσχυση των συνωμοσιολόγων (Christoph, 2022: 138). Με αυτόν τον τρόπο, οι οπαδοί των θεωριών συνωμοσίας, αντιμετωπίζουν ως λυτρωτές τους συνωμοσιολόγους, ενώ ταυτόχρονα και οι ίδιοι αρχίζουν να νιώθουν το ίδιο για τον εαυτό τους, με αποτέλεσμα να αναπτύσσεται ένα είδος «συλλογικού ναρκισσισμού», κατά τον Van Prooijen (2018: 57 όπως αναφέρεται στον Christoph, 2022: 138), το οποίο λειτουργεί ως μηχανισμός έλξης τόσο εντός όσο και εκτός της κοινότητας (Christoph, 2022: 138). Ειδικότερα, τόσο οι δημιουργοί των θεωριών, όσο και οι οπαδοί τους, θεωρούν ότι αποτελούν τους «σωτήρες» της ανθρωπότητας, λόγω της ψευδαίσθησης πως κατέχουν την πραγματική αλήθεια οπότε έχουν να προσφέρουν κάτι ανεκτίμητο στους «εξαπατημένους» κοινούς ανθρώπους καθώς νιώθουν ότι είναι ανώτεροι τους,

με αποτέλεσμα η αντίληψη αυτή να καθιστά πιο συμπαγή την συνωμοσιολογική κοινότητα και μάλιστα, όπου η συνωμοσιολογία διεισδύει στα στιγματισμένα πολιτισμικά υποσύνολα, καλλιεργεί τις παραπάνω προσδοκίες στα άτομα που εντάσσονται στα υποσύνολα αυτά, οι οποίες απορρέουν από τον συλλογικό ναρκισσισμό, ενισχύοντας, με αυτόν τον τρόπο, την ελκυστικότητα της συνωμοσιολογικής κουλτούρας, οπότε έρχονται περισσότεροι σε επαφή μαζί της. Παρόλα αυτά, πρόκειται για πλανημένη αυτό-ενίσχυση καθώς η προσφορά των θεωριών σε σχέση με την ερμηνεία και επεξήγηση των φαινομένων είναι πλασματική (Christoph, 2022).

Ο Barkun εντάσσει τις θεωρίες συνωμοσίας στην κατηγορία της «στιγματισμένης γνώσης», η οποία αφορά ισχυρισμούς που προσδιορίζουν το τι συμβαίνει στην πραγματικότητα και θεωρούνται ως έγκυροι από όσους τους υποστηρίζουν παρά το γεγονός ότι έχουν περιθωριοποιηθεί από τους υπάρχοντες θεσμούς εξουσίας (πανεπιστήμια, επιστημονικές κοινότητες κλπ) ως μη έλλογοι και λανθασμένοι. Ειδικότερα, οι θεωρίες συνωμοσίας αποτελούν την κατηγορία της «αποσιωπημένης γνώσης» (Barkun, 2003: 27): ισχυρισμοί που είναι φαινομενικά έγκυροι από τους επίσημους θεσμούς, ωστόσο αποσιωπώνται επειδή οι θεσμοί φοβούνται τις συνέπειες που αφορούν την νομιμοποίηση της εξουσίας τους, από την κοινή γνώμη, σε περίπτωση δημόσιας έκθεσης των συγκεκριμένων ισχυρισμών είτε η πραγματική αλήθεια αποκρύπτεται εξαιτίας κακόβουλων κινήτρων που έχουν οι επίσημοι θεσμοί. Με άλλα λόγια, οι θεσμοί γνωρίζουν και σιωπηρά αποδέχονται εκ των προτέρων αυτό που οι θεωρίες συνωμοσίας αναπαράγουν, ωστόσο για λόγους ιδιοτελών συμφερόντων δεν το προβάλλουν, επιλέγοντας, για να εξαπατήσουν την πλειοψηφία του κόσμου, να υιοθετήσουν ένα ανυπόστατο αφήγημα. Επομένως, οι παραγωγοί των θεωριών συνωμοσίας, αυτό που σκόπιμα προσπαθούν να καταστήσουν κατανοητό στους θιασώτες τους και έπειτα οι θιασώτες στην πλειοψηφία, είναι ότι οι επίσημοι θεσμοί μηχανορραφούν, καθώς οι γνώσεις που παράγουν και κυριαρχούν στοχεύουν στην παραπλάνηση των ανθρώπων για να τους έχουν υποδουλωμένους.

Οι παραδοσιακοί θεσμοί περιθωριοποιούν τα αφηγήματα ως συνωμοσιολογικά, ταυτόχρονα όμως με την περιθωριοποίησή τους, αυτά στιγματίζονται ως επικίνδυνα και ανυπόστατα. Αυτή η στιγματοποίηση και η

προσπάθεια συνεχούς υπονόμησης των θεωριών συνωμοσίας από την επίσημη εξουσία, αποτελεί την εγγύηση, για τους συνωμοσιολόγους, πως ο, τι λένε είναι η αλήθεια, αλλιώς δεν θα διώκονταν με τέτοιο μένος. Έτσι, ο στιγματισμός των συνωμοσιολογικών πληροφοριών ως τέτοιων, αντί να κάνει τους ισχυρισμούς αυτούς να φαίνονται προβληματικοί, αντιθέτως, προσδίδεται περισσότερη αξιοπιστία, στα μάτια των δημιουργών και των θιασωτών αυτών των θεωριών, καθώς κακόβουλες δυνάμεις συνωμότησαν για να αποτρέψουν την γνωστοποίηση του (Barkun, 2003: 28). Η πεποίθηση είναι αληθινή επειδή ακριβώς έχει στιγματισθεί. Με άλλα λόγια, το περιθώριο λειτουργεί ως το ορμητήριο τους για δράση. Συνοψίζοντας, πίστωση εγκυρότητας για τους συνωμοσιολόγους δεν αποτελεί η ενσωμάτωση χαρακτηριστικών ή η αποδοχή των λεγομένων τους από την επιστημονική κοινότητα αλλά η απόρριψη και η απομόνωση από τέτοιους θεσμούς. Επομένως, οι συνωμοσιολόγοι θεωρούν ως παράσημο εγκυρότητας τις πληροφορίες που επιχειρούν να διαψεύσουν ή να διαφωνήσουν με την κοσμοθεωρία τους (Christoph, 2022). Κατά συνέπεια, με την διττή στρατηγική που προαναφέρθηκε, την προσέγκυση αλλά και την ταυτόχρονη πρόκληση αποστροφής από τους παραδοσιακούς θεσμούς, πετυχαίνουν να καταστήσουν αληθοφανή τα αφηγήματα των θεωριών συνωμοσίας και παράλληλα μέσω της στιγματοποίησης αυτών από τους επίσημους θεσμούς, το άνοιγμα σε νέα ακροατήρια, ενώ ταυτόχρονα, οι συνωμοσιολόγοι μπορούν να δρουν στο παρασκήνιο, εξαπατώντας τους θιασώτες τους, καλλιεργώντας τους ψευδαισθήσεις μεγαλείου.

Η παραπάνω στρατηγική στοχεύει να επαναπλαισιώσει και να ανανοηματοδοτήσει τις θεωρίες συνωμοσίας, αντλώντας από ετερόκλητες πηγές προκειμένου να αποκτήσουν μεγαλύτερη προσβασιμότητα στην δημόσια σφαίρα, ούσα κατακερματισμένη σε επιμέρους ακροατήρια. Επομένως, αφού παρουσιάσουν ως επίτευγμα το στίγμα τους, το επόμενο βήμα είναι η αποστιγματοποίηση, η οποία επιχειρείται στο παρασκήνιο, προκειμένου να κανονικοποιηθούν οι θεωρίες, ως προς το περιεχόμενό τους, ώστε να εισέλθουν διακριτικά στα παραδοσιακά ακροατήρια, τα οποία, σε περίπτωση που οι θεωρίες συνωμοσίας τους συστήνονταν ως τέτοιες, τότε εξαρχής θα τις απέρριπταν. Οι μηχανισμοί που χρησιμοποιούν οι συνωμοσιολόγοι για να μετατοπίσουν τις θεωρίες συνωμοσίας από το περιθώριο σε πιο κυρίαρχα ρεύματα συζήτησης είναι αρχικά η αποβολή του στίγματος ως

περιθωριακών των θεωριών συνωμοσίας μέσω της συνεχούς προβολής της περιφρόνησης των κυρίαρχων θεσμών, συναίσθημα που μοιράζονται και άλλα αιρετικά ρεύματα όπως η «ψευδοεπιστήμη», θρησκευτικές αιρέσεις, πολιτικές ιδεολογίες, η εναλλακτική ιατρική κλπ, οπότε αυτό βοηθά στο να ενταχθεί η κουλτούρα της συνωμοσίας και σε άλλα πεδία με μεγαλύτερα ακροατήρια (Barkun, 2003: 181-182). Επιπλέον, η συνωμοσιολογία επενδύει στο χαρακτηριστικό του παρία που περιβάλλει εκείνη και τα υπόλοιπα ρεύματα ως το κοινό τους χαρακτηριστικό, προκειμένου να δημιουργήσει το αίσθημα της συμπερίληψης, αφού υπάρχει το κοινό βίωμα του αποκλεισμού από τους παραδοσιακούς θεσμούς εξουσίας.

Ο δεύτερος μηχανισμός, ως απόρροια των παραπάνω, είναι η δημιουργία ενός μικτού κοινού επί τη βάση των παραπάνω χαρακτηριστικών (στο ίδιο), προκειμένου η κουλτούρα της συνωμοσίας να εδραιωθεί στις συνειδήσεις των επιμέρους ακροατηρίων. Έτσι, οι παραγωγοί των θεωριών συνωμοσίας απευθύνονται τόσο σε κοινά που εμφανίζουν αντικυβερνητικά, αντισυστημικά αισθήματα όσο και σε ουφολόγους, θιασώτες της εναλλακτικής ιατρικής κ.ο.κ. (Barkun, 2003: 181). Τέλος, είναι απαραίτητη η επένδυση στα μέσα μαζικής επικοινωνίας προκειμένου οι θεωρίες συνωμοσίας να αποκτήσουν απήχηση. Ειδικότερα, αρχής γενομένης από έντυπα ή ηλεκτρονικά μέσα που απευθύνονται στα προαναφερθέντα αιρετικά ρεύματα και έπειτα σε μέσα που έχουν μεγαλύτερη μαζικότητα όπως η βιομηχανία του θεάματος. Το γεγονός μάλιστα, ότι οι υποστηρικτές των παραπάνω ρευμάτων βρίσκονται σε κατάσταση περιθωριοποίησης, καθιστά αναγκαία την δημιουργία ενός εναλλακτικού συστήματος επικοινωνίας για την διάδοση των στιγματισμένων ιδεών με στόχο, την αποφυγή κατανόησης του κώδικα επικοινωνίας αρχικά, από τους κυρίαρχους θεσμούς και έπειτα την νομιμοποίηση στο υποσυνείδητο των κοινωνιών των ιδεών αυτών. Παρόλα αυτά, η γλώσσα αυτή, όπως παρουσιάζεται μέσω συμβολισμών, κυρίως στις ταινίες και τα υπόλοιπα προϊόντα μαζικής ψυχαγωγικής κουλτούρας, μειονεκτεί καθώς έχει κατά κύριο λόγο φανταστικό και μυθοπλαστικό χαρακτήρα, αφού δεν προσφέρει μία ακριβή εικόνα της πραγματικότητας συν τοις άλλοις έχει αποσπασματικό χαρακτήρα, ερμηνεύοντας μεμονωμένα κομμάτια της ιστορίας, χωρίς συνοχή. Με άλλα λόγια, αυτή η εναλλακτική μορφή επικοινωνίας, όπως διαπιστώνει ο Barkun (2003: 182): «δεν αντανακλά την μορφή μια ολοκληρωμένης

και έλλογα δομημένης παρουσίασης μίας εναλλακτικής άποψης της πραγματικότητας». Κατά συνέπεια, η επικοινωνιακή αυτή τακτική έχει ωφελιμιστικά και συνάμα ευκαιριακά-επικαιρικά χαρακτηριστικά.

Η γλώσσα αυτή, μέσω των μηνυμάτων που διαχέει, καταλύει τα όρια ανάμεσα στα υποπεδία που συναποτελούν τις «στιγματισμένες γνώσεις», καθώς στην πραγματικότητα, οι θεματικές κατηγορίες που συνιστούν το συγκεκριμένο πεδίο, διασυνδέονται και δεν διαχωρίζονται (Barkun, 2003: 183). Για παράδειγμα, κάποιος που αναζητά πληροφορίες για τους εξωγήινους, μπορεί να βρει υλικό για την χαμένη Ατλαντίδα, εναλλακτικές θεραπείες και φάρμακα. Έτσι, κάποιος που με απλό ενδιαφέρον ως κίνητρο, αποκτά πρόσβαση στον συγκεκριμένο κώδικα επικοινωνίας, με βάση τον οποίο διαχέονται οι παραπάνω γνώσεις, αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει περιεχόμενο για ένα ευρύ φάσμα θεμάτων. Με άλλα λόγια, η γλώσσα της συνωμοσιολογικής κουλτούρας, αποτελεί έναν πυλώνα, που συμβάλλει στην δημιουργία της αίσθησης, σε όποιον εισέρχεται στον στιγματισμένο χώρο, ότι είναι ενιαίος, πως πρόκειται για μια εναλλακτική κοσμοθεωρία και όχι μια συλλογή άσχετων ιδεών (στο ίδιο). Επομένως, οι συνωμοσιολόγοι, με προεξάρχουσα την συνωμοσιολογία, προσπαθούν, μέσω μιας ενιαίας γλώσσας, να συνενώσουν τα υπόλοιπα στιγματισμένα πολιτισμικά υποσύνολα, προκειμένου να δημιουργήσουν ένα ενιαίο σύστημα σκέψης, για να βγει από το περιθώριο και ισχυροποιημένος ο χώρος, μέσω της ενότητας, να εναντιωθεί στις κυρίαρχες μορφές εξουσίας και στα συνακόλουθα αφηγήματα, τις γνώσεις και το σύστημα σκέψης που παράγουν.

Κατεξοχήν παράδειγμα αποτελεί η, πλέον δημοφιλέστερη και διαχρονική θεωρία συνωμοσίας, η θεωρία της «Νέας Τάξης Πραγμάτων», η οποία συμπυκνώνει την παραπάνω στρατηγική, ούσα μία θεωρία- «ομπρέλα», που ενσωματώνει επιμέρους συνωμοσιολογικά αφηγήματα και βοήθησε στην διάχυση της κουλτούρας της συνωμοσίας, καθώς αποτέλεσε εργαλείο σύνδεσης της συνωμοσιολογίας με την πολιτική, όπως θα εξετασθεί στο επόμενο κεφάλαιο.

A.4 Η Θεωρία της «Νέας Τάξης Πραγμάτων» και η Σύνδεση με την Πολιτική

Το σύμπλεγμα των θεωριών συνωμοσίας της Νέας Τάξης Πραγμάτων, αποτελεί κατεξοχήν έκφραση και συστατικό στοιχείο της νεωτερικής συνωμοσιολογίας, της συνωμοσιολογίας, δηλαδή, ως ένα οργανωμένο σύστημα

σκέψης και ιδεών. Η ευθύνη έγκειται στην Γαλλική Επανάσταση και τις ιδέες του Διαφωτισμού, οι οποίες οδήγησαν στην ανάδυση μίας νέας εποχής, συμβάλλοντας στην κατάρρευση της καθεστηκυίας τάξης, όχι μόνο σε υλικό αλλά, πρωτίστως, σε πνευματικό επίπεδο. Η νεωτερικότητα καθιστά περισσότερο περίπλοκές τις κοινωνίες σε πολλά επίπεδα, ακόμη και στις διαπροσωπικές σχέσεις (Christoph, 2022). Έτσι, η παρούσα συνωμοσιολογία αντιδρά στην αποξένωση που βιώνουν οι άνθρωποι εκείνη την εποχή, δίνοντας απλοϊκές απαντήσεις (στο ίδιο) όπως έχει προαναφερθεί. Με απλά λόγια, η μοντέρνα συνωμοσιολογία ξεκίνησε ως αντίδραση απέναντι στις επαναστατικές διακηρύξεις του Διαφωτισμού, έχοντας μάλιστα πολιτικά χαρακτηριστικά εξαρχής, καθότι πολιτικό χαρακτήρα είχαν και τα ιδεώδη της Γαλλικής Επανάστασης. Κατά συνέπεια, η νεωτερική συνωμοσιολογία είναι φύσει πολιτική και εκκινεί με τις νεοταξικές θεωρίες, άλλωστε οι πρώτοι συνωμοσιολόγοι στην νεωτερικότητα είναι κληρικοί και συντηρητικοί πολιτικοί (Christoph, 2022), οι οποίοι επιθυμούν την προ-Διαφωτισμού κατάσταση.

Η πολιτική συνωμοσιολογία ή η κουλτούρα της συνωμοσίας, κατά τον Barkun (2003: 178): «αποτελεί εξήγηση των πολιτικών φαινομένων». Ειδικότερα, οι συνωμοσιολόγοι, επιχειρούν να δώσουν την εντύπωση ότι λειτουργούν ως σκιώδεις πολιτικοί λειτουργοί, ενταγμένοι υπογείως στα άδυτα των εσωτερικών θεσμικών κρατικών δομών, συνιστώντας ένα παρασκηνακό πολιτικό σύστημα, πίσω από το ορατό, το οποίο αποτελεί μαριονέτα του απόκρυφου συστήματος. Κατά συνέπεια, όσοι ασχολούνται με την πολιτική συνωμοσιολογία, διεκδικούν τον ρόλο των διαφωτιστών της κοινή γνώμης, καθώς θεωρούν ότι αποκαλύπτουν τις δήθεν κρυφές διαδικασίες λήψης αποφάσεων και τους πραγματικούς δρώντες, οι οποίοι καθοδηγούν τις αποφάσεις. Απότοκο του παραπάνω εγχειρήματος, είναι ότι η σταχυολόγηση των πολιτικών ζητημάτων ως προς τα αίτια των πολιτικών γεγονότων και την αξιοπιστία των αποδεικτικών στοιχείων επιδέχεται διαφορετικές ερμηνείες στους συγκεκριμένους συνωμοσιολογικούς κύκλους, με αποτέλεσμα την απουσία συναινετικών προσεγγίσεων και τον πλούσιο πολιτικό συνωμοσιολογικό πλουραλισμό, δημιουργώντας μία κατάσταση αβεβαιότητας, ως προς το τι μπορεί να αμφισβητηθεί ή να θεωρηθεί αληθές (Dean, 1998: 201 όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 36-37).

Το περιεχόμενο της πολιτικής συνωμοσιολογίας, παρότι δύσκολα χαρτογραφείται εξαιτίας των πολλαπλών πεδίων που διαχέεται, τα οποία αλληλεπικαλύπτονται σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα, διαθέτει ορισμένα σταθερά χαρακτηριστικά. Αρχικά, η πλοκή της πολιτικής συνωμοσιολογίας αναδεικνύει την παράνοια που την συνέχει, μέσω του αφηγήματος, ότι οι συνωμοτικές ενέργειες αποσκοπούν στο να πλήξουν, όχι μεμονωμένα τον ίδιο τον συνωμοσιολόγο (Barkun, 2003: 8), αλλά, σύμφωνα με τον Hofstadter (όπως αναφέρεται στον Barkun, 2003: 8), κινούνται «εναντίον ενός έθνους, ενός πολιτισμού, ενός τρόπου ζωής, η μοίρα του οποίου δεν αφορά μόνο τον ίδιο [σ.σ. τον συνωμοσιολόγο] αλλά εκατομμύρια άλλους». Εν συνεχεία, η πολιτική συνωμοσιολογία διαμορφώθηκε, κατά κύριο λόγο, μέσω των πολιτικών οργανώσεων, με τις οποίες οι συνωμοσιολόγοι ήρθαν σε επαφή, οι οποίες συνδέονται με τον υπερδεξιό συντηρητικό χώρο, σχεδόν εξαρχής από την εμφάνιση της μοντέρνας συνωμοσιολογίας, όπως έχει προειπωθεί. Σε αντίθεση με άλλες κατηγορίες θεωριών, όπως οι εξωγήινες θεωρίες, οι οποίες επινοήθηκαν από τους ίδιους τους συνωμοσιολόγους με τις επιρροές της ουφολογίας επί παραδείγματι, το περιεχόμενο στην πολιτική συνωμοσιολογία, όχι μόνο επηρεάζεται από την πολιτική πραγματικότητα όπως παρουσιάζεται από το υπερσυντηρητικό φονταμενταλιστικό φάσμα ιδεολογικά αλλά οι τελευταίοι είναι που έχουν καταλυτικό ρόλο στην εμφάνιση και απήχηση των θεωριών της πολιτικής συνωμοσιολογίας, αφού συμπαρασύρουν την κουλτούρα της συνωμοσίας στην γειτνίαση της με, μεγαλύτερης απήχησης, εναλλακτικές κουλτούρες. Με άλλα λόγια, ενώ η κουλτούρα της συνωμοσίας ασκεί δυναμική επίδραση σε ορισμένα πεδία που δεν εμπλέκονται κυρίαρχοι φορείς εξουσίας και επικρατεί και το μυθολογικό στοιχείο, εδώ το πεδίο της πολιτικής και ειδικότερα ο ακροδεξιός ιδεολογικός ριζοσπαστισμός, επηρεάζει δυναμικά την συνωμοσιολογία, σε σημείο, που όπως θα αναλυθεί, οδηγεί σε ορισμένες μεταβολές τον τρόπο εκφοράς των θεωριών συνωμοσίας. Επιπλέον, ο πολιτικός και νεοταξικός συνωμοσιολογικός λόγος απαρτίζεται από αντισημιτικά, ρατσιστικά και αντιεξουσιαστικά, αντι-ελίτ και αντικυβερνητικά χαρακτηριστικά. Κοινωνιολογικές και ψυχολογικές έρευνες δείχνουν σαφείς συσχετίσεις μεταξύ προκαταλήψεων και συνωμοσιολογίας και μάλιστα για κάθε είδος προκατάληψης

ποικίλλει η συσχέτιση ως προς τον βαθμό δυναμικής (Bartoschek, 2017· Imhoff, 2015: 136–137· Pickel et al., 2020: 105 όπως αναφέρονται στον Christoph, 2022: 139).

Οι πολιτικές ομάδες που αναπαράγουν τις νεοταξικές θεωρίες συνωμοσίας είναι δρώντες, οι οποίοι διαπνέονται από αντικυβερνητικά, αντισυστημικά αισθήματα είτε ακροδεξιές παραστρατιωτικές οργανώσεις ανάμεσά τους εκείνες που συνδέονται με την Κου Κλουξ Κλαν καθώς επίσης νέο-Ναζιστικές και χριστιανικές φονταμενταλιστικές οργανώσεις. Η προτίμηση των παραπάνω ομάδων στην συνωμοσιολογική ερμηνεία της πολιτικής πραγματικότητας αποτελεί ταυτόχρονα αιτία και αποτέλεσμα της περιθωριοποίησής τους. Ειδικότερα, ο ρητορικός τρόπος, ο οποίος αντλεί από τα χαρακτηριστικά της ιδεολογικής και πολιτικής τοποθέτησης των παραπάνω ομάδων, ως προς την απόδοση ευθυνών, όπου με απλουστευτικό και γενικευτικό λόγο, κατηγορούν τους πάντες σε επίπεδο παραδοσιακών θεσμών εξουσίας, για την σαθρότητα, που κατά αυτούς έχει περιέλθει η φιλελεύθερη δημοκρατία, προκαλεί την πολιτική τους εξορία. Με άλλα λόγια, όταν οι ίδιες οι Ακροδεξιές ομάδες εσκεμμένα υιοθετούν μία ρητορική συλλήβδην εναντίωσης κατά των παραδοσιακών θεσμικών δρώντων σε επίπεδο ρητορικής, είναι σαν να αυτό-εξορίζονται οι ίδιοι, σαν να επιδιώκουν την απομόνωσή τους. Από την άλλη, ωθούνται ακόμα περισσότερο στο περιθώριο λόγω της ενσωμάτωσης του τρόπου σκέψης της συνωμοσιολογίας, με τις διαρκείς μηχανογραφίες, με αποτέλεσμα την ελλιπή κάλυψη των δράσεων τους από τα Μέσα Ενημέρωσης χάνοντας έτσι πιθανές δεξαμενές κοινού, με συνέπεια να εξακολουθούν να διαθέτουν μία μικρή βάση οπαδών. Συνοψίζοντας, η κουλτούρα της συνωμοσιολογίας πέτυχε μία μικρή διεύρυνση με την ενσωμάτωση μερίδας ακροδεξιών πολιτικών, ιδεολογικών και θρησκευτικών φονταμενταλιστικών χαρακτηριστικών στο αφήγημά της στα πλαίσια της στρατηγικής της ανανοηματοδότησής της, για να καταστεί περισσότερο φιλική προς νέα ακροατήρια, ωστόσο ο ριζοσπαστικός χώρος της Ακροδεξιάς, ο οποίος ενσωματώνει, τουλάχιστον στις ΗΠΑ ένα μέρος των υπερσυντηρητικών φανατικών προτεσταντών, παρόλο που ενέταξε ορισμένα συνωμοσιολογικά χαρακτηριστικά, περιορίστηκε σε ένα αρκετά στενό ακροατήριο.

Σε αυτό οφείλονται οι δύο κύριες δεξαμενές επιρροής των νεοταξικών θεωριών που διαμόρφωσαν τους τρεις βασικούς πυλώνες της νεωτερικής συνωμοσιολογίας στο επόμενο κεφάλαιο, ως προς τα άτομα ή τις ομάδες που

προσπαθούν να ελέγξουν τον κόσμο. Ειδικότερα, ένα μέρος των θεωριών αυτών, επηρεάζονται από τα θρησκευτικά χριστιανικά κινήματα του προτεσταντικού φονταμενταλισμού, τα οποία υιοθετούν ντετερμινιστικές λογικές περί τέλους της ιστορίας με την έλευση των έσχατων καιρών, στην διάρκεια των οποίων, μία διαβολική μορφή ο Αντίχριστος, θα εδραιώσει την κυριαρχία του στην γη. Ωστόσο, η μορφή με την οποία θα εμφανιστεί στον πλανήτη ο Αντίχριστος διαφέρει ανάλογα με τα εκάστοτε προαναφερθέντα θρησκευτικά ρεύματα. Συγκεκριμένα, είτε θα εμφανιστεί αυτούσιος, ως μονοπρόσωπη ύπαρξη και θα συστηθεί ως τέτοιος, προκειμένου να γίνει άμεσα αναγνωρίσιμος από τους κοινούς θνητούς, δρώντας ο ίδιος είτε θα ασκεί έμμεσα την εξουσία του, παρουσιαζόμενος έμμεσα, μέσω εντεταλμένων προσώπων ή ομάδων, οι οποίοι θα ενεργούν στο όνομά του, λαμβάνοντας, έτσι, ιστορικά, ποικίλες προσωποποιήσεις (από τους Ρωμαίους Αυτοκράτορες και την ίδια την Αυτοκρατορία, τα επαναστατικά πολιτικά και κοινωνικά κινήματα της Δύσης έναντι των απόλυτων μοναρχιών τον 18ο και 19ο αιώνα όπως οι Καρμπονάροι στην Ιταλία έως τον Χίτλερ, τον Μουσολίνι, το κράτος του Ισραήλ, τον Κομμουνισμό και την Ρωσική Επανάσταση και θεσμούς όπως η Κοινωνία των Εθνών, Ο ΟΗΕ, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο). Ο πρώτος πυλώνας, μάλιστα της νεωτερικής συνωμοσιολογίας που συνδέεται με θρησκευτικό θεσμό είναι ο αντι-Καθολικισμός, καθώς ο Πάπας θεωρείται ότι λειτουργεί με διαβολικό τρόπο τόσο στους υπερεθνικούς θεσμούς αλλά και μέσω της ανάμιξης στα εσωτερικά άλλων κρατών (Christoph, 2022).

Η έμμεση παρουσία του Αντίχριστου στην γη, ανοίγει τον δρόμο, ώστε η κουλτούρα της συνωμοσιολογίας που αντλεί από τον φονταμενταλιστικό θρησκευτικό Χιλιετισμό να επεκταθεί στον χώρο της πολιτικής, καθώς, αντλώντας από τα πολιτικά επικαιρικά και διαχρονικά επίδικα, σπεύδει να συνδεθεί με περιθωριακούς πολιτικούς δρώντες συγκεκριμένης ιδεολογικής τοποθέτησης με ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά είτε χώρους που μπορούν να ασκήσουν πίεση στα επίπεδα λήψης των αποφάσεων (πχ προτεσταντικές θρησκευτικές ομάδες στις ΗΠΑ προσκείμενες στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα), οι οποίοι στην ρητορική τους, εσκεμμένα, εντάσσουν συνωμοσιολογικά στοιχεία, αναπαράγοντας στερεότυπα και προκαταλήψεις, αναμειγμένα με ανορθολογικά συνωμοσιολογικά στοιχεία.

Στο ίδιο μήκος κύματος και οι επιρροές κοσμικών ρευμάτων που περιλαμβάνουν ένα σύνολο ιστορικών και πολιτικών ψευδοεπιστημών, οι οποίες ερμηνεύουν σημαντικά γεγονότα επί τη βάσει ύπουλων ραδιουργιών μυστικών ομάδων, οι οποίοι θεωρούνται οι πραγματικοί κάτοχοι της εξουσίας και όχι οι κυβερνήσεις (Barkun, 2003: 40). Στόχος των προαναφερθέντων θρησκευτικών και κοσμικών συνωμοσιολογικών δρώντων είναι η επιβολή της παγκόσμιας κυριαρχίας μέσω της εγκαθίδρυσης της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Ωστόσο, όπως και στα θρησκευτικά φονταμενταλιστικά ρεύματα, ποικίλουν εκείνοι οι οποίοι θα επιβάλουν αυτή την νέα πραγματικότητα, από τους Εβραίους και τους «Πεφωτισμένους» (Illuminati), τους Μασόνους και από εξωγήινες και ενδογήινες υπάρξεις ακόμη, ενδεχομένως και από τα τεχνολογικά προϊόντα (από την τηλεόραση έως το Διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης), το τραπεζικό σύστημα, τις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ είτε δεξαμενές σκέψης όπως η λέσχη Bilderberg, επιστημονικά ινστιτούτα είτε ομάδες της κοινωνίας των πολιτών όπως ΜΚΟ. Κύριοι πρωταγωνιστές, οι οποίοι συγκροτούν τους άλλους δύο πυλώνες της μοντέρνας συνωμοσιολογίας είναι οι Μασόνοι και οι Εβραίοι από την μία και οι εξωγήινοι από την άλλη (Christoph, 2022). Με αυτόν τον τρόπο, τα κοσμικά ρεύματα βοηθούν και αυτά στην διάδοση της κουλτούρας της συνωμοσίας σε πολιτικούς δρώντες που έχουν τα χαρακτηριστικά του παρία και στα ακροατήριά τους.

Οι νεοταξικές θεωρίες συνωμοσίας, έως τις αρχές του 1990, περιορίζονταν σε δύο ακροατήρια, την αντικυβερνητική ριζοσπαστική δεξιά και τους φονταμενταλιστές χριστιανούς, που ανησυχούσαν για την ανάδυση του Αντίχριστου κατά τα έσχατα του κόσμου (Barkun, 2003: 179). Οι μεν πρώτοι, ένεκα των απόψεών τους, ήταν αποκλεισμένοι από τα κυρίαρχους διαύλους επικοινωνίας και διάδοσης των αφηγημάτων τους, οι δε δεύτεροι, χρησιμοποιούσαν ορισμένα παραδοσιακά μέσα διάδοσης των πεποιθήσεων τους όπως βιβλία με εμπορική απήχηση και μερίδα του τηλεοπτικού τοπίου τις δεκαετίες 80 και 90. Ωστόσο, η πολιτική περιθωριοποίησή τους τελειώνει όταν οι θεωρίες της Νέας Τάξης Πραγμάτων εντάσσονται στις θεωρίες περί εξωγήινων υπάρξεων ή αλλιώς την ουφολογία, οπότε η πολιτική συνωμοσιολογία αρχίζει να έχει δυναμική απήχηση από το 1990 και μετά.

Το ακροατήριο, το οποίο ασπάζεται θεωρίες περί εξωγήινων υπάρξεων με την μορφή που τους προσδίδει η ουφολογία, αποτελείται από άτομα, τα οποία δεν έχουν

μία ομοιογενή και ξεκάθαρη πολιτική ταυτότητα. Συνεπώς, αποτελεί ένα σημαντικό παράθυρο ευκαιρίας για την πολιτική συνωμοσιολογία και τις νεοταξικές θεωρίες η άσκηση επίδρασης σε ένα ακροατήριο το οποίο όν συγκεχυμένο ιδεολογικά δεν θα έχει ισχυρές ιδεολογικές ταυτίσεις κατ' επέκταση, με αποτέλεσμα η νεοταξική συνωμοσιολογία να αποκομίσει σημαντικά οφέλη από την διάχυση των ιδεών της. Επιπλέον, μερίδα αυτού του ακροατηρίου έχει α-πολίτικα χαρακτηριστικά, κατά συνέπεια αποτελεί περαιτέρω ευνοϊκή δεξαμενή για την πολιτική συνωμοσιολογία και τον ακροδεξιό ριζοσπαστικό χώρο που ενσωματώνει συνωμοσιολογικά χαρακτηριστικά, ένα ακροατήριο με παντελή, σχεδόν, έλλειψη πολιτικών ερεισμάτων. Ακόμη, η «ουφολογία» εντάσσεται στην κατηγορία των στιγματισμένων γνώσεων, η τελευταία έχει αναλυθεί παραπάνω και μάλιστα η ουφολογία είναι εκ των δημοφιλέστερων κατηγοριών που εντάσσονται σε αυτό το είδος γνώσεων με μεγαλύτερο κοινό. Ως εκ τούτου, η πολιτική συνωμοσιολογία γίνεται κομμάτι μίας ευρύτερης σειράς θεμάτων και άλλων ποικίλων θεματικών, με αποτέλεσμα να αποβάλλει το στίγμα της πολιτικής υποψίας, ούσα μάλιστα διπλά στιγματισμένη τόσο ως προς το ότι αποτελεί μία διακριτή κατηγορία θεωριών συνωμοσίας εντός της στιγματισμένης γνώσης όσο και με τους δεσμούς που διατηρεί με ιδιαίτερα στιγματισμένες πολιτικές οργανώσεις, σε αντίθεση με την ουφολογία, η οποία δεν έχει τόσο μεγάλο βαθμό στιγματοποίησης και καχυποψίας (Barkun, 2003).

Μασονία, αντισημιτισμός και εξωγήινοι από το 1990 και μετά συνυπάρχουν σε συνδυασμό με αποκρυφιστικά πνευματικά ρεύματα, που περιλαμβάνουν ορισμένα και παγανιστικές τελετουργίες (Christoph, 2022). Για παράδειγμα, τα υποτιθέμενα «Πρωτόκολλα της Σιόν» με βάση τα οποία μυστικές δυνάμεις καθόριζαν το πως θα καταλάβουν τον κόσμο και αποδίδονταν στους Εβραίους, πλέον αλλάζουν προέλευση και ευθύνονται εξωγήινες υπάρξεις για την σύνταξη τους, οι οποίες έχουν χρησιμοποιήσει ως πιόνια τους Εβραίους και τους Μασόνους αλλά για αντιπερισπασμό, προέβαλαν ως δημιουργούς τους δύο τελευταίους, προκειμένου να ραδιουργούν απτόητοι οι εξωγήινοι, η μορφή των οποίων δεν έχει καθοριστεί, με τα επιμέρους συνωμοσιολογικά αφηγήματα να αναφέρονται σε ερπετοειδή είτε σε πλάσματα τα οποία μεταμφιέζονται σε ανθρωπόμορφες φιγούρες για να εξαπατούν τους ανθρώπους (Icke, 1999 όπως αναφέρεται στον Christoph, 2022: 141· Barkun, 2003). Ενδεχομένως και αυτό να είχε ωφελιμιστικά κίνητρα, καθώς ο αντισημιτισμός

αλλάζει μορφές αφενός και αφετέρου με όλο το αντισημιτικό ιστορικό με αποκορύφωμα το Ολοκαύτωμα, οι συνωμοσιολόγοι γνώριζαν ότι δεν θα είχαν απήχηση εάν ορισμένοι, ξεκάθαρα πρόβαλλαν τις αντισημιτικές τους αντιλήψεις. Παρόλα αυτά, αξίζει να σημειωθεί, ότι παρατηρείται επάνοδος του αντισημιτισμού, από το ριζοσπαστικό ισλάμ αυτή την φορά, καθώς οι εξτρεμιστικές οργανώσεις που το εκπροσωπούν επικαλούνται τα Πρωτόκολλα αυτά, προκειμένου να νομιμοποιήσουν τις δικές τους πολιτικές έναντι των Εβραίων και να εκφράσουν το μίσος τους έναντι των ενεργειών στις οποίες προβαίνει το Ισραήλ διαχρονικά στην Μέση Ανατολή (Christoph, 2022: 141) ιδίως μετά την έναρξη του πολέμου στην περιοχή στις 7 Οκτωβρίου 2023.

Η δεκαετία 2000-2010 χαρακτηρίζεται από ένα πνευματικό συνωμοσιολογικό είδος, το οποίο συνοψίζουν οι Ward and Voas (2011 όπως αναφέρεται στον Christoph, 2022: 141) ως ένα αμάλγαμα της «ουφολογίας» με την τελεολογία των έσχατων καιρών, της Νέας Εποχής, οπότε ξεπροβάλλει και πάλι έντονα η εσχατολογία, η οποία ωστόσο δεν έχει αμιγώς θρησκευτικά, αποκρυφιστικά είτε κοσμικά χαρακτηριστικά, αλλά αποτελεί μία μίξη των παραπάνω. Δεν πρόκειται ωστόσο για κάτι ρηξικέλευθο, απλά για μία ανακύκλωση ήδη υπαρχόντων ρευμάτων διαχρονικά (Christoph, 2022). Παρόλα αυτά, η συνωμοσιολογική αυτή τάση διασχίζει και την δεκαετία του 2010 για να καταλήξει στην παραγωγή του QAnon ρεύματος, το οποίο γνώρισε έντονη κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης το 2017 (Christoph, 2022: 141). Ειδικότερα, το ρεύμα αυτό κατορθώνει να συνθέσει τις πιο ριζοσπαστικές θεωρίες συνωμοσίας (αφηγήσεις «αιματηρής πίστης» στο έθνος, θεωρίες περί «βαθέος κράτους» συνδυαστικά με τον μυστικισμό, τις «απόκρυφες γνώσεις» και τον Χιλιασμό, MacMillen & Rush, 2022 όπως αναφέρεται στο Christoph, 2022: 141). Η αυξανόμενη δυναμική του ρεύματος, λόγω και της πολιτικής επένδυσης σε αυτό από τον Ντόναλντ Τραμπ στις προεδρικές εκλογές του 2020, του προσέδωσε περαιτέρω ισχύ, προσδίδοντας του πρωταγωνιστικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις τόσο στο εσωτερικό του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος όσο και στις ΗΠΑ, με αποκορύφωμα τα γεγονότα στο Καπιτώλιο την 6^η Ιανουαρίου 2021 (Yablokov & Chatterje-Doody, 2022: 10–11 όπως αναφέρεται στο Christoph, 2022: 141).

Η περίοδος της πανδημίας Covid-19 επανέφερε στο προσκήνιο μία παλαιότερη συνωμοσιολογική σύζευξη αυτή του επιστημονικού αρνητισμού και των

θεωριών συνωμοσίας (Christoph, 2022). Πίσω από αυτόν, δεν συντάχθηκαν μόνο αρνητές της πανδημίας είτε αντιεμβολιαστές, όπως θα δούμε στο επόμενο κεφάλαιο, αλλά υπήρξαν και αρνητές της κλιματικής κρίσης και ευρύτερων φαινομένων (στο ίδιο).

A.5 Θεωρίες Συνωμοσίας την Περίοδο της Πανδημίας Covid-19

Την περίοδο της πανδημίας του Κορονοϊού, το συνωμοσιολογικό αφήγημα αποτελείται από τρεις πυλώνες: εν αρχή ότι ο Covid-19 δεν είναι επικίνδυνος αφετέρου ότι το εμβόλιο είναι επικίνδυνο και ότι δεν είναι άξιοι εμπιστοσύνης οι υπέρμαχοι των εμβολίων (ISD, 2021), καθώς θεωρούνται μέρος του κατεστημένου συστήματος (Γιαννόπουλος, 2023). Παρακάτω, παρατίθενται οι θεωρίες συνωμοσίας που αφορούν το στέλεχος του Κορονοϊού. Ειδικότερα, η άρνηση ύπαρξης του Ιού (Μπεϊνά, 2021) αποτελεί τέτοια θεωρία και έπειτα η πεποίθηση ότι ο Ιός κατασκευάστηκε σε εργαστήριο (Μπεϊνά, 2021) για την μείωση του πληθυσμού οπότε δεν μεταδόθηκε τυχαία από τον άνθρωπο στα ζώα. Επιπλέον, ο Ιός περιέχει σωματίδια νανοτεχνολογίας με μικροσκοπικές κεραίες που μεταδίδει προσωπικές μας πληροφορίες στο Cloud (Gorman & Scales, 2021 όπως αναφέρεται στην Μπεϊνά, 2021:9 όπως αναφέρονται στο Γιαννόπουλος, 2023: 24· Hakim, 2021 όπως αναφέρεται στην Μπεϊνά, 2021: 9 όπως αναφέρεται στο ίδιο). Επίσης, ο Ιός θεωρείται προϊόν «θείας τιμωρίας» για τον ηθικό ξεπεσμό των ανθρώπων (Γιαννόπουλος, 2023: 24).

Σε σχέση με την συνωμοσιολογία που περιβάλλει τα εμβόλια του Κορονοϊού, εκείνα θεωρούνται μη ασφαλή και στοχεύουν στην αποδυνάμωση του ανοσοποιητικού συστήματος των ανθρώπων, καθιστώντας τα άτομα επιρρεπή στις αρρώστιες και τον θάνατο, επικαλούμενοι επιλεκτικά στοιχεία από εθνικές και διεθνείς βάσεις δεδομένων (ISD, 2021 όπως αναφέρεται στο Γιαννόπουλος, 2023: 24). Επιπλέον, τα εμβόλια κατά της Covid-19 μεταβάλλουν το DNA των ατόμων, σύμφωνα με τους αντιεμβολιαστές (ISD, 2021). Συγκεκριμένα, η πρωτοποριακή τεχνολογία mRNA που χρησιμοποιήθηκε για την αποτελεσματικότερη και ταχύτερη παραγωγή των εμβολίων, αναμένεται να μεταμορφώσει τον γενετικό κώδικα των ατόμων στα κύτταρα προκειμένου να επιτευχθεί η παρακολούθησή τους και ο έλεγχός τους από εξωτερικές δυνάμεις (στο ίδιο). Ακόμη, υποστηρίζουν ότι τα εμβόλια αποτελούνται

από κύτταρα εμβρύων από εκτρώσεις (στο ίδιο). Μία άλλη ευρέως διαδεδομένη θεωρία συνωμοσίας είναι ότι τα εμβόλια κατά της Covid-19, σχεδιάστηκαν προκειμένου να παρακολουθούν είτε οι πολυεθνικές είτε οι κυβερνήσεις, τους ανθρώπους που εμβολιάζονται, μέσω μικροτσιπ με την βοήθεια του 5G (ISD, 2021). Επιπλέον, γίνεται αναφορά στο πρόσωπο του Bill Gates, ως ενός υποχθόνιου ενορχηστρωτή της πανδημίας, με απώτερο σκοπό την επίσπευση της διαδικασίας ελέγχου και παρακολούθησης όλης της ανθρωπότητας από εκείνον (στο ίδιο).

Στο κάδρο των θεωριών συνωμοσίας για τα εμβόλια, μπαίνουν και οι φαρμακοβιομηχανίες, αφού υποτίθεται ότι αποκρύπτουν ή διαστρεβλώνουν σκόπιμα πληροφορίες για τα εμβόλια κατά του Κορονοϊού, καθώς τοποθετούν πάνω από όλα το οικονομικό συμφέρον και τα οφέλη που προκύπτουν από την παραγωγή των εμβολίων (στο ίδιο). Στην προσπάθεια αυτή συμβάλλουν και θεσμοί όπως το Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (CDC) στις ΗΠΑ, όπως και οι πολιτικοί παράγοντες εξαιτίας της απελευθέρωσης επενδύσεων που λαμβάνουν από τις μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες, «Big Pharma» όπως τις αποκαλεί το αντιεμβολιαστικό κίνημα σύμφωνα με το ISD (2021). Ειδικότερα, πρόκειται για ένα σκοτεινό σχέδιο της παγκόσμιας ελίτ, η οποία επιθυμεί να βλάψει εκούσια την ανθρωπότητα (στο ίδιο).

Ακόμη, οι διάσημοι και οι αξιωματούχοι που εμβολιάστηκαν δημόσια, στην πραγματικότητα έλαβαν ένα εικονικό φάρμακο (Gorman & Scales, 2021; Hakim, 2021 όπως αναφέρονται στην Μπεινά, 2021:9) είτε περιείχε νερό είτε δεν το έλαβαν καν. Παρόλα αυτά, οι αναπαραγόμενες θεωρίες συνωμοσίας, με αφορμή τα εμβόλια του νέου Κορονοϊού, δεν αποτελούν καινοφανές γεγονός, καθώς τις επικαλούντο διαχρονικά το αντιεμβολιαστικό κίνημα (ISD, 2021). Πρωτοφανή, ωστόσο, είναι τόσο η ταχύτητα όσο και το εύρος διάδοσης αυτών των θεωριών, πράγμα που οφείλεται στην εκμετάλλευση των σύγχρονων ψηφιακών μέσων από τους συνωμοσιολόγους.

Σύμφωνα με τον Ινστιτούτο Στρατηγικού Διαλόγου (ISD, 2021) και όπως εξετάζεται και στο δεύτερο μέρος της εργασίας, οι οργανώσεις που ανήκουν στον ιδεολογικό-πολιτικό χώρο της Άκρας Δεξιάς αναπαράγουν τις θεωρίες συνωμοσίας που αφορούν τον Κορονοϊό, επιχειρώντας έτσι να προσεγγίσουν το αντιεμβολιαστικό κίνημα, καθώς το προμηθεύουν με την ήδη υπάρχουσα συνωμοσιολογία του πολιτικού τους χώρου, που αφορά την στοχοποίηση εθνοτικών ομάδων όπως των Εβραίων, νεοταξικά συνωμοσιολογικά χαρακτηριστικά και αντι-ελίτ, αντισυστημική

ρητορική. Ειδικότερα, επικαλούμενοι το ISD (2021): «σε σχέση με την δημιουργία της «Νέας Τάξης Πραγμάτων», η οποία περιλαμβάνει την κατάργηση των εθνών-κρατών και την έλευση της παγκόσμιας διακυβέρνησης σε μία ενιαία ηγεσία, η οποία θα κυβερνά όλη την ανθρωπότητα, ο Covid-19 θεωρείται ένα ακόμη βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, καθώς οι λαοί αναγκάστηκαν να υποκύψουν στα καταπιεστικά μέτρα των εκάστοτε κυβερνήσεων, τα οποία ως προς την δομή τους και την εφαρμογή τους ήταν σχεδόν πανομοιότυπα και θεσπίστηκαν ταυτόχρονα, αναφερόμενοι στα lockdown και τον υποχρεωτικό εμβολιασμό (στο ίδιο). Μάλιστα, το αντιεμβολιαστικό κίνημα κατά την περίοδο της πανδημίας, αποδεικνύει και τις διασυνδέσεις του με το QAnon ρεύμα των ΗΠΑ, που ανθεί στο Ρεπουμπλικανικό κόμμα και στο υπερδεξιό φάσμα, ως προς τον τρόπο αντίληψης της λειτουργίας του αμερικανικού κράτους, κάνοντας λόγο για ένα «βαθύ κράτος», όπου οι θεσμοί είναι μαριονέτες σκοτεινών δρώντων που δρουν στο παρασκήνιο και λαμβάνουν τις αποφάσεις για λογαριασμό τους σε σχέση με την πανδημία (ISD, 2021)

Σε σχέση με τους Εβραίους και τα εμβόλια, οι θεωρίες συνωμοσίας οργανώνονται γύρω από τις εξής τέσσερις πεποιθήσεις (ISD, 2021): «οι Εβραίοι δημιούργησαν το εμβόλιο για να στερήσουν τις άλλες εθνότητες είτε οι θάνατοι των εμβολίων οφείλονται σε ένα οργανωμένο σχέδιο μείωσης του πληθυσμού, το οποίο εκτελείται από την Εβραϊκή ελίτ (στο ίδιο). Η παραγωγή των εμβολίων αποτελεί μέρος ενός Εβραϊκού σχεδίου, προκειμένου να ελέγξουν τον πλανήτη. Τέλος, οι Εβραίοι εφηύραν το εμβόλιο προκειμένου να πλουτίσουν οικονομικά και να εκβιάζουν τον πλανήτη (στο ίδιο)».

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

B. Η Συνωμοσιολογία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την Περίοδο της Πανδημίας Covid-19

Εκκινώντας, το πρώτο κεφάλαιο αφορά τις θεωρίες συνωμοσίας και την Ακροδεξιά, συγκεκριμένα, την ανάδειξη του, εκ των προτέρων, συνωμοσιολογικού υποβάθρου του συγκεκριμένου πολιτικού και ιδεολογικού χώρου, που αποτελεί πρόσφορο έδαφος απορρόφησης των αντιεμβολιαστικών συνωμοσιολογικών ιδεών. Επιπλέον, παρατίθενται ορισμένα χαρακτηριστικά των πολιτικών κομμάτων και των Ευρωομάδων που εξετάστηκαν για την υλοποίηση της πρωτογενούς έρευνας σε σχέση με την συνωμοσιολογική ρητορική που ακολούθησαν την περίοδο της πανδημίας του Κορονοϊού. Αρχικά, εξετάζεται η Ευρωομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών (European Conservatives and Reformists, ECR) και τα πολιτικά κόμματα που αποτελούν κεντρικούς πυλώνες της, το FdI με πρόεδρο την τωρινή πρωθυπουργό και αρχηγό του κυβερνητικού συνασπισμού στην Ιταλία, Τζόρτζια Μελόνι και το Πολωνικό Κόμμα «Νόμος και Δικαιοσύνη» του προέδρου και τρέχοντος αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης της Πολωνίας, Γιάροσλαβ Κατσίνσκι. Συμπρόεδρος είναι ο Nicola Procaccini, Ευρωβουλευτής του FdI.

Στην συνέχεια, αναλύεται η Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» με προεξάρχον το κόμμα RN του νυν προέδρου Ζορντάν Μπαρντελά και της τέως προέδρου και νυν αρχηγού της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κόμματος στην Γαλλική Εθνοσυνέλευση Μαρίν Λεπέν. Πλέον, μετά τις Ευρωεκλογές του Ιουνίου 2024, η Ευρωομάδα μετονομάστηκε σε «Πατριώτες για την Ευρώπη» (Patriots for Europe). Σε σχέση με το κόμμα AfD με συν-πρόεδρο την Άλις Βάιντελ, αποχώρησε από την παραπάνω Ευρωομάδα για να δημιουργήσει και να ενταχθεί στην Ευρωομάδα της «Ευρώπης των Κυρίαρχων Εθνών» (Europe of Sovereign Nations, ESN). Πρόεδρος της Ευρωομάδας είναι ο Ρένε Όστ, επικεφαλής της αντιπροσωπείας του AfD στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

B.1 Ακροδεξιά και Θεωρίες Συνωμοσίας

Οι δρώντες που ανήκουν στην Ακροδεξιά χωρίζονται κατά βάση σε δύο ομάδες: Την Λαϊκιστική Ριζοσπαστική Δεξιά και την Εξτρεμιστική Δεξιά (Georgiadou,

2024). Η Λαϊκιστική Ριζοσπαστική Δεξιά, δεν αντιτίθεται εντελώς στην Δημοκρατία, σύμφωνα με τον Mudde (2007 όπως αναφέρεται στο Georgiadou, 2024: 10). Ειδικότερα, αποδέχεται την εκλογική διαδικασία και συμμετέχει σε αυτήν, αναγνωρίζει τις δημοκρατικές διαδικασίες και αποζητά να συμμετάσχει στην διακυβέρνηση (στο ίδιο). Ωστόσο, παρόλο που εμφανίζονται ως υπέρμαχοι των δημοκρατικών αξιών, υποστηρίζουν πολιτικές που διαβρώνουν στην πραγματικότητα την αντιπροσωπευτική αρχή και τα θεμέλια της φιλελεύθερης δημοκρατίας, με την εστίαση σε αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες ή την θέσπιση υβριδικών δημοκρατικών διαδικασιών όπου θα συναποφασίζουν τα αντιπροσωπευτικά όργανα μαζί με εξωκοινοβουλευτικούς δρώντες, αποσκοπώντας, στην υπονόμηση των μηχανισμών ελέγχου και λογοδοσίας που έχουν θεσπιστεί για την προστασία του φιλελεύθερου δημοκρατικού πολιτεύματος (στο ίδιο). Με άλλα λόγια, ενώ τάσσονται υπέρ της Δημοκρατίας, ως μιας αφηρημένης ιδέας, στην πραγματικότητα, επιχειρούν να υποβαθμίσουν τις διαδικαστικές και πρακτικές της διαστάσεις (Georgiadou, 2024: 11). Η ρητορική της κινείται κατά των ελίτ, όχι όμως ενάντια όλου του φιλελεύθερου δημοκρατικού συστήματος. Έτσι, προσπαθούν να παρουσιαστούν ελκυστικοί, να «καμουφλαριστούν» για να κανονικοποιηθούν μέσα στο τρέχον δημοκρατικό μοντέλο και στο παρασκήνιο να ενεργούν εις βάρος του. Σε ό,τι αφορά το έθνος-κράτος η Λαϊκιστική Ριζοσπαστική Δεξιά, εν γένει, δίνει προτεραιότητα σε ένα «πολιτισμικά ομοιογενές εθνικό κράτος», σύμφωνα με τον Mudde (2007: 218 όπως αναφέρεται στο Georgiadou, 2024: 3) με τον νατιβισμό να αποτελεί κριτήριο αποκλεισμού πρωτίστως και έπειτα ενσωμάτωσης (Georgiadou, 2024).

Η Εξτρεμιστική Δεξιά, από την άλλη, εναντιώνεται συλλήβδην στο μοντέλο της φιλελεύθερης δημοκρατίας και απορρίπτει το πλουραλιστικό πολιτικό σύστημα (Georgiadou, 2024: 10). Οι συγκεκριμένοι δρώντες, εμφανίζουν εντονότερα το στοιχείο της βίας, δεν διστάζουν να προβούν και σε παράνομες πράξεις, οι οποίες άμεσα απειλούν την δημοκρατική διακυβέρνηση, περιφρονώντας το κράτος δικαίου, καθώς στοχεύουν να αντικαταστήσουν τους δημοκρατικούς θεσμούς με αυταρχικούς (Mudde, 2019 όπως αναφέρεται στο Georgiadou, 2024: 10· Rori et al., 2022 όπως αναφέρεται στο ίδιο).

Η συνωμοσιολογική ρητορική χρησιμοποιείται και από τους δύο, με διαφορετική ένταση και πλαισίωση ωστόσο, γι' αυτό και η ενσωμάτωση της

αντιεμβολιαστικής συνωμοσιολογικής συλλογιστικής από την Ακροδεξιά δεν ήταν κάτι δύσκολο, αφού ο συγκεκριμένος πολιτικός και ιδεολογικός χώρος διαθέτει συνωμοσιολογικά αφηγήματα εκ των προτέρων. Καταρχάς, ο δυισμός που επικρατεί στην κουλτούρα της συνωμοσίας ως προς την διαίρεση του κόσμου σε καλές και κακές δυνάμεις, κυριαρχεί στο συνωμοσιολογικό υπόβαθρο που χρησιμοποιούν τα κόμματα της Εξτρεμιστικής Δεξιάς, όπου ο κόσμος ακολουθεί παρόμοια διαίρεση, δημιουργώντας στους οπαδούς αυτής της ιδεολογίας, ένα αίσθημα αποστολής και ανώτερου σκοπού, προκειμένου οι δρώντες αυτού του ιδεολογικοπολιτικού φάσματος, να εξασφαλίσουν την ακλόνητη αφοσίωση των οπαδών τους στους πολιτικούς τους σχηματισμούς, με χαρακτηριστικά θρησκευτικής ευλάβειας (Jackson, 2018 όπως αναφέρεται στο Farinelli, 2021: 10).

Επίσης, η αντιμεταναστευτική ρητορική συνδέεται με θεωρίες συνωμοσίας που αφορά, τόσο τους δρώντες που ανήκουν στο φάσμα της Λαϊκιστικής Ριζοσπαστικής Δεξιάς αλλά και της Εξτρεμιστικής. Χαρακτηριστική, είναι η θεωρία της «Μεγάλης Αντικατάστασης», η οποία θεωρεί τους μετανάστες «εισβολείς», οι οποίοι είναι έτοιμοι να καταλάβουν την επικράτεια του κράτους που εισέρχονται, έχουν στόχο να καταστρέψουν τον πλανήτη καθώς γεννούν ασύστολα, με την σειρά του, αυτό οδηγεί σε υπαρξιακή απειλή την λευκή φυλή, η ανωτερότητα της οποίας απειλείται από το Ισλάμ και τους μουσουλμάνους (Centre for Analysis of the Radical Right όπως αναφέρεται στο Farinelli, 2021: 11). Μέσα από την θεωρία αυτή, αναδίδεται η θεωρία συνωμοσίας της Λευκής Γενοκτονίας, όπου οι λευκοί πληθυσμοί θα αντικατασταθούν άμεσα από μετανάστες και στην αναπαραγωγή της Eurabia Θεωρίας, όπου στα δυτικά κράτη επιβάλλεται η Ισλαμική εξουσία, σύμφωνα με τους Davey & Ebner (όπως αναφέρονται στο Farinelli, 2021: 11-12). Αλλιώς, η λεγόμενη «Ισλαμοποίηση» στην δημόσια σφαίρα, όπως διακινείται από τους δρώντες του συγκεκριμένου χώρου.

Η Θεωρία της Μεγάλης Αντικατάστασης, έχει και άλλες προεκτάσεις. Εκτός ότι αποκτά από τους δρώντες της Ακροδεξιάς αντισημιτικά χαρακτηριστικά, καθώς οι Εβραίοι, θεωρούνται από ορισμένους, οι ενορχηστρωτές της διαδικασίας αυτής, ωστόσο εναντιώνονται και κατά του καπιταλισμού και των σοσιαλιστικών ιδεών, ως υπαίτιοι για την καταστροφή του περιβάλλοντος και την παρακμή του Δυτικού πολιτισμού (Centre for Analysis of the Radical Right όπως αναφέρεται στο Farinelli,

2021: 11). Επιπλέον, η παγκοσμιοποίηση, η οποία νοείται ως ένα πολιτικό και οικονομικό σύστημα, που λειτουργεί προς όφελος σκιωδών δυνάμεων, οι οποίες ελέγχουν την οικονομία και τα μέσα ενημέρωσης και μηχανορραφούν συνεχώς, επιβάλλοντας πολιτισμικές αξίες, που διαβρώνουν την αξία της οικογένειας, της φυλής, της παράδοσης και οδηγούν στην μείωση του ευρωπαϊκού πληθυσμό (στο ίδιο). Υπό το πλαίσιο των αξιών αυτών, η Θεωρία της Μεγάλης Αντικατάστασης, αποκτά και αντιφεμινιστικό χαρακτήρα, καθώς ο φεμινισμός επινοήθηκε για να αποσπάσει τις γυναίκες από τον φυσικό τους ρόλο ως μητέρες, οπότε άλλη μια αιτία μείωσης του πληθυσμού είναι το φεμινιστικό κίνημα, ενώ οι γυναίκες των μεταναστών που δεν έχουν επηρεαστεί από τον φεμινισμό, επιτελούν κανονικά τον εκ φύσεως ρόλο τους, οπότε κινδυνεύουν να γίνουν πλειοψηφία (Europol, European Union Terrorism Situation and Trend Report, 2020 όπως αναφέρεται στο Farinelli, 2021: 12).

Η συνωμοσιολογία είναι εκτεταμένη και στα ζητήματα των κοινωνικών μειονοτήτων, όπως οι ΛΟΑΤΚΙ+ καθώς από την εξτρεμιστική δεξιά κυρίως αναπαράγεται η θεωρία συνωμοσίας των δύο φύλων (Marchiewska & Cichocka όπως αναφέρεται στο Farinelli, 2021:12). Οι θιασώτες της θεωρίας αυτής, πιστεύουν ότι οι διδάσκοντες σπουδές φύλου και οι ακτιβιστές υπέρ των ΛΟΑΤΚΙ+ είναι μία ομάδα συνωμοσίας, η οποία έχει υστερόβουλα κίνητρα και αποτελούν μαριονέτες μυστικών δυνάμεων που αποσκοπούν στην αποδυνάμωση παραδοσιακών θεσμών όπως η Καθολική Εκκλησία και την διάλυση της παραδοσιακής οικογένειας, προκαλώντας επίτηδες συγκρούσεις μεταξύ των δύο φύλων (στο ίδιο).

Αναφορικά με τον αντισημιτισμό, χαρακτηριστική είναι η άρνηση του Ολοκαυτώματος όπου προσπαθούν οι εξτρεμιστές κυρίως να αθώσουν τους Ναζί, ενώ οι Εβραίοι γίνονται οι αποδιοπομπαίοι τράγοι για το στιδήποτε και με την έλευση της πανδημίας, τα αντισημιτικά αισθήματα ενισχύθηκαν (Farinelli, 2021). Οι Εβραίοι θεωρείται ότι ελέγχουν τα κράτη, τους παραδοσιακούς θεσμούς, το οικονομικό και τραπεζικό σύστημα, έχουν δικτατορικές διαθέσεις αν και ακόμη οι εκλεγμένοι ηγέτες αποτελούν μαριονέτες τους, ελέγχουν τα μέσα ενημέρωσης και αναπαράγουν ότι εκείνοι επιθυμούν και συνεργάζονται με τους Μασόνους για την επιβολή των δικών τους συμφερόντων (Berlet όπως αναφέρεται στο Farinelli, 2021: 12-13).

Η πιο δημοφιλείς αντί-ελίτ και αντισυστημική θεωρία, η οποία αναπαράγεται από τους Ακροδεξιούς δρώντες εν γένει, είναι η QAnon. Ο «Q» είναι ένας μυστηριώδης άγνωστος στρατιωτικός ή αξιωματικός των ΗΠΑ, ο οποίος με ηλεκτρονικά μηνύματα, θα αποκαλύψει πληροφορίες σχετικά με ένα βαθύ παρακράτος που διοικεί τις ΗΠΑ από την Χίλαρι Κλίντον έως το Χόλυγουντ και στέκονται ενάντια στον Ντόναλντ Τραμπ, που επιθυμεί να τους ξεσκεπάσει (Zadrozny & Collins όπως αναφέρεται στον Farinelli, 2021: 13).

Η πανδημία του Κορονοϊού, οδήγησε τις εξτρεμιστικές ομάδες να εκμεταλλευτούν την διάδοση του Ιού για να αναπτύξουν ψεύτικες ειδήσεις και να προτρέψουν σε βίαιες καταστάσεις κάνοντας προπαγάνδα (Farinelli, 2021: 14), κάτι που επηρέασε και το αντιεμβολιαστικό κίνημα και απώλεσε τον ειρηνικό του χαρακτήρα μερικώς. Σε αυτό συνέβαλε το τοξικό περιβάλλον που δημιούργησαν, εκμεταλλευόμενοι το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, λογαριασμοί χρηστών που ανήκαν σε αυτούς τους πολιτικούς και ιδεολογικούς σχηματισμούς, οι οποίοι εκμεταλλεύτηκαν την ευαλωτότητα μερίδας ανθρώπων, που πιθανόν να πάσχουν από ψυχολογικά και κοινωνικά προβλήματα, για να προωθήσουν την παραπληροφόρηση (Katz όπως αναφέρεται στον Farinelli, 2021: 14· Farinelli, 2021).

Οι Ακροδεξιές εκστρατείες διασποράς ψεύτικων ειδήσεων καλούσαν σε πραγματικές βίαιες επιθέσεις (Farinelli, 2021). Ορισμένα ακροδεξιά κινήματα, προέτρεψαν τους οπαδούς τους που νοσούσαν από Κορονοϊό, να γίνουν «βιολογικά όπλα» (ISD όπως αναφέρεται όπως αναφέρεται στον Farinelli, 2021: 14) και να πάνε να μολύνουν με τον Ιό τους μη λευκούς, τους Εβραίους στις συναγωγές και τους Μουσουλμάνους στα τζαμιά (Farinelli, 2021: 14). Άλλη μια θεωρία συνωμοσίας που διακινήθηκε και αφορά το εργαστήριο της Γουχάν από όπου ξεκίνησε η διασπορά του Ιού, έχει να κάνει με το ότι από τον Κορονοϊό, παρήχθη ένα φάρμακο που ονομάζεται adreochrome, του οποίου η παραγωγή απαιτεί την τελετουργική δολοφονία παιδιών για την απόκτηση των απαραίτητων χημικών στοιχείων (ISD όπως αναφέρεται στον Farinelli, 2021: 14).

B.2 «Ευρωπαϊοί Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές»: Προφίλ

Η Ευρωομάδα ιδρύθηκε το 2009 (<https://ecrgroup.eu/ecr>). Οι ίδιοι αυτοπροσδιορίζονται ως κεντροδεξιοί και ευρωπαϊστές, οι οποίοι ωστόσο επιθυμούν

μία εθνοκεντρική Ευρώπη, μακριά από συγκλήσεις και κοινές πολιτικές, οι οποίες συντονίζονται από μία ενιαία ηγεσία, όπως θεωρούν ότι πράττουν τα ευρωπαϊκά όργανα σήμερα, κάνοντας λόγο για μια διεφθαρμένη «γραφειοκρατία των Βρυξελλών» καθώς παραγνωρίζεται η βούληση των επιμέρους λαών που συναποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση (στο ίδιο). Κατά συνέπεια, οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται από τα κράτη-μέλη και κοινή συνεργασία να υπάρχει μόνο στους τομείς πολιτικής της οικονομίας, στην βάση της περαιτέρω προώθησης της οικονομικής ελευθερίας και της ελαχιστοποίησης του κράτους και της μετανάστευσης (στο ίδιο). Οι βασικές ιδεολογικές αρχές που διέπουν την συγκεκριμένη Ευρωμάδα είναι:

Στην οικονομία το ελεύθερο εμπόριο με ελάχιστη νομοθεσία, μικρότερο κράτος και σε επίπεδο εθνών-κρατών, χαμηλότερη και δίκαιη φορολογία για την προώθηση της ατομικής ελευθερίας και της προσωπικής και εθνικής ανάπτυξης (στο ίδιο). Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, μικρότερη γραφειοκρατία προκειμένου να υπάρξει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και διαφάνεια στην λήψη των αποφάσεων και την αξιοποίηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων (στο ίδιο). Επιπλέον, προκρίνεται ο σεβασμός και η ίση μεταχείριση των κρατών-μελών ισχυρών και αδυνάμων, μικρών και μεγάλων με παράλληλη διασφάλιση της εσωτερικής και εξωτερικής κυριαρχίας των μελών της Ε.Ε. ταυτόχρονα με την καλύτερη οργάνωση των δημόσιων υπηρεσιών και την ισότιμη συμπερίληψη των αστικών και αγροτικών πληθυσμών (στο ίδιο). Η οικογένεια, αποτελεί θεμέλιο της κοινωνίας, ενώ σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής, η Ευρωμάδα είναι υπέρ της ενίσχυσης και αξιοποίησης των διατλαντικών σχέσεων μέσω του ΝΑΤΟ, παράλληλα όμως με την αντίσταση στον φεντεραλισμό της Ε.Ε. (στο ίδιο). Τάσσονται υπέρ της δημοκρατίας, της λογοδοσίας, της ενεργειακής ασφάλειας της Ένωσης και της ελεγχόμενης μετανάστευσης μέσω του τερματισμού της κατάχρησης των διαδικασιών ασύλου (στο ίδιο).

B.3 «Fratelli D' Italia» (Αδέλφια της Ιταλίας): Προφίλ

Ιδρύθηκε το 2012 έχοντας νεοφασιστικές καταβολές, προερχόμενο από το MSI, ωστόσο, στην ιστοσελίδα του αυτοπροσδιορίζεται ως κεντροδεξιό κόμμα (<https://www.fratelli-italia.it/>). Το κόμμα δίνει έμφαση στην διατήρηση της εθνικής κυριαρχίας της Ιταλίας και την προστασία των εθνικών της συμφερόντων, γι' αυτό και

εμφανίζεται ως ευρωσκεπτικιστικό κόμμα, το οποίο αν και δεν επιθυμεί την έξοδο της Ιταλίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κριτικάρει αποφάσεις σε τομείς πολιτικής που οι κεντρικές κατευθύνσεις ορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως επί των πλείστων (στο ίδιο). Στο μεταναστευτικό υποστηρίζει την αύξηση των συνοριακών ελέγχων για την καταπολέμηση της παράτυπης μετανάστευσης ενώ έχει κατασταλτική αντίληψη για τις πολιτικές που αφορούν την ασφάλεια και την δημόσια τάξη, καθώς προκρίνει αύξηση δαπανών για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας μέσω της αστυνομίας και του στρατού (στο ίδιο). Επιπλέον, στην κοινωνική πολιτική αντιτίθεται στις πολιτικές των ΛΟΑΤΚΙ+ και λοιπών κοινωνικών μειονοτικών ομάδων, τασσόμενο υπέρ της παραδοσιακής οικογένειας και έχον στενούς δεσμούς με την Καθολική Εκκλησία (στο ίδιο). Στην οικονομία υποστηρίζει το μοντέλο του αυξανόμενου κρατικού παρεμβατισμού με εθνοκεντρικά χαρακτηριστικά, καθώς σύνθημα είναι «Πρώτα η Ιταλία», με παρεμβάσεις υπέρ των μεσαίων τάξεων, μείωσης της φορολογίας και αντιτίθεται στα προγράμματα της λογικής της λιτότητας που ακολούθησε η Ε.Ε. την προηγούμενη δεκαετία στην διάρκεια της κρίσης της Ευρωζώνης (στο ίδιο). Πάντως, η Μελόνι, φαίνεται να είχε επαφές με τα «Πορτοκαλί Γιλέκα», με αφορμή τις κινητοποιήσεις τους εναντίον των μέτρων της πανδημίας (Γεωργιάδου, 2021).

B.4 «Prawo i Sprawiedliwość» (Νόμος και Δικαιοσύνη): Προφίλ

Η ίδρυση του κόμματος έγινε το 2001 από τον Λεχ και Γιάροσλαβ Κατσίνσκι (<https://pis.org.pl/>). Δεν δηλώνεται ρητά κάποια ιδεολογική- πολιτική αυτοτοποθέτηση, εκκινούν λέγοντας ότι ο ιδεολογικός πυρήνας του κόμματος είναι ο σεβασμός της ζωής της ελευθερίας, της ισότητας των ατόμων, ενώ αντιλαμβάνονται κατασταλτικά την έννοια της ασφάλειας (στο ίδιο). Παρόλα αυτά, ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα, απορρίπτουν την πολιτική ορθότητα, τασσόμενοι κατά της πολιτιστικής ενοποίησης, η οποία οδηγεί στην ομογενοποίηση και την διάβρωση των παραδοσιακών αξιών του Πολωνικού έθνους, οπότε θεωρούν ότι κινδυνεύει υπαρκτικά η ταυτότητα και η κυριαρχία της Πολωνίας, καθώς η πολυδιάστατη παγκοσμιοποίηση τείνει να διαβρώσει τις πολωνικές οικογένειες, ενώ με την υπάρχουσα δομή της Ε.Ε. υπάρχει κίνδυνος και για το δημοκρατικό πολίτευμα στην χώρα, να αποφασίζουν οι πολίτες της χώρας ελεύθερα, όπως αφήνεται να εννοηθεί (στο ίδιο). Ωστόσο, παρά τον ευρωσκεπτικισμό, ονειρεύονται μια ελεύθερη και δίκαιη

Ευρώπη, βασισμένη στις παραδοσιακές αξίες και τον σεβασμό της κυριαρχία των εθνών-κρατών (στο ίδιο). Κατά συνέπεια, παρατηρείται ότι ως προς την ιδεολογική διακήρυξη, η έμφαση δίνεται κυρίως στο Πολωνικό κράτος και μία μικρή αναφορά στο κείμενο γίνεται για την Ευρώπη.

B.5 Ευρωμάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» νυν «Πατριώτες για την Ευρώπη»: Προφίλ

Η Ευρωμάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» υπήρξε το διάστημα 2019-2024. Η διάλυση της ομάδας οφείλεται στις προστριβές μεταξύ των δύο πρωτεργατών της, ανάμεσα δηλαδή στην Εθνική Συσπείρωση και την Εναλλακτική για την Γερμανία. Αφορμή υπήρξαν δηλώσεις του Ευρωβουλευτή, Maximilian Krah, λίγο πριν τις Ευρωεκλογές, όπου ανέφερε πως οι στρατιώτες των SS δεν ήταν απαραίτητα εγκληματίες, παρόλα αυτά, ένα σταδιακό πάγωμα των σχέσεων ανάμεσά τους, είχε ήδη ξεκινήσει μήνες πριν (Von Pezold et al. 2024). Έτσι, μετά τις Ευρωεκλογές, το γαλλικό Ακροδεξιό κόμμα, προχώρησε σε συμμαχία με το κόμμα Fidesz του Βίκτορ Όρμπαν και το Vox, για να συγκροτήσουν τους «Πατριώτες». Πρόεδρος της Ευρωμάδας, είναι ο αρχηγός του Ισπανικού ακροδεξιού κόμματος «Vox», Πάμπλο Αμπασκάλ (<https://patriots.eu/home>). Το μανιφέστο, όπως το αποκαλεί η Ευρωμάδα, έχει στον πυρήνα της, την προτεραιότητα στην εθνική κυριαρχία έναντι της ομοσπονδοποίησης της Ευρώπης (<https://patriots.eu/manifesto>).

Οραματίζονται μια Ευρώπη όπου τα ευρωπαϊκά όργανα θα λογοδοτούν στους λαούς της Ευρώπης και η νομιμότητα των αποφάσεων θα πηγάζει από αυτούς, προκειμένου τα όργανα να δρουν προς όφελος των ευρωπαϊκών κυρίαρχων λαών, χωρίς εσωτερικές και εξωτερικές εξαρτήσεις, εξασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο την αυτονομία της Ευρώπης, ως ηπείρου στην εξωτερική της πολιτική, με έμφαση στην διπλωματία, την ειρήνη αλλά και την αποφασιστική στρατιωτική δράση αν χρειαστεί (στο ίδιο). Η αυτονομία αυτή, θα της επιτρέψει να μην ομογενοποιηθεί σε εθνοτικό και πολιτισμικό επίπεδο, καθώς σύμφωνα με την διακήρυξη, αυτή είναι η «μόδα» της εποχής (στο ίδιο). Αντιτίθεται στον επαναπροσδιορισμό των παραδοσιακών αξιών όπως της χριστιανικής και ελληνορωμαϊκής παράδοσης, καθώς και τον αναπροσανατολισμό των ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (στο ίδιο). Παύση της παράνομης μετανάστευσης, η οποία ενέχει κινδύνους για την πολιτισμική

ταυτότητα των εθνών (στο ίδιο), εδώ έμμεσα αναδεικνύεται η Ισλαμοφοβία. Καμία παρέκκλιση από την εσωτερική έννομη τάξη των κρατών-μελών, αφού καταλύεται η λαϊκή κυριαρχία, ενώ όλες οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε επίπεδο δημοσίων πολιτικών, θα ανήκουν κατ' αποκλειστική αρμοδιότητα στα κράτη-μέλη (στο ίδιο). Τα ευρωπαϊκά όργανα θα έχουν συμπληρωματικό ρόλο.

B.6 «Rassemblement National» (Εθνική Συσπείρωση): Προφίλ

Η Εθνική Συσπείρωση έχει στην κορυφή του προγράμματός της, τον περιορισμό έως και την εξάλειψη της παράνομης μετανάστευσης με την αναστολή χορήγησης των διαδικασιών ασύλου σε όσους εισέρχονται στην Γαλλική επικράτεια, των αδειών παραμονής και υιοθέτηση του δικαίου του αίματος (<https://rassemblementnational.fr/22-mesures>). Ταυτόχρονα, προβάλλει έντονα ισλαμοφοβικά αντανakλαστικά και εστιάζει στην κατασταλτική έννοια της ασφάλειας, ως προς την εθνική έννομη τάξη. Επιθυμεί μία κρατοκεντρική οικονομία με επιδόματα και κρατικοποιήσεις, ενώ προτείνεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, η κατάργηση των ελεύθερων συναλλαγών. Επιπλέον, εστιάζει επιλεκτικά σε ορισμένες κοινωνικές ομάδες όπως τους αγρότες και τα άτομα με αναπηρία (στο ίδιο). Καμία αναφορά σε κοινωνικές μειονότητες όπως οι ΛΟΑΤΚΙ ή ταυτοτικά δικαιώματα που αφορούν τέτοιες ομάδες, ωσάν να μην υπάρχουν καν. Παράλληλα, υποστηρίζεται η αύξηση των αμυντικών δαπανών και θέσπιση ενός πολιτεύματος με αμεσοδημοκρατικά χαρακτηριστικά (στο ίδιο).

B.7 Ευρωμάδα «Ευρώπη των Κυρίαρχων Εθνών»: Προφίλ

Θεωρείται πιο η πιο ριζοσπαστική εκ των τριών ακροδεξιών Ευρωμάδων που υπάρχουν στο Ευρωκοινοβούλιο (Baccini, 2024). Το όραμα της Ευρωμάδας είναι έντονα εθνικιστικό και ευρωσκεπτικιστικό, απορρίπτοντας την περαιτέρω διεύρυνση της Ε.Ε., την ανάγκη επαναφορά των εξουσιών σε εθνικό επίπεδο, μία Ευρώπη που θα επικεντρώνεται στην διατήρηση της κυριαρχίας των κρατών-μελών στην βάση των παραδοσιακών αξιών, την καταπολέμηση της μετανάστευσης καθώς τίθενται απέναντι στον «εξιλαμισμό της Ευρώπης», ενώ τάσσεται κατά της κλιματικής κρίσης και της «Πράσινης Συμφωνίας» (στο ίδιο).

B.8 «Alternative für Deutschland» (Εναλλακτική για την Γερμανία): Προφίλ

Ιδρύθηκε το 2013 ως ένα σχεδόν αποκλειστικά αντιμεταναστευτικό, αντι-ισλαμικό κόμμα (<https://www.afd.de/grundsatzprogramm/>). Οι ίδιοι αυτοπροσδιορίζονται ως φιλελεύθεροι και συντηρητικοί ταυτόχρονα, ενώ στην ιδρυτική διακήρυξη τους αναφέρονται σε αμεσοδημοκρατικές πρακτικές (μοντέλο ελβετικής δημοκρατίας) και έμμεση κατάργηση του ομοσπονδιακού συστήματος με άμεση εκλογή του Προέδρου της Γερμανίας από τον λαό (στο ίδιο). Επιπλέον, αναφέρονται σε μεγαλύτερη λογοδοσία και διαφάνεια για να αποτελέσει εναλλακτικό πολιτικό πόλο στο ίδιο). Ως προς την Ευρώπη, ζητούν δημοψήφισμα για να παραμείνουν στο ευρώ, ενώ ως προς την Ε.Ε. τάσσονται κατά της σημερινή μορφής της, εναντίον της ομοσπονδοποίησης υποστηρίζοντας την επιστροφή αρμοδιοτήτων στα εθνικά κράτη, ενώ προτάσσει την σύσταση ειδικής ομάδας φύλαξης των συνόρων για την αποτροπή της μετανάστευσης (στο ίδιο).

Για την μετανάστευση τάσσονται κατά της χορήγησης ατομικού ασύλου και ελαχιστοποίηση των κοινωνικών και οικονομικών παροχών στους προσωρινά διαμένοντες στην χώρα (στο ίδιο). Στην εξωτερική πολιτική υποστηρίζει την βελτίωση των σχέσεων με την Ρωσία (στο ίδιο). Επιπλέον, είναι κατά της ατζέντας της υπεράσπισης των δικαιωμάτων κοινωνικών μειονοτήτων, έχουν καθήκον να διαφυλάξουν τις χριστιανικές, παραδοσιακές αξίες και να διαφυλάξουν την γερμανική πολιτισμική ταυτότητα, η οποία απειλείται μέσω της παγκοσμιοποίησης (στο ίδιο). Στην οικονομία, τάσσονται υπέρ του οικονομικού προστατευτισμού με την εισαγωγή δασμών στα εισαγόμενα προϊόντα, ωστόσο επιθυμούν παράλληλα την ελαχιστοποίηση της οικονομικής γραφειοκρατίας και την συρρίκνωση του κράτους πρόνοιας (στο ίδιο). Τάσσονται υπέρ της χρήσης των μετρητών στις συναλλαγές και είναι κατά της πράσινης μετάβασης (στο ίδιο).

Αξίζει να σημειωθεί η μετάλλαξη του κόμματος. Συγκεκριμένα, ξεκίνησε μία ευρωσκεπτικιστική και οικονομικά φιλελεύθερη παράταξη, όπως αυτοπροσδιορίζονται και οι ίδιοι, ωστόσο εξελίχθηκαν σε ένα λαϊκίστικο ριζοσπαστικό δεξιό κόμμα που υιοθέτησε νατιβιστικές θέσεις (Arzheimer & Berning, 2019 όπως αναφέρεται στο Georgiadou, 2024: 3) για να μεταμορφωθούν σε μια «δυνητικά εξτρεμιστική οργάνωση» με συνιστώσες που ανήκουν στην εξτρεμιστική

δεξιά και υιοθετούν σχέδια «παλινόστησης» (ECRE, 2024 όπως αναφέρεται στο Georgiadou, 2024: 3

B.9 Η Πρωτογενής Έρευνα

B.9.1 Οι Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές στην Διαχείριση της Πανδημίας

Στις 25 Νοεμβρίου 2020 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εγκρίνει την σύμβαση διαπραγμάτευσης με την εταιρία Moderna, η οποία προβλέπει την αγορά ογδόντα εκατομμυρίων δόσεων για όλα τα κράτη -μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μέγιστη δυνατότητα αγοράς επιπλέον ογδόντα εκατομμυρίων δόσεων μελλοντικά (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2020_el). Επιπλέον, στις 17 Δεκεμβρίου 2020, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ολοκληρώνει τις διερευνητικές επαφές με την εταιρία παραγωγής εμβολίων Novavax για ενδεχόμενη άμεση προμήθεια εκατό εκατομμυρίων δόσεων εμβολίων κατά της Covid-19 συνολικά στα κράτη-μέλη της Ε.Ε. με προοπτική δυνατότητα αγοράς εκατό εκατομμυρίων ακόμα (στο ίδιο). Στις 21 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, η Κομισιόν δίνει την πρώτη άδεια κυκλοφορίας υπό προϋποθέσεις στο εμβόλιο της BioNTech/Pfizer, κατόπιν θετικής εισήγησης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων, που θεωρούσε ότι το συγκεκριμένο εμβόλιο βάσει δοκιμών που πραγματοποιήθηκαν, πληρεί τα κριτήρια ασφαλείας και αποτελεσματικότητας (στο ίδιο).

Ενδιάμεσα, διεξάγεται στις 16 Δεκεμβρίου 2020, η πρώτη συζήτηση σε επίπεδο Ολομέλειας, για την κατάρτιση εμβολιαστικής στρατηγικής κατά της Covid-19 (https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/PV-9-2020-12-16-ITM-012_EL.html). Η Ευρωομάδα των Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών εκφράζει τις θέσεις της ως προς την στρατηγική του εμβολιασμού κυρίως δια μέσου του Πολωνικού κόμματος «Νόμος και Δικαιοσύνη», καθώς οι περισσότερες τοποθετήσεις προέρχονται από τους ευρωβουλευτές της συγκεκριμένης παράταξης. Συγκεκριμένα, η Ευρωβουλευτρια Joanna Korcińska (PiS), δηλώνει σύμφωνη με την διάδοση και επιτάχυνση των εμβολιασμών, ωστόσο εκφράζει επιφυλάξεις σε σχέση με την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητά του, λέγοντας ότι πρέπει να παραμείνουν στο «υψηλότερο επίπεδο». Ο δισταγμός της εντοπίζεται και στην ερώτηση που

απευθύνει στην Ολομέλεια: «Προκειμένου να καταπολεμηθεί η ευρέως διαδεδομένη παραπληροφόρηση, σκοπεύει η Επιτροπή να διεξάγει εκστρατεία αμέσως πριν από την ανακοίνωση των εθνικών σχεδίων εμβολιασμού κατά του κορονοϊού σχετικά με τα οφέλη και τη σημασία αυτών των εμβολιασμών για την οικοδόμηση της εμπιστοσύνης του κοινού;». Το ερώτημα απευθύνεται στην Κομισιόν και δείχνει ότι εξαρχής το Πολωνικό κόμμα επιχειρεί να θεσμοποιήσει την διστακτική, επιφυλακτική στάση που είναι πρόσκαιρα διάχυτη σε ένα εκτενές κομμάτι των ευρωπαϊκών κοινωνιών εκείνη την περίοδο, καθώς μάλιστα την θεωρεί δεδομένη όταν αναφέρεται στην εκ των πραγμάτων, ως κάτι που απορρέει φυσικά δηλαδή, έλλειψη εμπιστοσύνης στα νεοπαραχθέντα εμβόλια της καινοτόμου mRNA τεχνολογίας. Γι' αυτό επιμένουν στην αναγκαιότητα οργάνωσης εκστρατειών εμβολιασμού.

Στις 19 Ιανουαρίου 2021 πραγματοποιείται η δεύτερη συζήτηση σε επίπεδο Ολομέλειας ως προς την αποτίμηση της μέχρι τότε εμβολιαστικής στρατηγικής σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ωστόσο αξίζει να αναφερθεί το τι έχει προηγηθεί στο μεσοδιάστημα μεταξύ πρώτης και δεύτερης συζήτησης. Συγκεκριμένα, στις 6 Ιανουαρίου του ίδιου έτους, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χορηγεί άδεια κυκλοφορίας με συγκεκριμένους όρους σε δεύτερο εμβόλιο εκείνο της εταιρίας Moderna που είχε διαπραγματευτεί τον Νοέμβριο, έπειτα από θετική σύσταση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων, όσον αφορά την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητα του εμβολίου (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el) . Δύο ημέρες αργότερα, η Κομισιόν προτείνει στα κράτη-μέλη να αγοράσουν συνολικά επιπλέον διακόσια εκατομμύρια δόσεις εμβολίων της Pfizer/BioNTech, με δυνατότητα απόκτησης επιπλέον εκατό εκατομμυρίων (στο ίδιο). Η Επιτροπή, στις 12 Ιανουαρίου 2021, ολοκληρώνει τις διερευνητικές συνομιλίες για προμήθεια εμβολίων από την εταιρία Valneva συνολικού ύψους εξήντα εκατομμυρίων δόσεων, ειδικότερα τριάντα εκατομμυρίων άμεσα και μελλοντικά ακόμη τριάντα εκατομμυρίων (στο ίδιο). Παράλληλα την 19^η Ιανουαρίου που θέμα συζήτησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν η αξιολόγηση της στρατηγικής του εμβολιασμού όπως αναφέρεται και παραπάνω, η Κομισιόν πιέζει τα κράτη-μέλη να επιταχύνουν και να διευρύνουν τις εμβολιαστικές εκστρατείες τους, εντείνοντας ταυτόχρονα και την εφαρμογή των μέτρων προστασίας από τον Covid-19 (στο ίδιο).

Στην διάρκεια της δεύτερης συζήτησης, η Ευρωομάδα ECR ξεδιπλώνει τον εμβολιαστικό σκεπτικισμό της προεξάρχοντος του Πολωνικού Κόμματος και ειδικότερα μέσω της Joanna Korcińska (PiS), η οποία ναι μεν δηλώνει ότι η κοινή στρατηγική σε επίπεδο Ε.Ε. για την προμήθεια και διανομή των εμβολίων ήταν σωστή, ωστόσο η ίδια εκφράζει ανησυχίες ως προς τον κίνδυνο «καθυστέρησης της παράδοσης του σκευάσματος, τα ζητήματα των συμβάσεων, των αγορών, της διαφάνειας». Σε αυτό το σημείο ενώ εκφράζεται η συναίνεση σε αυτή την συλλογική προσπάθεια, αμέσως μετά μέσω της προβολής των αρνητικών αισθημάτων του φόβου και της επιφύλαξης, προκύπτει η αρνητική στάση που υιοθετεί η Ευρωομάδα και το κόμμα «Νόμος και Δικαιοσύνη» απέναντι στην διαδικασία συνολικά της διανομής των εμβολίων καθώς θεωρούν ότι οι συμβάσεις που υπέγραψε η Κομισιόν με τις φαρμακευτικές εταιρίες είναι αδιαφανείς. Μάλιστα, απότοκο των παραπάνω μοιάζει να είναι η καθυστέρηση στον ρυθμό των εμβολιασμών, η οποία θέτει σε κίνδυνο την ταχεία επίτευξη συλλογικής ανοσίας, σύμφωνα με την ίδια. Η Ευρωβουλευτρια συνεχίζει λέγοντας: «Από ιατρική άποψη, όλα αυτά δεν αποτελούν το εισιτήριο για την έξοδο από μια πανδημία». Αφού λοιπόν, έχει πλαισιώσει με τα παραπάνω αρνητικά χαρακτηριστικά την εμβολιαστική καμπάνια, επικαλούμενη στην συνέχεια ένα ιατρικό επιχείρημα, ένα επιχείρημα που συνδέεται δηλαδή άμεσα με τον κλάδο που σχετίζεται το εμβόλιο, προκειμένου να ενισχύσει περαιτέρω την θέση της, αποδομεί το εμβόλιο, αμφισβητώντας ευθέως την αποτελεσματικότητά του και την λειτουργικότητά του. Συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο λέγοντας: «Παρά τη σαφή σημασία των θεμάτων της παραπάνω συζήτησης, το Κοινοβούλιο δεν πρέπει να ξεχνά τον ασθενή. Στην εποχή του κορονοϊού, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για την παροχή συστηματικά επικαιροποιημένων φαρμακευτικών θεραπειών, συνετών συστάσεων για τη χρήση αντιβιοτικών». Η Ευρωβουλευτρια, καταγγέλλει ότι υπάρχει πλήρης αδιαφορία στο στάδιο της θεραπείας σε σχέση με όσους προσβλήθηκαν από Κορονοϊό, γι' αυτό προτείνει εναλλακτικές μεθόδους θεραπείας. Με αυτόν τον τρόπο, έμμεσα εκφράζει την αποδοκιμασία της για την συνολική στρατηγική αναχαίτισης του Covid που έχει υιοθετηθεί, η οποία είναι μονοδιάστατη καθώς δίνει έμφαση σε ένα αναποτελεσματικό σκεύασμα πρόληψης κατά τους ίδιους, καθώς ο κόσμος εξακολουθεί να προσβάλλεται από τον Κορονοϊό.

Η Anna Zalewska (PiS), ευχαριστεί τους θεσμούς για το μέχρι τώρα έργο τους: «Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επίτροπο για το εξαιρετικό της έργο. Επίτροπε, σας ευχαριστώ πολύ. Κύριε υπουργέ, θα ήθελα να ευχαριστήσω την εισηγήτρια για την εξαιρετική της δουλειά» [...]. Έπειτα, ωστόσο, ασκεί κριτική για την έλλειψη διαφάνειας που θεωρεί ότι υπάρχει σε σχέση με τις συμφωνίες που έχουν υπογραφεί με τις φαρμακοβιομηχανίες, στοχοποιώντας και συγκεκριμένα κράτη όπως η Γερμανία, την οποία καταγγέλλει ότι δρα παρασκηνιακά, χαράσσοντας μία αυτόνομη εμβολιαστική στρατηγική ως προς την προμήθεια εμβολίων τουλάχιστον, παρακάμπτοντας την συλλογική ευρωπαϊκή στρατηγική ως προς την διαπραγμάτευση και αγορά των εμβολίων με τις εταιρίες παραγωγής. Τα παραπάνω συνοψίζονται στα δύο ερωτήματα που θέτει στην ομιλία της: «Η έλλειψη διαφάνειας ηχεί εδώ [...] απαιτούμε απαντήσεις στα ερωτήματα: Γιατί, παρά τις κοινές αυτές συμφωνίες, η Γερμανία έχει συμφωνίες εκτός της κοινής μας δήλωσης, και μάλιστα όταν είχε την προεδρία. Αυτό είναι ιδιαίτερα ανήθικο και πρέπει να στιγματιστεί ιδιαίτερα. [...] Πώς είναι δυνατόν να υπογραφεί μια σύμβαση με μια εταιρεία που δεν έχει δηλώσει εκ των προτέρων ότι θα αναδιαρθρωθεί και θα μεταρρυθμισθεί εντός δύο μηνών την πιο κρίσιμη στιγμή;».

Την σκυτάλη παίρνει η Ευρωβουλευτρια Jadwiga Wiśniewska (PiS), η οποία παραμένει στο ίδιο μήκος κύματος, εξαπολύοντας βέλη κατά της Γερμανίας αλλά και της Γαλλίας: «Κύριε Επίτροπε, είναι αλήθεια ότι ορισμένα κράτη μέλη - τα μέσα ενημέρωσης αναφέρουν ότι η Γερμανία έχει αθετήσει αυτή τη συμφωνία και συνάπτει διμερείς συμφωνίες; Μήπως αυτή η αλληλεγγύη για τα εμβόλια θα είναι σαν την ενεργειακή αλληλεγγύη, την αλληλεγγύη για το κλίμα, την οποία παραβιάζει η Γερμανία μπροστά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση; Αληθεύει ότι στην Επιτροπή προσφέρθηκε η αγορά επιπλέον 500 εκατομμυρίων δόσεων εμβολίων από την Pfizer/BioNTech, αλλά την απέρριψε μετά από αντιδράσεις - όπως αναφέρουν τα μέσα ενημέρωσης - από το Παρίσι; Τι σημαίνει λοιπόν η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη; Στο γεγονός ότι οι ισχυρότεροι αποφασίζουν και παραβιάζουν όλους τους κανόνες». Η Ευρωμάδα των Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών, μέσω του Πολωνικού Κόμματος, επιχειρεί να υπονομεύσει την παρούσα συλλογική στρατηγική για τον εμβολιασμό της Κομισιόν, αφού θεωρούν ότι η κοινή στρατηγική εργαλειοποιείται προκειμένου τα ισχυρότερα κράτη να ικανοποιήσουν τα συμφέροντα τους. Με αυτόν

τον τρόπο απαξιώνεται και το ίδιο το εμβόλιο ως σκεύασμα, καθώς ανάγεται σε αντικείμενο εξυπηρέτησης ιδιοτελών συμφερόντων αντί να ενισχύει την κοινωνική αλληλεγγύη.

Την επόμενη μέρα, στις 20 Ιανουαρίου, διεξάγεται συζήτηση σε σχέση με τον κοινωνικό αντίκτυπο της πανδημίας Covid-19, κατά την οποία η Ευρωβουλευτρια του Πολωνικού κόμματος «Νόμος και Δικαιοσύνη», Elżbieta Rafalska (PiS) δηλώνει: «Ο εμβολιασμός είναι μια ευκαιρία για όλους μας, αλλά αν θέλουμε να έχουμε μια υγιή οικονομία και μια σύγχρονη αγορά εργασίας, πρέπει να εφαρμόσουμε καινοτόμες λύσεις και να μη φοβόμαστε τις μεταρρυθμίσεις». Αμφισβητείται η μέθοδος του εμβολιασμού και για άλλη μια φορά υπονομεύονται τα εμβόλια που παρήχθησαν με την νέα τεχνολογία, θεωρούνται αναποτελεσματικά καθώς ο εμβολιασμός δεν οδηγεί σε σημαντικές βελτιώσεις την υπάρχουσα κοινωνικοοικονομική κατάσταση με την οικοδόμηση του τείχους ανοσίας, έτσι καταφεύγει στο αόριστο ρητορικό σχήμα περί ρηξικέλευθων λύσεων, χωρίς να καθιστά περαιτέρω σαφές τι εννοεί. Ενδεχομένως, στο στόχαστρο των παρωχημένων πολιτικών όπως αφήνει να εννοηθεί, να περιλαμβάνεται και η οριζοντιότητα των μέτρων προστασίας που έχουν επιβληθεί για τον περιορισμό της εξάπλωσης της πανδημίας.

Τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, υιοθετούν ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το περιεχόμενο του πιστοποιητικού εμβολιασμού, στις 28 Ιανουαρίου 2021 (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el). Την επομένη, κατόπιν θετικής εισήγησης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων, η Κομισιόν χορηγεί την τρίτη άδεια κυκλοφορίας εμβολίου, της εταιρίας AstraZeneca (στο ίδιο). Λίγες ημέρες αργότερα και συγκεκριμένα στις 10 Φεβρουαρίου, πραγματοποιείται η συζήτηση για την αποτίμηση της εμβολιαστικής εκστρατείας. Στο σημείο αυτό, εμφανίζεται το κυβερνών κόμμα «Αδέλφια της Ιταλίας», όπου μέσω του Carlo Fidanza (Fdi), ο οποίος μιλά για «ασαφείς συμβάσεις με τις φαρμακευτικές εταιρίες», στο ίδιο μήκος κύματος με το Πολωνικό κόμμα.

Η Πολωνή Ευρωβουλευτρια Beata Szydło (PiS) ξεκινά την ομιλία της προσπαθώντας να καταδείξει την κλονισμένη εμπιστοσύνη που έχουν οι Ευρωπαίοι πολίτες στα θεσμικά όργανα της Ε.Ε., με αφορμή την κοινή εκστρατεία εμβολιασμού, αφού δηλώνει ότι «Οι Ευρωπαίοι εμπιστεύτηκαν την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη

μέλη εμπιστεύτηκαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να διασφαλίσουν ότι η διαδικασία εμβολιασμού θα διεξαχθεί αποτελεσματικά». Ωστόσο, στο τέλος της ομιλίας της, μέσω του ερωτήματος που θέτει για το αν η Κομισιόν διαθέτει τα απαραίτητα εργαλεία προκειμένου να καταφέρει να επιβάλλει την εφαρμογή των συμφωνιών που έχει υπογράψει με τις φαρμακευτικές εταιρίες παραγωγής εμβολίων, καθώς το κόμμα «Νόμος και Δικαιοσύνη» θεωρεί ότι οι συμβάσεις παρακάμπτονται από τα ισχυρά κράτη-μέλη όπως έχει δηλωθεί παραπάνω, επιχειρεί να εμφανίσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως ένα αδύναμο όργανο, απαξιώνοντάς το, κατηγορώντας με αυτόν τον τρόπο την Κομισιόν και έμμεσα τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά όργανα ότι ευθύνονται για την έλλειψη εμπιστοσύνης των Ευρωπαίων πολιτών στους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Με αυτόν τον τρόπο, με αφορμή την αποτίμηση της εμβολιαστικής εκστρατείας, εκπέμπονται και μηνύματα εναντίωσης στην Ε.Ε, καθώς η συγκεκριμένη Ευρωομάδα, προσπαθεί να καλλιεργήσει το αντιευρωπαϊκό αίσθημα στους ψηφοφόρους της. Επίσης, ανάγει τον εμβολιασμό σε ζήτημα προσωπικής επιλογής, αμφισβητώντας την υποχρεωτικότητα, καθώς η Beata Szydło υποστηρίζει: «Κάθε Ευρωπαίος που το επιθυμεί, που το επιθυμεί, έχει το δικαίωμα να λάβει το εμβόλιο έγκαιρα». Από την άλλη, ο Carlo Fidanza (Fdi), Ευρωβουλευτής του κόμματος «Τα Αδέλφια της Ιταλίας», κάνει λόγο για «ασαφείς συμβάσεις με τις φαρμακευτικές εταιρίες».

Εν συνεχεία, Ο Ευρωβουλευτής Kosma Zlotowski (PiS), θεωρεί πως «Ο εμβολιασμός είναι η μόνη ευκαιρία για να επιστρέψουμε στην κανονικότητα, να ξεπαγώσουμε την οικονομία και να βγούμε από την ύφεση». Ωστόσο, συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο με τους προηγούμενους ευρωβουλευτές του κόμματός του, υπονομεύοντας την κοινή ευρωπαϊκή εμβολιαστική στρατηγική ασκώντας κριτική στις φαρμακοβιομηχανίες καθώς «Η στάση των φαρμακευτικών εταιρειών, οι οποίες αδυνατούν να τηρήσουν το χρονοδιάγραμμα παράδοσης, είναι απογοητευτική». Έπειτα, κατηγορεί την Κομισιόν για μη τήρηση των δεσμεύσεων της ως προς τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. σε σχέση με την στρατηγική του εμβολιασμού καθώς «Πολλά κράτη μέλη έκαναν σχέδια εμβολιασμού, εμπιστευόμενα τις διαβεβαιώσεις της Επιτροπής ότι η κοινή αγορά ήταν η καλύτερη δυνατή λύση. [...] Γνωρίζετε, κυρία Πρόεδρε, τους πραγματικούς λόγους για τις περιβόητες καθυστερήσεις στην προμήθεια; [...] Ποιες εγγυήσεις προβλέπουν οι συμφωνίες που έχουν υπογραφεί για την περίπτωση μιας

τέτοιας κατάστασης;». Η προσπάθεια καλλιέργειας και ενίσχυσης αρνητικών συναισθημάτων σε βάρος των ευρωπαϊκών θεσμών συνεχίζεται, ενώ σε άλλο μέρος της τοποθέτησής του, ο Kosma Złotowski κλιμακώνει την αντιεμβολιαστική του στάση, προτρέποντας την Κομισιόν να αναστείλει την εφαρμοζόμενη εκστρατεία εμβολιασμού μέχρι νεοτέρας, αφού κατά τον ίδιο είναι αναποτελεσματική.

Όσον αφορά την Ευρωβουλευτριά Jadwiga Wiśniewska (PiS), όλα έβαιναν καλώς μέχρι την σύναψη των συμφωνιών της Κομισιόν με τις φαρμακοβιομηχανίες. «Σε πρώτη φάση, η Ευρωπαϊκή Ένωση διέθεσε κονδύλια για την ανάπτυξη εμβολίων. Η επόμενη φάση ήταν η σύναψη συμφωνιών με φαρμακευτικές εταιρείες. Σε αυτό το σημείο άρχισαν να δημιουργούνται προβλήματα». Έπειτα, συνεχίζεται η διμέτωπη επίθεση που εξαπολύουν οι «Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές» στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατηγορώντας την για ολιγωρία στην εφαρμογή των συμφωνιών και την διασφάλιση της αγοράς των εμβολίων στα χρονοδιαγράμματα που έχουν συμφωνηθεί. Η Jadwiga Wiśniewska δηλώνει: «Αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή έφτασε στη σύναψη των συμβάσεων πολύ αργά». Από την άλλη, κατηγορούν τις φαρμακευτικές εταιρείες για υπόγεια παίγνια με τις καθυστερήσεις αυτές καθώς «οι συμβάσεις που συνήφθησαν δεν εγγυόνταν την ασφάλεια των προμηθειών», όπως υποστηρίζει η Πολωνή Ευρωβουλευτριά. Στόχος των παραπάνω είναι η αναπαραγωγή και ενίσχυση των αρνητικών αισθημάτων δισταγμού, επιφύλαξης και ανασφάλειας, που ήδη είναι παρόντα στην δημόσια κοινή γνώμη, τροφοδοτώντας την περαιτέρω έλλειψη εμπιστοσύνης και υπονόμηση στους επίσημους θεσμούς με αποτέλεσμα την συνολική απαξίωση του εμβολίου ως σωτήρια λύση μέσω της αμφισβήτησης της εκστρατείας εμβολιασμού.

Τα πρώτα εμφανή σημάδια αντιφάσεων σε σχέση με την στάση του ECR απέναντι στον εμβολιασμό διακρίνονται στον λόγο του Ευρωβουλευτή Zbigniew Kuźmiuk (PiS). Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με τις προηγούμενες τοποθετήσεις Ευρωβουλευτών προερχόμενων από το ίδιο κόμμα, που ασκούσαν κριτική στην κοινή εμβολιαστική στρατηγική της Ε.Ε. για την προμήθεια και την διανομή των εμβολίων, ο συγκεκριμένος υποστηρίζει πως πρόκειται για «καλή απόφαση» ωστόσο «επισκιάστηκε από τα λάθη και τις παραλείψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ως αποτέλεσμα, το ποσοστό εμβολιασμού ανά 100 πολίτες είναι ένα από τα χαμηλότερα στον κόσμο». Κατά συνέπεια, δεν θεωρεί άστοχη την ίδια την εκστρατεία αλλά όσους

ήταν υπεύθυνοι για την εφαρμογή της ήτοι την Κομισιόν. Με αυτόν τον τρόπο, η έλλειψη λειτουργικότητας του εμβολίου δεν εστιάζεται στο ίδιο το εμβόλιο αλλά επί της ορθότητας εκτέλεσης διαδικαστικών ζητημάτων που το αφορούν.

Στην συνέχεια, απευθύνει τα εξής ερωτήματα προς την Κομισιόν: «Πώς είναι δυνατόν η Επιτροπή να έχει υποστηρίξει φαρμακευτικές εταιρείες με περισσότερα από 3 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά να μην έχει πρόσβαση σε εμβόλια όπως οι τρίτες χώρες που δεν έχουν υποστηρίξει τέτοιου είδους έρευνα; Πώς είναι δυνατόν, κυρία Πρόεδρε, να υπάρχουν σταθερές προθεσμίες στις συμβάσεις για την παράδοση συγκεκριμένων ποσοτήτων και σε συγκεκριμένες ώρες, αλλά όταν αυτές δεν τηρούνται, και μάλιστα κατάφωρα, να μην υπάρχει καμία αντίδραση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή;». Ο Ευρωβουλευτής μέσω των παραπάνω αποριών επιχειρηματολογεί κατά των υπογεγραμμένων συμφωνιών, τις οποίες θεωρεί αδιαφανείς αφήνοντας υπόνοιες για επικίνδυνες μπίζνες και σκοτεινά σχέδια κατά των πολιτών, αφού αποκρύπτονται στοιχεία τόσο σε σχέση με τις καθυστερήσεις που υπάρχουν αλλά και σε σχέση με την προσβασιμότητα στην αγορά εμβολίων που έχει εξασφαλίσει η Επιτροπή μέσω των συμβάσεων με τις φαρμακευτικές εταιρίες. Η διττή στάση γίνεται ξεκάθαρη, όταν υποστηρίζει πως «χωρίς σημαντική αύξηση της παραγωγής εμβολίων και χωρίς επιτάχυνση των παραδόσεων, η στρατηγική της ΕΕ για τον εμβολιασμό του 70% των πολιτών της μέχρι το τέλος του καλοκαιριού θα καταστραφεί». Ουσιαστικά, καλεί την Κομισιόν να επισπεύσει την εφαρμογή της κοινής εμβολιαστικής στρατηγικής όταν οι προηγούμενοι Ευρωβουλευτές της ECR υπονομεύουν με κάθε τρόπο την παρούσα στρατηγική και το ίδιο το εμβόλιο, συνδέοντας το με πολλαπλά συμφέροντα.

Η Κομισιόν κατηγορείται για απάθεια, αμέλεια και έλλειψη ενσυναίσθησης από την Πολωνή Ευρωβουλευτριά Andżelika Anna Mozdżanowska (PiS), σε σχέση με το ζήτημα της επιβολής των οριζόντιων μέτρων που εφαρμόζονται στα ευρωπαϊκά κράτη με κορωνίδα το lockdown. Η υπονόμηση και η απαξίωση στρέφεται πλέον σε μια άλλη διάσταση κοινής στρατηγικής, καθώς ο εγκλεισμός και τα μέτρα αποστασιοποίησης καταγγέλλονται ως αναποτελεσματικά λόγω των ευρύτερων κοινωνικών και οικονομικών συνεπειών που έχουν επισύρει, κάτι το οποίο δεν φαίνεται όμως, σύμφωνα με τα λεγόμενα της Ευρωβουλευτριάς, να ενδιαφέρει την Επιτροπή. «Η αύξηση του αριθμού των κρουσμάτων της νόσου, οι περαιτέρω

εγκλεισμοί σε όλη την Ευρώπη, τα εμπόδια για τους επιχειρηματίες, οι πτωχεύσεις, οι απώλειες θέσεων εργασίας, τα δράματα για τις ευρωπαϊκές οικογένειες - αυτή είναι η μεγαλύτερη αμέλεια για την υγεία και τη ζωή εκατομμυρίων πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης! Πρόκειται για παράλειψη, έλλειψη σύνεσης ή άγνοια εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;». Η επίθεση με αφορμή τον εμβολιασμό και την πανδημία στα ευρωπαϊκά όργανα συνεχίζεται, χαρακτηρίζοντας την Κομισιόν αποτυχημένη και προσπαθώντας έτσι να διαβρώσει περαιτέρω την εμπιστοσύνη των Ευρωπαίων πολιτών στους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον, εξακολουθεί να αναπαράγει το αφήγημα της αδιαφάνειας των συμβάσεων σε σχέση με τους όρους αγοράς, προμήθειας και διανομής των εμβολίων καθώς «Η έλλειψη συνέχειας στην προμήθεια εμβολίων κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 [...] συνεχίζεται εδώ και αρκετούς μήνες» διερωτώμενη «γιατί, κατά τη σύναψη "συμβάσεων προαγοράς" για την ανάπτυξη και προμήθεια εμβολίων, τα οποία επίσης παράγονται με τη στήριξη της ΕΕ, ξεχάστηκαν οι ασφαλιστικές δικλίδες που εγγυώνται την έγκαιρη αγορά και τη συνέχεια της διαδικασίας προμήθειας; Γιατί λησμονήθηκε η αρχή της διαφάνειας, η οποία εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις ελέγχου ενός δικαιούχου κονδυλίων της ΕΕ;». Η Ευρωβουλευτρια υποστηρίζει ότι πραγματοποιήθηκαν διαδικαστικές παρατυπίες κατά την προμήθεια και διανομή των εμβολίων χάριν συμφερόντων των φαρμακευτικών, μία τακτική που αποσκοπεί στην πρόκληση του φόβου, της ανασφάλειας απέναντι στο εμβόλιο, χωρίς να στοχοποιείται το ίδιο.

Η επόμενη συζήτηση με θέμα την αντιμετώπιση των οικονομικών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 σε ο, τι αφορά τις επενδύσεις, την ανταγωνιστικότητα και τις δεξιότητες, διεξάγεται ένα μήνα αργότερα περίπου, στις 9 Μαρτίου 2021 και ενώ ενδιάμεσα και συγκεκριμένα στις 17 Φεβρουαρίου 2021, η Κομισιόν εγκρίνει την δεύτερη σύμβαση με την Moderna για την εξασφάλιση επιπλέον τριακοσίων εκατομμυρίων δόσεων για όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el). Η νέα σύμβαση προβλέπει επίσης τη δυνατότητα δωρεάς του εμβολίου σε αναπτυσσόμενες ή τρίτες χώρες είτε σε ευρωπαϊκά κράτη εκτός Ε.Ε. (στο ίδιο). Η Beata Szydło (PiS), από το κόμμα «Νόμος και Δικαιοσύνη», επαναλαμβάνει την 9^η Μαρτίου, την θέση της Ευρωομάδας των Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών

ότι ο εμβολιασμός είναι αποκλειστικά ζήτημα προσωπικής επιλογής, καλώντας έμμεσα τα ευρωπαϊκά όργανα με αυτόν τον τρόπο να σεβαστούν την βούληση του εκάστοτε ατόμου. Μόνο υπό την παραπάνω προϋπόθεση, κατά την ίδια, η εκστρατεία θα θεωρηθεί επιτυχημένη. «Ο εμβολιασμός όλων όσων το επιθυμούν, όσων θέλουν να εμβολιαστούν, είναι το κλειδί της επιτυχίας μας».

Η επόμενη συζήτηση αφορά την κατηγορία «Ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό - Πολίτες της Ένωσης - Ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό - Υπήκοοι τρίτων χωρών - Προσβασιμότητα και οικονομική προσιτότητα των διαγνωστικών ελέγχων Covid» στις 28 Απριλίου 2021. Στο μεταξύ, στις 10 Μαρτίου 2021, η Κομισιόν καταλήγει σε συμφωνία με τις φαρμακευτικές εταιρίες Pfizer\BioNTech, για την επιπλέον προμήθεια τεσσάρων εκατομμυρίων δόσεων εμβολίων εντός του Μαρτίου στοχευμένα για τις χώρες με υψηλό αριθμό κρουσμάτων (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el). Την επόμενη μέρα, η Επιτροπή χορηγεί την τέταρτη άδεια κυκλοφορίας εμβολίου, του ομίλου Johnson & Johnson (στο ίδιο).

Η πρόταση για το πράσινο ψηφιακό πιστοποιητικό εμβολιασμού υποβάλλεται στις 17 Μαρτίου 2021, τα χαρακτηριστικά του οποίου περιγράφονται αναλυτικά (στο ίδιο). Στις 7 Απριλίου, η Επιτροπή κινητοποιεί πόρους ύψους 123 εκατομμυρίων ευρώ για την χρηματοδότηση ερευνητικών και καινοτόμων δράσεων για την αντιμετώπιση των παραλλαγών της Covid-19 στα πλαίσια του προγράμματος «Ορίζων Ευρώπη» (στο ίδιο). Τον χειμώνα του ίδιου έτους είχε σαρώσει την Ευρώπη κυρίως η παραλλαγή «Δέλτα» του Κορονοϊού. Την ίδια ώρα, η Κομισιόν το διάστημα Μαρτίου-Απριλίου ενισχύει την οικονομική και υλική βοήθεια για τον εμβολιασμό όχι μόνο μεταξύ των κρατών- μελών της Ε.Ε. αλλά και λοιπών ευρωπαϊκών κρατών λόγω χάρη Δυτικών Βαλκανίων καθώς επίσης και τρίτων χωρών όπως η Ινδία (στο ίδιο).

Τα «Αδέλφια της Ιταλίας», εκ μέρους του ECR, επαναφέρουν το ζήτημα της απειλής των ατομικών ελευθεριών και ειδικότερα της ελευθερίας της επιλογής με την εισαγωγή του ψηφιακού πιστοποιητικού, καθώς σύμφωνα με τον Ευρωβουλευτή Nicola Procaccini (Fdi), «δεν μπορούμε να αναγκάσουμε τους συμπολίτες μας να εμβολιαστούν αν θέλουν να ταξιδέψουν». Επιπλέον, θεωρεί ότι η πανδημία στέκεται αφορμή για τον περιορισμό των ατομικών ελευθεριών γενικότερα, εννοώντας ότι πιθανόν υπήρχε εκ των προτέρων η βούληση για περικοπές τέτοιου είδους και η

πανδημία βοήθησε και επιτάχυνε αυτή την εξέλιξη υπό το πρόσχημα του εξαναγκασμού που προσφέρει η πρωτοφανής αυτή συνθήκη. «Η έκτακτη υγειονομική ανάγκη μας αναγκάζει να βρούμε λύσεις για να συγκρατήσουμε [...] τις προσωπικές ελευθερίες [...]».

Η Anna Zalewska (PiS), δίνει μια νέα διάσταση σε σχέση με το πιστοποιητικό εμβολιασμού. «μήπως είναι απλώς μια προσπάθεια να καλυφθούν τα προβλήματα - και αυτή είναι μια ήπια λέξη - με τα εμβόλια στην Ευρωπαϊκή Ένωση; [...]». Η έλευση του πιστοποιητικού εμβολιασμού, αποτελεί ομολογία αποτυχίας της Ε.Ε., κατά την ίδια, ως προς την κοινή εμβολιαστική εκστρατεία, καθώς μέσω του πιστοποιητικού, θεσμοθετείται σταδιακά η υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού, η οποία με την σειρά της, όπως υπονοείται, θεωρείται κατεξοχήν ένδειξη αποτυχίας της στρατηγικής του εμβολιασμού που σχεδίασε η Κομισιόν. Έτσι, το πιστοποιητικό που ανοίγει τον δρόμο για την υποχρεωτικότητα, γίνεται συνώνυμο της συγκάλυψης των αστοχιών, αφού, όπως αφήνει να εννοηθεί η Anna Zalewska (PiS), αν υπήρχε επιτυχία στην εμβολιαστική στρατηγική θα ήταν αχρείαστα μέτρα εξαναγκαστικού χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, ως προς τα εμβόλια, η Κομισιόν δεν κατάφερε να πείσει για τα οφέλη του εμβολιασμού τους πολίτες της Ε.Ε.

Η ίδια Ευρωβουλευτρια, έπειτα, αναφέρεται σε ζητήματα αδιαφάνειας αναφορικά με την διαχείριση των προσωπικών ιατρικών δεδομένων από τους υπερεθνικούς θεσμούς καθώς «ο κανονισμός επίσης δεν εγγυάται σε καμία περίπτωση την προστασία των προσωπικών δεδομένων, δεν περιορίζει το χρόνο, λέει λακωνικά ότι ο ΠΟΥ θα αποφασίσει πότε αυτά τα πιστοποιητικά θα πάψουν να ισχύουν». Ουσιαστικά, η Ευρωβουλευτρια προσπαθεί χωρίς επαρκείς πληροφορίες, βασιζόμενη κυρίως στα δικά της ένστικτα, να δαιμονοποιήσει το πιστοποιητικό, προωθώντας τον ισχυρισμό ότι πρόκειται για ένα μέτρο που θα μείνει εις αεί, το οποίο χρησιμοποιεί προσωπικά δεδομένα με άγνωστο τρόπο. Έτσι, προσπαθεί να κινητοποιήσει, από βήματος Ευρωβουλής, τα αρνητικά συναισθήματα του ακροατηρίου της ώστε να κατορθώσει να τους πείσει για την ορθότητα της τοποθέτησής της. Μάλιστα, η ομιλία της αποκτά έντονα συνωμοσιολογικά χαρακτηριστικά στο τέλος λέγοντας: «Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια δύσκολη απόφαση. Αποφασίζουμε για την υγεία μας, τη ζωή μας, αλλά και για την ελευθερία των πολιτών». Η παραπάνω κατακλείδα περιλαμβάνει έμμεσο κάλεσμα, σε όσους

συστρατεύονται μαζί της, για την υπεράσπιση των ελευθεριών των πολιτών οι οποίες πρόκειται να απειληθούν με το πιστοποιητικό, καθώς, θα μπορούσε να σημειωθεί, ότι με αφορμή το πιστοποιητικό και την διαχρονική διάρκεια που πρόκειται να έχει συνδυαστικά με την συμπερίληψη ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, θεωρείται στα μάτια της, ως ένα εργαλείο οικοδόμησης μιας νέας τάξης πραγμάτων με αυταρχικό χαρακτήρα που θα υποδουλώνει τους ανθρώπους.

Στις 6 Μαΐου 2021, η εμβολιαστική στρατηγική για τα εμβόλια αποκτά έναν άλλο πυλώνα, αυτόν της στρατηγικής για την θεραπεία της νόσου ή αλλιώς στρατηγική για τα φαρμακοθεραπευτικά μέσα κατά της Covid-19 (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el). Κατά συνέπεια, με αφορμή το ζήτημα της αντιμετώπισης του συνδρόμου «long covid» (στο ίδιο), η στρατηγική αποκτά διττό χαρακτήρα, καθώς δεν εστιάζει πλέον αποκλειστικά στο επίπεδο της πρόληψης του Κορονοϊού αλλά και στο επίπεδο της θεραπείας, μέσω της προώθησης της ανάπτυξης και της διαθεσιμότητας των φαρμακευτικών και θεραπευτικών μέσων για την αντιμετώπιση της Covid-19 (στο ίδιο).

Στις 19 Μαΐου 2021, η συζήτηση αφορά την απελευθέρωση της πατέντας των εμβολίων από τις φαρμακοβιομηχανίες για την παραγωγή τους και από τα αναπτυσσόμενα κράτη. Ο Carlo Fidanza (Fdi), αναφέρεται στις συμφωνίες που έχει υπογράψει με τις φαρμακευτικές εταιρίες η Κομισιόν, απαξιώνοντάς τες, καθώς θεωρεί ότι συντάχθηκαν και συνήφθησαν πρόχειρα εκ μέρους της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, κάνει λόγο για «μυστικές συμβάσεις γραμμένες στην άμμο», επαναφέροντας το ζήτημα της αδιαφάνειας σε σχέση με το περιεχόμενο των συμβάσεων και τις διαδικασίες υπογραφής των, ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις φαρμακοβιομηχανίες.

Η Joanna Korcińska (PiS), δηλώνει: «ο εξορθολογισμός της παραγωγής των εμβολίων, η σωστή και γρήγορη διανομή τους, η εξασφάλιση ελεύθερης και χωρίς καθυστέρηση πρόσβασης σε αυτά θα πρέπει να είναι ο πρωταρχικός μας στόχος». Η παραπάνω φράση αποκαλύπτει με τον πλέον emphaticό τρόπο, την διττή στάση της Ευρωμάδας των Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών σε σχέση με την εκστρατεία του εμβολιασμού και το εμβόλιο κατά της Covid-19 συνολικά. Ειδικότερα, καθώς όλο το προηγούμενο διάστημα, οι Ευρωβουλευτές της εν λόγω πολιτικής ομάδας,

κατηγορούσαν την Κομισιόν για αδιαφανείς και επικίνδυνες διαδικασίες αχρείαστης επίστευσης της εμβολιαστικής εκστρατείας, χωρίς να έχει προηγηθεί ενημέρωση είτε προστασία των δικαιωμάτων των ατόμων, τα οποία θεωρούσαν ότι καταστρατηγούνται, ξαφνικά, μέσω της Joanna Korcińska (PiS), η Ευρωομάδα ασκεί κριτική στην Κομισιόν για ολιγωρία ως προς την ταχύτητα παραγωγής, προμήθειας και διανομής των εμβολίων. Με άλλα λόγια, καλούν την Επιτροπή να επιταχύνει την χρήση για ένα σκεύασμα, το οποίο μέχρι πριν λίγο καιρό ήταν υπεύθυνο για την οικοδόμηση μίας νέας τάξης πραγμάτων, όπως έχουν υποστηρίξει οι ίδιοι νωρίτερα. Ωστόσο, όλα τα παραπάνω, κατά την Ευρωβουλευτριά, είναι ιδωμένα σε ένα πλαίσιο εξορθολογισμού της εμβολιαστικής εκστρατείας, κατά συνέπεια εξακολουθούν να υπονομεύουν την τρέχουσα εκστρατεία εμβολιασμού. Παρόλα αυτά, η ρητορική είναι αοριστολογική καθώς δεν καθιστά σαφές η Ευρωβουλευτριά τι περιλαμβάνει αυτός ο εξορθολογισμός του εμβολιαστικού πλαισίου, στον οποίο αναφέρεται.

Στο ίδιο μήκος κύματος και η Beata Mazurek (PiS), καθιστώντας ακόμη πιο εντυπωσιακή την μεταστροφή του κόμματος και της Ευρωομάδας εν γένει. «Η μόνη αποτελεσματική θεραπεία για τον κοροναϊό είναι το εμβόλιο. Ο εμβολιασμός όσο το δυνατόν μεγαλύτερου μέρους του παγκόσμιου πληθυσμού θα οδηγήσει σε ταχύτερη επιστροφή στην κανονικότητα». Ενώ προηγουμένως αναφέρονταν σε εναλλακτικές μορφές θεραπείας, απορρίπτοντας το εμβόλιο, πλέον θεωρείται πανάκεια, καθώς επίσης την ίδια στιγμή που καλούν να προστατευθούν τα δικαιώματα από την υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού, συνδέοντας τον εμβολιασμό με την ατομική επιλογή, κάνουν έκκληση για επιτάχυνση των εμβολιασμών σε όλο τον πληθυσμό, αγνοώντας πλέον την ατομική βούληση.

Την επόμενη της συζήτησης στις 20 Μαΐου, η Κομισιόν συνάπτει τρίτη σύμβαση με την εταιρία BioNTech-Pfizer για την προμήθεια επιπλέον 1,8 δισεκατομμυρίων δόσεων από τα τέλη του 2021 έως το 2023 (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el). Ειδικότερα, πρόκειται για την αγορά εννιακοσίων εκατομμυρίων δόσεων τόσο του αρχικού εμβολίου όσο και του εξελιγμένου που αντιμετωπίζει τις μεταλλάξεις με προοπτική αγοράς επιπλέον 900 εκατομμυρίων ακόμα (στο ίδιο). Επιπλέον, η Επιτροπή συνεχίζει να χρηματοδοτεί είτε τις τρίτες χώρες, με την πρωτοβουλία για την Αφρική που αναλαμβάνει στις 21 Μαΐου 2021, σε σχέση με την

απελευθέρωση συνολικά των τεχνολογιών που αφορούν, τις θεραπείες, τα φάρμακα και τα εμβόλια ενάντια στον Κορονοϊό (στο ίδιο). Την 1^η Ιουνίου το ψηφιακό πιστοποιητικό, αποκτά την τελική του μορφή καθώς μπορεί να επαληθευτεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης με ασφαλή προς τα προσωπικά δεδομένα τρόπο (στο ίδιο).

Στις 8 Ιουνίου 2021, διεξάγεται η συζήτηση για το πιστοποιητικό εμβολιασμού. Το Πολωνικό κόμμα, επιχειρεί να προσδώσει αντικειμενικά χαρακτηριστικά ως προς την ύπαρξη και νομιμοποίηση στην συνείδηση της κοινής γνώμης του αντιεμβολιαστικού κινήματος, μέσω του Ευρωβουλευτή Joachim Stanisław Brudziński (PiS). Σύμφωνα με τον ίδιο, υποστηρίζει ότι υφίστανται αντικειμενικές αδυναμίες σε σχέση με τον υποχρεωτικό εμβολιασμό των κοινωνικών ομάδων συνολικά, επικαλούμενος ιατρικούς ή άλλους δομικούς παράγοντες όπως η ηλικία, με αποτέλεσμα, ορισμένοι να μην πληρούν τα κριτήρια συμπερίληψης της εμβολιαστικής εκστρατείας και να μένουν εκτός εμβολιασμού. «Υπάρχει μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων που δεν έχουν ακόμη εμβολιαστεί, για παράδειγμα, επειδή δεν ανήκουν στην ομάδα-στόχο, επειδή δεν μπορούν να εμβολιαστούν, για παράδειγμα, για ιατρικούς ή ηλικιακούς λόγους, ή επειδή δεν επιθυμούν να εμβολιαστούν [...]». Κατά συνέπεια, ο Ευρωβουλευτής, υπονομεύει την αξία της εκστρατείας του εμβολιασμού καθώς θεωρεί, ότι ο διακηρυγμένος, μακροπρόθεσμος, στόχος της επίτευξης της όσο το δυνατόν απόλυτης συλλογικής ανοσίας μέσω του εμβολίου σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είναι ανέφικτος, αφενός γιατί, κατά τα λεγόμενα του ίδιου παραπάνω, η υποχρεωτικότητα συγκρούεται με την ελευθερία της ατομικής βούλησης αφετέρου υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια αποκλεισμού ορισμένων κοινωνικών μερίδων.

Επιπλέον, εξακολουθεί να συνδέει το εμβόλιο και το ψηφιακό πιστοποιητικό με τα ατομικά δικαιώματα καθώς οι ανεμβολίαστοι «πρέπει να είναι σε θέση να συνεχίσουν να ασκούν το θεμελιώδες δικαίωμά τους της ελεύθερης κυκλοφορίας, υποκείμενοι, αν χρειαστεί, σε περιορισμούς όπως οι υποχρεωτικές εξετάσεις, η αυτοαπομόνωση ή η καραντίνα. Θα ήθελα να τονίσω ότι ο παρών κανονισμός δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως θέσπιση υποχρέωσης ή δικαιώματος εμβολιασμού». Η Ευρωμάδα κινείται στην λογική του μη χείρον βέλτιστον και των αντιφάσεων, καθότι τάσσεται υπέρ της εφαρμογής των μέτρων προστασίας την παρούσα χρονική

περίοδο, ενώ στην αρχή της πανδημίας τα κατέκριναν. Στο τέλος, κλείνει δηλώνοντας την άρνησή του στον υποχρεωτικό εμβολιασμό, την διακηρυγμένη θέση της Ευρωμάδας, ο οποίος σύμφωνα με τους Ευρωβουλευτές της, μοιάζει να έρχεται έμμεσα μέσω της θέσπισης του ψηφιακού πιστοποιητικού.

Το Πολωνικό Κόμμα «Νόμος και Δικαιοσύνη» και η Ευρωμάδα των Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών, απευθύνονται σε ένα περισσότερο διστακτικό, επιφυλακτικό κοινό παρά σε εκείνο που εναντιώνεται στα εμβόλια. Το πρώτο είναι περισσότερο διευρυμένο σε ότι αφορά την σύνθεσή του και ετερογενές, κατά συνέπεια υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες να καρπωθούν εκλογικά οφέλη μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα κόμματα, τα οποία θα επιχειρήσουν να προσεγγίσουν το συγκεκριμένο κοινό, εν προκειμένω σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτό δείχνει να το αντιλαμβάνεται η Ευρωμάδα, μέσω των κομμάτων που την απαρτίζουν, με αποτέλεσμα να προσπαθεί να γίνει η φωνή αυτών των εκλογέων θέτοντας τους υπό την αιγίδα της.

Ο Carlo Fidanza (Fdi), υποστηρίζει σε σχέση με το πιστοποιητικό: «η συμφωνία αυτή αποτελεί ένα βήμα προς τα εμπρός, υπό ορισμένες προϋποθέσεις: ότι το πιστοποιητικό δεν θα πρέπει να εισάγει διακρίσεις και ότι θα πρέπει να είναι ένα έκτακτο εργαλείο και να μην χρησιμοποιηθεί στο μέλλον για τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας, κάτι που θα είχε ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα από αυτό που επιδιώκουμε σήμερα». Συνεχίζεται η διττή στάση ως προς τη εκστρατεία του εμβολιασμού και τα συμπαρομαρτούντα αυτής, καθώς ο Ευρωβουλευτής εκφράζει την συναίνεσή του υπό προϋποθέσεις, συνδέοντας τις αμφιβολίες του με τα ατομικά δικαιώματα όπως έκαναν και οι προηγούμενοι Ευρωβουλευτές της ECR.

Έπειτα από την συζήτηση για το πιστοποιητικό εμβολιασμού, τίθεται σε εφαρμογή από την Κομισιόν την 1^η Ιουλίου. Στις 29 Ιουνίου 2021, λίγες μέρες πριν, η Επιτροπή ανακοινώνει ότι πέντε νέες θεραπείες για την αντιμετώπιση του Κορονοϊού, για κάθε νοσούντα σε επίπεδο Ε.Ε., αναμένεται να είναι διαθέσιμες σύντομα (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_en). Ειδικότερα, πρόκειται για τέσσερα μονοκλωνικά αντισώματα, τα οποία βρισκόνταν υπό εξέταση από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων και ένα ανοσοκατασταλτικό φάρμακο, το οποίο είχε λάβει άδεια κυκλοφορίας από τον παραπάνω οργανισμό και θα μπορούσε, έτσι, να επεκταθεί για την θεραπεία

ασθενών με Covid-19 (στο ίδιο). Η 27η Ιουλίου 2021, αποτελεί ημερομηνία- ορόσημο καθώς το 70% του πληθυσμού σε επίπεδο Ε.Ε. έχει εμβολιαστεί με μία δόση εμβολίου, σύμφωνα με την Κομισιόν (στο ίδιο). Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στις 31 Αυγούστου 2021, όταν η Επιτροπή ανακοινώνει ότι το 70% του ενήλικου πληθυσμού της Ε.Ε. έχει εμβολιαστεί πλήρως, ήτοι 256 εκατομμύρια ενήλικα άτομα (στο ίδιο).

Στην ημερήσια διάταξη, όλο αυτό το διάστημα δεν διεξάγεται κάποια συζήτηση που να αναφέρεται στον Κορονοϊό, μεσολαβεί άλλωστε και το διάστημα της θερινής διακοπής των εργασιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ωστόσο, από την έναρξη των εργασιών τον Σεπτέμβριο, οι τοποθετήσεις της Ευρωομάδας των Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών αραιώνουν αρκετά σε σχέση με τα ζητήματα του Covid-19. Χαρακτηριστικά, δεν υπάρχει κάποια αξιοσημείωτη τοποθέτηση στον γύρο συζήτησης της 15^{ης} Σεπτεμβρίου 2021 που αφορά την αντιμετώπιση των αρνητικών κοινωνικών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 ούτε στον επόμενο με θέμα την διαφάνεια στην ΕΕ όσον αφορά την ανάπτυξη, την αγορά και τη διανομή εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 της επομένης. Νωρίτερα, η Κομισιόν με την AstraZeneca αποφασίζουν, στις 3 Σεπτεμβρίου 2021, να τερματίσουν την δικαστική διαμάχη που είχαν ανοίξει έπειτα από την καταγγελία της σύμβασης από την Επιτροπή νωρίτερα εντός του 2021, καταλήγοντας σε συμφωνία για την παράδοση και των υπόλοιπων εμβολίων επί τη βάση της προκαταβολής που υπεγράφη μεταξύ της Κομισιόν και της εταιρίας στις 27 Αυγούστου 2020 (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el).

Στις 21 Σεπτεμβρίου 2021, η Επιτροπή υπογράφει με την φαρμακευτική εταιρία Eli Lilly σύμβαση προμήθειας μονοκλωνικών αντισωμάτων για την θεραπεία νοσούντων με Κορονοϊό (στο ίδιο). Το ψηφιακό πιστοποιητικό αναδείχθηκε σε ένα από τα κρισιμότερα εργαλεία στην φαρέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με έκθεση που δημοσιεύθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2021, καθώς εκδόθηκαν περισσότερα από 591 εκατομμύρια πιστοποιητικά (στο ίδιο). Το πιστοποιητικό αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία καθώς, έως τότε τουλάχιστον, ήταν το μοναδικό που λειτουργούσε σε διεθνές επίπεδο, συνδέοντας 43 χώρες μεταξύ τεσσάρων ηπείρων (στο ίδιο).

Η ημερήσια διάταξη της 22ας Νοεμβρίου 2021 της Ολομέλειας, περιλαμβάνει συζήτηση που αφορά τον Κορονοϊό στη σκιά της εκθετικής αύξησης κρουσμάτων με θέμα τον συντονισμό των μέτρων των κρατών μελών υπό το φως των αυξανόμενων

κρουσμάτων COVID-19 στην ΕΕ. 24 Νοεμβρίου, εντοπίζονται παρεμβάσεις της Ευρωομάδας ECR σε σχέση με τον Κορονοϊό καθώς επανέρχεται στο προσκήνιο, λόγω και του επικείμενου χειμώνα εκείνης της χρονιάς, ο συντονισμός της εκστρατείας εμβολιασμού. Η συζήτηση έχει θέμα «Ο ρόλος της ΕΕ στην καταπολέμηση της πανδημίας COVID-19: Πώς θα εμβολιαστεί ολόκληρος ο κόσμος», εκ μέρους της Ευρωομάδας των Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών, παρεμβαίνει το Πολωνικό κόμμα «Νόμος και Δικαιοσύνη», με την Ευρωβουλευτριά Joanna Korcińska (PiS), να δηλώνει σε ένα μέρος του λόγου της: «θα πρέπει να στοχεύσουμε σε μια στρατηγική που θα εξασφαλίζει την καθολική πρόσβαση στα εμβόλια. Θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι οι χώρες θα δωρίσουν τις υποσχεθείσες δόσεις εμβολίων στην πρωτοβουλία COVAX και να εφαρμόσουμε μηχανισμούς για την ισότιμη διανομή των εμβολίων σε παγκόσμιο επίπεδο».

Η παραπάνω τοποθέτηση αντανακλά την μετάλλαξη της Ευρωομάδας, καθώς από την επιφυλακτική, διστακτική στάση που υιοθετήθηκε επί των διαδικασιών που αφορούν την εκστρατεία εμβολιασμού και το ίδιο το εμβόλιο στην αρχή, πλέον γίνονται εκκλήσεις για καθολική ισότιμη πρόσβαση στα εμβόλια, ασκώντας έμμεσα κριτική στην άνιση κατανομή των εμβολίων, καταλήγοντας στο σημείο να υπερασπίζονται τα δικαιώματα όσων επιθυμούν να εμβολιαστούν. Στο ίδιο μήκος κύματος και η Elżbieta Rafalska (PiS), η οποία υποστηρίζει πως «η Πολωνία υποστηρίζει τις παγκόσμιες πρωτοβουλίες και τη συνεργασία για την επιτάχυνση της δίκαιης και ισότιμης πρόσβασης σε εμβόλια για όλες τις χώρες του κόσμου, έτσι ώστε οι οικονομίες τους να επιστρέψουν στην προ της πανδημίας κατάσταση, αλλά, πάνω απ' όλα, έτσι ώστε το ποσοστό θνησιμότητας να μειωθεί, ο αριθμός των επιπλοκών να μειωθεί και όσοι πάσχουν από την ασθένεια να την ξεπεράσουν με ευκολία». Το εμβόλιο, από εκεί που είχε αναχθεί σε αντικείμενο κριτικής αναμειγμένο με θεωρίες συνωμοσίας που έκαναν λόγο για ένα μέσο που οδηγούσε στην οικοδόμηση ενός νέου κόσμου, θεωρείται τώρα πανάκεια και σύμβολο επιστροφής στην κανονικότητα.

Δεδομένης της έξαρσης του Κορονοϊού λόγω της παραλλαγής Όμικρον εκείνη την περίοδο, στις 26 Νοεμβρίου 2021, η Επιτροπή αποφασίζει να αντικαταστήσει τον μηχανισμό αδειοδότησης των εξαγωγών εμβολίων για τον Covid-19, ο οποίος εξέπνεε στις 31 Δεκεμβρίου 2021 (<https://commission.europa.eu/strategy-and->

[policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_6283)). Αυτό σημαίνει πως από 1^η Ιανουαρίου 2022, οι εξαγωγές εμβολίων εκτός Ε.Ε. δεν θα χρειάζονται άδεια για να πραγματοποιηθούν (στο ίδιο). Ωστόσο, προκειμένου να εξακολουθεί η Ε.Ε., μέσω της Κομισιόν, να διασφαλίζει την διαφάνεια των εξαγωγών των εμβολίων, αντικαθιστά τον προηγούμενο μηχανισμό παρακολούθησης με έναν νέο, ο οποίος θα παρέχει στην Επιτροπή δεδομένα των εταιριών αναφορικά με τις εξαγωγές εμβολίων (στο ίδιο). Στόχος της αλλαγής αυτής είναι η ενίσχυση της ταχύτητας παραγωγής και του εύρους διανομής των εμβολίων που παράγονται στην Ε.Ε. διεθνώς (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_6283).

Στις 15 Δεκεμβρίου 2021, εντοπίζεται η τελευταία παρέμβαση για τα εμβόλια και τον Κορονοϊό, με βάση την χρονικά καθοριζόμενη περίοδο του δείγματος, της Ευρωμάδας των Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών. Συγκεκριμένα, η συζήτηση αφορά την «Προετοιμασία της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 16ης και 17ης Δεκεμβρίου 2021 - Η αντίδραση της ΕΕ στην παγκόσμια αναζωπύρωση της νόσου COVID-19 και στην εμφάνιση νέων παραλλαγών του κορονοϊού» και ξεχωρίζει η τοποθέτηση του Carlo Fidanza (Fdi). «Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης πρέπει να αποφευχθεί, αλλά πρέπει να γίνει δουλειά για την ενίσχυση της καταπολέμησης της πανδημίας, προστατεύοντας την υγεία αλλά ταυτόχρονα αποφεύγοντας, στο μέτρο του δυνατού, νέους περιορισμούς που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε οικονομικά προβλήματα. Η υποστήριξη προς τα κράτη μέλη πρέπει να βελτιωθεί, ιδίως μέσω της αποτελεσματικής και συνεκτικής επικοινωνίας σχετικά με την επιστήμη και την τεχνολογία πίσω από τους εμβολιασμούς».

Ο Ευρωβουλευτής Carlo Fidanza (Fdi) υποστηρίζει ότι πρέπει να αποφευχθούν μέτρα οριζόντιου χαρακτήρα όπως συνέβη κατά το πρώτο και δεύτερο κύμα της πανδημίας, καθώς η οικονομική κατάσταση θα επιδεινωθεί περαιτέρω. Με αυτόν τον τρόπο τίθενται εναντίον των μέτρων, ασκώντας ήπια κριτική, καθώς στην επόμενη πρότασή του ζητεί την περαιτέρω στήριξη των κρατών μελών από την Κομισιόν και την προώθηση του εμβολιασμού μέσω της διακοινοτικής συνεργασίας των κρατών-μελών αναφορικά με την τεχνογνωσία των εμβολιαστικών συσκευασμάτων. Το ζήτημα είναι ότι η Ευρωμάδα μοιάζει να αδιαφορεί για την σημαντικότητα των μέτρων πρόληψης κατά της Covid-19 σε ανθρωπιστικό επίπεδο καθώς και το αβέβαιο για εκείνη την περίοδο μέγεθος της ανθρωπιστικής καταστροφής, αφού η παραλλαγή

Όμικρον, ήταν η πιο ταχέως αναπτυσσόμενη παραλλαγή, δημιουργώντας ένα ασφυκτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο απαιτούνταν τάχιστες λήψεις αποφάσεων. Ο Ευρωβουλευτής με βάση την ρητορική του εμφανίζεται να επιθυμεί να ακρωτηριάσει τον ένα πυλώνα στήριξης της Κομισιόν, τα προτεινόμενα μέτρα στήριξης, ο αντίκτυπος των οποίων, έχει οδηγήσει στην δημιουργία νέων χρηματοδοτικών εργαλείων των κρατών-μελών που προσφέρουν έως και σήμερα σημαντική δημοσιονομική ανακούφιση. Σε σχέση με τον εμβολιασμό, η στάση εξακολουθεί να είναι διττή καθώς ναι μεν το εμβόλιο είναι σωτήριο πλέον αλλά χρειάζεται περαιτέρω εμβάθυνση της συλλογικής συνεργασίας, κατά τον Fidanza (Fdi), όταν στην αρχή υπονόμειαν συνεχώς την κοινή εμβολιαστική στρατηγική που η Επιτροπή είχε σχεδιάσει.

B.9.2 Η Ευρωμάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» (νυν «Πατριώτες για την Ευρώπη») στην Διαχείριση της Πανδημίας

Κατά την πρώτη συζήτηση που αφορά την «Κατάρτιση Εμβολιαστικής Στρατηγικής Covid-19», στις 16 Δεκεμβρίου 2020, αφού παράλληλα η Κομισιόν βρισκόταν σε διαπραγματεύσεις είτε πριν είτε έπειτα από την συζήτηση στην Ολομέλεια, σε σχέση με τους όρους των συμβάσεων, οι οποίες συνήφθησαν είτε πρόκειται να συναφθούν από την Επιτροπή με τις φαρμακευτικές εταιρίες, η «Εθνική Συσπείρωση» με τον Jean-Lin Lacapelle (RN), τοποθετείται ως εξής σε σχέση με την συλλογική εμβολιαστική εκστρατεία και το εμβόλιο: «[...] αποφασίσατε να καταστήσετε αδιαφανείς τις διαπραγματεύσεις με τα εργαστήρια και να μη δημοσιοποιήσετε τις ρήτρες που τα απαλλάσσουν από την ευθύνη σε περίπτωση παρενεργειών [...] Επιπλέον, μας εμποδίσατε να συμβουλευτούμε αυτές τις πολυάριθμες συμβάσεις παρά μόνο σε ένα δωμάτιο χωρίς τηλέφωνο, χαρτί και στυλό. [...]». Ο Ευρωβουλευτής της Ταυτότητας και Δημοκρατίας υποστηρίζει ότι σκόπιμα η Επιτροπή επιχείρησε να αποκρύψει τους όρους των συμφωνιών που συζητά με τις φαρμακοβιομηχανίες, επικαλούμενος μία ρήτρα που ισχυρίζεται ο ίδιος ότι περιέχεται στις συμβάσεις τις οποίες διαβουλεύεται η Επιτροπή και αφορά την απαλλαγή των εταιριών και των εργαστηρίων τους από οποιαδήποτε ευθύνη αναφορικά με τις επιπλοκές που αναμένεται να προκαλέσουν οι παρενέργειες.

Εν συνεχεία, ο Ευρωβουλευτής του γαλλικού κόμματος περιγράφει την κατάσταση κάτω από την οποία ενημερώθηκαν για τις συμβάσεις, η οποία έμοιαζε

σαν να βρίσκονταν σε συνθήκες κράτησης ή τρομοκρατίας, καθώς ήταν απομονωμένοι χωρίς κανένα μέσο επικοινωνίας, όπως αναφέρει. Εξαρχής, παρατηρείται η προσπάθεια δημιουργίας ενός εκρηκτικού κλίματος σε σχέση με το εμβόλιο και τον εμβολιασμό από την πλευρά της συγκεκριμένης Ευρωομάδας, επενδύοντας στο συνωμοσιολογικό αφήγημα του σκοτεινού σχεδίου ενορχηστρωμένο από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τις φαρμακευτικές εταιρίες με απροσδιόριστες συνέπειες για την ανθρωπότητα. Επιπλέον, με την αναφορά στις συνθήκες υπό τις οποίες, κατά τον Lacapelle (RN), αποκτήθηκε πρόσβαση στις συμβάσεις, επιχειρείται η ηρωοποίηση των συγκεκριμένων Ευρωβουλευτών, οι οποίοι ρίσκαραν και παρά τις αντίξοες συνθήκες με τις οποίες τέθηκαν αντιμέτωποι, κατάφεραν να γίνουν κοινωνοί της πραγματικής αλήθειας, ξεσκεπάζοντας ορισμένες αθέατες όψεις του σχεδίου που υλοποιείται σταδιακά με όργανο το, νέας τεχνολογίας, εμβόλιο.

Το επόμενο κομμάτι του λόγου του Lacapelle (RN) αναδεικνύει την απορριπτική στάση της Ευρωομάδας απέναντι στο νεοπαραχθέν εμβόλιο κατά του Κορονοϊού, αναφέρει ότι είναι μη λειτουργικό, αμφισβητώντας την αποτελεσματικότητά του, καθώς παραπάνω αναφέρθηκε στον κίνδυνο παρενεργειών με ανυπολόγιστες συνέπειες για τον άνθρωπο. «[...] μετά από λίγες μόνο εβδομάδες δοκιμών [...] θα πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα των Κινέζων και των Ρώσων και να δώσουμε προτεραιότητα σε πιο παραδοσιακά εμβόλια προκειμένου να προστατεύσουμε την υγεία των Ευρωπαίων και να αποφύγουμε οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων». Μάλιστα, προτείνει ως μοντέλα αναφοράς την Ρωσία και την Κίνα, οι οποίες έχουν κυκλοφορήσει τα συνήθη εμβόλια, τα οποία κατά τον ίδιο θεωρούνται καλύτερα από τα mRNA. Η αναφορά στις παραπάνω αγορές πιθανόν να μην είναι τυχαία, καθώς η «Εθνική Συσπείρωση» συγκεκριμένα, έχει διαπιστωθεί, σύμφωνα με πληροφορίες του γαλλικού Τύπου, ότι συντηρεί οικονομικούς δεσμούς με το Κρεμλίνο και τον Πούτιν. Κατά συνέπεια, ίσως η εκστρατεία εμβολιασμού αποτέλεσε ευκαιρία για την Ευρωομάδα και το ίδιο το κόμμα του Bardella (πλέον) να αποτελέσουν «Δούρειο Ίππο» εις βάρος της Ε.Ε. προς τα παραπάνω αυταρχικά καθεστώτα αναφορικά με τα ανώτερα επίπεδα διακυβέρνησης.

Η «Εναλλακτική για την Γερμανία», μέσω του Roman Haider (AfD), θέτει ένα άλλο πλαίσιο απόρριψης της εμβολιαστικής στρατηγικής εκ μέρους της Ευρωομάδας

«Ταυτότητα και Δημοκρατία» και αφορά τον τομέα των δικαιωμάτων και ειδικότερα της ελευθερίας της προσωπικής επιλογής. «Η εξουσία λήψης αποφάσεων σχετικά με το σώμα και την υγεία του καθενός πρέπει να παραμείνει ανέγγιχτη. Ο υποχρεωτικός εμβολιασμός -είτε άμεσος είτε έμμεσος- είναι ασύμβατος με αυτό το βασικό ανθρώπινο δικαίωμα». Όπως και η ECR, έτσι και η συγκεκριμένη Ευρωμάδα, μιλά για παραβίαση του ιδιωτικού χώρου που αφορά το αυτεξούσιο των ανθρώπων, το οποίο παραβιάζεται με την υποχρεωτικότητα, με αυτόν τον τρόπο, ο μόνος που δύναται να αποφασίσει σε σχέση με την υγεία του είναι το ίδιο το άτομο, κατά συνέπεια ο εμβολιασμός αποτελεί καθαρά ατομική επιλογή για το AfD και την συγκεκριμένη Ευρωμάδα. Εξαρχής, λοιπόν, μέσω του κόμματος «Εναλλακτική για την Γερμανία», δίνεται το στίγμα της στάσης της συγκεκριμένης Ευρωμάδας σε σχέση με τον εμβολιασμό και το εμβόλιο, το οποίο αντανακλά έναν έντονο σκεπτικισμό και την απόρριψη του υποχρεωτικού εμβολιασμού.

Κατά την συζήτηση της 19^{ης} Ιανουαρίου 2021 που εστίασε και αυτή στην εμβολιαστική στρατηγική, η Joëlle Mélin (RN), θεωρεί ότι οι διαπραγματεύσεις της Κομισιόν με τις φαρμακευτικές εταιρίες είναι από «τις πιο αδιαφανείς» χαρακτηρίζοντας τις φαρμακευτικές ως «άγνωστους διαπραγματευτές» στην συνέχεια. Κατά συνέπεια, το γαλλικό εθνικιστικό κόμμα εμμένει στην ρητορική της κριτικής των συμβάσεων και των διαδικασιών διαπραγμάτευσης της Επιτροπής με τις φαρμακοβιομηχανίες, προσθέτοντας έναν έντονο συνωμοσιολογικό τόνο, αφού τα παραπάνω ρητορικά σχήματα, υποδηλώνουν την πρόθεση της Ευρωμάδας, δια μέσω της «Εθνικής Συσπείρωσης», να αναδείξει την διαπραγματευτική διαδικασία ως ένα σκοτεινό, αδιαφανές σχέδιο εις βάρος των Ευρωπαίων πολιτών. Η αδιαφάνεια, συνδέεται με τις φαρμακευτικές, οι οποίες έχουν μπει εξαρχής στο στόχαστρο από την συγκεκριμένη Ευρωμάδα, καθώς, σύμφωνα με την Ευρωβουλευτριά, πρόκειται για απρόβλεπτους δρώντες, αφού οι πληροφορίες έως εκείνη την στιγμή ήταν λιγοστές έως μηδαμινές σε σχέση με το προφίλ τους ως εταιρίες, οι οποίες τάχιστα με την ανοχή είτε με την βοήθεια της Κομισιόν, όπως αφήνει να εννοηθεί η «Εθνική Συσπείρωση», κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων αναδύθηκαν σε ρυθμιστές της εμβολιαστικής εκστρατείας αποδυναμώνοντας περαιτέρω την διαπραγματευτική ισχύ της Κομισιόν, χάριν της εξυπηρέτησης των συμφερόντων των εταιριών. Με άλλα λόγια, το ήδη εκπεσών κύρος της Επιτροπής στα μάτια της Ευρωμάδας «Ταυτότητα

και Δημοκρατία» καταβαραθρώθηκε, κατά την Mélin (RN), με τον τρόπο που συνομίλησε και διαχειρίστηκε τις διαπραγματεύσεις η Κομισιόν με τις φαρμακευτικές εταιρίες.

Στο ίδιο μήκος κύματος και ο Nicolaus Fest (AfD), ο οποίος αναφέρεται στις συνθήκες ενημέρωσης επί των συμβάσεων, όπως έκανε και η «Εθνική Συσπείρωση» τον Δεκέμβριο: «Η σύμβαση αυτή αποτελούνταν από 70 σελίδες, είχατε 55 λεπτά για να τη διαβάσετε, δεν σας επιτρεπόταν να κρατήσετε σημειώσεις, και ακόμη και αν την είχατε απομνημονεύσει, δεν θα μας επιτρεπόταν να τη συζητήσουμε εδώ, διότι ήταν απόρρητη. Όλα τα σημαντικά πράγματα ήταν επίσης μαυρισμένα, δηλαδή όλες οι σημαντικές ερωτήσεις σχετικά με την ευθύνη, τις τιμές και τις ημερομηνίες παράδοσης. Επομένως, δεν έχουμε καμία απολύτως εικόνα για το τι διαπραγματεύτηκε η ΕΕ εδώ». Συνεπώς, θεωρεί ότι εσκεμμένα η Κομισιόν υποκρύπτει στοιχεία των συμβάσεων για να προστατεύσει τις φαρμακευτικές εταιρίες, άρα αναπαράγεται η θεωρία συνωμοσίας περί υπόγειας συνεργασίας των φαρμακοβιομηχανιών με την Επιτροπή με το προκάλυμμα των συμβάσεων με στόχο την χορήγηση παρασκηνιακών ανταλλαγμάτων μεταξύ των δύο μερών (αλλιώς αποκαλούμενη «μπίζνα»). Στο μεταξύ, Ο Nicolaus Fest (AfD), αντιμετωπίζεται με σκεπτικισμό ακόμη και από τους ίδιους τους υποστηρικτές του AfD, καθώς είναι γνωστός στην κοινή γνώμη της Γερμανίας, για τις ιδιαίτερα εμπρηστικές τοποθετήσεις του και ανήκει στην ακραία συνιστώσα του κόμματος.

Στις 20 Ιανουαρίου 2021, ο Gunnar Beck (AfD), ασκεί αρνητική κριτική στα μέτρα προστασίας κατά του Κορονοϊού λέγοντας: «η ΕΕ έχει αποτύχει στην κρίση του κορονοϊού - τόσο από ιατρικής όσο και από οικονομικής άποψης. Έχουμε ρεκόρ θνησιμότητας και, μαζί με το Ηνωμένο Βασίλειο, τα χειρότερα οικονομικά δεδομένα στον κόσμο». Η ρητορική της απόλυτης καταστροφής στην οποία έχουν οδηγήσει τα μέτρα, κατά την Ευρωομάδα, στοχεύει στην απόλυτη υπονόμηση και απαξίωση του συνολικού έργου των ευρωπαϊκών θεσμών, με στόχο την κινητοποίηση των αρνητικών συναισθημάτων του ακροατηρίου οδηγώντας στην περαιτέρω απονομιμοποίηση των ευρωπαϊκών οργάνων στην συνείδηση της εκλογικής μερίδας στην οποία απευθύνονται. Το εντυπωσιακό είναι ότι ενώ θεωρούνται όλα τα μέτρα πρόληψης όπως το εμβόλιο, τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης ως μη λειτουργικά και αποτυχημένα, δεν προτείνεται κάποιο εναλλακτικό σχέδιο από την

συγκεκριμένη Ευρωομάδα που να αφορά τα μέτρα πρόληψης και τον εμβολιασμό. Κατά συνέπεια, η επιδίωξη της Ευρωομάδας είναι η άκρατη άρνηση των πάντων σε ο, τι αφορά τις ενέργειες και τα σχέδια προστασίας που εισηγείται η Επιτροπή χωρίς αντιπρόταση, καθώς για λόγους εκλογικού ωφελιμισμού, επιχειρεί να αντλήσει από ένα εκλογικό κοινό, το οποίο δρα και συμπεριφέρεται αναλόγως, λειτουργεί δηλαδή, προτάσσοντας τα θυμικά χαρακτηριστικά και ειδικότερα τα αρνητικά συναισθήματα και το σύνολο των παραπόνων του, τα οποία ξεσπά με αφορμή την πανδημία και η συγκεκριμένη Ευρωομάδα είναι εδώ για να τα εκμεταλλευτεί και να τα αναπαράγει, μιμούμενη κάποιες φορές τον τρόπο ρητορικής εκφοράς του συγκεκριμένου κοινού, ώστε να ταυτιστεί μαζί τους.

Ένα μήνα μετά περίπου, στις 19 Φεβρουαρίου 2021, διεξάγεται η συζήτηση που αφορά την ανασκόπηση της εφαρμόζουσας, έως τότε, εμβολιαστικής στρατηγικής. Η Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» εξακολουθεί να βολιδοσκοπεί κατά της διαδικασίας διαπραγμάτευσης και υπογραφής των συμβάσεων αλλά και των συμβάσεων καθαυτών, καθώς η Επιτροπή εξακολουθεί να διαπραγματεύεται συμφωνίες με τις φαρμακοβιομηχανίες και να χορηγεί άδειες κυκλοφορίας νέων εμβολιαστικών σκευασμάτων. Αυτή την φορά με γραπτή δήλωσή της, κατατεθειμένη στα πρακτικά του Ευρωκοινοβουλίου, η Julie Lechanteux (RN), υποστηρίζει: «Η ευρωπαϊκή στρατηγική εμβολιασμού αποδείχθηκε πλήρως αποτυχημένη! Από την έλλειψη διαφάνειας στις διαπραγματεύσεις με τις πολυεθνικές εταιρείες φαρμάκων μέχρι την παράδοση, υπήρξε μόνο αποτυχία. [...] η Επιτροπή κράτησε μυστικές τις συμβάσεις και τις ρήτρες αποποίησης ευθύνης των κατασκευαστών». Ουσιαστικά, αναπαράγεται για πολλοστή φορά το αφήγημα του μυστικού σχεδίου εις βάρος των ευρωπαϊκών πληθυσμών εν γνώσει και θέληση της Κομισιόν για την ενίσχυση της αισχροκέρδειας των φαρμακευτικών εταιριών. Επιπλέον, ο όρος «αποτυχία» που αναπαράγεται συχνά από τους Ευρωβουλευτές της ID αποσκοπεί στην απαξίωση της εκστρατείας και την πρόκληση αποστροφής των πολιτών ως προς τον εμβολιασμό.

«Η αδιαφάνεια με την οποία διεξαγάγατε τις διαπραγματεύσεις το μόνο που κατάφερε ήταν να ενισχύσει τη δυσπιστία του λαού απέναντι σε έναν από τους τρόπους εξόδου από την ατελείωτη κρίση που βιώνει». Είναι η τοποθέτηση του Jordan Bardella (RN), διαδόχου της Λεπέν, καθώς εξελέγη πρόσφατα πρόεδρος της

«Εθνικής Συσπείρωσης». Εκτός του ότι συνεχίζεται το σύνηθες ρεπερτόριο δράσης της Ακροδεξιάς επενδύοντας στην κινητοποίηση των αρνητικών συναισθημάτων, επαναλαμβάνοντας τη θεωρία περί απόκρυφου σχεδίου, η κριτική που ασκεί ο Ευρωβουλευτής είναι διμέτωπη εστιάζοντας στην Κομισιόν και το εμβόλιο. Σε σχέση με το εμβόλιο, υπόγεια αμφισβητεί την λειτουργικότητα του, καθώς δεν το θεωρεί ένα κρίσιμο όπλο για την αντιμετώπιση του Ιού αλλά ως μία από τις πολλές εναλλακτικές που διαθέτει ο κόσμος για να αναχαιτίσει τον Ιό. Άρα, συν τοις άλλοις και απόκρυψη των πραγματικών διαστάσεων της πανδημίας από τον Bardella (RN), άλλη μία συνωμοσιολογία δηλαδή, καθώς η διάθεση φαρμακευτικών αγωγών για την ίαση της ασθένειας έγινε αργότερα μέσα στο 2021 χωρίς μάλιστα να υπάρχει και επάρκεια σε αντίθεση με το εμβόλιο που, αντίθετα, υπήρξε περίσσεια την οποία η Ε.Ε. διέθεσε σε τρίτες χώρες. Παρόλα αυτά, εμφανίζεται να πιστεύει στο εμβόλιο, με μία πρώτη ερμηνεία, αφού αναφέρεται στο σκεύασμα ως ένα μέσο που θα βοηθήσει τους ανθρώπους, χωρίς ωστόσο να τους παρακινεί να εμβολιαστούν.

Έπειτα, ο Ευρωβουλευτής, αφού το εμβόλιο βγήκε από το κάδρο πλέον, ως κάτι το οποίο είναι ωφέλιμο για τον ίδιο, επιχειρώντας να προσεγγίσει έτσι το κοινό των διστακτικών απέναντι στο εμβόλιο, εμφανίζει ως απόλυτα υπεύθυνη την Κομισιόν για τον τρόπο σχεδίασης, υλοποίησης της εκστρατείας και προώθησης του εμβολίου, καθώς η Επιτροπή όχι μόνο δεν κατάφερε να πείσει τους Ευρωπαίους να εμβολιαστούν αλλά αντίθετα ενίσχυσε την δυσπιστία τους για το εμβόλιο. Σε αντίθεση λοιπόν με την πλειοψηφία των Ευρωβουλευτών της συγκεκριμένης Ευρωμάδας, που θεωρεί το συγκεκριμένο εμβόλιο εξαρχής ως ένα αποτυχημένο σκεύασμα καθαυτό, ο ίδιος διαφοροποιείται ελαφρώς, δηλώνοντας ότι ευθύνεται η Κομισιόν που το εμβόλιο αντιμετωπίζεται με αισθήματα άρνησης και αποτυχίας από τους Ευρωπαίους πολίτες. Σε αυτό το σημείο, αρχίζουν να αναδύονται ορισμένα ψήγματα διττής στάσης που υιοθετεί η Ευρωμάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία», όπως έκανε και η Ευρωμάδα ECR που εξετάστηκε παραπάνω. Επιπλέον, στα πλαίσια του blame attribution που διαμορφώνει ο Ευρωβουλευτής, κατηγορεί την Επιτροπή ότι με τον παρόντα τρόπο διαχείρισης της πανδημίας, βυθίζει την Ευρώπη σε μια πολύπλευρη κρίση, η οποία, σύμφωνα με τον ίδιο, μοιάζει να έχει χαρακτηριστικά αιωνιότητας, αφού την χαρακτηρίζει «ατελείωτη». Για τον Bardella (RN) λοιπόν, έχει κριθεί το αποτέλεσμα, καθώς αφού η Κομισιόν απέτυχε στην εκστρατεία

εμβολιασμού, πλέον πρέπει να αναζητήσει άλλες λύσεις για να βγάλει την Ευρώπη από το τέλμα της πανδημίας. Στο σημείο αυτό, φαίνεται, όμως, ποια είναι η ειλικρινής στάση του Ευρωβουλευτή, ο οποίος εν τέλει δεν θεωρεί ότι μπορεί ποτέ το εμβόλιο να αποτελέσει μέσο σωτηρίας των ανθρώπων, γι' αυτό έμμεσα προτρέπει την Κομισιόν σε αλλαγή πορείας, αντί να σταθεί αργός και να προτείνει ένα εναλλακτικό σχέδιο εμβολιαστικής στρατηγικής που να αφορά το εμβόλιο, αν πράγματι το θεωρούσε αποτελεσματικό εργαλείο αναχαίτισης της πανδημίας.

Η θεωρία συνωμοσίας που αναπαράγεται διαρκώς από τα χείλη των Ευρωβουλευτών που ανήκουν στην Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» είναι εκείνη της «μπίζνας» των φαρμακευτικών εταιριών εκμεταλλευόμενες την Κομισιόν, προκειμένου να εξασφαλίσουν ευνοϊκούς νομικούς όρους στην πώληση των εμβολιαστικών και φαρμακευτικών σκευασμάτων στην ευρωπαϊκή αγορά. Ο Guido Reil (AfD), σε γραπτή δήλωση του υποστηρίζει πως «Ενώ δισεκατομμύρια χρήματα των φορολογουμένων έχουν πεταχτεί εδώ και δεκαετίες, κάθε ευρώ παζαρεύτηκε κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων με τους παραγωγούς εμβολίων». Αφενός καταγγέλλει την Επιτροπή για διασπάθιση δημοσίου χρήματος διαχρονικά και μάλιστα άτακτη αφετέρου στηλιτεύει τις διαδικασίες διαπραγμάτευσης αφού θεωρεί ότι η Κομισιόν υιοθέτησε υποκριτική στάση σε ο, τι αφορά το ενδιαφέρον της για το συμφέρον των Ευρωπαίων πολιτών και την υγεία τους, καθώς το μόνο που την ενδιαφέρει στην πραγματικότητα είναι να χρηματοδοτήσει τις φαρμακευτικές εταιρίες με τέτοιο τρόπο ώστε καμία να μην μείνει δυσαρεστημένη και να εξασφαλίσουν ισομερώς οικονομικά οφέλη. Κατά συνέπεια, η προσπάθεια υπονόμησης και απονομιμοποίησης θεσμικά συγκροτημένων ευρωπαϊκών οργάνων συνεχίζεται ενώ ταυτόχρονα η συγκεκριμένη Ευρωομάδα αποπειράται να εμφανιστεί ως η προστάτιδα των απλών Ευρωπαίων πολιτών έναντι των ελίτ.

Στο ίδιο μήκος κύματος με την τελευταία πρόταση βρίσκεται και ο έτερος Ευρωβουλευτής Jörg Meuthen (AfD), ο οποίος υποστηρίζει αρχικά πως «Εκατομμύρια πολίτες φοβούνται περισσότερο από ποτέ για την υγεία τους και την οικονομική τους ύπαρξη». Η Ευρωομάδα, μέσω του AfD, προσπαθεί να εντείνει τα αρνητικά συναισθήματα, προσφιλής τακτική των Ακροδεξιών πολιτικών σχηματισμών, προσπαθώντας να καλλιεργήσει ένα κλίμα τρομοκρατίας σε σχέση με την πανδημία, για να προσελκύσει ένα εκλογικό ακροατήριο, το οποίο λειτουργεί με βάση τα

ένστικτα και όχι την λογική, όπως έχει δηλωθεί και σε άλλο σημείο της ανάλυσης των ποιοτικών δεδομένων παραπάνω, καθώς η Ευρωομάδα γνωρίζει ότι πολλοί άνθρωποι στην Ευρωπαϊκή ήπειρο, λόγω των απότομων αλλαγών εξαιτίας της πρωτοφανούς κατάστασης, είναι συναισθηματικά και ψυχικά ευάλωτοι, συνεπώς θα μπορούσε να ειπωθεί ότι εκμεταλλεύονται τον ανθρώπινο πόνο, μεγιστοποιώντας ψευδώς τις διαστάσεις του.

Έπειτα σε ειρωνικό πιθανόν τόνο δηλώνει: «Όλοι οι πολιτικοί ιθύνοντες είναι πεπεισμένοι ότι οι εμβολιασμοί θα πρέπει να δείξουν τη διέξοδο από αυτή την πανδημία - χωρίς βέβαια υποχρεωτικό εμβολιασμό [...]». Το συγκεκριμένο ύφος ρητορικής εκφοράς αφορά το εμβόλιο και τις πολιτικές ελίτ, οι οποίες, κατά τον ίδιο, προσπαθούν να μας πείσουν για την αποτελεσματικότητα του σκευάσματος, αποτελεσματικότητα, την οποία ο Meuthen (AfD) αμφισβητεί. Επιπλέον, εναντιώνεται ξεκάθαρα στον υποχρεωτικό εμβολιασμό. Στην συνέχεια επιτίθεται στην Κομισιόν λέγοντας: «Δεν μπόρεσαν καν να προμηθευτούν φθηνότερα και κατά πάσα πιθανότητα πιο αδύναμο εμβόλιο, το οποίο δεν είναι καν εγκεκριμένο στην Ελβετία, ενώ το προφανώς εξαιρετικά αποτελεσματικό εμβόλιο από τη Ρωσία αποκλείστηκε εξαρχής». Στο συγκεκριμένο σημείο υπονοεί ότι η Επιτροπή στέκεται υποκριτικά απέναντι στους Ευρωπαίους πολίτες, ότι δήθεν ενδιαφέρεται για το συμφέρον τους, καθώς προμηθεύεται ένα μη λειτουργικό εμβόλιο, το οποίο δεν έχει δοκιμαστεί επαρκώς, ως επιχείρημα προβάλλει λοιπόν άλλη μία αιτία άρνησης που αναπαράγουν διαρκώς οι αντιεμβολιαστές. Με άλλα λόγια, το μόνο που νοιάζει την Κομισιόν, σύμφωνα με τα λεγόμενα του Ευρωβουλευτή, είναι να φέρει εις πέρας το οικονομικό πλάνο με τις φαρμακευτικές εταιρίες που έχει επιλέξει, αδιαφορώντας για το τι είναι πραγματικά ωφέλιμο για την υγεία των Ευρωπαίων πολιτών.

Η αμφισβήτηση του εμβολίου ως σκευάσματος καθαυτού έρχεται με την αναφορά του Ευρωβουλευτή στο πιο λειτουργικό, για εκείνον, εμβόλιο της Ρωσίας, το οποίο, η Επιτροπή εκ των προτέρων αποφάσισε να μην προμηθευτεί. Κατά συνέπεια, στα μάτια του Meuthen (AfD), η Επιτροπή αποφάσισε να διαπραγματευτεί εξ ονόματος των κρατών-μελών της Ε.Ε., τις συμβάσεις για την προμήθεια και την αγορά των εμβολίων, όχι μόνο για να εξασφαλίσει η ίδια οικονομικά οφέλη, με την συνεργασία των φαρμακευτικών εταιριών αλλά και να εργαλειοποιήσει το εμβόλιο σε αντικείμενο εξυπηρέτησης της ευρωπαϊκής γεωστρατηγικής πολιτικής. Έτσι, το

εμβόλιο δεν θεωρείται αξιόπιστο, καθώς παρήχθη με στόχο την εξυπηρέτηση ιδιοτελών συμφερόντων σε πολλαπλά πεδία πολιτικής και όχι με πρωταρχικό γνώμονα την προστασία της δημόσιας υγείας όπως διατείνονται οι επίσημοι ευρωπαϊκοί θεσμικοί φορείς. Παρατηρείται ότι, όπως και η «Εθνική Συσπείρωση» έτσι και η «Εναλλακτική για την Γερμανία» αναφέρονται στην Ρωσία κάτι που μοιάζει να μην τυχαίο, καθώς όπως έχει ειπωθεί και πιο πάνω, η ρωσική κυβέρνηση εμφανίζεται να έχει επαφές με ένα μέρος της ευρωπαϊκής Ακροδεξιάς. Αξίζει να σημειωθεί, πως ο εν λόγω Ευρωβουλευτής, ανήκε στην μετριοπαθή πτέρυγα του AfD και ανεξαρτητοποιήθηκε στην συνέχεια.

Η Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία», τοποθετείται ως εξής, μέσω του Γερμανού Ευρωβουλευτή Nicolaus Fest (AfD), σε ό,τι αφορά το πιστοποιητικό εμβολιασμού, το οποίο έρχεται για πρώτη φορά στο προσκήνιο της Ολομέλειας, στις 28 Απριλίου 2021: «υποτίθεται ότι πρέπει να συμφωνήσουμε σε ένα πράσινο πιστοποιητικό που αλλάζει θεμελιωδώς τα θεμελιώδη δικαιώματα, συγκεκριμένα με τη διάκριση μεταξύ δύο ομάδων. Πρόκειται για ξεκάθαρες διακρίσεις, γι' αυτό και είμαι συγκλονισμένος από αυτά που ακούω εδώ». Ειδικότερα, ο Fest (AfD) υποστηρίζει ότι το πιστοποιητικό παραβιάζει τα ατομικά δικαιώματα και συγκεκριμένα τα δικαιώματα που αφορούν την διασφάλιση της καθολικής ισότητας των ατόμων και της προσωπικότητάς τους. Το πιστοποιητικό πρόκειται, κατά τον ίδιο, να διαταράξει διεθνώς την κοινωνική συνοχή, αφού θα δημιουργήσει μία νέα διαιρετική τομή ανάμεσα σε κατέχοντες το πιστοποιητικό και μη κατέχοντες. Η διάκριση αυτή όμως, θεωρείται ότι αντανακλά εκείνη ανάμεσα σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους, οπότε προωθείται η υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού σταδιακά κάτι στο οποίο εξαρχής η Ευρωομάδα αντιτίθεται σθεναρά. Με άλλα λόγια, ο Ευρωβουλευτής τείνει προς την συνωμοσιολογία, καθώς οι θεμελιώδεις αλλαγές που προαναγγέλλει με την έλευση του πιστοποιητικού, έχουν τον χαρακτήρα της μονιμότητας κατ' εκείνον, αφού η υποχρεωτικότητα και το πιστοποιητικό που την συνοδεύει, συνιστούν εργαλεία οικοδόμησης μιας νέας τάξης πραγμάτων, ενός νέου κόσμου, όπου η ίδια η φύση των δικαιωμάτων θα υπονομεύεται και η καθολικότητα αυτών θα φθίνει διαρκώς, με αποτέλεσμα οι απλοί άνθρωποι να βρίσκονται σε κατάσταση υποτέλειας.

Στο ίδιο μήκος κύματος με συνωμοσιολογική ρητορική συνεχίζει Sylvania Limmer (AfD), η οποία, ωστόσο, ασκεί και κριτική σε ό,τι αφορά την διαχείριση της πανδημίας. Σε σχέση με το πιστοποιητικό τηρεί την γραμμή του AfD λέγοντας: «ότι τα πιστοποιητικά αυτά θα έχουν αντίκτυπο στα θεμελιώδη δικαιώματα και στο δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων [...] το έγγραφο αυτό αποτελεί την αρχή του πανταχού παρόντος ψηφιακού ελέγχου. Είναι η αρχή του μεγάλου μετασχηματισμού [...] Ένας δυστοπικός κόσμος στον οποίο θεωρείσαι άρρωστος μέχρι να εξεταστείς για να αποδείξεις το αντίθετο και να ανακτήσεις προσωρινά κάποια από τα πολιτικά σου δικαιώματα για όσο διαρκεί η εξέταση [...]». Ο συνωμοσιολογικός λόγος καθίσταται περισσότερο ξεκάθαρος από την συγκεκριμένη Ευρωβουλευτριά σε αντίθεση με τον παραπάνω Ευρωβουλευτή του AfD. Επιπλέον, τα δικαιώματα που θίγει το πιστοποιητικό, κατά την Limmer (AfD), είναι αυτά της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, κάτι που εσκεμμένα παραβιάζεται, προκειμένου να περάσουμε σε ένα σκοτεινό σχέδιο, στο οποίο θα μας ελέγχουν όλους.

Έπειτα από την θεωρία της οικοδόμησης της νέας πραγματικότητας, εξαπολύει πυρά σε σχέση με την αποτελεσματικότητα του εμβολίου και το χρονικό διάστημα των δοκιμών του, ενώ δηλώνει ευθέως ότι δε εφαρμόστηκαν οι συνήθεις διαδικασίες αδειοδότησης για τα συγκεκριμένα εμβόλια, υπονοώντας ότι ενδεχομένως να έχουν συμβεί ενέργειες οι οποίες σκοπίμως έχουν αποκρυφθεί από την Κομισιόν. «Πέρα από το γεγονός ότι κανένα από τα εμβόλια κατά του κορονοϊού δεν έχει κανενός είδους κανονική έγκριση. Πώς μπορούν, μετά από οκτώ μήνες ανάπτυξης, όταν ο συνήθης χρόνος ανάπτυξης είναι δέκα χρόνια και τα επίσημα έγγραφα αναφέρουν σαφώς ότι οι κλινικές δοκιμές δεν θα επιβεβαιώσουν την αποτελεσματικότητα και την ασφάλεια πριν από το τέλος Δεκεμβρίου 2023 (εδώ στο BioNTech); Στην συνέχεια, αναφέρεται στο ζήτημα του υποχρεωτικού εμβολιασμού, αναπαράγοντας το διαχρονικό αφήγημα της Ευρωμάδας, ότι ο εμβολιασμός αποτελεί προσωπική ατομική επιλογή, ενώ δηλώνει ότι το πιστοποιητικό ισούται με υποχρεωτικότητα. «Αυτό σημαίνει ότι η απόφαση υπέρ ή κατά του εμβολιασμού μπορεί και πρέπει πάντα να είναι η ατομική απόφαση ενός υπεύθυνου πολίτη που έχει ενημερωθεί για τους κινδύνους. Ένας υποχρεωτικός εμβολιασμός από την πίσω πόρτα που συνδέεται με αυτό το έγγραφο πρέπει επομένως να απορριφθεί κατηγορηματικά».

Το πιστοποιητικό αποτελεί μέσο δημιουργίας μίας νέας τάξης πραγμάτων, όπου οι πολίτες θα παρακολουθούνται διαρκώς, καταργώντας ουσιαστικά την ιδιωτικότητα και τις ατομικές ελευθερίες των ανθρώπων και μάλιστα το σχέδιο αυτό έχει δρομολογηθεί ήδη από την Κίνα, ενώ τα μέτρα προστασίας και ο εγκλεισμός αποτέλεσαν κινητήριοι δύναμη διεθνώς για την υλοποίηση αυτού του σχεδίου με αποκορύφωμα το πιστοποιητικό, υποστηρίζει στην τοποθέτηση του, ο Roman Haider (AfD): «[σ.σ. το πιστοποιητικό] φέρνει περισσότερο έλεγχο των πολιτών, διότι η εισαγωγή ενός τέτοιου διαβατηρίου έχει νόημα μόνο σε συνδυασμό με στενούς ελέγχους. Δεν αποτελεί επίσης έκπληξη το γεγονός ότι ακριβώς αυτός ο τύπος παρακολούθησης των πολιτών προέρχεται από την αυταρχική Κίνα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρόκειται για εξαιρετικά ευαίσθητα, προσωπικά, ιδιωτικά δεδομένα, τα οποία οι πολίτες πρέπει να διαθέτουν και στα οποία δεν γνωρίζουν καν ποιος έχει πρόσβαση. Έτσι, για λόγους προστασίας των δεδομένων, αυτό είναι κάτι παραπάνω από προβληματικό. [...] όπως ο εγκλεισμός ή η παρακολούθηση των πολιτών υπό το πρόσχημα της καταπολέμησης της πανδημίας». Παρατηρείται, με αυτόν τον τρόπο, ότι η Ευρωμάδα και ειδικότερα το AfD έχει επιλέξει να αναπαράγει διαρκώς ένα συγκεκριμένο συνωμοσιολογικό επιχείρημα και ρεπερτόριο.

Ο Gunnar Beck (AfD), σε έγγραφη δήλωσή του εκφράζει παρόμοιες επιφυλάξεις με τους παραπάνω Ευρωβουλευτές του κόμματος «Εναλλακτική για την Γερμανία», πλαισιωμένες ωστόσο με έναν περισσότερο ορθολογικό λόγο αναμειγμένο με ψήγματα συνωμοσιολογίας: «Η πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σημαίνει ουσιαστικά υποχρεωτικό εμβολιασμό από την πίσω πόρτα. Το Ψηφιακό Πράσινο Πιστοποιητικό παραβιάζει το άρθρο 21 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, το οποίο ορίζει ότι όλα τα άτομα είναι ίσα ενώπιον του νόμου και ότι όλα τα άτομα πρέπει να έχουν το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης από τις δημόσιες αρχές - εμβολιασμένοι ή μη! Υπάρχουν επίσης σοβαρές ανησυχίες για την προστασία των δεδομένων και ανεπαρκείς εγγυήσεις ότι τα δεδομένα των πολιτών της ΕΕ δεν θα πωληθούν σε εταιρείες μεγάλων δεδομένων και ότι τα δεδομένα μας θα προστατεύονται επαρκώς από κυβερνοεπιθέσεις».

Στις 19 Μαΐου 2021, διεξάγεται η συζήτηση που αφορά την απελευθέρωση των πατεντών των εμβολίων, με την «Γαλλική Συσπείρωση» και τον Ευρωβουλευτή Gilles Lebreton (RN), να εκφράζει την αντίθεση του στην διάθεση των πατεντών σε

χώρες εκτός Ευρώπης με ένα επιχείρημα το οποίο μοιάζει να μην συμβαδίζει με την στάση που κρατούσε το συγκεκριμένο κόμμα απέναντι στα εμβόλια όλο το προηγούμενο διάστημα. Συγκεκριμένα: «Η άρση των πατεντών θα ήταν άσκοπη, διότι, με εξαίρεση μερικές χώρες όπως η Ινδία, οι αναδυόμενες χώρες δεν έχουν την ικανότητα να παράγουν τόσο εξελιγμένα εμβόλια». Έως εκείνη την στιγμή, το γαλλικό κόμμα προσπαθούσε συστηματικά να απαξιώσει τα προηγμένης τεχνολογίας εμβόλια κατά του Κορονοϊού, ωστόσο με το παραπάνω επιχείρημα, το οποίο επικαλείται η «Γαλλική Συσπείρωση» κατά της άρσης των πατεντών, φαίνεται σαν να αναγνωρίζει τον ρηξικέλευθο χαρακτήρα τους, προσδίδοντας έτι περαιτέρω μεγαλύτερη αξία σε αυτά, αφού επιθυμεί οι πατέντες παραγωγής των νέων εμβολίων, να μείνουν αποκλειστικό προνόμιο του δυτικού κόσμου, αγνοώντας τις ανάγκες και την άνιση πρόσβαση που έχει σε αυτά ο πληθυσμός που ζει στα αναπτυσσόμενα κράτη, τα οποία πλειοψηφούν σε σχέση με τα ανεπτυγμένα κράτη του πλανήτη.

Στην συνέχεια, αναφέρεται ότι η καινοτομία οδηγεί στην πρόοδο, συνδέοντας τα εμβόλια με την εξέλιξη της κοινωνίας, δηλώνοντας σε μία αοριστολογική ρητορική αμέσως μετά, ότι ο Κομμουνισμός θέτει εμπόδια διαρκώς στην πρόοδο της κοινωνίας. «Η καινοτομία πρέπει να ανταμείβεται, διότι είναι η ατμομηχανή της προόδου: η ισοπέδωση και ο κομμουνισμός δεν επέτρεψαν ποτέ στην ανθρωπότητα να σημειώσει διαρκή πρόοδο». Το παραπάνω επιχείρημα αναδεικνύει την ροπή προς την πολιτική συνωμοσιολογία μέσω της οποίας η Ακροδεξιά, δια της «Εθνικής Συσπείρωσης» προσπαθεί να αναδειχθεί ως ένας χώρος, ο οποίος ταυτίζεται με την λογική, προσπαθώντας να νομιμοποιηθεί στην πλειοψηφία του εκλογικού ακροατηρίου. Στην συνέχεια, προτρέπει σε «αύξηση της παραγωγής εμβολίων και η χορήγηση μεγάλου μέρους τους σε χώρες που τα χρειάζονται». Με άλλα λόγια, ζητάει να ενισχυθεί η παραγωγή των εμβολίων, τα οποία κατήγγειλε ως αναποτελεσματικά η παράταξη όλη αυτή την περίοδο. Έτσι, όπως προειπώθηκε εξάλλου, σπεύδουν να εμφανιστούν ως οι υποστηρικτές και οι προστάτες της διαφύλαξης της καινοτομίας των εμβολίων που παρήχθησαν στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ, καθώς το μόνο που χρειάζεται, σύμφωνα με τον Γάλλο Ευρωβουλευτή Gilles Lebreton (RN), είναι η αύξηση της παραγωγής και η προσφορά τους στις τρίτες χώρες «κάτι που ήδη κάνουμε», όπως υποστηρίζει ο ίδιος.

Η Sylvia Limmer (AfD), διάκειται επίσης αρνητικά στην απελευθέρωση των πατεντών των εμβολίων, κινούμενη στην αντίθετη κατεύθυνση από την «Εθνική Συσπείρωση», επικαλούμενη το επιχείρημα ότι δεν υφίστανται πραγματικά. «Όμως οι ελεύθερες πατέντες είναι μαύρη μούχλα - δεν υπάρχουν [...] Η ανάπτυξη αποτελεσματικών και ασφαλών φαρμάκων απαιτεί χρόνο, εμπειρογνωμοσύνη και, πάνω απ' όλα, επενδύσεις, και όχι μόνο στις χρονοβόρες και δαπανηρές δοκιμές φάσης III». Η Ευρωβουλευτριά της AfD αρνείται την πραγματικότητα στην ουσία, θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να δείξει την αποστροφή της ως προς τα νέα εμβόλια, παρότι βιολόγος η ίδια, απαξιώνοντας την ίδια τους την υπόσταση, καθώς εξαρχής δεν ακολουθήθηκαν οι διαδικασίες που προβλέπονται, οι οποίες είναι περισσότερο κοστοβόρες χρονικά και οικονομικά, όπως υποστηρίζει η ίδια. Κατά συνέπεια, η επιταχυνόμενη διαδικασία παραγωγής, δοκιμών και εξασφάλισης αδειοδότησης λειτουργεί στην συνείδηση της ίδιας αλλά και της Ευρωμάδας απονομιμοποιητικά, με αποτέλεσμα, έστω και συνυποδηλωτικά, να αρνείται την ίδια την φύση ύπαρξης του εμβολίου.

Η Ευρωβουλευτριά συνεχίζει, επιχειρηματολογώντας κατά των προωθήσεων των εμβολιαστικών πατεντών λέγοντας ότι αν γίνονται γνωστές οι ευρεσιτεχνίες διεθνώς, τότε δεν θα υπάρχει καινοτόμα παραγωγή φαρμάκων γενικότερα, κατά συνέπεια, δεν θα υπάρχει αποτελεσματικότητα στην αντιμετώπιση μελλοντικών ιατρικών προκλήσεων. «Όποιος κόβει την προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας κινδυνεύει να σταματήσει την καινοτομία στην ανάπτυξη φαρμάκων. Αυτό είναι ένα πρόβλημα που γνωρίζουμε από την ανάπτυξη των αντιβιοτικών, όπου η χρήση νέων και, κυρίως, αποτελεσματικών αντιβιοτικών περιορίζεται σημαντικά». Παρατηρείται ότι στον λόγο της Ευρωβουλευτριάς πλέον, δεν αναφέρονται πουθενά τα νέα εμβόλια, οι πατέντες αυτών, αφορά η κοινοβουλευτική συζήτηση, επιχειρώντας να τα ακυρώσει δια της σιωπής, θίγοντας το πεδίο της θεραπείας και των φαρμάκων γενικόλογα, χωρίς να διευκρινίζει ποια φάρμακα και ποιες θεραπείες οφείλει η Ε.Ε. να προστατεύσει σε επίπεδο ευρεσιτεχνίας. Η Limmer (AfD) συνεχίζει λέγοντας: «Πέρα από το γεγονός ότι θα επηρεάζονταν βασικές πατέντες που υπάρχουν εδώ και χρόνια, καθώς και ένα ολόκληρο φάσμα άλλων εφαρμογών, για παράδειγμα στην τεχνολογία mRNA». Στο τελικό απόσπασμα, αρχικά δίνει έμφαση στην προστασία των παλαιότερων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε ο, τι αφορά ιατρικά προϊόντα, κάνοντας

μια μικρή αναφορά στα νέα εμβόλια έμμεσα βέβαια, καθώς μιλά για εφαρμογές που έχουν αναπτυχθεί με την βοήθεια της τεχνολογίας mRNA.

Με την παραπάνω ρητορική, μένει συνεπής στην πλήρη στάση απαξίας, συλλήβδην, των νέων εμβολίων αφού αναφέρεται ελάχιστα σε αυτά, καθώς επίσης προσπαθεί να μεταφέρει το αντικείμενο συζήτησης σε παλαιότερες ιατροφαρμακευτικές πατέντες, δείχνοντας, έτσι, ότι για την ίδια και το κόμμα AfD εκείνες έχουν περισσότερη σημασία να διαφυλαχθούν και δευτερευόντως οι πιο προηγμένες τεχνολογικά. Το AfD παρουσιάζεται πιο προσεκτικό στην ρητορική του, δείχνοντας συνέπεια στον λόγο του, μέσα από την απόπειρα χρήσης ισορροπημένων ρητορικών σχημάτων, προκειμένου να μην προκύψουν αντιφάσεις, σε αντίθεση με την «Εθνική Συσπείρωση».

Στην συζήτηση για το ψηφιακό πιστοποιητικό που λαμβάνει χώρα για δεύτερη φορά στις 8 Ιουνίου 2021, η Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία» δηλώνει εκ νέου την αντίθεσή της στο πιστοποιητικό, θεωρώντας ότι αποτελεί διαβατήριο για την υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού. Ουσιαστικά, πρόκειται για ένα αντικείμενο το οποίο βοηθά στην καταστρατήγηση των ατομικών ελευθεριών των ανθρώπων, σύμφωνα με την Christine Anderson (AfD), η οποία στην συνέχεια επιτίθεται στα εμβόλια κατά της Covid-19, επικαλούμενη τα συνήθη επιχειρήματα εναντίωσης της Ευρωομάδας και του AfD που αφορούν την ταχύτητα με την οποία εγκρίθηκαν τα νέα εμβόλια, τα ζητήματα επάρκειας ως προς την χρονική περίοδο των δοκιμών και τον βαθμό αποτελεσματικότητας τους, για να απορρίψει εν τέλει πλήρως το πιστοποιητικό. «Το ψηφιακό πιστοποιητικό εμβολιασμού δεν εγγυάται καν ότι μπορείτε πραγματικά να ζήσετε ξανά ως ελεύθερος πολίτης μετά τον δεύτερο εμβολιασμό. Αντίθετα, ισοδυναμεί με μια συνδρομή εμβολιασμού: μια συνδρομή εμβολιασμού για τη χορήγηση ενός εμβολίου που έχει περάσει εσπευσμένα από τη διαδικασία έγκρισης, για τη χορήγηση ενός εμβολίου που δεν έχει ποτέ δοκιμαστεί σε ανθρώπους. Συνεπώς, λέμε όχι σε αυτό το ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό. Δεν πρέπει να υπάρξει υποχρεωτικός εμβολιασμός από την πίσω πόρτα».

Ο Roman Haider (AfD), σπεύδει να προειδοποιήσει την ανθρωπότητα για τα όσα θα επακολουθήσουν με αφορμή την έλευση της πανδημίας: «Η αλήθεια είναι ότι αυτή η κρίση πρόκειται για άλλη μια φορά να εργαλειοποιηθεί - να γίνει κατάχρηση - προκειμένου να προωθηθούν αντιλαϊκές εξελίξεις, να προωθηθεί η επιτήρηση των

πολιτών, να ανοίξουν πόρτες που θα ήταν καλύτερα να παραμείνουν κλειστές [...]». Σύμφωνα με τον Ευρωβουλευτή, η πανδημία δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός αλλά οφείλεται σε ένα οργανωμένο σχέδιο από μία σκοτεινή ελίτ, με στόχο να βλάψει τον παγκόσμιο πληθυσμό. Άλλη μία ένδειξη χρήσης συνωμοσιολογικής ρητορικής από την Ακροδεξιά. Την ίδια ακριβώς θεωρία επικαλείται μέσω γραπτής τοποθέτησης, ο έτερος Ευρωβουλευτής του κόμματος «Εναλλακτική για την Γερμανία», Gunnar Beck (AfD), κάνοντας λόγο ότι οι ευρωπαϊκοί πληθυσμοί γίνονται πειραματόζωα στα σχέδια των υπερεθνικών θεσμών: «Η ΕΕ διεξάγει ένα άνευ προηγουμένου κοινωνικό πείραμα με μαζική παρακολούθηση, χρησιμοποιώντας την κινεζική γρίπη ως κάλυψη».

Η επόμενη συζήτηση που αφορά την Covid-19 πραγματοποιείται στις 15 Σεπτεμβρίου 2021 και αφορά τον κοινωνικό αντίκτυπο της πανδημίας έως εκείνη την στιγμή. Από την 8^η Ιουνίου και την προηγούμενη συζήτηση έχουν μεσολαβήσει παραπάνω από 3 μήνες, έχοντας μεσολαβήσει η θερινή διακοπή του Ευρωκοινοβουλίου και το γεγονός ότι το 70% των πολιτών της Ε.Ε. έχει εμβολιαστεί πλήρως πλέον σύμφωνα με την Κομισιόν. Στην παρούσα συζήτηση η τοποθέτηση του Γερμανού Ευρωβουλευτή της AfD, Guido Reil (AfD), εστιάζει στα μέτρα πρόληψης που ελήφθησαν κατά την πανδημία και συγκεκριμένα στον εγκλεισμό – με τον αγγλικό όρο lockdown - αντικείμενο που, όπως μπορεί να παρατηρήσει κανείς, καιρό είχε να θίξει η Ευρωμάδα, σε αντίθεση με τον εμβολιασμό και τα εμβόλια, τα οποία αυτή την φορά όμως δεν αναφέρονται πουθενά στην τοποθέτηση του Ευρωβουλευτή. Τουναντίον, χρησιμοποιώντας ως παράδειγμα την χώρα του και την περιφέρεια που έχει εκλεγεί, την Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, αναφέρεται στις πολύπλευρες αρνητικές επιπτώσεις σε κοινωνικό επίπεδο που προκάλεσαν τα μέτρα εγκλεισμού, για να καταλήξει ότι σε καμία περίπτωση στο μέλλον δεν πρέπει να εφαρμοστεί ξανά lockdown, δηλώνοντας έτσι emphaticά την αντίθεση του στο συγκεκριμένο μέτρο πρόληψης. «Ο εγκλεισμός ήταν τυχαίος και ήταν άσκοπος. Το γερμανικό σύστημα υγειονομικής περίθαλψης, για παράδειγμα, δεν ήταν ποτέ ούτε καν κοντά στο να υπερφορτωθεί. Και την ίδια στιγμή, κλείσαμε νοσοκομεία και μειώσαμε τα κρεβάτια μονάδων εντατικής εν μέσω αυτής της κρίσης [...] Οι παιδικοί σταθμοί και τα σχολεία δεν θα έπρεπε ποτέ να έχουν κλείσει! Δεν υπήρχε καμία απολύτως ιατρική αιτιολόγηση και οι συνέπειες είναι καταστροφικές. Η παχυσαρκία και τα προβλήματα

συγκέντρωσης στα παιδιά είναι πλέον ο κανόνας. [...] Ο αριθμός των περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας έχει εκραγεί. Στην πατρίδα μου, τη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, ούτε μία γυναίκα ή παιδί δεν μπορούσε να γίνει δεκτή σε ένα καταφύγιο γυναικών από τον Νοέμβριο έως τον Ιανουάριο, επειδή οι χώροι ήταν εντελώς υπερπλήρεις. [...] ποτέ ξανά εγκλεισμός!»

Με την παραπάνω τοποθέτηση, ο εγκλεισμός πλαισιώνεται από ένα συνωμοσιολογικό λόγο, καθώς ο Ευρωβουλευτής υπονοεί ότι έχει συμβεί απόκρυψη των πραγματικών διαστάσεων της πανδημίας από τους επίσημους φορείς της Γερμανίας επικαλούμενος το εθνικό σύστημα υγείας, του οποίου η κατάσταση ήταν πολύ καλύτερη, χωρίς ωστόσο να προσκομίζει στοιχεία που να το αποδεικνύουν, σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζονταν το ανώτερο επίπεδο πολιτικής και η ιατρική κοινότητα. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, μέσω της επαγωγικής μεθόδου, ο Guido Reil, προσπαθεί να καταδείξει ότι γενικά οι επίσημοι φορείς των κρατών σε επίπεδο Ε.Ε. και η ίδια η Ε.Ε, μέσω των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, προέβησαν σε εσκεμμένη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, προκειμένου να επιβάλουν τον εγκλεισμό, για να υλοποιήσουν ένα υπόγειο σχέδιο με θύμα τον απλό λαό, ασκώντας του τρομοκρατία, αφού το lockdown μόνο αρνητικές συνέπειες είχε στις κοινωνίες, έχοντας ως σημείο αναφοράς την γερμανική κοινωνία. Ουσιαστικά, προσπαθεί να διεγείρει τα αρνητικά συναισθήματα των πολιτών, εμφανίζοντας μια κατάσταση χαώδους κοινωνίας, όπου τα μέτρα του εγκλεισμού έχουν προκαλέσει διάρρηξη των κοινωνικών δεσμών σε όλα τα επίπεδα από την οικογένεια έως το σχολείο και τις ευρύτερους θεσμούς κοινωνικοποίησης.

Το εμβόλιο και η εναντίωση σε αυτό, έρχεται ξανά στο προσκήνιο, την επομένη, στις 16 Σεπτεμβρίου 2021, όπου η θεματική τη συζήτησης εξειδικεύεται στην εμβολιαστική εκστρατεία και την διαφάνεια αυτής. Ο Joachim Kuhs (AfD), Ευρωβουλευτής του κόμματος «Εναλλακτική για την Γερμανία», υποστηρίζει: «Γνωρίζατε ότι περισσότεροι άνθρωποι πέθαναν φέτος ως αποτέλεσμα του εμβολιασμού COVID-19 απ' ό,τι τα τελευταία 20 χρόνια ως αποτέλεσμα όλων των άλλων εμβολιασμών; Και τι γίνεται με τις αμέτρητες άλλες, μερικές φορές σοβαρές, παρενέργειες που σχετίζονται με το εμβόλιο; Γιατί ακούμε τόσο λίγα γι' αυτές; Μήπως κάτι αποκρύπτεται εδώ; [...] Γνωρίζω ένα νεαρό άτομο που εμβολιάστηκε τότε και τώρα πάσχει από ναρκοληψία. Έχει τελειώσει την εκπαίδευσή του και θα ήθελε να

εργαστεί. Ωστόσο, δεν του επιτρέπεται να έχει άδεια οδήγησης λόγω του συνεχούς κινδύνου να αποκοιμηθεί ξαφνικά και δεν μπορεί να βρει ούτε δουλειά. Δυστυχώς, η ασθένειά του δεν αναγνωρίζεται ως βλάβη του εμβολίου. Ο παρασκευαστής του εμβολίου μάλλον απαλλάχθηκε από την ευθύνη για τις συνέπειες του εμβολίου. [...] ποιος είναι πραγματικά υπεύθυνος για αυτή την ολοένα και πιο προφανή βλάβη από τα εμβόλια; Αγαπητή Επιτροπή [...] σταματήστε αυτό το πείραμα στους ανθρώπους».

Τα παραπάνω αποσπάσματα είναι ενδεικτικά της συνωμοσιολογίας με την οποία προσπαθεί η Ευρωομάδα, κυρίως μέσω του AfD, να περιβάλλει το εμβόλιο ακόμα και μήνες μετά την κυκλοφορία του, ενώ παράλληλα, σχεδόν τα ¾ του πληθυσμού της Ε.Ε. έχουν εμβολιαστεί και με τις δύο δόσεις, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Κομισιόν τον Αύγουστο του 2021, όπως έχει προαναφερθεί. Η Ευρωομάδα και ειδικά το AfD, κρατά απορριπτική στάση απέναντι στον εμβολιασμό κατά της Covid-19 με τα προηγμένα εμβολιαστικά σκευάσματα, με τον Ευρωβουλευτή να υιοθετεί, φαινομενικά τουλάχιστον, ορθολογικά επιχειρήματα που αφορούν την αποτυχία των εμβολίων, ως προς την αποτελεσματικότητα και την λειτουργικότητα τους, με αναφορά σε εκτεταμένο αριθμό θανάτων και παρενεργειών, χωρίς, ωστόσο και πάλι να προσκομίζονται στοιχεία που να αποδεικνύουν όσα λέει ο Ευρωβουλευτής. Αντίθετα, δια της επαγωγής συνδυαστικά με έναν αφηγηματικό λόγο, ο οποίος μοιάζει να περιγράφει μία ιστορία σε επίπεδο παρέας, αναφέρεται σε μία συγκεκριμένη περίπτωση ατόμου, όπου το εμβόλιο αποδείχτηκε μοιραίο ως προς την καθημερινότητά του, χωρίς ωστόσο και πάλι να αναφέρεται σε στοιχεία που να επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του, με στόχο να την ανάγει σε κάτι γενικό, υπονοώντας ότι υπάρχουν αρκετοί άνθρωποι σαν αυτόν, οι οποίοι σκοπίμως δεν λαμβάνονται υπόψιν από τους επίσημους θεσμούς.

Ο Ευρωβουλευτής, χρησιμοποιεί συνωμοσιολογική ρητορική, κατηγορώντας την Επιτροπή για μεθοδευμένο σχέδιο απόκρυψης των πραγματικών δυσμενών συνεπειών που έχουν τα εμβόλια mRNA και για σχέδιο, με την μορφή πειράματος, το οποίο εσκεμμένα προσπαθεί να βλάψει τον ευρωπαϊκό πληθυσμό έχοντας ως τελικό στάδιο τον θάνατο. Επίσης, στο τέλος του αποσπάσματος, αναφέρεται στις συμβάσεις που υπεγράφησαν, με τις οποίες οι εταιρίες απαλλάσσονται από την Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη, σύμφωνα με τον ίδιο, υπονοώντας ότι αυτό έγινε στα πλαίσια υλοποίησης του σκοτεινού σχεδίου που στόχο έχει να κερδοσκοπήσουν οι

φαρμακοβιομηχανίες και να γίνουν πειραματόζωα οι άνθρωποι, με απρόβλεπτες συνέπειες. Μέσα από την παραπάνω ρητορική συνολικά, είναι πασιφανές, το γεγονός ότι η Ακροδεξιά Ευρωομάδα προσπαθεί να ασκήσει τρομοκρατία, μέσω της απόπειρας κινητοποίησης και αναπαραγωγής των αρνητικών συναισθημάτων, στις εκλογικές δεξαμενές από τις οποίες αντλεί ψηφοφόρους αρχικά για να τους διατηρήσει και από την άλλη σε μία προσπάθεια να διευρύνει τις δεξαμενές αυτές.

Η Εθνική Συσπείρωση, επανέρχεται έπειτα από αρκετό διάστημα, με την Ευρωβουλευτριά Virginie Joron (RN), να ασκεί κριτική για την αδιαφάνεια των συμβάσεων που υπέγραψε η Κομισιόν με τις φαρμακοβιομηχανίες, υπονοώντας ότι η Επιτροπή σε συνεργασία με τις φαρμακευτικές, όσον αφορά τα εμβόλια και τα φάρμακα, υλοποιούν ένα πλάνο, το οποίο είναι άγνωστο στην πλειοψηφία των Ευρωβουλευτών και των επιμέρους λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την στιγμή που οι αποφάσεις της Κομισιόν λαμβάνονται στο όνομα των πολιτών της Ε.Ε. και του συλλογικού τους συμφέροντος προσχηματικά, κατά την Joron. «Η διοίκηση των Βρυξελλών αποφασίζει για τα εμβόλια COVID και τα φάρμακα για όλους τους Ευρωπαίους, τα εμβόλια της Pfizer ή της Moderna και όχι για τα εμβόλια του Sputnik ή των Κινέζων. Αλλά σε ποια βάση; Έχουμε το δικαίωμα να γνωρίζουμε». Τέλος, παρατηρείται ότι γίνεται και πάλι αναφορά στο ρωσικό εμβόλιο, το οποίο αδικαιολογήτως, κατά την Joron, αποκλείεται από την Κομισιόν, ενώ γίνεται αναφορά για τον ίδιο λόγο και στο κινεζικό εμβόλιο, την ίδια στιγμή που η συγκεκριμένη Ευρωομάδα, δια των Ευρωβουλευτών της, κατηγορεί την Κίνα ως κύρια υπεύθυνη για την ενορχήστρωση του μυστηριώδους σχεδίου κατά της ανθρωπότητας με την δημιουργία του Κορονοϊού. Η επιτομή της αντίφασης.

Ο Gunnar Beck (AfD), κατηγορεί την Δύση ότι απέτυχε πλήρως στην αναχαίτιση της πανδημίας, αφού όλα τα μέτρα αποδείχθηκαν αναποτελεσματικά, συνεπώς αμφισβητούνται πλήρως, ενώ κατηγορεί για αδιαφάνεια και εκείνος την Κομισιόν, καθώς δεν δημοσιοποίησε τις συμβάσεις. Όλα τα παραπάνω, αφήνει να εννοηθεί πως αποτελούν διαφορετικά στάδια υλοποίησης του σκοτεινού σχεδίου που η Ευρωομάδα προσπαθεί να φέρει στο φως, ως προστάτιδα των αδυνάμων. Με την παρακάτω ρητορική επενδύει στα αρνητικά συναισθήματα δυσαρέσκειας και απογοήτευσης που νιώθει μια μερίδα των εκλογέων, προσπαθώντας παράλληλα να υπονομεύσει το κύρος της Επιτροπής, εντείνοντας τα αισθήματα καχυποψίας και

οδηγώντας, με αυτόν τον τρόπο, σε περαιτέρω μείωση της εμπιστοσύνης των πολιτών στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, αφού εμφανίζονται ως διεφθαρμένοι. «Η ΕΕ απέτυχε στην κρίση του COVID, δεν τα κατάφερε. Είχαμε τη μεγαλύτερη οικονομική ύφεση στον κόσμο επειδή ήμασταν απρόσεκτοι στην αρχή και στη συνέχεια η πολιτική του εγκλεισμού ήταν ακόμη πιο σκληρή. Η Ανατολική Ασία τα κατάφερε χωρίς ολοκληρωμένο κλείδωμα. Παρά τα αυστηρότερα μέτρα, η ΕΕ έχει τα υψηλότερα ποσοστά θανάτων μαζί με το Ηνωμένο Βασίλειο και τις ΗΠΑ. Έτσι, παρά το υψηλότερο κόστος, επιτεύχθηκαν λιγότερα. Και όσο αναποτελεσματική ήταν η ΕΕ, άλλο τόσο αδιαφανής είναι. Η δημοσιοποίηση των συμβάσεων ήταν μαζικά αποσιωπημένη.»

Έπειτα, ασκεί κριτική στο εμβόλιο, το οποίο αποδομεί ως αναποτελεσματικό καθώς οι εμβολιασμένοι εξακολουθούν να μεταφέρουν τον ιό, ενώ ανησυχεί για την έκταση των παρενεργειών που έχουν στον άνθρωπο βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Παράλληλα, τονίζει ότι το εμβόλιο δεν αποτελεί πλέον μια ιατρική εναλλακτική λύση και ότι πλέον οι άνθρωποι δεν το αντιμετωπίζουν ως τέτοιο, αλλά προσέρχονται να εμβολιαστούν καταπιεζόμενοι, αφού με τους χειρισμούς της Επιτροπής, το εμβόλιο έγινε συνώνυμο της χορήγησης ή της αποστέρησης των ελευθεριών και των δικαιωμάτων των ανθρώπων, σύμφωνα με την οπτική της ID και του AfD. Κατά συνέπεια, η εμβολιαστική εκστρατεία κρίνεται αποτυχημένη, κατά τους ίδιους, σύμφωνα με τα λεγόμενα του Beck (AfD), αφού η Κομισιόν και οι υπόλοιποι θεσμοί δεν κατάφεραν να πείσουν αποτελεσματικά τους πολίτες στην συνείδησή τους, για την ιατρική αξία του εμβολίου αλλά συνειρμικά αποτελεί πλέον ένα σκεύασμα καταπίεσης και εξαναγκασμού. «Γνωρίζουμε ότι οι εμβολιασμένοι άνθρωποι εξακολουθούν να νοσούν από COVID, ίσως λιγότερο συχνά και συνήθως λιγότερο σοβαρά. Από την άλλη πλευρά, η έκταση των βραχυπρόθεσμων παρενεργειών δεν είναι πλήρως κατανοητή και οι μακροπρόθεσμες επιπτώσεις παραμένουν εντελώς αβέβαιες. Αυτό που είναι αδιαμφισβήτητο είναι ότι οι εμβολιασμένοι άνθρωποι συνεχίζουν να μολύνουν άλλους.[...] Αν η ΕΕ πέτυχε κάτι στην κρίση του COVID, αυτό είναι ότι οι άνθρωποι εμβολιάζονται τώρα όχι για ιατρικούς λόγους, αλλά για να πάρουν πίσω τα δικαιώματά τους προς το παρόν».

Στις συμβάσεις, την αδιαφάνεια και την διαφθορά εστιάζει και ο Nicolaus Fest, εκλεγμένος Ευρωβουλευτής με το AfD. «[...] γιατί δεν φροντίζετε ώστε οι συμβάσεις να δημοσιευθούν επιτέλους, πλήρως. Και επίσης τα πρωτόκολλα που δείχνουν γιατί

η κα von der Leyen αποφάσισε να μην προκηρύξει διαγωνισμούς [...] Είναι η ασφάλεια ή μήπως ήταν περισσότερο τα γαλλικά οικονομικά συμφέροντα;». Ο Ευρωβουλευτής εννοεί ότι εξαρχής, πριν την διαπραγμάτευση και υπογραφή των συμβάσεων, υπήρξε ο σχεδιασμός ενός πλάνου άγνωστου, του οποίου βασική ένδειξη αποτελούν οι απευθείας αναθέσεις της Κομισιόν ως προς τις φαρμακοβιομηχανίες, οι οποίες δεν τεκμηριώνονται από τον Ευρωβουλευτή. Μάλιστα, υπονοεί ότι υπάρχει το ενδεχόμενο να μην υπάρχουν καν συμβάσεις που να έχουν υπογραφεί μεταξύ της Επιτροπής και των φαρμακοβιομηχανιών, γι' αυτό και δεν δημοσιεύονται κατά τον ίδιο. Ωστόσο, πρόκειται για άρνηση της πραγματικότητας, καθώς στο ετήσιο χρονολόγιο σχεδίου δράσης της Κομισιόν, του οποίου πληροφορίες παρατίθενται αναλυτικά στο υποκεφάλαιο για την Ευρωμάδα ECR, έχουν δημοσιευθεί πληροφορίες που αφορούν το ποια είναι τα μέρη που συνάπτουν την σύμβαση, το χρονοδιάγραμμα και οι ποσότητες παράδοσης των εμβολίων αναλυτικά. Ο ειρωνικός τόνος στην τελευταία πρόταση, με την οποία κατηγορεί την Κομισιόν ότι προστατεύει ορισμένα ιδιωτικά συμφέροντα και μάλιστα γαλλικά, συνδέονται με την εταιρία Sanofi, γαλλική πολυεθνική φαρμακευτική εταιρία, η οποία ανέλαβε αποκλειστικά την διανομή και όχι την παραγωγή των εμβολίων σε επίπεδο E.E. . Ο Fest (AfD) λοιπόν, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι κατηγορεί την Επιτροπή και για παραβίαση του νόμου περί αθέμιτου ανταγωνισμού εσκεμμένα, στα πλαίσια της «μπίζνας».

B.9.3. Τι Δείχνουν τα Δεδομένα;

Η Ευρωμάδα «Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές», δεν κάνουν ευθεία χρήση των συνωμοσιολογικών σχημάτων, ωστόσο υπονοούνται σε δεύτερο βαθμό, ενώ αυξάνεται η αξιοποίησή τους, όσο ενισχύονται τα μέτρα αναχαίτισης κατά του Κορονοϊού. Ειδικότερα, παρατηρείται ότι η χρήση της συνωμοσιολογίας εντοπίζεται όχι τόσο σε σχέση με τα ίδια τα εμβόλια αλλά σε σχέση συνολικά με την έλευση της πανδημίας και τα μέτρα αναχαίτισης που δεν αφορούν το εμβόλιο αλλά την κοινωνική αποστασιοποίηση και το πιστοποιητικό εμβολιασμού. Στο στόχαστρο της έμμεσης συνωμοσιολογίας βρίσκονται τα ατομικά δικαιώματα και η έλευση του Covid-19 αφού υπονοείται από βουλευτές του PiS κυρίως, ότι η πανδημία ήταν ένα σχέδιο επιτηδευμένο για την σκόπιμη περιστολή των ελευθεριών των ανθρώπων και τον έλεγχο τους μέσω των μέτρων και του πιστοποιητικού. Πάντως, η ρητορική

εναντίωσης είναι μετριοπαθής, καθώς εξ αρχής η Ευρωμάδα επέλεξε, βάζοντας ως προμετωπίδες τα «Αδέλφια της Ιταλίας» και το «Νόμος και Δικαιοσύνη» να εκφράσει στην Ευρωβουλή το πιο διστακτικό, επιφυλακτικό κοινό ως προς τα εμβόλια, το οποίο χαρακτηρίστηκε από έντονη ρευστότητα, κάτι που αποτυπώθηκε στις τοποθετήσεις των Ευρωβουλευτών της Ευρωμάδας. Πιθανόν, ο πιο συγκρατημένος λόγος, να συνδέεται και με το μέγεθος κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης που διέθετε η Ευρωμάδα στην Ευρωβουλή, εκπροσωπώντας εξ αρχής ένα περισσότερο μετριοπαθές Ακροδεξιό, υπερσυντηρητικό κοινό.

Στην πραγματικότητα, όλο αυτό το διάστημα μελέτης του δείγματος, δεν εμφανίζεται ουδεμία συνοχή ως προς το ποια στάση εμφανίζει η Ευρωμάδα απέναντι στην εμβολιαστική στρατηγική, καθώς υπό την ομπρέλα της αμφισβήτησης της εμβολιαστικής εκστρατείας, αναδεικνύονται διαφορετικές επικριτικές κατευθύνσεις, ετερόκλητες, οι οποίες οδηγούν σε αντιφάσεις μεταξύ των ίδιων των Ευρωβουλευτών. Όλοι επικαλέστηκαν την αδιαφάνεια στις συμφωνίες, ωστόσο ορισμένοι εστίασαν σε ελλείψεις σε διαδικαστικά ζητήματα της εμβολιαστικής εκστρατείας, άλλοι στην έλλειψη αποτελεσματικότητας του ίδιου του εμβολίου, κάποιoi απέδωσαν τις ευθύνες στις φαρμακευτικές και ορισμένοι στην Κομισιόν αλλά στο τέλος της ημέρας, κανείς δεν αντιλαμβάνεται ξεκάθαρα ποιο είναι το αποτύπωμα σε ο, τι αφορά την στάση της Ευρωμάδας απέναντι στον εμβολιασμό, ειδικά όταν στο τέλος μοιάζουν να υπερασπίζονται την εκστρατεία εμβολιασμού. Το παραπάνω δεν πρέπει να προξενεί εντύπωση ωστόσο, αφού επέλεξαν να εκπροσωπήσουν μία ετερογενή βάση αναφορικά με το αντιεμβολιαστικό κίνημα, το οποίο σε επίπεδο ζήτησης εμφανίζει μία ετερόκλητη πολυμορφία, η οποία αποτυπώνεται και σε επίπεδο προσφοράς όπως είναι φυσικό.

Ως προς την πρώην Ευρωμάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία», τηρεί αρνητική στάση απέναντι στο εμβόλιο και τα γενικότερα μέτρα, ενώ αξιοποιεί και μάλιστα εντονότερα την συνωμοσιολογία. Για την ακρίβεια, είναι σχεδόν παντελής η απουσία ορθολογικών επιχειρημάτων εναντίωσης στο εμβόλιο, καθώς επιχειρεί να αιτιολογήσει όλες τις ενέργειες ανάσχεσης ως υστερόβουλες με κρυφές παραμέτρους. Σταδιακά, οι Ευρωβουλευτές της «Ταυτότητας και Δημοκρατίας», μέσω των τοποθετήσεών τους, οικοδομούν το συνωμοσιολογικό αφήγημα μιας υπερθεωρίας, όπου μυστικές δυνάμεις διεθνώς από την Κίνα έως την Ευρωπαϊκή Ένωση,

με εξαίρεση την Ρωσία για τους λόγους που αναφέρθηκαν στην παράθεση των δεδομένων, μηχανορραφούν μέσω των εμβολίων και της λήψης μέτρων ανάσχεσης, όπως ο εγκλεισμός και το πιστοποιητικό, για να υποδουλώσουν την ανθρωπότητα. Είναι τέτοια η ένταση της συνωμοσιολογικής πλαισίωσης, η οποία διαφαίνεται, εάν συγκριθεί με την ρητορική που χρησιμοποιεί η ECR για τις συμβάσεις σε αντίστιξη με την ρητορική της Ευρωομάδας ID και στο επίπεδο απόδοσης ευθυνών.

Συγκεκριμένα, μπορεί η ECR να διαφωνούσε επί διαδικαστικών ζητημάτων με την εκστρατεία εμβολιασμού και να αποδίδονταν σε αδιαφανείς διαδικασίες που να συνδέονταν με κωλυσιεργίες είτε της Ε.Ε. είτε των δρώντων αλλά δεν εννοούνταν ξεκάθαρα ότι αυτό συνέβαινε επιτηδευμένα για την επίτευξη σκοτεινών στόχων, οι οποίοι δεν ήταν γνωστή. Μπορεί να υπήρχαν διαφωνίες ως προς τα εμβόλια για την αποτελεσματικότητα, την λειτουργικότητα, το στάδιο των δοκιμών, ωστόσο η παράθεση των επιλεκτικών έστω στοιχείων που κατέθεσαν οι Ευρωβουλευτές της ECR ακολουθήσε μία έλλογη και ρεαλιστική συνάφεια, όπου υπήρχε αποδοχή της πραγματικότητας, αντίθετα με τη ρητορική της «Ταυτότητας και Δημοκρατίας», όπου ο λόγος συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά της υπερβατολογικής συνωμοσιολογίας, με το εμβόλιο και τα μέτρα να νοούνται ως διαδικασίες, οι οποίες είναι απότοκο της κακόβουλης δράσης που διακατέχει όλους τους θεσμικούς δρώντες, από τις εθνικές κυβερνήσεις, την κοινωνία πολιτών έως τους υπερεθνικούς οργανισμούς. Με άλλα λόγια, η συγκεκριμένη Ευρωομάδα επιδιώκει να ταυτιστεί με ένα αντιεμβολιαστικό κοινό περισσότερο σκληροπυρηνικό και αντιδραστικό, το οποίο μοιάζει ισχυρά συνεκτικό κατά το πρώτο και δεύτερο κύμα της πανδημίας, το οποίο όμως σταδιακά αποδυναμώνεται, με αποτέλεσμα, η μεταστροφή της συγκεκριμένης Ευρωομάδας στο τέλος, η οποία κοιτά να γίνει ο θεματοφύλακας των ευρωπαϊκών συμφερόντων των πατεντών των εμβολίων, να προκαλεί μεγαλύτερη αίσθηση.

Οι δύο Ευρωομάδες, προσπαθούν να ενσωματώσουν την δομή της ζήτησης του αντιεμβολιαστικού κινήματος στην ρητορική τους και τις πολιτικές τους διεκδικήσεις, με άλλα λόγια να την μετατρέψουν σε προσφορά, προκειμένου να υπάρξει αλληλεπίδραση, έτσι η ετερογένεια και η ρευστότητα που χαρακτηρίζουν την ζήτηση αναπόφευκτα θα περάσουν και στο κομμάτι της προσφοράς. Η Ακροδεξιά προσπαθεί να ενσωματώσει τους αντιεμβολιαστές, καθώς εντός του κινήματος, υπάρχει ένα τμήμα της Alt-right πτέρυγα (Γεωργιάδου, 2021), η οποία σε συνδυασμό

με επιμέρους ετερογενείς συνιστώσες (ακόμη και Ακροαριστερές τάσεις), οδηγούν στην ριζοσπαστικοποίηση των αρνητών σε επίπεδο ρεπερτορίου δράσης, σε ό,τι αφορά την άσκηση τρομοκρατίας εις βάρος της πολιτικής, οικονομικής, ακαδημαϊκής ελίτ και του ιατρικού προσωπικού που λαμβάνει αποφάσεις υπό το φως της επιστημονικής ορθότητας (Γεωργιάδου, 2021).

Παρόλα αυτά, ο πολιτικός εξτρεμισμός, με την έννοια της προτροπής στην χρήση βίας δεν εκφράζεται από τις Ευρωομάδες, τουλάχιστον σε ευθυτενές επίπεδο, πιθανόν να αναφέρεται έμμεσα, μέσω της στήριξης στους διαδηλωτές, η Ευρωομάδα «Ταυτότητα και Δημοκρατία». Επιπλέον, η χρήση συνωμοσιολογικών σχημάτων, δεν συνεπάγεται ότι οι βουλευτές των Ευρωομάδων ασπάζονται ειλικρινά την κουλτούρα της συνωμοσίας, πιθανόν γι' αυτό η ριζοσπαστικοποίηση σε επίπεδο προσφοράς, να μην είναι έντονη, καθώς η επίκληση της συνωμοσίας καθόλη την διάρκεια της πανδημίας έχει ωφελιμιστικά χαρακτηριστικά για τις δύο Ευρωομάδες. Ειδικότερα, η συνωμοσιολογία, εξυπηρετεί ορισμένες φορές την «γνωστική φιλαργυρία», σύμφωνα με τους Pennycook και Rand (όπως αναφέρονται το Γεωργιάδου, 2021) καθώς δίνουν απλές απαντήσεις σε σύνθετα προβλήματα, με αποτέλεσμα, ορισμένοι να προτιμούν τις θεωρίες συνωμοσίας (στο ίδιο). Απλά νιώθουν ασφάλεια με το να έχουν την ψευδαίσθηση ότι δήθεν γνωρίζουν κάτι, αλλιώς «καθησυχαστικές βεβαιότητες» κατά τον Shermer (όπως αναφέρεται στο Γεωργιάδου, 2021), οι οποίες λειτουργούν ανακουφιστικά στην ψυχοσύνθεση ορισμένων, κατακλυσμένων από αρνητικά συναισθήματα, ανθρώπων. Ωστόσο, είναι εντυπωσιακή η υποκριτική στάση επιστημόνων που είναι βουλευτές, κυρίως της ID, που έχει βιολόγους στο επάγγελμα για παράδειγμα και προκειμένου, δήθεν να ταυτιστούν με τον ανεκπαίδευτο ψηφοφόρο, προβαίνουν σε λαϊκίστικες ενέργειες, για να αποκομίσουν εκλογικό όφελος, σπεύδοντας να εμφανιστούν ως μειωμένης επιστημονικής επάρκειας άτομα, τα οποία ωστόσο χαρακτηρίζονται από έλλειψη διανοητικής ταπεινότητας και ακλόνητη πίστη στην προσωπική επάρκεια (Γεωργιάδου, 2021), κάτι που εντέχνως επιχειρούν, αφού ως προκάλυμμα για να μην φανεί, επικαλούνται επιλεκτικά, αμφιβόλου, επιστημονικής αξιοπιστίας δεδομένα, μέσω των οποίων στην ουσία, επιχειρούν να αναδείξουν την πίστη στην προσωπική διανοητική επάρκεια, ως κάτοχοι της πραγματικής αλήθειας.

Οι δύο Ευρωομάδες, αναπαράγουν ετερογενή ατζέντα, απόρροια των ετερογενών διεκδικήσεων που συνέχουν το αντιεμβολιαστικό κίνημα. Σύμφωνα με την Λαμπρινή Ρόρη (Ιούνιος 2022): «Το αντιεμβολιαστικό ρεπερτόριο εμφορείται από έντονο αντισημιτισμό, θυματοποίηση και ακροδεξιές καταβολές». Καταβολές, εννοώντας ότι εκτός της ατζέντας που αφορούσε το εμβόλιο και τα μέτρα της πανδημίας, αναπτύσσεται η αντιμεταναστευτική ρητορική και μια θεσμική ατζέντα (Γεωργιάδου, 2021), η οποία, στην περίπτωση της ECR έχει anti-establishment χαρακτηριστικά, στρέφεται εναντίον των ελίτ ενώ η ID anti-system. Επιπλέον, διαβαθμίσεις εναντίωσης υφίστανται και εντός των Ευρωομάδων, πέρα από την στάση των Ευρωομάδων καθαυτή, γεγονός που σε συνδυασμό με την αντιφατική ατζέντα που προαναφέρθηκε, το στοιχείο που ενώνει στο επίπεδο το κινηματικό, της ζήτησης είναι αυτό της εναντίωσης και όχι της διεκδίκησης (Γεωργιάδου, 2021), ενώνει ο αντίπαλος και όχι οι προσδοκίες, οι αιτιάσεις.

Η συνωμοσιολογία αξιοποιήθηκε, πιθανόν, από την ευρωπαϊκή Ακροδεξιά εργαλειακά, εφήμερα, γι' αυτό τον λόγο δεν υπήρξε σαφής στάση και εν τέλει δόθηκε η αίσθηση της μετάλλαξης σε ό,τι αφορά την διαχείριση της πανδημίας σε σχέση με τα μέτρα και το εμβόλιο. Το αντιεμβολιαστικό κίνημα από την άλλη, ενσωμάτωσε στις τάξεις του αυτό τον alt-right χώρο σε επίπεδο οπαδών, ο οποίος υπήρξε καταλυτικός για την τροφοδοσία των Ακροδεξιών κομμάτων με την αντιεμβολιαστική συνωμοσιολογία. Οι Ευρωομάδες, αξιοποίησαν κάθε συνωμοσιολογικό αφήγημα επιφύλαξης είτε εναντίωσης στο εμβόλιο και τα μέτρα πρόληψης που ανακινούσε το αντιεμβολιαστικό κίνημα, επιδιώκοντας να ταυτιστούν μαζί τους, ενδεχομένως για την μακροπρόθεσμη ενσωμάτωση εκλογικών ωφελειών και για να εξασφαλίσουν την αποκλειστικότητα ότι σε μελλοντικές, ανάλογου μεγέθους κρίσης, πάντα θα είναι καταφύγιο διακίνησης και ανάδειξης τέτοιων θεωριών, που ενισχύουν τον παραλογισμό, θέλοντας να έχουν το μονοπώλιο στην πολιτική συνωμοσιολογία. Παρόλα αυτά, το συγκεκριμένο ενδεχόμενο χρειάζεται να ερευνηθεί περαιτέρω. Ταυτόχρονα, για να μην στιγματιστούν, ιδιαίτερα η ECR, προσπάθησε να επικοινωνήσει τις αντιεμβολιαστική συνωμοσιολογία με ένα ορθολογικό, ρεαλιστικό πλαίσιο εκφοράς, μέσω ψευδεπίγραφων επιστημονικών δεδομένων, για να θολώσει τα νερά.

Καταληκτικά, η ακροδεξιά επιχείρησε να θεσμοποιήσει την ατζέντα των διεκδικήσεων των συγκεκριμένων ανθρώπων, με πρόσκαιρη αποτελεσματικότητα, μακροπρόθεσμα, όμως, εκτέθηκε και η προσπάθεια αυτή στέφθηκε με αποτυχία, καθώς ο πυρήνας όσων έστεκαν διστακτικά και απορριπτικά απέναντι στα εμβόλια αποδυναμώθηκε. Μολαταύτα, το αν έγινε συνειδητά ή όχι, αντλώντας σε άμεση επαφή με το αντιεμβολιαστικό κίνημα, θα το διαφωτίσει μία μελέτη σε ο, τι αφορά τις συνιστώσες της ζήτησης που συνίστανται του κινήματος σε κάθε χώρα που εκπροσωπούν τα πολιτικά κόμματα που απαρτίζουν τις Ευρωομάδες, για να διαπιστωθούν και πιθανές υπόγειες επαφές μεταξύ ζήτησης και προσφοράς ως προς την αντιεμβολιαστική στάση . Παρά την μείωση της δυναμικής, όπως σημειώνουν ειδικοί στον ιατρικό κλάδο, το τείχος ανοσίας συνολικά στην Ευρώπη δεν έφτασε ποτέ τα επιθυμητά επίπεδα, καθώς λίγα κράτη κυρίως στον Βορρά, πέτυχαν υψηλά επίπεδα εμβολιασμού. Η Ακροδεξιά στην Ευρώπη, ούσα πολυπρόσωπη, караδοκεί πάντως, να ξεδιπλώσει τα ανορθολογικά της αντανακλαστικά, στην επόμενη μεγάλη πολυδιάστατη κρίση που θα έρθει, αναθαρρώντας από την εκλογική νίκη του Ντόναλντ Τραμπ στις ΗΠΑ και των ανθρώπων του, οι οποίοι, ως δισεκατομμυριούχοι, αυθαίρετα παρεμβαίνουν στα εσωτερικά πολιτικά πράγματα των κρατών της Δύσης, στηρίζοντας ανοιχτά τους συνωμοσιολογικούς πολιτικούς σχηματισμούς.

Συμπεράσματα

Η συνωμοσιολογία είναι εμφανής σε κάθε μορφή ανθρώπινης κοινωνίας, όπως εξετάστηκε στο πρώτο μέρος. Αρχικά, εμφανίζεται με την μορφή απλουστευτικών δοξασιών, οι οποίες έχουν μηδαμινή, ελάχιστη, περιοδική επιρροή, παρόλα αυτά, η εξέλιξη σε ένα περίπλοκο ιεραρχικό σύστημα ποικίλων αφηγημάτων με τεθλασμένες συνδέσεις σε ο, τι αφορά, την πλοκή, το περιεχόμενο και τους δρώντες με αποτέλεσμα μια δυναμική επιρροή σε τέτοιο βαθμό που οδηγεί στην δημιουργία ολόκληρης συνωμοσιολογικής κουλτούρας, η οποία αναπροσαρμόζει συνειδήσεις και ριζώνει βαθύτατα αντιλήψεις ανθρώπων που έρχονται σε επαφή μαζί της αποκαλύπτει, ενδεχομένως, τα κατώτερα ένστικτα των ανθρώπων. Ειδικότερα, τα αρνητικά συναισθήματα που παράγονται σε έναν διαρκώς εξελισσόμενο κόσμο, οι καινοτομίες του οποίου κάθε φορά, ενεργοποιούν φοβικά ανταντακλαστικά μέρους των κοινωνιών, οδηγώντας τα τελευταία στην σφαίρα της συνωμοσιολογίας, επειδή βιάζονται να εξηγήσουν, καθώς η λογική τους ξεπερνά τις εξελίξεις, το μεταίχιμο πολυδιάστατων αλλαγών.

Στην πραγματικότητα, οι συνωμοσιολόγοι εναντιώνονται στην ίδια τους την λογική σκέψη, την οποία επιχειρούν να συνθλίψουν, χτίζοντάς την από την αρχή, αφού απογοητεύονται στην θέα ότι δεν μπορούν να ερμηνεύσουν τις αλλαγές που συντελούνται εκείνη την στιγμή, απογοητεύονται και αυξάνεται ο εγωϊσμός τους, ως αποτέλεσμα της ανασφάλειας που νιώθουν, ότι θα μείνουν πίσω από τις εξελίξεις. Έτσι, οι παραπάνω ανάγκες που γεννώνται από το θυμικό επίπεδο κυρίως, αφού ο ορθολογισμός αποδυναμώνεται, οδηγεί τους συνωμοσιολόγους στην επινόηση στρατηγικών, που να ικανοποιούν τα κατώτερα ένστικτά τους, με αποτέλεσμα να οδηγούνται στην παράνοια. Η παράνοια ανταντακλάται στις αντιφάσεις της στρατηγικής που έχει αναλυθεί ως προς την συνωμοσιολογία, τον ωφελμιστικό χαρακτήρα των θεωριών συνωμοσίας, όπως αποτυπώνεται στον διαρκή εμπλουτισμό των αφηγημάτων, μέσω των πηγών επιρροής, οι οποίες θα εκκινούν είτε από περιθωριακά πολιτισμικά υποσύνολα και φτάνουν να ενσωματώνουν επιλεκτικά θεωρίες και μεθόδους της επιστήμης. Με άλλα λόγια, η ολοένα αυξανόμενη ετερογένεια, ανταντακλά την σύγχυση που διακατέχει τους συνωμοσιολόγους να αποκτήσουν υπόσταση τα λεγόμενά τους και την διαρκή τους ανησυχία της μη αποκάλυψης της σαθρότητας των λεγομένων τους.

Ουσιαστικά, όπως δείχνουν στο διάβα της ιστορίας οι θεωρίες της Νέας Τάξης Πραγμάτων, ο πυρήνας των οποίων μεταβάλλεται ανά τους αιώνες ιστορικά, οι ίδιοι οι συνωμοσιολόγοι γνωρίζουν κατά βάθος το ανυπόστατο των θεωριών που παράγουν, ωστόσο κάνουν σαν να το αγνοούν, θεωρώντας ότι δημιουργούν μια νέα μορφή ορθολογισμού και ερμηνείας του κόσμου, η νομιμοποίηση της οποίας δεν αντλεί από τον τρόπο μαθηματικής απόδειξης και απρόσωπης επαληθευσιμότητας των δεδομένων αλλά συνδέεται με την ολοένα αυξανόμενη απήχηση και την αποδοχή από τα ακροατήρια στα οποία απευθύνεται και την ικανοποίηση των εσωτερικών αναγκών των ανθρώπων, καθώς το συγκεκριμένο σύστημα, στοχεύει στην παρηγοριά των ανθρώπων αλλά και την ταυτόχρονη επαγρύπνησή τους, ως κάτοχοι της πραγματικής αλήθειας. Παρόλα αυτά, η αποτυχία αντανακλάται μέσω της αδυναμίας να ικανοποιηθούν οι αγωνίες των ανθρώπων που είναι θιασώτες αυτών των θεωριών, χωρίς να το αντιλαμβάνονται, βουλιάζοντας περαιτέρω στον παραλογισμό τους, αφού η δομή του συνωμοσιολογικού συστήματος, λειτουργεί ως μια παράλληλη πραγματικότητα. Με άλλα λόγια, σπεύδουν να απαντήσουν στην επιστήμη με «επιστήμη», ωστόσο η φύση της επιστήμης, με τις αρχές της ανα τους αιώνες είναι ορισμένη και δεν αλλάζει, όπως συνέβη, τελευταία, με τις θεωρίες συνωμοσίας για τον Κορονοϊό. Ιστορικά, ωστόσο, η συνωμοσιολογία, προσπαθεί να εδραιώσει συνέχειες μέσω ανάμειξης παλαιών και νέων θεωριών συνωμοσίας για να πείσει. Το πεδίο της πολιτικής βοήθησε, ούτως ώστε, οι θεωρίες συνωμοσίας να διαχυθούν σε νέα παραδοσιακά ακροατήρια, ούτως ώστε να καταλήξουμε σήμερα, ώστε κόμματα τα οποία ανήκουν κυρίως στον χώρο της Ακροδεξιάς να βασίζονται ολόκληρα πολιτικά και ιδεολογικά προγράμματα στην συνωμοσιολογική ρητορική, με τις διαφορές να έχουν να κάνουν στον τρόπο και την ένταση της συνωμοσιολογικής εκφοράς.

Σε σχέση με την πανδημία και το επίπεδο της προσφοράς, διακρίνεται ότι τόσο σε επίπεδο οργανωτικό όσο και σε επίπεδο αφηγημάτων, η Ακροδεξιά από μόνη της, διαθέτει ένα ικανοποιητικό υπόβαθρο συνωμοσιολογίας, το οποίο χρησιμοποιεί για να εξηγήσει γενικότερα τα κοινωνικά και πολιτικά φαινόμενα. Κατά συνέπεια, αποτελεί σημαντικό παράγον αλληλεπίδρασης με την κουλτούρα της συνωμοσιολογίας, όπου η Ακροδεξιά μοιάζει να την τροφοδοτεί με τα δικά της αφηγήματα, αντλώντας βέβαια πρωτίστως από εκείνη και το ίδιο μοιάζει να συμβαίνει και με το αντιεμβολιαστικό κίνημα την περίοδο της πανδημίας. Δεν είναι

μόνο ότι τα Ακροδεξιά κόμματα αναπαράγουν τα αφηγήματα της ζήτησης αλλά και οι ίδιοι οι δρώντες που ανήκουν στους δύο προαναφερθέντες πολιτικούς και ιδεολογικούς χώρους, ενισχύουν την πλευρά της ζήτησης των αντιεμβολιαστών με δικές τους θεωρίες, προσαρμοσμένες κάθε φορά στα επικαιρικά επίδικα που απασχολούν όσους λαμβάνουν αποφάσεις. Το αν, ωστόσο, προσπαθούν συνειδητά να αποτελέσουν την προσφορά του αντιεμβολιαστικού κινήματος, διεισδύοντας στην ζήτηση χρήζει περαιτέρω διερεύνησης, παράλληλα με τη διερεύνηση του κατά πόσο, οι Ευρωβουλευτές και κατ' επέκταση τα πολιτικά κόμματα που απαρτίζουν τις Ευρωομάδες, ενστερνίζονται κατ' ουσία είτε κατ' επίφαση και καθαρά εφήμερα τις αντιεμβολιαστικές απόψεις για να αποκομίσουν βραχυπρόθεσμα οφέλη.

Όπως και να έχει οι δύο Ευρωομάδες, εμφανίζουν μια συστηματοποιημένη στρατηγική αναφοράς στην συνωμοσιολογία αναφορικά με την πανδημία. Η στρατηγική αυτή τροποποιείται λόγω του ακροατηρίου στο οποίο απευθύνεται η καθεμία Ευρωομάδα, η ECR ούσα πιο μετριοπαθής, λειτουργεί περισσότερο καμουφλαρισμένα, γιατί επιλέγει εξαρχής να απευθυνθεί σε ένα περισσότερο διστακτικό κοινό, το οποίο στις αρχές της πανδημίας και κατά την έναρξη των εμβολιασμών ήταν περισσότερο σε σχέση με το σκληροπυρηνικά αρνητικό κοινό εναντίον των μέτρων και των εμβολίων, που εκπροσωπεί η ID. Η μεν πρώτη εστιάζει σε διαδικαστικά ζητήματα της εμβολιαστικής εκστρατείας, τα οποία εκ των πραγμάτων δεν σηκώνουν πολύ θόρυβο ως τέτοια και είναι και περισσότερο δύσκολο να επενδυθούν με άρωμα συνωμοσιολογίας ενώ η δεύτερη Ευρωομάδα αναδεικνύει περισσότερο τα ουσιαστικά ζητήματα που αφορούν το ίδιο το εμβόλιο, τον ασθενή, τα μέτρα και όχι τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων πάνω σε αυτά, τα πλαίσια θα έλεγε κανείς δηλαδή, οπότε τα ουσιαστικά θέματα ήταν ήδη επενδυμένα με συνωμοσιολογικές θεωρίες, τις οποίες απροκάλυπτα ασπαζόταν και αναπαρήγαγε όμως μια ομάδα σκληροπυρηνικών αρνητών. Ακόμη και αυτή η ετερογένεια στις ατζέντες διεκδίκησης των Ευρωομάδων, στο όνομα του αντιεμβολιαστικού ακτιβισμού, ενδεχομένως να πρόκειται για συνειδητή επιλογή, καθώς πιθανόν εξαρχής γνώριζαν το ρίσκο επιτυχίας ή μη, που ενείχε η επένδυση σε διαφορετικών διαβαθμίσεων συνωμοσιολογικά και αντιεμβολιαστικά κοινά, λόγω της ρευστότητας των τελευταίων, από την άλλη ίσως και να ήταν κάτι που ούτε οι ίδιες οι Ευρωομάδες δεν μπορούσαν να προβλέψουν μέσα στην δίνη της κρίσης, οπότε η ετερογενείς

στάσεις από ένα σημείο και μετά των Ευρωομάδων και των κομμάτων τους, να αποτελούσαν σπασμωδικές κινήσεις διαχείρισης της ολοένα και μειούμενης δυναμικής των ανθρώπων που είτε διέκειντο διστακτικά είτε αρνητικά στο εμβόλιο αλλά και ορισμένων ομάδων που αποτελούσαν συνεκτικούς δεσμούς μεταξύ των Ευρωομάδων και του κινήματος, του alt-right για παράδειγμα. Επιπλέον, σωρευτικά με τα παραπάνω, χάνεται σταδιακά και ο ρόλος του παρηγορητή που πιθανόν να επιχειρούσαν να παίξουν τα συγκεκριμένα κόμματα, με την σταδιακή αποδυνάμωση της δυναμικής τους αλλά και η αδυναμία προβολής των πολιτικών τους αντιελίτ και αντισυστημικών στοχεύσεων, τα οποία αναμειγνύονται στον αντιεμβολιαστικό, συνωμοσιολογικό τους λόγο. Ναι, ορισμένα δικαιώματα τέθηκαν επί τάπητος εκείνο το διάστημα, λόγω της έκτακτης ανάγκης αλλά η επένδυση στην ες αεί απειλή τους μέσω των εμβολίων και του εγκλεισμού, υπό τον μανδύα μίας αναδυόμενης νέας τάξης πραγμάτων, όπως επιχειρήθηκε να ερμηνευθεί η παρούσα τότε συγκυρία, ήταν μια στρατηγική που δεν κρίνεται επιτυχημένη.

Καταληκτικά, ο προβληματισμός που προκύπτει είναι το ζήτημα της διαχείρισης της συνωμοσιολογίας. Το ότι η συνωμοσιολογία των εμβολίων, αναμειγμένη με άλλα ρεύματα πολιτικής, επιστημολογικής, οικονομικής, κοινωνικής συνωμοσιολογίας, κατέληξε να εκφράζεται από θεσμικά όργανα όπως πολιτικές ομάδες, οι οποίες έχουν ευρωπαϊκή εκπροσώπηση μέσω του βήματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οφείλει να αποτελέσει καμπανάκι, ότι η συνωμοσιολογία δεν είναι ένα φαινόμενο, το οποίο εμφανίζει εξάρσεις και υφέσεις πλέον αλλά έχει αποκτήσει σταθερή δομή, περιεχόμενο, μέσα διάχυσης και εκφραστές, με άλλα λόγια είναι συμπαγής αρκετά και χρειάζεται η εξέταση στοχευμένων δράσεων σε θεσμικό επίπεδο πολλαπλών διαστάσεων τόσο σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο. Η συνωμοσιολογία δεν θα καταλαγιάσει από μόνη της, όπως θεωρούσαμε τις προηγούμενες δεκαετίες, δεν είναι αυτορρυθμιζόμενη αλλά πλέον αποτελεί σοβαρή πρόκληση κρίνοντας από την απήχηση και τα ερείσματα που διαθέτει και την πολυπλοκότητα που την χαρακτηρίζει. Στην εποχή της αφθονίας της πληροφορίας και των επιστημονικών πληροφοριών, είναι οξύμωρο να γίνεται λόγος για ενίσχυση του παραλογισμού, ωστόσο οι επιστημονικές, ακαδημαϊκές αρχές κρίνεται αναγκαίο να ενσκήψουν πάνω από το πρόβλημα και σε συνεργασία με τους δρώντες λήψης των αποφάσεων να ληφθούν μέτρα και αποφάσεις αναχαίτισης της συνωμοσιολογίας,

καθώς η τελευταία θα αποτελέσει μάλιστα, εμποδίζοντας την πρόοδο σε δημόσιες πολιτικές που αφορούν την ίδια την ζωή των ατόμων όπως η υγεία, τα δικαιώματα και άλλες κοινωνικές εκφάνσεις.

Πηγές-Βιβλιογραφία

Πηγές

Αδέλφια της Ιταλίας <https://www.fratelli-italia.it/> [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

Εθνική Συσπείρωση <https://rassemblementnational.fr/22-mesures> [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

ΕΛΙΑΜΕΠ *Online discussion: “Fake news, Conspiracy Theories and Antivax Movements: the case of Greece”*, 28/06/2022

<https://www.eliamep.gr/en/events/diadiktyaki-syzitisi-psevdeis-eidiseis-theories-synomosias-kai-antiemvolia-stika-kinimata-i-periptosi-tis-elladas-2/> [ημερομηνία πρόσβασης: 26/01/2025]

Εναλλακτική για την Γερμανία <https://www.afd.de/grundsatzprogramm/> [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές <https://ecrgroup.eu/ecr> [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

Νόμος και Δικαιοσύνη <https://pis.org.pl/> [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

Πατριώτες για την Ευρώπη (πρώην Ευρωμάδα Ταυτότητα και Δημοκρατία) <https://patriots.eu/home> <https://patriots.eu/manifesto> [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

Πρακτικά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 2020-2022

<https://www.europarl.europa.eu/plenary/en/agendas.html#sidesForm> [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

Χρονολόγιο Δράσης Κομισιόν 2020 https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2020_el [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

Χρονολόγιο Δράσης Κομισιόν 2021 https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_el [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/timeline-eu-action-2021_en [ημερομηνία πρόσβασης: 02/01/2025]

Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση

Αϊδίνης, Α. (επιμ.) (2017) «Μέθοδοι Κοινωνικής Έρευνας». Αθήνα: Gutenberg

Γεωργιάδου, Β. (2021) Βασιλική Γεωργιάδου: Η «Διεθνής» των αρνητών της πανδημίας, *Η Καθημερινή* [Online] Διαθέσιμο στο:

<https://www.kathimerini.gr/society/561213667/vasiliki-georgiadou-i-diethnis-ton-arniton-tis-pandimias/> [ημερομηνία πρόσβασης: 26/01/2025]

Γεωργιάδου, Β. & Καφέ, Α. (2018) *Εκλογική Συμπεριφορά*. Αθήνα: Εκδόσεις

Παπαδόπουλος

Γιαννόπουλος, Μ. (2023) «Το Αντιεμβολιαστικό Κίνημα στην Ελλάδα και Θεωρίες Συνωμοσίας την Περίοδο της Πανδημίας Covid-19», πτυχιακή εργασία, Αθήνα:

Πάντειο Πανεπιστήμιο

Μπεινά, Μ. (2021) «Ιδέες συνωμοσίας, φόβος της COVID-19 και στάσεις απέναντι στον εμβολιασμό», [Online] μεταπτυχιακή εργασία, Θεσσαλονίκη: Πανεπιστήμιο

Μακεδονίας. Διαθέσιμο στο: <https://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/25711>

[ημερομηνία πρόσβασης 22/11/2024]

Ξενόγλωσση

Baccini, F. (2024) « *Conservatives, patriots, sovereigntists. Why there are three different far-right groups in the EU Parliament*», eunews [Online] Διαθέσιμο στο:

<https://www.eunews.it/en/2024/07/11/conservatives-patriots-sovereignists-why-there-are-three-different-far-right-groups-in-the-eu-parliament/> [ημερομηνία

πρόσβασης: 03/01/2025]

Barkun, M. (2003) *A culture of conspiracy: apocalyptic visions in contemporary America*. [ηλεκτρονικό βιβλίο] Berkeley and Los Angeles, California: University of California Press. Διαθέσιμο στο:

<https://archive.org/details/cultureofconspir0000bark> [ημερομηνία πρόσβασης: 03/01/2025]

Christoph, S. (2022) On Conspiracy Thinking: Conspiracist Ideology as a Modern Phenomenon, [Online] *Politics and Governance*, Vol 10 (4): 135–145. Διαθέσιμο στο

DOI: <https://doi.org/10.17645/pag.v10i4.5724> [ημερομηνία πρόσβασης: 03/01/2025]

de Jonge, L., Georgiadou, V., Halikiopoulou, D., Kaltwasser, C. R., & Tanscheit, T. (2024). Is the far right a global phenomenon? Comparing Europe and Latin America: A scholarly exchange. *Nations and Nationalism*, 1–18. <https://doi.org/10.1111/nana.13074> [ημερομηνία πρόσβασης: 26/01/2025]

Farinelli, F. (2021) *Conspiracy theories and right-wing extremism – Insights and recommendations for P/CVE*. Luxembourg: Publications Office of the European Union. Διαθέσιμο στο: https://home-affairs.ec.europa.eu/networks/radicalisation-awareness-network-ran/publications/conspiracy-theories-and-right-wing-extremism-insights-and-recommendations-pcve-2021_en [ημερομηνία πρόσβασης: 26/01/2025]

Geoffroy, R. & Vaudano, M. (2022) “What are Marine Le Pen's ties to Vladimir Putin's Russia?”, *Le Monde*, [Online] Διαθέσιμο στο: https://www.lemonde.fr/en/les-decodeurs/article/2022/04/21/what-are-marine-le-pen-s-ties-to-vladimir-putin-s-russia_5981192_8.html [ημερομηνία πρόσβασης: 24/03/2025]

Institute for Strategic Dialogue (ISD), (2021), “Anti- Vaccine Conspiracies: An overview of COVID-19 anti-vaccine conspiracy narratives”, *ISD*, [Online] Διαθέσιμο στο: <https://www.isdglobal.org/explainers/anti-vaccine-conspiracies/> [ημερομηνία πρόσβασης: 16/02/2025]

Landes, R. (2024) *millennialism*, *Encyclopedia Britannica* [Online] <https://www.britannica.com/topic/millennialism> [ημερομηνία πρόσβασης: 11/08/2024]

Morrill, J. S. (2024) *Jacobite*, *Encyclopedia Britannica* [Online] <https://www.britannica.com/topic/Jacobite-British-history> [ημερομηνία πρόσβασης: 28/10/2024]

Von Pezold, P., Wax, E., Vinocur, N. (2024) *Far-right ID group expels Alternative for Germany*, *Politico* [Online] Διαθέσιμο στο: <https://www.politico.eu/article/far-right->

[identity-and-democracy-group-expels-alternative-for-germany/](#)

πρόσβασης: 03/01/2025]

[ημερομηνία

Παράρτημα

Ημερομηνία	Συζήτηση	Όνομα Βουλευτή	Πολιτικό Κόμμα	Ευρωομάδα	Φράση Εναντίωσης στο Εμβόλιο	Αιτία- Παρατηρήσεις
16/12/2020	Κατάρτιση Εμβολιαστικής Στρατηγικής Covid-19	Jean-Lin Lacapelle	Εθνική Συσπείρωση (RN)	ID	αποφασίσατε να καταστήσετε αδιαφανείς τις διαπραγματεύσεις με τα εργαστήρια και να μη δημοσιοποιήσετε τις ρήτρες που τα απαλλάσσουν από την ευθύνη σε περίπτωση παρενεργειών [...]Επιπλέον, μας εμποδίσατε να συμβουλευτούμε αυτές τις πολυάριθμες συμβάσεις παρά μόνο σε ένα δωμάτιο χωρίς τηλέφωνο, χαρτί και στυλό. [...]είστε έτοιμοι να επικυρώσετε την εμπορία εμβολίων με αγγελιοφόρο RNA [...]μετά από λίγες μόνο εβδομάδες δοκιμών [...]θα πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα των Κινέζων και των Ρώσων και να δώσουμε προτεραιότητα σε πιο παραδοσιακά εμβόλια προκειμένου να προστατεύσουμε την υγεία των Ευρωπαίων και να αποφύγουμε οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων	Σκοτεινό σχέδιο κατά της ανθρωπότητας αδιαφανές, διεφθαρμένο, υπόνοιες περί μπίζνας Μικρή περίοδος δοκιμών, μη λειτουργικά Το εμβόλιο ως το νέο πεδίο σύγκρουσης και διχασμού
		Roman Haider	Εναλλακτική για την Γερμανία (AfD)	ID	Ωστόσο, η εξουσία λήψης αποφάσεων σχετικά με το σώμα και την υγεία του καθενός πρέπει να παραμείνει ανέγγιχτη. Ο υποχρεωτικός εμβολιασμός -είτε άμεσος είτε έμμεσος-	Ο εμβολιασμός είναι προσωπική επιλογή αποκλειστικά. Ζήτημα δικαιωμάτων

					είναι ασύμβατος με αυτό το βασικό ανθρώπινο δικαίωμα.	
		Joanna Korcińska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Συμφωνώ ότι η ανάπτυξη, η έγκριση και η διαθεσιμότητα των εμβολίων μπορεί να επιταχυνθεί, αλλά τα πρότυπα ποιότητας, η ασφάλεια και η αποτελεσματικότητα πρέπει να παραμείνουν στο υψηλότερο επίπεδο. [...] Προκειμένου να καταπολεμηθεί η ευρέως διαδεδομένη παραπληροφόρηση, σκοπεύει η Επιτροπή να διεξάγει εκστρατεία αμέσως πριν από την ανακοίνωση των εθνικών σχεδίων εμβολιασμού κατά του κορονοϊού σχετικά με τα οφέλη και τη σημασία αυτών των εμβολιασμών για την οικοδόμηση της εμπιστοσύνης του κοινού;</p>	<p>Ναι μεν αλλά από την ECR μέσω του Πολωνικού Κόμματος. Οι επιφυλάξεις ως προς την ταχύτητα των δοκιμών παραγωγής του εμβολίου, την εγκυρότητα και την λειτουργικότητά του διατυπώνονται με λόγο θεσμικό και ορθολογικό. Με το ερώτημα που κλείνει την τοποθέτησή της η Ευρωβουλευτριά δείχνει ότι το Πολωνικό κόμμα και κατ' επέκταση η ECR είναι η φωνή των διστακτικών/επιφυλακτικών του εμβολιασμού, καθώς προσπαθεί να νομιμοποιήσει στο ακροατήριο του ΕΚ και μέσω αυτού στην κοινή γνώμη, την έλλειψη εμπιστοσύνης ως προς το νέο σκεύασμα. Με άλλα λόγια, η διατύπωση από βήματος του ΕΚ της έλλειψης εμπιστοσύνης</p>

						και η αναγκαιότητα εκστρατειών πειθούς για τον εμβολιασμό, στοχεύουν στο να παρουσιάσουν την επιφυλακτική/διστακτική στάση ως κάτι θέσφατο, που είναι απαραίτητο να υφίσταται αφ' ης στιγμής ο κόσμος οφείλει να προφυλαχθεί με ένα πρωτοποριακό εμβόλιο MRNA τεχνολογίας
19/01/2021	Συνολική στρατηγική της ΕΕ για τον εμβολιασμό κατά της νόσου COVID-19	Joëlle Mélin	Εθνική Συσπείρωση	ID	μετά από τις πιο αδιαφανείς διαπραγματεύσεις και άγνωστους διαπραγματευτές	Σκοτεινό σχέδιο κατά της ανθρωπότητας αδιαφανές, διεφθαρμένο, υπόνοιες περί μπίζνας
		Nicolaus Fest	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	Η σύμβαση αυτή αποτελούνταν από 70 σελίδες, είχατε 55 λεπτά για να τη διαβάσετε, δεν σας επιτρεπόταν να κρατήσετε σημειώσεις, και ακόμη και αν την είχατε απομνημονεύσει, δεν θα μας επιτρεπόταν να τη συζητήσουμε εδώ, διότι ήταν απόρρητη. Όλα τα σημαντικά πράγματα ήταν επίσης μαυρισμένα, δηλαδή όλες οι σημαντικές ερωτήσεις σχετικά με την ευθύνη, τις τιμές	Σκοτεινό σχέδιο κατά της ανθρωπότητας αδιαφανές, διεφθαρμένο, υπόνοιες περί μπίζνας

					και τις ημερομηνίες παράδοσης. Επομένως, δεν έχουμε καμία απολύτως εικόνα για το τι διαπραγματεύτηκε η ΕΕ εδώ.	
		Joanna Korcińska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Η απόφαση να θεσπιστεί μια στρατηγική της ΕΕ για τα εμβόλια και να οργανωθούν κοινές προμήθειες ήταν σωστή. [...] οι ανησυχίες σχετικά με την εφαρμογή των εμβολίων που είναι πολύ αργή, ο κίνδυνος καθυστέρησης της παράδοσης του παρασκευάσματος, τα ζητήματα των συμβάσεων, των αγορών, της διαφάνειας. Από ιατρική άποψη, όλα αυτά δεν αποτελούν το εισιτήριο για την έξοδο από μια πανδημία. Παρά τη σαφή σημασία των θεμάτων της παραπάνω συζήτησης, το Κοινοβούλιο δεν πρέπει να ξεχνά τον ασθενή. Στην εποχή του κορονοϊού, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για την παροχή συστηματικά επικαιροποιημένων φαρμακευτικών θεραπειών, συνετών συστάσεων για τη χρήση αντιβιοτικών [...]</p>	<p>Αντιφάσεις: συμφωνούν με την κοινή στρατηγική της Ε.Ε. για τον εμβολιασμό αλλά καταγγέλλουν έμμεσα τις συμβάσεις με τις φαρμακευτικές ως αδιαφανείς και την όλη διαδικασία της διανομής των εμβολίων. Επίσης, αναφέρονται στον κίνδυνο καθυστέρησης που επισύρει η αργή ταχύτητα των εμβολιασμών, ωστόσο αναπαράγουν και τροφοδοτούν τον δισταγμό και την επιφύλαξη με αυτή την διττή στάση, όταν αμφισβητούν επανειλημμένα την λειτουργικότητα του εμβολίου, προτείνοντας εναλλακτικές θεραπείες αντιμετώπισης της νόσου.</p>

		Anna Zalewska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επίτροπο για το εξαιρετικό της έργο. Επίτροπε, σας ευχαριστώ πολύ. Κύριε υπουργέ, θα ήθελα να ευχαριστήσω την εισηγήτρια για την εξαιρετική της δουλειά [...] Η έλλειψη διαφάνειας ηχεί εδώ [...] απαιτούμε απαντήσεις στα ερωτήματα: Γιατί, παρά τις κοινές αυτές συμφωνίες, η Γερμανία έχει συμφωνίες εκτός της κοινής μας δήλωσης, και μάλιστα όταν είχε την προεδρία. Αυτό είναι ιδιαίτερα ανήθικο και πρέπει να στιγματιστεί ιδιαίτερα. [...] Πώς είναι δυνατόν να υπογραφεί μια σύμβαση με μια εταιρεία που δεν έχει δηλώσει εκ των προτέρων ότι θα αναδιαρθρωθεί και θα μεταρρυθμισθεί εντός δύο μηνών την πιο κρίσιμη στιγμή;</p>	<p>Η διττή στάση γίνεται έντονα φανερή σε αυτό το σημείο όπου αρχικά ευχαριστεί τους θεσμούς για το μέχρι τώρα έργο, ωστόσο στην πορεία της ομιλίας η κριτική σε σχέση με την αδιαφάνεια των διαδικασιών γίνεται εντονότερη και δεν αφορά μόνο τις συμφωνίες με τις φαρμακευτικές αλλά στοχοποιούνται και κράτη όπως η Γερμανία</p>
		Jadwiga Wiśniewska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Κύριε Επίτροπε, είναι αλήθεια ότι ορισμένα κράτη μέλη - τα μέσα ενημέρωσης αναφέρουν ότι η Γερμανία έχει αθετήσει αυτή τη συμφωνία και συνάπτει διμερείς συμφωνίες; Μήπως αυτή η αλληλεγγύη για τα εμβόλια θα</p>	<p>Η κριτική αφορά την κοινή στρατηγική σε σχέση με τον εμβολιασμό και όχι το ίδιο το εμβόλιο. Έτσι, υπάρχει υπονόμηση της συνολικής στρατηγικής που υλοποιείται</p>

					<p>είναι σαν την ενεργειακή αλληλεγγύη, την αλληλεγγύη για το κλίμα, την οποία παραβιάζει η Γερμανία μπροστά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση; Αληθεύει ότι στην Επιτροπή προσφέρθηκε η αγορά επιπλέον 500 εκατομμυρίων δόσεων εμβολίων από την Pfizer/BioNTech, αλλά την απέρριψε μετά από αντιδράσεις - όπως αναφέρουν τα μέσα ενημέρωσης - από το Παρίσι; Τι σημαίνει λοιπόν η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη; Στο γεγονός ότι οι ισχυρότεροι αποφασίζουν και παραβιάζουν όλους τους κανόνες.</p>	<p>επικαλούμενοι δημοσιογραφικές πληροφορίες, σε σχέση με την Γερμανία και την Γαλλία ότι χρησιμοποιούν προσημαστικά την κοινή στρατηγική για την ικανοποίηση δικών τους συμφερόντων. Έτσι, το ECR αντιτίθεται στην συλλογική προσπάθεια προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για την στάση που θα τηρήσει σε μετέπειτα συλλογικές πρωτοβουλίες που αφορούν τον εμβολιασμό. Η κριτική στην στρατηγική του εμβολιασμού έμμεσα αφορά και το εμβόλιο, το οποίο ανάγεται σε αντικείμενο εξυπηρέτησης της ιδιοτέλειας άρα απαξιώνεται η σημασία του, αφού δεν ενισχύει την κοινωνική αλληλεγγύη</p>
20/01/2021	Κοινωνική κρίση και κρίση απασχόλησης στην πανδημία COVID-19 και η απόκριση της ΕΕ στο πλαίσιο του σχεδίου	Elżbieta Rafalska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Ο εμβολιασμός είναι μια ευκαιρία για όλους μας, αλλά αν θέλουμε να έχουμε μια υγιή οικονομία και μια σύγχρονη αγορά εργασίας, πρέπει να</p>	<p>Αμφισβητείται ο εμβολιασμός ως αποτελεσματικό μέτρο, υπονομεύεται καθώς η Ευρωβουλεύτρια προτείνει ακόμη</p>

	ανάκαμψης και του ΠΔΠ				εφαρμόσουμε καινοτόμες λύσεις και να μη φοβόμαστε τις μεταρρυθμίσεις.	περισσότερο καινοτόμες λύσεις. Πιθανόν, να αναφέρεται στην κατάργηση των οριζόντιων μέτρων που έχουν επιβληθεί για την ανάσχεση του Covid
		Gunnar Beck	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	η ΕΕ έχει αποτύχει στην κρίση του κορονοϊού - τόσο από ιατρικής όσο και από οικονομικής άποψης. Έχουμε ρεκόρ θνησιμότητας και, μαζί με το Ηνωμένο Βασίλειο, τα χειρότερα οικονομικά δεδομένα στον κόσμο	Αμφισβήτηση συνολικών μέτρων της πανδημίας
10/02/2021	Η πορεία της στρατηγικής εμβολιασμού της ΕΕ κατά της νόσου COVID-19	Julie Lechanteux (γραπτή δήλωση)	Εθνική Συσπείρωση	ID	Η ευρωπαϊκή στρατηγική εμβολιασμού αποδείχθηκε πλήρως αποτυχημένη! Από την έλλειψη διαφάνειας στις διαπραγματεύσεις με τις πολυεθνικές εταιρείες φαρμάκων μέχρι την παράδοση, υπήρξε μόνο αποτυχία. [...]η Επιτροπή κράτησε μυστικές τις συμβάσεις και τις ρήτρες αποποίησης ευθύνης των κατασκευαστών	Μυστικό Σχέδιο Κερδοσκοπία Εταιριών
		Jordan Bardella	Εθνική Συσπείρωση	ID	Η αδιαφάνεια με την οποία διεξαγάγατε τις διαπραγματεύσεις το μόνο που κατάφερε ήταν να ενισχύσει τη δυσπιστία του λαού απέναντι σε έναν από τους τρόπους εξόδου από την ατελείωτη κρίση που βιώνει.	“

		Guido Reil (γραπτώς)	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	Ενώ δισεκατομμύρια χρήματα των φορολογουμένων έχουν πεταχτεί εδώ και δεκαετίες, κάθε ευρώ παζαρεύτηκε κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων με τους παραγωγούς εμβολίων	Υπόνοιες περί μπίζνας με θύμα τον απλό λαό. Χαρ/κο του δικοτομικού σχήματος λαού/ελίτ της ΑΔ (λαϊκισμός)
		Jörg Meuthen	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	Εκατομμύρια πολίτες φοβούνται περισσότερο από ποτέ για την υγεία τους και την οικονομική τους ύπαρξη. Όλοι οι πολιτικοί ιθύνοντες είναι πεπεισμένοι ότι οι εμβολιασμοί θα πρέπει να δείξουν τη διέξοδο από αυτή την πανδημία - χωρίς βέβαια υποχρεωτικό εμβολιασμό [...] Δεν μπόρεσαν καν να προμηθευτούν φθηνότερα και κατά πάσα πιθανότητα πιο αδύναμο εμβόλιο, το οποίο δεν είναι καν εγκεκριμένο στην Ελβετία, ενώ το προφανώς εξαιρετικά αποτελεσματικό εμβόλιο από τη Ρωσία αποκλείστηκε εξ αρχής	Καλλιέργεια και ενίσχυση αρνητικών συναισθημάτων, τα οποία εμμέσως συνδέονται με τον υποχρεωτικό εμβολιασμό, στον οποίο εναντιώνεται αλλά και στην συνολική στρατηγική της Ε.Ε. γενικότερα για την ανάσχεση του Covid.
		Carlo Fidanza	Αδέλφια της Ιταλίας	ECR	ασαφείς συμβάσεις με τις φαρμακευτικές εταιρείες	Στο ίδιο μήκος κύματος με την ID αλλά σε ηπιότερο τόνο
		Beata Szydło	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους για τη συμβολή σας. Οι Ευρωπαίοι εμπιστεύτηκαν την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη εμπιστεύτηκαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Εγκωμιαστικά σχόλια για την εκστρατεία εμβολιασμού, μάλιστα η Πολωνία αναφέρεται ως παράδειγμα επιτυχίας εκείνη την περίοδο,

					<p>για να διασφαλίσουν ότι η διαδικασία εμβολιασμού θα διεξαχθεί αποτελεσματικά. Κάθε Ευρωπαίος που το επιθυμεί, που το επιθυμεί, έχει το δικαίωμα να λάβει το εμβόλιο έγκαιρα. [...] Σήμερα, αυτό είναι το πιο σημαντικό καθήκον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής - να εφαρμόσει αποτελεσματικά αυτές τις συμφωνίες που έχουν υπογραφεί, ώστε κάθε κράτος μέλος να λάβει την ποσότητα των εμβολίων που χρειάζεται. Δεν υπάρχει πιο σημαντικό καθήκον σήμερα. Η αλληλεγγύη μετράει, αλλά και η αποτελεσματικότητα. [...] διαθέτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την επιβολή αυτών των συμφωνιών που, το τονίζω και πάλι, έχουν υπογραφεί;</p>	<p>κάτι με το οποίο θέλουν να ευθυγραμμιστούν οι Ευρωβουλευτές του συγκεκριμένου, συνεχίζουν ωστόσο να κρατούν αντιφατική στάση. Ασκείται κριτική στις συμφωνίες που έχουν υπογραφεί με τις φαρμακευτικές μέσω του επιχειρήματος ότι η Ε.Ε. δεν τηρεί τους όρους των συμφωνηθέντων με τα κράτη-μέλη. Έμμεσα εναντιώνεται στο συλλογικό εγχείρημα αντιμετώπισης της πανδημίας και προτάσσεται η υποστήριξη των εκάστοτε εθνικών στρατηγικών αφού η Ε.Ε. παρουσιάζεται αδύναμη να διασφαλίσει την τήρηση των συμπεφωνημένων</p>
		Kosma Zlotowski	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Ο εμβολιασμός είναι η μόνη ευκαιρία για να επιστρέψουμε στην κανονικότητα, να ξεπαγώσουμε την οικονομία και να βγούμε από την ύφεση. Η στάση των</p>	<p>Κριτική στις φαρμακοβιομηχανίες, υπόνοιες περί σκόπιμων καθυστερήσεων, αδιαφάνειας στις συμφωνίες και κριτική στην</p>

					<p>φαρμακευτικών εταιρειών, οι οποίες αδυνατούν να τηρήσουν το χρονοδιάγραμμα παράδοσης, είναι απογοητευτική. Πολλά κράτη μέλη έκαναν σχέδια εμβολιασμού, εμπιστευόμενα τις διαβεβαιώσεις της Επιτροπής ότι η κοινή αγορά ήταν η καλύτερη δυνατή λύση. Σήμερα, τα σχέδια αυτά πρέπει να τροποποιηθούν και η διαδικασία εμβολιασμού να αναβληθεί.</p> <p>Γνωρίζετε, κυρία Πρόεδρε, τους πραγματικούς λόγους για τις περιβόητες καθυστερήσεις στην προμήθεια; [...] Ποιες εγγυήσεις προβλέπουν οι συμφωνίες που έχουν υπογραφεί για την περίπτωση μιας τέτοιας κατάστασης;</p>	<p>συλλογική στρατηγική εμβολιασμού της Ε.Ε. με στόχο την υποβάθμιση της και την καλλιέργεια έλλειψης εμπιστοσύνης.</p> <p>Υπάρχει κλιμάκωση της επιφυλακτικής στάσης καθώς είναι η πρώτη φορά που Ευρωβουλευτής του ECR ζητεί παύση των εμβολιασμών μέχρι νεοτέρας</p>
		Jadwiga Wiśniewska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Σε πρώτη φάση, η Ευρωπαϊκή Ένωση διέθεσε κονδύλια για την ανάπτυξη εμβολίων. Η επόμενη φάση ήταν η σύναψη συμφωνιών με φαρμακευτικές εταιρείες. Σε αυτό το σημείο άρχισαν να δημιουργούνται προβλήματα. Αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή έφτασε στη σύναψη των συμβάσεων πολύ αργά. Δεύτερον, οι συμβάσεις που</p>	<p>Το ECR και ειδικά το Πολωνικό Κόμμα ασκούν διμέτωπη κριτική. Αρχικά ως προς τις φαρμακευτικές εταιρίες που τις κατηγορούν για υπόγεια παιχνίδια και ύστερα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την ολιγωρία στην εφαρμογή των συμφωνιών και την διασφάλιση</p>

					<p>συνήφθησαν δεν εγγυόνταν την ασφάλεια των προμηθειών.</p>	<p>της αγοράς των εμβολίων στα χρονοδιαγράμματα που έχουν συμφωνηθεί. Ο στόχος είναι η αναπαραγωγή και ενίσχυση αισθημάτων δισταγμού, επιφύλαξης και ανασφάλειας μερίδας της κοινής γνώμης που ήδη κατακλύζεται από αυτά, οδηγώντας στην περαιτέρω έλλειψη εμπιστοσύνης στους επίσημους θεσμούς με αποτέλεσμα την συνολική απαξίωση του εμβολίου ως σωτήρια λύση μέσω της αμφισβήτησης της εκστρατείας εμβολιασμού.</p>
		Zbigniew Kuźmiuk	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Η καλή απόφαση για μια κοινή στρατηγική εμβολίων για τα 27 κράτη μέλη δυστυχώς επισκιάστηκε από τα λάθη και τις παραλείψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ως αποτέλεσμα, το ποσοστό εμβολιασμού ανά 100 πολίτες είναι ένα από τα χαμηλότερα στον κόσμο [...] Λόγω έλλειψης χρόνου, μόνο τρεις ερωτήσεις. Πώς είναι δυνατόν η Επιτροπή</p>	<p>Δεν αμφισβητείται ευθέως το εμβόλιο ως σκεύασμα αλλά η διαδικασία του εμβολιασμού, συνεχίζεται το ίδιο μοτίβο. Έμμεσα θίγεται η λειτουργικότητα του εμβολίου, η έλλειψη της οποίας ανάγεται σε ζητήματα διαδικασίας γιατί απευθύνονται σε μια</p>

					<p>να έχει υποστηρίξει φαρμακευτικές εταιρείες με περισσότερα από 3 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά να μην έχει πρόσβαση σε εμβόλια όπως οι τρίτες χώρες που δεν έχουν υποστηρίξει τέτοιου είδους έρευνα; Πώς είναι δυνατόν, κυρία Πρόεδρε, να υπάρχουν σταθερές προθεσμίες στις συμβάσεις για την παράδοση συγκεκριμένων ποσοτήτων και σε συγκεκριμένες ώρες, αλλά όταν αυτές δεν τηρούνται, και μάλιστα κατάφωρα, να μην υπάρχει καμία αντίδραση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή; Κυρία Πρόεδρε, χωρίς σημαντική αύξηση της παραγωγής εμβολίων και χωρίς επιτάχυνση των παραδόσεων, η στρατηγική της ΕΕ για τον εμβολιασμό του 70% των πολιτών της μέχρι το τέλος του καλοκαιριού θα καταστραφεί.</p>	<p>μετριοπαθή δεξαμενή ανθρώπων που υιοθετούν διστακτική/επιφυλακτική στάση απέναντι στο εμβόλιο. Μέσω των ερωτήσεων επιχειρείται να αναδειχθεί η αδιαφάνεια των συμβάσεων που έχουν συναφθεί και η επικίνδυνη μπίζνα, αυτό το σκοτεινό σχέδιο όπου αποκρύπτονται πράγματα. Η αντίφαση φανερώνεται στο τέλος και η διττότητα αφού προτρέπει σε ενίσχυση των εμβολιασμών, την στιγμή που αποδοκιμάζεται συνεχώς η εμβολιαστική στρατηγική</p>
		<p>Andželika Anna Możdżanowska</p>	<p>Νόμος και Δικαιοσύνη</p>	<p>ECR</p>	<p>Η έλλειψη συνέχειας στην προμήθεια εμβολίων κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, η οποία συνεχίζεται εδώ και αρκετούς μήνες, η αύξηση του αριθμού των κρουσμάτων της νόσου, οι περαιτέρω εγκλεισμοί σε όλη την</p>	<p>Αδιαφάνεια συμβάσεων, αποτυχία στρατηγικής της Ε.Ε. και μη λειτουργικό εμβόλιο σε συνδυασμό με αμφισβήτηση μέτρων. Όλα αυτά διατυπώνονται</p>

					<p>Ευρώπη, τα εμπόδια για τους επιχειρηματίες, οι πτωχεύσεις, οι απώλειες θέσεων εργασίας, τα δράματα για τις ευρωπαϊκές οικογένειες - αυτή είναι η μεγαλύτερη αμέλεια για την υγεία και τη ζωή εκατομμυρίων πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης!</p> <p>Πρόκειται για παράλειψη, έλλειψη σύνεσης ή άγνοια εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;</p> <p>Γιατί, κατά τη σύναψη "συμβάσεων προαγοράς" για την ανάπτυξη και προμήθεια εμβολίων, τα οποία επίσης παράγονται με τη στήριξη της ΕΕ, ξεχάστηκαν οι ασφαλιστικές δικλείδες που εγγυώνται την έγκαιρη αγορά και τη συνέχεια της διαδικασίας προμήθειας; Γιατί λησμονήθηκε η αρχή της διαφάνειας, η οποία εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις ελέγχου ενός δικαιούχου κονδυλίων της ΕΕ;</p>	<p>έντεχνα αφού για τις υποτιθέμενες αυτές αδυναμίες ειδικά σε σχέση με το εμβόλιο και τα μέτρα δεν στοχοποιούνται τα ίδια αλλά αμφισβητούνται δια μέσου του αποδιοπομπαίου τράγου που είναι η αποτυχημένη στρατηγική της Ε.Ε. για την ανάσχεση της πανδημίας</p>
09/03/2021	Αντιμετώπιση των οικονομικών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 με επικέντρωση στις επενδύσεις,	Beata Szydło	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	Ο εμβολιασμός όλων όσων το επιθυμούν, όσων θέλουν να εμβολιαστούν, είναι το κλειδί της επιτυχίας μας.	Ο εμβολιασμός είναι αποκλειστικά ζήτημα προσωπικής επιλογής. Τα θεσμικά όργανα

	την ανταγωνιστικότητα και τις δεξιότητες					καλούνται να ευθυγραμμιστούν και να σεβαστούν την βούληση του εκάστοτε ατόμου.
28/04/2021	Ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό - Πολίτες της Ένωσης - Ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό - Υπήκοοι τρίτων χωρών - Προσβασιμότητα και οικονομική προσιτότητα των διαγνωστικών ελέγχων Covid	Nicola Procaccini	Αδέλφια της Ιταλίας	ECR	οι καιροί αυτοί δεν είναι ειρηνικοί και η έκτακτη υγειονομική ανάγκη μας αναγκάζει να βρούμε λύσεις για να συγκρατήσουμε [...] τις προσωπικές ελευθερίες [...] δεν μπορούμε να αναγκάσουμε τους συμπολίτες μας να εμβολιαστούν αν θέλουν να ταξιδέψουν	Ζήτημα απειλής των ατομικών δικαιωμάτων με την υποχρεωτικότητα
		Anna Zalewska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	μήπως είναι απλώς μια προσπάθεια να καλυφθούν τα προβλήματα - και αυτή είναι μια ήπια λέξη - με τα εμβόλια στην Ευρωπαϊκή Ένωση; [...] Δυστυχώς, ο κανονισμός επίσης δεν εγγυάται σε καμία περίπτωση την προστασία των προσωπικών δεδομένων, δεν περιορίζει το χρόνο, λέει λακωνικά ότι ο ΠΟΥ θα αποφασίσει τότε αυτά τα πιστοποιητικά θα πάψουν να ισχύουν. Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια δύσκολη απόφαση. Αποφασίζουμε για την υγεία μας, τη ζωή μας, αλλά και για την ελευθερία των πολιτών.	Το πιστοποιητικό γίνεται αφορμή για να υιοθετήσει το ECR έντονα συνωμοσιολογικός λόγο, αφού εκτός των υπονοιών συγκάλυψης που υποστηρίζει το Κόμμα Νόμος και Δικαιοσύνη, μέσω του πιστοποιητικού εξαιτίας αποτυχιών και αδιαφάνειας στην εκστρατεία εμβολιασμού, θεωρεί πως το πιστοποιητικό αποτελεί το μέσο οικοδόμησης μιας νέας τάξης πραγμάτων που αυταρχικής που

						Θα υποδουλώσει τους ανθρώπους
		Nicolaus Fest	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	Και υποτίθεται ότι πρέπει να συμφωνήσουμε σε ένα πράσινο πιστοποιητικό που αλλάζει θεμελιωδώς τα θεμελιώδη δικαιώματα, συγκεκριμένα με τη διάκριση μεταξύ δύο ομάδων. Πρόκειται για ξεκάθαρες διακρίσεις, γι' αυτό και είμαι συγκλονισμένος από αυτά που ακούω εδώ.	Το πιστοποιητικό και η υποχρεωτικότητα εργαλεία οικοδόμησης μιας νέας τάξης πραγμάτων όπου τα δικαιώματα παραβιάζονται και φθίνουν ειδικά τα ατομικά δικαιώματα.
		Sylvia Limmer	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	ότι τα πιστοποιητικά αυτά θα έχουν αντίκτυπο στα θεμελιώδη δικαιώματα και στο δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων [...]το έγγραφο αυτό αποτελεί την αρχή του πανταχού παρόντος ψηφιακού ελέγχου. Είναι η αρχή του μεγάλου μετασχηματισμού [...] Ένας δυστοπικός κόσμος στον οποίο θεωρείσαι άρρωστος μέχρι να εξεταστείς για να αποδείξεις το αντίθετο και να ανακτήσεις προσωρινά κάποια από τα πολιτικά σου δικαιώματα για όσο διαρκεί η εξέταση [...]Πέρα από το γεγονός ότι κανένα από τα εμβόλια κατά του κορονοϊού δεν έχει κανενός είδους κανονική έγκριση. Πώς μπορούν, μετά	“ Ταχύτητα δοκιμών Αναποτελεσματικότητα Ο εμβολιασμός ατομικό δικαίωμα

					<p>από οκτώ μήνες ανάπτυξης, όταν ο συνήθης χρόνος ανάπτυξης είναι δέκα χρόνια και τα επίσημα έγγραφα αναφέρουν σαφώς ότι οι κλινικές δοκιμές δεν θα επιβεβαιώσουν την αποτελεσματικότητα και την ασφάλεια πριν από το τέλος Δεκεμβρίου 2023 (εδώ στο BioNTech); Αυτό σημαίνει ότι η απόφαση υπέρ ή κατά του εμβολιασμού μπορεί και πρέπει πάντα να είναι η ατομική απόφαση ενός υπεύθυνου πολίτη που έχει ενημερωθεί για τους κινδύνους. Ένας υποχρεωτικός εμβολιασμός από την πίσω πόρτα που συνδέεται με αυτό το έγγραφο πρέπει επομένως να απορριφθεί κατηγορηματικά.</p>	
		Roman Haider	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>φέρνει περισσότερο έλεγχο των πολιτών, διότι η εισαγωγή ενός τέτοιου διαβατηρίου έχει νόημα μόνο σε συνδυασμό με στενούς ελέγχους. Δεν αποτελεί επίσης έκπληξη το γεγονός ότι ακριβώς αυτός ο τύπος παρακολούθησης των πολιτών προέρχεται από την αυταρχική Κίνα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρόκειται για εξαιρετικά ευαίσθητα, προσωπικά, ιδιωτικά</p>	<p>Συνωμοσιολογικός λόγος που αφορά την Κίνα, καθώς και την νέα τάξη πραγμάτων, πιο αυταρχική καταργώντας την ιδιωτική σφαίρα. Επίσης, ο κόβιντ αφορμή για την νέα τάξη πραγμάτων</p>

					<p>δεδομένα, τα οποία οι πολίτες πρέπει να διαθέτουν και στα οποία δεν γνωρίζουν καν ποιος έχει πρόσβαση. Έτσι, για λόγους προστασίας των δεδομένων, αυτό είναι κάτι παραπάνω από προβληματικό. [...]όπως ο εγκλεισμός ή η παρακολούθηση των πολιτών υπό το πρόσχημα της καταπολέμησης της πανδημίας</p>	
		Gunnar Beck (εγγράφως)	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Η πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σημαίνει ουσιαστικά υποχρεωτικό εμβολιασμό από την πίσω πόρτα. Το Ψηφιακό Πράσινο Πιστοποιητικό παραβιάζει το άρθρο 21 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, το οποίο ορίζει ότι όλα τα άτομα είναι ίσα ενώπιον του νόμου και ότι όλα τα άτομα πρέπει να έχουν το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης από τις δημόσιες αρχές - εμβολιασμένοι ή μη! Υπάρχουν επίσης σοβαρές ανησυχίες για την προστασία των δεδομένων και ανεπαρκείς εγγυήσεις ότι τα δεδομένα των πολιτών της ΕΕ δεν θα πωληθούν σε εταιρείες μεγάλων δεδομένων και ότι τα δεδομένα μας θα προστατεύονται</p>	<p>Ο υποχρεωτικός εμβολιασμός μοχλός διακρίσεων και ανισότητας και εργαλείο διαρκούς παρακολούθησης, μέσω της εκχώρησης ιατρικών πληροφοριών στις ιατροφαρμακευτικές εταιρίες (μπίζνα).</p>

					επαρκώς από κυβερνοεπιθέσεις.	
19/05/2021	Αντιμετώπιση της παγκόσμιας πρόκλησης σχετικά με την Covid-19: αντίκτυπος της παρέκκλισης από τη συμφωνία TRIPS του ΠΟΕ όσον αφορά τα εμβόλια κατά της Covid-19, τη θεραπεία, τον εξοπλισμό και την αύξηση της ικανότητας παραγωγής και παρασκευής σε αναπτυσσόμενες χώρες (Άρση πατέντας ουσιαστικά)	Carlo Fidanza	Αδέλφια της Ιταλίας	ECR	μυστικές συμβάσεις γραμμένες στην άμμο	
		Joanna Korcińska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	ο εξορθολογισμός της παραγωγής των εμβολίων, η σωστή και γρήγορη διανομή τους, η εξασφάλιση ελεύθερης και χωρίς καθυστέρηση πρόσβασης σε αυτά θα πρέπει να είναι ο πρωταρχικός μας στόχος	Αντίφαση καθώς ενώ όλο αυτό το διάστημα υπονομεύει την συνολική στρατηγική του εμβολιασμού και το ίδιο το εμβόλιο ως μη λειτουργικό, εμφανίζονται ως υπερασπιστές με έναν αοριστολογικό λόγο μιλώντας για εξορθολογισμό της παραγωγής χωρίς να αναλύουν περαιτέρω τι περιλαμβάνει αυτός ο εξορθολογισμός και γιατί θεωρείται

						παράλογη η μέχρι στιγμής εφαρμόζουσα εκστρατεία
		Beata Mazurek	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	<p>Η μόνη αποτελεσματική θεραπεία για τον κοροναϊό είναι το εμβόλιο. Ο εμβολιασμός όσο το δυνατόν μεγαλύτερου μέρους του παγκόσμιου πληθυσμού θα οδηγήσει σε ταχύτερη επιστροφή στην κανονικότητα.</p>	<p>Την ίδια στιγμή που καλούν να διασφαλιστούν τα δικαιώματα από τις υποχρεωτικότητες (πιστοποιητικό, εγκλεισμός κλπ) κάνουν έκκληση για επιτάχυνση των εμβολιασμών σε όλο τον πληθυσμό, το εμβόλιο αποθεώνεται αφού θεωρείται μέσο επιστροφής στην κανονικότητα πλέον</p>
		Gilles Lebreton	Εθνική Συσπείρωση	ID	<p>Η άρση των πατεντών θα ήταν άσκοπη, διότι, με εξαίρεση μερικές χώρες όπως η Ινδία, οι αναδυόμενες χώρες δεν έχουν την ικανότητα να παράγουν τόσο εξελιγμένα εμβόλια. [...] Η καινοτομία πρέπει να ανταμείβεται, διότι είναι η ατμομηχανή της προόδου: η ισοπέδωση και ο κομμουνισμός δεν επέτρεψαν ποτέ στην ανθρωπότητα να σημειώσει διαρκή πρόοδο. [...] αύξηση της παραγωγής εμβολίων και η χορήγηση μεγάλου μέρους τους σε χώρες που τα χρειάζονται, κάτι που ήδη κάνουμε</p>	<p>Τώρα τα εμβόλια θεωρούνται εξελιγμένα ξαφνικά, ενώ όλο τον προηγούμενο διάστημα αμφισβητούνταν η αποτελεσματικότητά τους. Μάλιστα ο Κομμουνισμός και η Αριστερά είναι οι δυνάμεις που εμποδίζουν την πρόοδο, η οποία θα επιτευχθεί χάρις στα εμβόλια τα οποία κατήγγειλαν τόσο καιρό (!) Μιλάει για αύξηση παραγωγής των καταγγελλόμενων και</p>

						αναποτελεσματικ ών εμβολίων
		Sylvia Limmer	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Όμως οι ελεύθερες πατέντες είναι μαύρη μούχλα - δεν υπάρχουν [...] Η ανάπτυξη αποτελεσματικών και ασφαλών φαρμάκων απαιτεί χρόνο, εμπειρογνωμοσύνη και, πάνω απ' όλα, επενδύσεις, και όχι μόνο στις χρονοβόρες και δαπανηρές δοκιμές φάσης III. Όποιος κόβει την προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας κινδυνεύει να σταματήσει την καινοτομία στην ανάπτυξη φαρμάκων. Αυτό είναι ένα πρόβλημα που γνωρίζουμε από την ανάπτυξη των αντιβιοτικών, όπου η χρήση νέων και, κυρίως, αποτελεσματικών αντιβιοτικών περιορίζεται σημαντικά [...] εις βάρος της ασφάλειας των εμβολίων, τα οποία έχουν ήδη μόνο υπό όρους άδεια κυκλοφορίας. Πέρα από το γεγονός ότι θα επηρεάζονταν βασικές πατέντες που υπάρχουν εδώ και χρόνια, καθώς και ένα ολόκληρο φάσμα άλλων εφαρμογών, για παράδειγμα στην τεχνολογία mRNA</p>	<p>Και τα δύο κόμματα διαφωνούν ως προς την απελευθέρωση της πατέντας του εμβολίου. Ωστόσο, παρατηρείται διαφοροποίηση μεταξύ RN και AfD, προκειμένου το δεύτερο να μην πέσει σε αντιφάσεις στα πλαίσια της αντιεμβολιαστικής εκστρατείας που έχει εξαπολύσει όπως συμβαίνει με το RN. Έτσι, στην διαφωνία του αναφέρεται ελάχιστα στα εμβόλια εν γένει και μιλάει για τα φάρμακα, όλο το βάρος αφορά την έλλειψη επενδύσεων και αποτελεσματικότητας στα φάρμακα. Τέλος κλείνει με τα εμβόλια, όπου η σύντομη και αόριστη αναφορά περί αρνητικής τεχνολογικής επιρροής χωρίς περαιτέρω ανάλυση σε αντίθεση με τα φάρμακα, φανερώνει την προσπάθεια</p>

						υποβάθμισης και απαξίωσης των εμβολίων ειδικότερα των mRNA. Το AfD παρουσιάζεται πιο προσεκτικό στην ρητορική του, δείχνοντας συνέπεια στον λόγο του, μέσα από την απόπειρα χρήσης ισορροπημένων ρητορικών σχημάτων
08/06/2021	Ψηφιακό πιστοποιητικό COVID της ΕΕ - Πολίτες της Ένωσης - Ψηφιακό πιστοποιητικό COVID της ΕΕ – Υπήκοοι τρίτων χωρών	Christine Anderson	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Το ψηφιακό πιστοποιητικό εμβολιασμού δεν εγγυάται καν ότι μπορείτε πραγματικά να ζήσετε ξανά ως ελεύθερος πολίτης μετά τον δεύτερο εμβολιασμό. Αντίθετα, ισοδυναμεί με μια συνδρομή εμβολιασμού: μια συνδρομή εμβολιασμού για τη χορήγηση ενός εμβολίου που έχει περάσει εσπευσμένα από τη διαδικασία έγκρισης, για τη χορήγηση ενός εμβολίου που δεν έχει ποτέ δοκιμαστεί σε ανθρώπους. Συνεπώς, λέμε όχι σε αυτό το ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό. Δεν πρέπει να υπάρξει υποχρεωτικός εμβολιασμός από την πίσω πόρτα.</p>	Άρνηση υποχρεωτικότητας επί τη βάση των δικαιωμάτων καταρχήν αφού αίρεται η καθολικότητά τους και έπειτα επίκληση στα εμβόλια με την αμφισβήτηση της αποτελεσματικότητάς τους αφού έγιναν σύντομες δοκιμές
		Joachim Stanisław Brudziński	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	υπάρχει μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων που δεν έχουν ακόμη εμβολιαστεί, για παράδειγμα, επειδή	Αφού δηλώνει ότι η ομάδα των ανεμβολίαστων είναι αρκετά εκτενής συνεπώς

					<p>δεν ανήκουν στην ομάδα-στόχο, επειδή δεν μπορούν να εμβολιαστούν, για παράδειγμα, για ιατρικούς ή ηλικιακούς λόγους, ή επειδή δεν επιθυμούν να εμβολιαστούν, και οι οποίοι πρέπει να είναι σε θέση να συνεχίσουν να ασκούν το θεμελιώδες δικαίωμά τους της ελεύθερης κυκλοφορίας, υποκείμενοι, αν χρειαστεί, σε περιορισμούς όπως οι υποχρεωτικές εξετάσεις, η αυτοαπομόνωση ή η καραντίνα. Θα ήθελα να τονίσω ότι ο παρών κανονισμός δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως θέσπιση υποχρέωσης ή δικαιώματος εμβολιασμού.</p>	<p>έχει ισχύ, μοιάζει σαν να θέλει να εκπροσωπήσει τις υπό-ομάδες των ανεμβολίαστων, στους οποίους περιλαμβάνονται εν δυνάμει αντιεμβολιαστές. Το πολωνικό κόμμα επιδιώκει να γίνει η φωνή αυτών των ανθρώπων και να τους εκπροσωπήσει, γνωρίζοντας ότι θα αποκομίσει εκλογικά οφέλη από μία τόσο σύνθετη και ετερόκλητη ομάδα ανεμβολίαστων. Μοιάζει σαν να προειδοποιεί το ΕΚ να λάβουν σοβαρά υπόψη αυτούς τους ανθρώπους, γι' αυτό στο τέλος κλείνει λέγοντας όχι στον υποχρεωτικό εμβολιασμό. Το κόμμα αυτό και κατ' επέκταση η ECR προσπαθεί να θέσει υπό την αιγίδα της όσους είναι καταρχάς επιφυλακτικοί εξου και η διττή στάση και έπειτα όσους είναι αρνητές</p>
		Roman Haider	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Η αλήθεια είναι ότι αυτή η κρίση πρόκειται για άλλη</p>	<p>Η πανδημία και το εμβόλιο προϊόντα</p>

					<p>μα φορά να εργαλειοποιηθεί - να γίνει κατάχρηση - προκειμένου να προωθηθούν αντιλαϊκές εξελίξεις, να προωθηθεί η επιτήρηση των πολιτών, να ανοίξουν πόρτες που θα ήταν καλύτερα να παραμείνουν κλειστές [...]</p>	<p>οικοδόμησης της νέας αυταρχικής τάξης πραγμάτων</p>
		Carlo Fidanza	Αδέλφια της Ιταλίας	ECR	<p>η συμφωνία αυτή αποτελεί ένα βήμα προς τα εμπρός, υπό ορισμένες προϋποθέσεις: ότι το πιστοποιητικό δεν θα πρέπει να εισάγει διακρίσεις και ότι θα πρέπει να είναι ένα έκτακτο εργαλείο και να μην χρησιμοποιηθεί στο μέλλον για τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας, κάτι που θα είχε ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα από αυτό που επιδιώκουμε σήμερα.</p>	<p>Η διαφορά των μεταρρυθμιστών με τους ID είναι ότι ο λόγος τους εκφράζει ένα επιφυλακτικό/διστακτικό κοινό γι' αυτό και είναι πιο μετριοπαθής στην εκφορά του εξαρχής. Σχετικά με το πιστοποιητικό εκφράζουν την συναίνεσή τους, υπό προϋποθέσεις. Αντίθετα με το ID που η ρητορική τους είναι καταγγελτική, απορρίπτοντας το εμβόλιο και τα μέτρα που συνοδεύουν την πανδημία, επενδύοντας και σε συνωμοσιολογικά ρητορικά σχήματα. Το ίδιο συμβαίνει και με το πιστοποιητικό.</p>
		Gunnar Beck	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Η ΕΕ διεξάγει ένα άνευ προηγουμένου κοινωνικό πείραμα με</p>	<p>Θεωρία Συνωμοσίας περί σκόπιμης</p>

			(εγγράφως)		μαζική παρακολούθηση, χρησιμοποιώντας την κινεζική γρίπη ως κάλυψη.	δημιουργίας του Ιού και του εμβολίου
15/09/2021	Αντιμετώπιση των αρνητικών κοινωνικών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19	Guido Reil	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Ο εγκλεισμός ήταν τυχαίος και ήταν άσκοπος. Το γερμανικό σύστημα υγειονομικής περίθαλψης, για παράδειγμα, δεν ήταν ποτέ ούτε καν κοντά στο να υπερφορτωθεί. Και την ίδια στιγμή, κλείσαμε νοσοκομεία και μειώσαμε τα κρεβάτια μονάδων εντατικής εν μέσω αυτής της κρίσης [...]</p> <p>Οι παιδικοί σταθμοί και τα σχολεία δεν θα έπρεπε ποτέ να έχουν κλείσει! Δεν υπήρχε καμία απολύτως ιατρική αιτιολόγηση και οι συνέπειες είναι καταστροφικές. Η παχυσαρκία και τα προβλήματα συγκέντρωσης στα παιδιά είναι πλέον ο κανόνας. [...] Ο αριθμός των περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας έχει εκραγεί. Στην πατρίδα μου, τη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, ούτε μία γυναίκα ή παιδί δεν μπορούσε να γίνει δεκτή σε ένα καταφύγιο γυναικών από τον Νοέμβριο έως τον Ιανουάριο, επειδή οι χώροι ήταν εντελώς υπερπλήρεις. [...] ποτέ ξανά εγκλεισμός!</p>	Κατά του Lockdown

16/09/2021	Διαφάνεια στην ΕΕ όσον αφορά την ανάπτυξη, την αγορά και τη διανομή εμβολίων κατά της νόσου COVID-19	Joachim Kuhs	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Γνωρίζετε ότι περισσότεροι άνθρωποι πέθαναν φέτος ως αποτέλεσμα του εμβολιασμού COVID-19 απ' ό,τι τα τελευταία 20 χρόνια ως αποτέλεσμα όλων των άλλων εμβολιασμών; Και τι γίνεται με τις αμέτρητες άλλες, μερικές φορές σοβαρές, παρενέργειες που σχετίζονται με το εμβόλιο; Γιατί ακούμε τόσο λίγα γι' αυτές; Μήπως κάτι αποκρύπτεται εδώ; [...]Γνωρίζω ένα νεαρό άτομο που εμβολιάστηκε τότε και τώρα πάσχει από ναρκοληψία. Έχει τελειώσει την εκπαίδευσή του και θα ήθελε να εργαστεί. Ωστόσο, δεν του επιτρέπεται να έχει άδεια οδήγησης λόγω του συνεχούς κινδύνου να αποκοιμηθεί ξαφνικά και δεν μπορεί να βρει ούτε δουλειά. Δυστυχώς, η ασθένειά του δεν αναγνωρίζεται ως βλάβη του εμβολίου. Ο παρασκευαστής του εμβολίου μάλλον απαλλάχθηκε από την ευθύνη για τις συνέπειες του εμβολίου. [...]ποιος είναι πραγματικά υπεύθυνος για αυτή την ολοένα και πιο προφανή βλάβη από τα εμβόλια; Αγαπητή</p>	<p>Μη λειτουργικό Σκοτεινό σχέδιο μέσω απόκρυψης πληροφοριών και μπίζνα των φαρμακοβιομηχανιών. Το AfD όχι μόνο μιλά για σκοτεινό σχέδιο αλλά πλαισιώνει το όλο εγχείρημα ως ένα πειραματισμό, θυμίζοντας παλαιότερες εποχές που οι άνθρωποι μετατράπηκαν σε πειραματόζωα. Προσπάθεια καλλιέργειας και ενίσχυσης της τρομοκρατίας και των συμπαρομαρτού ντων αρνητικών αισθημάτων</p>
------------	--	--------------	------------------------------	----	--	---

					Επιτροπή [...] σταματήστε αυτό το πείραμα στους ανθρώπους.	
		Virginie Joron	Εθνική Συσπείρωση	ID	Η διοίκηση των Βρυξελλών αποφασίζει για τα εμβόλια COVID και τα φάρμακα για όλους τους Ευρωπαίους, τα εμβόλια της Pfizer ή της Moderna και όχι για τα εμβόλια του Sputnik ή των Κινέζων. Αλλά σε ποια βάση; Έχουμε το δικαίωμα να γνωρίζουμε.	Το RN από πλευράς ID επιμένει στην αδιαφάνεια των συμφωνιών της Ε.Ε. με τις φαρμακοβιομηχανίες όλο αυτό το διάστημα, κάνοντας λόγο για σκοτεινό σχέδιο
		Gunnar Beck	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	η ΕΕ απέτυχε στην κρίση του COVID, δεν τα κατάφερε. Είχαμε τη μεγαλύτερη οικονομική ύφεση στον κόσμο επειδή ήμασταν απρόσεκτοι στην αρχή και στη συνέχεια η πολιτική του εγκλεισμού ήταν ακόμη πιο σκληρή. Η Ανατολική Ασία τα κατάφερε χωρίς ολοκληρωμένο κλείδωμα. Παρά τα αυστηρότερα μέτρα, η ΕΕ έχει τα υψηλότερα ποσοστά θανάτων μαζί με το Ηνωμένο Βασίλειο και τις ΗΠΑ. Έτσι, παρά το υψηλότερο κόστος, επιτεύχθηκαν λιγότερα. Και όσο αναποτελεσματική ήταν η ΕΕ, άλλο τόσο αδιαφανής είναι. Η δημοσιοποίηση των συμβάσεων ήταν μαζικά αποσιωπημένη. [...] Γνωρίζουμε ότι οι εμβολιασμένοι άνθρωποι	Εναντίωση και αμφισβήτηση μέτρων στην πανδημία όπως του lockdown Σκοτεινό σχέδιο (αδιαφάνεια) για σκόπιμη πρόκληση βλάβης Αμφισβήτηση λειτουργικότητας εμβολίου Ταύτιση εμβολίου ως διαβατηρίου για τα δικαιώματα, γενικά ότι το εμβόλιο γίνεται συνώνυμο της χορήγησης ή μη των δικαιωμάτων όπως και η πανδημία γενικότερα, είναι χαρακτηριστικό ρητορικό μοτίβο του AfD

					<p>εξακολουθούν να νοσούν από COVID, ίσως λιγότερο συχνά και συνήθως λιγότερο σοβαρά. Από την άλλη πλευρά, η έκταση των βραχυπρόθεσμων παρενεργειών δεν είναι πλήρως κατανοητή και οι μακροπρόθεσμες επιπτώσεις παραμένουν εντελώς αβέβαιες. Αυτό που είναι αδιαμφισβήτητο είναι ότι οι εμβολιασμένοι άνθρωποι συνεχίζουν να μολύνουν άλλους.[...] Αν η ΕΕ πέτυχε κάτι στην κρίση του COVID, αυτό είναι ότι οι άνθρωποι εμβολιάζονται τώρα όχι για ιατρικούς λόγους, αλλά για να πάρουν πίσω τα δικαιώματά τους προς το παρόν.</p>	
		Nicolaus Fest	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>γιατί δεν φροντίζετε ώστε οι συμβάσεις να δημοσιευθούν επιτέλους, πλήρως. Και επίσης τα πρωτόκολλα που δείχνουν γιατί η κα von der Leyen αποφάσισε να μην προκηρύξει διαγωνισμούς [...] Είναι η ασφάλεια ή μήπως ήταν περισσότερο τα γαλλικά οικονομικά συμφέροντα;*</p>	<p>Σκοτεινό σχέδιο (αδιαφάνεια) *Η Sanofi, γαλλική πολυεθνική φαρμακευτική εταιρία ήταν μία από τις εταιρίες που ανέλαβαν την διανομή των εμβολίων που παρήγγειλε η Ε.Ε.</p>
22/11/2021	Συντονισμός των μέτρων των κρατών μελών υπό το φως των	André Rougé	Εθνική Συσπείρωση	ID	<p>Πότε οι κυβερνήσεις και η Ευρωπαϊκή Ένωση θα σκεφτούν μπροστά και θα</p>	<p>Αντίφαση: Ο ομιλών εκ μέρους της ID καλεί σε</p>

	αυξανόμενων κρουσμάτων COVID-19 στην ΕΕ				λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τον γρήγορο εμβολιασμό [...] για την παρεμπόδιση του πολλαπλασιασμού του ιού;	επιτάχυνση των εμβολιασμών που οι ίδιοι καταγγέλλουν
		Maximilian Krah	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	Δεν χρειαζόμαστε τον συντονισμό των μέτρων κατά των οποίων οι άνθρωποι δικαίως βγαίνουν στους δρόμους.[...]	Στήριξη όσων διαδηλώνουν κατά των μέτρων
24/11/2021	Ο ρόλος της ΕΕ στην καταπολέμηση της πανδημίας COVID-19: Πώς θα εμβολιαστεί ολόκληρος ο κόσμος	Sylvia Limmer	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	για μια Επιτροπή της ΕΕ που ενεργεί με πλήρη έλλειψη διαφάνειας, για σελίδες και σελίδες αποσιωπημένων φαρμακευτικών συμβάσεων και διαγραμμένων ανακοινώσεων- για παράδειγμα, για την αποτελεσματικότητα των εμβολίων COVID-19, τις παρενέργειές τους, για τις ομάδες κινδύνου, τα αλλοπρόσαλλα μέτρα και για το γεγονός ότι κάθε κριτική συζήτηση στη δημόσια σφαίρα είναι ιερή και απαραβίαστη. [...]Μακράν η υψηλότερη συχνότητα νοσηλευόμενων περιστατικών και θανάτων είναι μεταξύ των ατόμων άνω των 80 ετών στη Γερμανία, ακολουθούμενη από τους άνω των 60 ετών, παρόλο που οι ομάδες αυτές έχουν ποσοστό εμβολιασμού περίπου 90%.[...] Το	Αδιαφάνεια, ύπουλο σχέδιο εξόντωσης, με λειτουργικό εμβόλιο, παρενέργειες και φίμωση όσων ασκούν κριτική κατά του εμβολίου στηρίζοντας έτσι τους αντιεμβολιαστές, καθώς γίνονται η φωνή τους από το βήμα του Ευρωκοινοβουλίου Ο εμβολιασμός αποτελεί προσωπικό δικαίωμα

					<p>Ινστιτούτο Paul Ehrlich έχει πλέον ενημερωθεί για 1802 θανάτους σε σχέση με εμβολιασμούς κατά του κορονοϊού. Πρόκειται για 5500 φορές μεγαλύτερο αριθμό θανάτων από ό,τι καταγράφηκε για όλους τους εμβολιασμούς που πραγματοποιήθηκαν το 2016. Η βάση δεδομένων VigiAccess του ΠΟΥ καταγράφει 2,5 εκατομμύρια περιπτώσεις παρενεργειών που σχετίζονται με τον εμβολιασμό COVID-19. Πρόκειται για περισσότερες από όλες τις παρενέργειες των τελευταίων δεκαετιών μαζί. [...] Η προσωπική υγεία δεν είναι ένα κοινό αγαθό που βασίζεται στην αλληλεγγύη, και ο κορονοϊός δεν είναι το πολιτικό σας εισιτήριο για την ψηφιακή επιτήρηση</p>	
		<p>Joanna Korcińska</p>	<p>Νόμος και Δικαιοσύνη</p>	<p>ECR</p>	<p>Θα πρέπει να στοχεύσουμε σε μια στρατηγική που θα εξασφαλίζει την καθολική πρόσβαση στα εμβόλια. Θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι οι χώρες θα δωρίσουν τις υποσχεθείσες δόσεις εμβολίων στην πρωτοβουλία COVAX και να εφαρμόσουμε μηχανισμούς για την ισότιμη διανομή των</p>	<p>Πλήρης μετάλλαξη του ECR, λόγω και της ανόδου των ποσοστών των εμβολιασμένων, οι επιφυλακτικοί μειώνονται σημαντικά οπότε το Πολωνικό Κόμμα και η Ευρωομάδα καλούνται να ευθυγραμμιστούν με το κοινό και την εκλογική δεξαμενή που</p>

					εμβολίων σε παγκόσμιο επίπεδο	αντιπροσωπεύουν
		Elżbieta Rafalska	Νόμος και Δικαιοσύνη	ECR	Η Πολωνία υποστηρίζει τις παγκόσμιες πρωτοβουλίες και τη συνεργασία για την επιτάχυνση της δίκαιης και ισότιμης πρόσβασης σε εμβόλια για όλες τις χώρες του κόσμου, έτσι ώστε οι οικονομίες τους να επιστρέψουν στην προ της πανδημίας κατάσταση, αλλά, πάνω απ' όλα, έτσι ώστε το ποσοστό θνησιμότητας να μειωθεί, ο αριθμός των επιπλοκών να μειωθεί και όσοι πάσχουν από την ασθένεια να την ξεπεράσουν με ευκολία.	Ξαφνικά το εμβόλιο θεωρείται πανάκεια για την επιστροφή στην κανονικότητα
		Virginie Joron	Εθνική Συμπείρωση	ID	<p>ούτε μια λέξη για τα αποθέματα των εμβολίων της AstraZeneca που πετάμε στην αφρικανική ήπειρο. Ένα εμβόλιο που αποσύρθηκε και δεν συνιστάται μετά από σοβαρές παρενέργειες στην Αυστρία, τη Δανία, την Εσθονία, τη Λιθουανία, τη Λετονία, το Λουξεμβούργο, τη Γαλλία και τη Νορβηγία.</p> <p>[...] Διαπραγματεύσεις με SMS, κρυφά μέρη συμβάσεων, ανύπαρκτες ρήτρες ευθύνης... αυτά υπογράφουν οι</p>	Αδιαφάνεια, ύπουλο σχέδιο εξόντωσης, με λειτουργικό εμβόλιο Κατά της υποχρεωτικότητας και των οριζόντιων μέτρων καθώς ο εμβολιασμός θεωρείται ατομική επιλογή

					<p>Βρυξέλλες. [...]Στις 21 Ιουλίου, ο επικεφαλής της γαλλικής κυβέρνησης [σ.σ. εννοεί τον πρώην Πρωθυπουργό της Γαλλίας Ζαν Καστέξ] δήλωσε ότι ο εμβολιασμός με διπλή δόση απέτρεψε τη μόλυνση από το COVID-19. Αυτή την εβδομάδα μαθαίνουμε ότι ο ίδιος μόλις βρέθηκε θετικός στο COVID-19, παρά το γεγονός ότι είχε εμβολιαστεί δύο φορές. [...]Ας αποφύγουμε λοιπόν τις λεκτικές απειλές και τη λήψη βίαιων μέτρων, υπέρ της πρόληψης, της προφύλαξης και της ελεύθερης επιλογής, που αποτελούν το θεμέλιο των ευρωπαϊκών δημοκρατιών μας.</p>	
		Nicolaus Fest	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Κυρία Πρόεδρε, τώρα θέλουμε να εμβολιάσουμε όλο τον κόσμο. Αλλά φυσικά αναρωτιέται κανείς γιατί; Επειδή μέχρι τώρα οι δικαιολογίες ήταν είτε λανθασμένες είτε παραπλανητικές. Επιτρέψτε μου να συνοψίσω: Πρώτα ειπώθηκε ότι θέλαμε να εμβολιάσουμε μόνο ευάλωτες ομάδες, δηλαδή άτομα άνω των 60 ετών. Τώρα λένε: Όχι, πρέπει να ξεκινήσετε από την ηλικία των 18 ετών.</p>	<p>Αντιφάσεις σε σχέση με τους επιστημονικές πληροφορίες, αμφισβητώντας άμεσα την επιστήμη Μη λειτουργικό εμβόλιο Αμφισβήτηση των πραγματικών επιπτώσεων της πανδημίας και του εμβολίου, στην συγκεκριμένη περίπτωση με την περαιτέρω δραματοποίηση των διαστάσεων τους</p>

					<p>Στη συνέχεια, η δεύτερη αιτιολόγηση ήταν: Έχετε ανοσία αγέλης από το 70%. Τώρα λένε: Χρειαζόμαστε 100 τοις εκατό. Και αυτό είναι το αποκορύφωμα του παραλογισμού: οι ανεμβολίαστοι αποτελούν κίνδυνο για τους εμβολιασμένους. [...]Στη συνέχεια, η τρίτη αιτιολόγηση ήταν ότι οι άνθρωποι πρέπει να εμβολιαστούν από αλληλεγγύη, από αλληλεγγύη προς τις ευάλωτες ομάδες. Τώρα λέγεται ότι οι εμβολιασμένοι έχουν ιδιαίτερα υψηλό ιικό φορτίο. Και αυτό σημαίνει ότι είναι προφανώς ασφαλέστερο για τις ευάλωτες ομάδες αν τις επισκέπτονται ανεμβολίαστοι άνθρωποι. [...]Και το σκεπτικό που ακούμε τώρα είναι: αν δύο εμβολιασμοί έχουν ήδη αποτύχει εντελώς, τότε χρειαζόμαστε επειγόντως έναν τρίτο με ένα εμβόλιο που είναι εξίσου πιθανό να αποτύχει με το εμβόλιο των δύο προηγούμενων εμβολιασμών. [...]Στη Γερμανία, έχουμε 48 επιβεβαιωμένους θανάτους που σχετίζονται με το εμβόλιο - 48</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>περιπτώσεις. Αυτές είναι μόνο οι περιπτώσεις που έχουν υποβληθεί σε αυτοψία. Φυσικά, γνωρίζουμε ότι πολλοί άνθρωποι που πέθαναν μετά τον εμβολιασμό δεν υποβλήθηκαν σε αυτοψία. Αυτό σημαίνει ότι ο αριθμός των μη δηλωθέντων περιπτώσεων είναι πιθανώς πολλαπλάσιος.</p>	
		Jean-Lin Lacapelle	Εθνική Συσπείρωση	ID	<p>Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αυτή είναι μια σοβαρή στιγμή. Τη στιγμή που μιλάμε, αρκετά κράτη μέλη έχουν αποφασίσει να εφαρμόσουν κατασταλτικά, διακριτικά και αντισυνταγματικά μέτρα κατά των λαών τους προκειμένου να επιταχύνουν τον μαζικό εμβολιασμό, χωρίς κανένα σεβασμό στην ελευθερία του εμβολιασμού. [...].Αυτά τα απερίγραπτα, εντελώς δυσανάλογα μέτρα, τα οποία δεν έχουν καμία επιστημονική βάση, αποτελούν ντροπή για την Ευρώπη, ιδίως όταν έχει αποδειχθεί ότι το εμβόλιο δεν εμποδίζει ούτε τη μόλυνση από τον ιό ούτε τη μετάδοσή του. [...].Σήμερα ζητώ από το Κοινοβούλιο να</p>	<p>Συλλήβδην εναντίον όλων των μέτρων της πανδημίας και του εμβολίου. Ο συνωμοσιολογικός, καταγγελτικός, αντιεμβολιαστικός λόγος κλιμακώνεται σταδιακά όπως παρατηρείται από τα δεδομένα Έμμεση προτροπή σε διαδηλώσεις και στήριξη όσων εναντιώνονται στα μέτρα και το εμβόλιο</p>

					καταδικάσει με τον πιο έντονο τρόπο αυτά τα μέτρα, τα οποία παραβιάζουν κάθε αρχή της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης και της ελευθερίας. [...]Αν δεν αντιδράσετε, αγαπητοί συνάδελφοι, ενάντια σε αυτά τα ελευθεροκτόνα μέτρα, οι λαοί θα πρέπει να πάρουν τη μοίρα τους στα χέρια τους και να σπάσουν τον ζουρλομανδύα που τους επιβάλλει αυτή η Ευρώπη που τους φυλακίζει	
15/12/2021	Προετοιμασία της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 16ης και 17ης Δεκεμβρίου 2021 - Η αντίδραση της ΕΕ στην παγκόσμια αναζωπύρωση της νόσου COVID-19 και στην εμφάνιση νέων παραλλαγών του κορονοϊού	Raffaele Fitto	Αδέλφια της Ιταλίας	ECR	Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης πρέπει να αποφευχθεί, αλλά πρέπει να γίνει δουλειά για την ενίσχυση της καταπολέμησης της πανδημίας, προστατεύοντας την υγεία αλλά ταυτόχρονα αποφεύγοντας, στο μέτρο του δυνατού, νέους περιορισμούς που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε οικονομικά προβλήματα. Η υποστήριξη προς τα κράτη μέλη πρέπει να βελτιωθεί, ιδίως μέσω της αποτελεσματικής και συνεκτικής επικοινωνίας σχετικά με την επιστήμη και την τεχνολογία πίσω από τους εμβολιασμούς.	Η κριτική είναι πολύ ηπιότερη και μετριοπαθής, έμμεσα διατυπώνει την διαφωνία με τα οριζόντια μέτρα και τον εγκλεισμό ενώ παράλληλα διαφωνεί και με την στρατηγική του εμβολιασμού, χωρίς να στοχοποιήσει και να διαμονοποιήσει το εμβόλιο

		Jörg Meuthen	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Ένας γενικός υποχρεωτικός εμβολιασμός σίγουρα δεν είναι η λύση - όχι σε εθνικό επίπεδο και σίγουρα όχι σε ολόκληρη την Ευρώπη.</p> <p>Η καθιέρωση υποχρεωτικού εμβολιασμού κατά αυτού του ιού δεν είναι ιατρικά αποτελεσματική, νομικά μια ανεπίτρεπτη παρέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα και ηθικά άτοπη. [...] Οι απειλές, ο αποκλεισμός και ο εξαναγκασμός, όπως όλοι βιώνουμε αυτή τη στιγμή, είναι εντελώς αντιπαραγωγικοί.</p> <p>Όποιος ζητά υποχρεωτικό εμβολιασμό δεν βοηθά στην καταπολέμηση της πανδημίας, αλλά διχάζει περαιτέρω την κοινωνία μας και καταπατά τις ελευθερίες των πολιτών.</p> <p>Θα το πω ξεκάθαρα: Όποιος θέλει να εμβολιαστεί πρέπει να έχει τη δυνατότητα να το κάνει ανά πάσα στιγμή και οπουδήποτε. Όποιος το αποφασίσει έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να το κάνει. Γι' αυτό λέμε: Ναι στην προσωπική ευθύνη, ναι στην ελευθερία!</p>	Κατά του υποχρεωτικού εμβολιασμού και υπέρ της ατομικής επιλογής
--	--	--------------	------------------------------	----	--	--

		Jean-Lin Lacapelle	Εθνική Συσπείρωση	ID	<p>Για σχεδόν ένα μήνα, μιλάμε μόνο με τρόπο για την παραλλαγή Omicron, η οποία ωστόσο είναι λιγότερο επικίνδυνη από τη γρίπη και δεν έχει προκαλέσει μέχρι σήμερα κανέναν θάνατο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. [...]Σας ακούω συνέχεια να μιλάτε για τον κίνδυνο της λεγόμενης ακροδεξιάς, αλλά στις δημοκρατίες μας χρειάζεται ένα κρατικό έγγραφο για να πας σινεμά ή να πιεις έναν καφέ. [...]Να σταματήσει ο διαχωρισμός και να σταματήσει ο στιγματισμός των μη εμβολιασμένων. [...]Είναι καιρός να ανακτήσουμε τη λογική και τις ελευθερίες μας.</p>	<p>Απόκρυψη πραγματικών διαστάσεων της πανδημίας με στόχο την τρομοκράτηση των πολιτών. Χαρακτηρίζει έμμεσα φασιστικά τα μέτρα που έχουν επιβληθεί όπως και τις κυβερνήσεις που τα έχουν επιβάλλει. Κατά της υποχρεωτικότητας, ο εμβολιασμός συνδέεται με την προσωπική επιλογή, αλλιώς διχάζει και στιγματίζει</p>
		Joachim Kuhs	Εναλλακτική για την Γερμανία	ID	<p>Συγκρίνοντας τη θνησιμότητα 0,23% για τον Covid-19 με τη θνησιμότητα 30% για την ευλογιά, μπορούμε να δούμε ότι ο υποχρεωτικός εμβολιασμός για τον κορωνοϊό είναι εντελώς δυσανάλογος, ειδικά επειδή τα εμβόλια δεν μπορούν να παράγουν στείρα ανοσία. [...]ας τελειώσουμε γρήγορα τον διχασμό στην κοινωνία!</p>	<p>Αναποτελεσματικό και μη λειτουργικό το εμβόλιο συνδυαστικά με την απόκρυψη των πραγματικών διαστάσεων της πανδημίας</p>